

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΟΥΚΗ

Καθηγητοῦ τῆς προτύπου Βασιβακείου Σχολῆς τοῦ Διδωκαλείου
τῆς Μικρῆς Ἐγκαιδεύσεως.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΚΑΙ Β' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΣΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Τὸ μόνον ἐγχεκριμένον
διὰ τὴν πενταετίαν 1931 — 1936

Τιμᾶται μετὰ τοῦ βιβλιοσήμου καὶ φόρου δρ. 13.40
Βιβλιοσημον καὶ Φόρος Ἀναγκ. Δανείου ἀξίας δραχ. 4.60
Ἀριθμὸς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως 34.942
Ἀριθμὸς ἀδείας κυκλοφορίας 63.798
30/10/1931

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ: ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ."

ΘΑΛΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 8 (ΕΝΑΝΤΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ)

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

17/10/20

17/10/20
17/10/20
17/10/20

1931 204

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΟΥΚΗ

Καθηγητοῦ τῆς προτύπου Βαρβακείου Σχολῆς τοῦ Διδασκαλείου
τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΚΑΙ Β' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Τὸ μόνον ἐγκριμὲν
διὰ τὴν πενταετίαν 1931

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ: ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ

"ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ."

ΟΔΟΣ ΠΡΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 8 (ΕΝΑΝΤΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ)

1931

Τὰ γνήσια αντίτυπα ἔχουν τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγρα-
φέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας».

Στρίων

ΜΕΡΟΣ Α΄.

1. Ὁ Ἑλληνικὸς τόπος.

Ὁ ἑλληνικὸς οὐρανὸς αἰθρῖός ἐστιν. Ἡ Ἑλλὰς καρποὺς παντοίους ἐκφέρει¹ καὶ μέταλλα χρήσιμα τοῖς ἀνθρώποις· λίθους δὲ τιμίους² ἔξωθεν εἰσάγει, γέμει δὲ πεδίων, δρυμῶν³ καὶ ποταμῶν. Οἱ γεωργοὶ ἐν τῷ ἀγρῷ διατρίβουσι,⁴ τοὺς ἀγροὺς θεραπεύουσι⁵ καὶ ἐν τοῖς πεδίοις ποίμνια βόσκουσιν· ἐν δὲ τοῖς δρυμοῖς παντοῖα θηρία εἰσὶ. Ποταμοὶ δὲ πολλοὶ καὶ μεγάλοι ρέουσι διὰ τῶν πεδίων καὶ τὰ ρεῖθρα αὐτῶν τέμνουσι⁶ τὰ πεδία. Διὰ τοῦ Πηνειοῦ καὶ Ἀχελῷου ποταμοῦ οἱ ἔμποροι τὰ φορτία πλοίοις διαβιβάζουσι. Πολλοὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος γεωργοὶ ἐσμεν. Τοὺς ἀγροὺς θεραπεύομεν καὶ ἐκ τοῦ σίτου ἄρτον παρασκευάζομεν· ἐν δὲ τῷ οἴκῳ τρέφομεν ἵππους καὶ ὄνους καὶ ἄλλα ζῶα· τὰ δὲ θηρία ἐν τοῖς δρυμοῖς θηρεύομεν.⁷ Σὺ, ὦ γεωργέ, ἀληθῶς μακάριος εἶ.

2. Ὁ περσικὸς στρατὸς ἐπὶ τὰς νήσους τὰς ἑλληνικάς.

Αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου κατὰ τὸ ἄκρον¹ Σούνιον εἰσιν. Ἐν ταῖς νήσοις τὸ ἀρχαῖον οἱ κάτοικοι ἀμπέλους ἐθεράπευον· περιέβαλλον δὲ καὶ ὠριζόν² τὰς ἀμπέλους βάτοις καὶ ἀτραποῖς.³ Τῶν νήσων ἡ Νάξος⁴ ἑνδοξὸς ἦν ταῖς ἀμπέλοις, ἡ δὲ Δήλος⁵ τῷ ἱερῷ. Ὅτε ὁ στρατηγὸς τοῦ Δαρείου ἐπὶ τὰς νήσους ἐστράτευε, τὸ πρῶτον ἐπὶ τὴν Νάξον ἀπέβαινε.⁶ Ἐνταῦθα τοὺς οἴκους ἔκαιε καὶ τὰς ἀμπέλους ἐφθειρεν.⁷ εἶτα πρὸς τὴν Δήλον ἦγεν. Οἱ κάτοικοι δ' ὅμως τῆς Δήλου εἰς Τήνον⁸ ἔφευγον. Τότε τοῖς Δηλίοις ὁ στρατηγὸς ἀγγέλους ἔπεμπε καὶ αὐ-

τοῖς ἔλεγον. «Διατὶ οὐκ ἐμένετε ἐν τῇ νήσῳ καὶ ἐκομίζετε τὰ ὑμέτερα ⁹ αὐτῶν εἰς Τῆνον; οὐκ ἐγινώσκετε, ὅτι τὸν αὐτὸν θεὸν ἀμφοτέροι θεραπεύομεν;» Οἱ δὲ Δῆλιοι ἔλεγον αὐτῷ. «Σύ, ὡς λέγεις, φίλος ἔκπαλαι ¹⁰ ἦσθα τῷ θεῷ· καίτοι δὲ σὺ καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἦτε φίλοι, ὅμως δ' ἐπεβουλεύετε τοῖς κατοίκοις τῶν νήσων· διὰ τοῦτο οὐ πιστεύομεν ὑμῖν.»)

3. (Θετταλία.

Ὅριον τῆς Θετταλίας τὸ παλαιὸν πρὸς ¹ τῇ θαλάττῃ ἦν παραλία ἀπὸ Θερμοπυλῶν μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ. Πρὸς τὴν μεσόγαιαν δ' ἡ χώρα ἦν πεδῖον, κύκλω δὲ ταύτην ὄρη περιέκλειον. Τῆς Θετταλίας ἦρχον ² οἴκοι πλούσιοι. Τῶν κατοίκων αὐτῆς οἱ μὲν κύριοι τῆς χώρας ἦσαν καὶ ταγούς αὐτοὺς προσηγόρευον, ³ οἱ δὲ τοὺς ἀγροὺς ἐθεράπευον καὶ ἐν ταῖς νομαῖς ⁴ τὰ ποίμνια ἔνεμον. ⁵ Ἐν Θετταλία οἱ ποταμοὶ ἐν μὲν ταῖς πηγαῖς μικροὶ εἰσιν, ἐν δὲ τοῖς πεδίοις μεγάλοι· πολλοὶ δ' ὅμως τούτων πολλαχοῦ λιμνάζουσι. Κατὰ τὴν χειμερινὴν ὥραν ⁶ ἐν αἰθρίαις ἡμέραις ὁμίχλη τὴν χώραν σκέπει. Οἱ ποταμοὶ τὴν χώραν πολλάκις κατακλύζουσι καὶ τὴν γεωργίαν καὶ τὰς νομάς βλάπτουσιν. Ἡ χώρα τότε ὁμοία θαλάττῃ ἐστί. Τότε οἱ κάτοικοι ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ⁷ εἰσίν. Ἐν ταῖς εὐφορίαις δ' ὅμως ἡ Θετταλία παράγει σῖτα, κριθάς, ὀπώρας; τρέφει δὲ καὶ ἀγέλας ἵππων καὶ προβάτων. Τὴν δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν κομιδὴν ⁸ ἐφ' ἀμαξῶν εἰς τὰ ταμεία ⁹ τῶν οἰκιῶν φέρουσιν.)

4. (Ἀνατροφή τῶν νέων ἐν Ἀθήναις.

Ἀνάχαρσις. ¹ Τίς ὁ χῶρος οὗτός ἐστι; τί δὲ οἱ ἐν τῷ χῶρῳ νεανῖαι πράττουσι; τί δὲ θαυμάζουσι τῶν πολιτῶν οἱ πρεσβῦται ² καὶ νέοι ἐν ³ τοῖς θεαταῖς;

Θεσσαλία.

Σόλων. Οὗτος ὁ χώρος γυμνάσιόν⁴ ἐστίν· ἐν αὐτῷ οἱ θεαταὶ θαυμάζουσι τὰς ἀρετὰς τῶν νεανιῶν καὶ τὰς εὐεξίας⁵ καὶ τόλμας καὶ φιλοτιμίαν τῶν ἀγωνιστῶν· μεγίστου δ' ἐπαίνου ἀπολαύουσιν οἱ νικηταί.

Ἀνάχ. Ἐγώ, ὦ Σόλων, ἤκουον, ὅτι σὺ εὐρετὴς τῶν ἀρίστων ἐθίμων εἶ καὶ εἰσηγητὴς τῶν ὠφελίμων καὶ συναρμοστῆς⁶ πολιτείας. Ἐθέλω οὖν διδάσκειν σέ με ὡς μαθητὴν περὶ ἐκάστου τούτων.

Σόλων. Ἡμεῖς τοὺς πολίτας ψυχὴν τῆς πολιτείας νομίζομεν· τὴν δὲ πρώτην ἀνατροφὴν παιδαγωγοῖς ἐπιτρέπομεν καὶ πρὸς πόνους ἐθίζομεν τοὺς νεανίας. Διὰ τοῦτο, ὅτε ἔφηβοὶ εἰσι, στρατιῶται γενναῖοί εἰσι. Τῶν νεανιῶν οἱ μὲν ὀπλίται, οἱ δὲ πελτασταί, οἱ δὲ τοξόται γίνονται. Διδάσκομεν δὲ αὐτοὺς ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας καὶ παρὰ τῶν γεωργῶν λαμβάνομεν μαθήματα· οὗτοι γὰρ τὰ φυτά, μέχρι μὲν πρόσγεια⁷ καὶ νήπιά ἐστι, φυλάττουσιν, ὅτε δὲ αὐξάνουσι, τοῖς ἀνέμοις ἐπιτρέπουσιν. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ἕως μὲν παιδία εἰσὶ, φυλάττομεν αὐτούς, ὅτε δὲ νεανία εἰσὶ, παρέχομεν αὐτοῖς ἐλευθερίαν· τότε γὰρ οὐδένα κίνδυνον ἔχουσιν.)

1 5. Ἀνατροφή τῶν νέων παρὰ Πέρσαις.

Οἱ Πέρσαι τοὺς νέους παρὰ τοῖς δημοσίοις διδασκάλοις ἐπαίδευον ἐν κοινοῖς διδασκαλείοις.¹ Οἱ διδάσκαλοι τῶν περσῶν σοφοὶ καὶ χρηστοὶ πολῖται ἦσαν. Ὅσους τῶν νέων ἠϋρισκον φαύλους² ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνηθείαις³ ἰσχυρῶς⁴ ἐκόλαζον. Διὸ τὴν δικαιοσύνην ἐμάνθανον καὶ παντὸς πονηροῦ ἢ αἰσχροῦ ἔργου ἀπειχον. Τὴν ἀδικίαν ἔφευγον καὶ τὴν φιλίαν ἐθεράπευον· ἢ

γὰρ τῶν δικαίων φιλία ἀγαθῶν πηγὴ ἐστὶ, ἡ δὲ τῶν ἀδίκων ἀπατηλὴ⁵ καὶ οὐ μόνιμος.⁶ Οὕτω δ' οἱ νέοι τῶν Περσῶν ἀγαθοὶ μὲν καὶ φιλόστοργοι ἦσαν, φιλόκαλοι δὲ καὶ φιλότιμοι πολῖται ἐγίγνοντο. Καὶ τὴν ἀχαριστίαν δὲ τῶν νέων ἐκόλαζον οἱ Πέρσαι· τοὺς γὰρ ἀχαρίστους ἀδίκους ἐνόμιζον οὐ μόνον περὶ φίλους, ἀλλὰ καὶ περὶ θεούς. Πρὸς δὲ τούτοις οἱ νέοι ἐν μετρίᾳ⁷ διαίτῃ διῆγον καὶ σωφροσύνην ἐμάνθανον. Ἔτι δ' ἐπαίδευον αὐτοὺς οἱ Πέρσαι εἰς τὰ τόξα καὶ τὰ ἀκόντια. Μέχρι μὲν ἑπτακαίδεκα ἐτῶν οὕτω ἐπαίδευον τοὺς νέους. Ἐκ δὲ τούτου οἱ χρηστοὶ νέοι συνῆσαν⁸ τοῖς ἐφήβοις, οἱ δὲ τῶν ἐφήβων φρόνιμοι καὶ ἀνδρεῖοι τοῖς τελείοις πολῖταις συνῆσαν καὶ μετελάμβανον⁹ ἀρχῶν καὶ τιμῶν. † 1

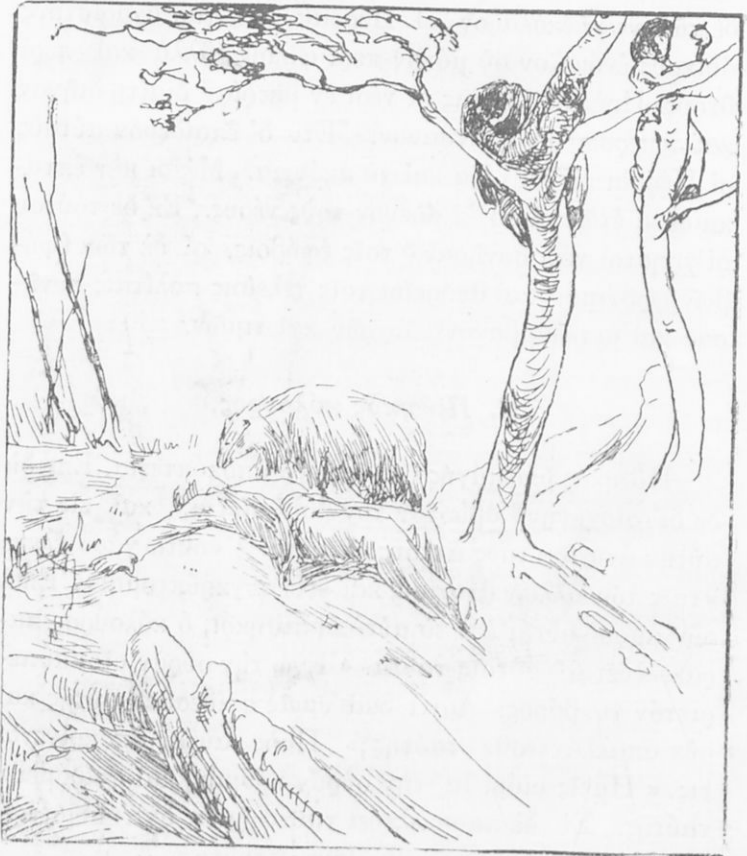
† 6. Πίθηκος κόλουρος.

Πίθηκος ὑπὸ πάγης¹ τὴν οὐρὰν ἀποκόπτεται. Ἐπειδὴ δὲ δι' αἰσχύνην² ἀβίωτον τὸν βίον οἶεται,³ καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἀτυχίαν τοὺς ἄλλους ἐπάγεται·⁴ «οὕτω γὰρ» ἔλεγε «ταῖς τῶν ἄλλων ἀτυχίαις καὶ ἐγὼ συγκρούπομαι». Ἐπεὶ οὖν ἀθροίζονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἱ πίθηκοι, ὁ κόλουρος παρακελεύεται⁵ αὐτοῖς ταῦτα. «Ἐγὼ τὴν οὐρὰν οἶομαι περιττόν τι βάρος. Διατὶ καὶ ὑμεῖς φεΐδεσθε⁶ αὐτῆς καὶ οὐκ ἀπαλλάττεσθε ταύτης;» Πρὸς αὐτὸν ἀποκρίνεται τις. «Ἡμεῖς οἰόμεθα τὴν οὐρὰν κόσμον καὶ φειδόμεθα ταύτης. Σὺ δὲ παρακελεύει ταῦτα ἡμῖν, διότι συμφέρει σοι ἄλλως οὐκ ἂν συνεβούλευες⁷ τοῦτο». † 2

} 7. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

Τρεῖς φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐπορεύοντο. Αἴφνης ἄρκτος αὐτοῖς ἐπιφαίνεται.¹ Τότε οἱ μὲν δύο τούτων ἐπὶ τι δένδρον ἀναβαίνουσι καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτοντο.

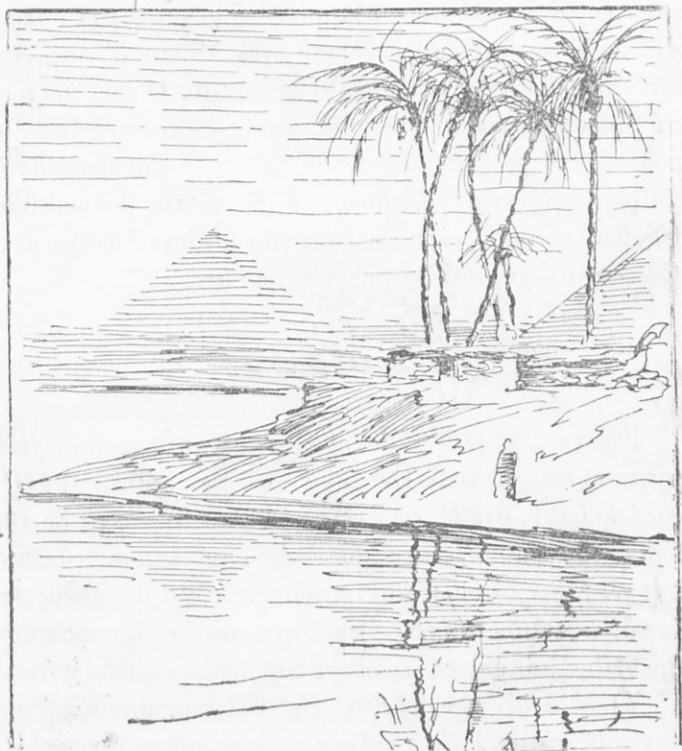
τοῦτο γὰρ σωτηρίαν φοντο.² Ὁ δὲ τρίτος, ἐπεὶ τὸ τέλος τοῦ βίου ἐγγὺς ἤσθάνετο, κατὰ γῆς πίπτει καὶ τὸν νεκρὸν ὑπεκρίνετο. Ἡ δ' ἄρκτος παραγίγνεται³ αὐτῷ καὶ

Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

τοῦτον περιωσφραίνεται. Ὁ δὲ τὰς ἀναπνοὰς συνείχετο⁴ ἢ γὰρ ἄρκτος νεκρῶν οὐχ ἄπτειται.⁵ Ἐπεὶ δ' ἡ ἄρκτος ἀπηλλάττετο,⁶ οἱ ἐπὶ τοῦ δένδρου καταβαίνουσι καὶ παρὰ τοῦ τρίτου ἐπυνθάνοντο,⁷ τί πρὸς τὸ οὖς ἡ ἄρκτος ἔλεγεν αὐτῷ. Ὁ δὲ λέγει. « Ἀδίκως φίλους τούτους φου

καὶ ἀδίκως μέχρι τοῦδε τὰ ἀγαθὰ ἐνέμεσθε⁸ οὗτοι γὰρ ἐν τοῖς κινδύνοις οὐ παραμένουσι πιστοί». «Καὶ ἐγὼ δὲ πείθομαι, ὅτι δίκαια ἢ ἄρκτος παρεκελεύετο ἐμοί· ἀδίκως γὰρ ὥοιμην ὑμᾶς φίλους καὶ τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ κοινοῦ ἐνεμόμεθα· ὑμεῖς μὲν γὰρ ἦτε φίλοι, ἐφ' ὅσον ἠύρισκεσθε ἀγαθόν τι παρ' ἐμοῦ· εὐθύς δ' ὡς κίνδυνός τις πάρεστι, φεύγετε».

Αἴγυπτος

74X - 8. Αἴγυπτος.

Ἡ Αἴγυπτος εὐφορος χώρα ἐστὶ· ταύτην διατέμνει ὁ Νεῖλος¹ ποταμός. Οὗτος τὸ πάλαι Αἴγυπτος ὠνομάετο καὶ ἦρος τῶν Αἰγυπτίων ἦν. Ὡς δ' οἱ ἄλλοι ἦρωες,

οὕτω καὶ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐθεραπεύετο καὶ θεὸς ὑπ' αὐτῶν προσηγορεύετο. Τῷ ἥρωϊ τούτῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἥρωσι πολλοὶ ναοὶ ἦσαν. Ὁ Νεῖλος πληθύνει² ἰλύος καὶ ἰχθύων· ὑπὸ δὲ τὴν ἰλὺν οἱ ἰχθύες τὰ φᾶ τί- κτουσιν. Ὄτε πλήμμυρα γίγνεται, τῇ ἰλύϊ τοῦ Νεῖλου οἱ ἄγροὶ πιμαίνονται³ καὶ εὐφορα τὰ περὶ αὐτὸν πεδία γί- γνεται· ὑπὸ γὰρ τῆς ἰλύος αἱ τῶν καρπῶν ρίζαι ἰσχὺν καὶ τροφήν λαμβάνουσι. Πᾶσα δ' ἡ χώρα ψιλὴ⁴ δρυῶν καὶ πιτύων καὶ ἄλλων δένδρων ἐστί. Μόνον δ' ἀπὸ Θη- βῶν⁵ ὄγδοήκοντα σταδίους⁶ ἐπιτυγχάνει⁷ τις κλιτύσι καὶ ὄρεινοις ὄφρῦσι· κατὰ τὰς κλιτύς δὲ ταύτας ἄμπελοι φύονται καὶ βότρυες γίνονται, ἐκ δὲ τῶν βοτρύων οἶνος ἐξαίρετος γίγνεται. Κίνδυνος δ' ὅμως τοῖς βότρυσι καὶ στάχυσίν εἰσιν οἱ μύες· πολλοὺς γὰρ ἡ χώρα ἐκφέρει μῦς, οἱ⁸ τοὺς στάχυς καὶ βότρυς φθείρουσιν.

9. Ξυλευόμενος.

Γεωργός τις καθ' ἐκάστην ἔξω τοῦ ἄστεως παρὰ τινα ποταμὸν ἐπορεύετο. Ἐνταῦθα ὅτε μὲν ἰχθύς καὶ ἐγγέ- λεις¹ ἠλίευν, ὅτε δὲ τῷ πελέκει ἐξυλεύετο. μετὰ δὲ τῆς δύσιν τοῦ ἠλίου εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ τοῦ ἵππου τὰ ξύλα ἔφερεν. Μίαν δ' ὅμως τῶν ἡμερῶν ἐκφεύγει ὁ πέλεκυς καὶ εἰς τὸν ποταμὸν πίπτει. Ἐκάθητο οὖν περίλυπος παρὰ τὴν ὄχθην καὶ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ πελέκεως ὠδύρετο.

Ὁ δὲ θεὸς τὴν αἰτίαν τῆς θλίψεως μανθάνει καὶ οἰκτίρει² αὐτόν. Εὐθύς τοίνυν εἰς τὸν ποταμὸν καταδύε- ται³ καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀναφέρει δύο πελέκεις, τὸν μὲν δύο πήχεων ἐκ χρυσοῦ, τὸν δ' ἕτερον οἰκεῖον. Ὁ γεωρ- γός δ' ὅμως φύσεως ἦν ἀγαθῆς καὶ λαμβάνει μόνον τὸν οἰκεῖον.⁴ Ὁ δὲ θεὸς ἤδεται⁵ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ φρονή- σει τοῦ γεωργοῦ καὶ παρέχει αὐτῷ ἀμφοτέρους τοὺς πε-

λέκεις. Ὁ γεωργὸς μετὰ τοῦτο σὺν τοῖς πελέκεσι πρὸς τοὺς ἐταίρους ἔρχεται καὶ τὴν κτῆσιν τῶν πελέκεων λέγει αὐτοῖς. Τούτων εἰς νομίζει ῥαδίαν⁶ τὴν κτῆσιν ἀγαθῶν καὶ πρὸς τὸν ποταμὸν ἔρχεται, εἰς ὃν⁷ ἐξεπίτηδες τὸν πέλεκυν ρίπτει· μετὰ δὲ τὴν προᾶξιν παρὰ τὸν ποταμὸν ἐκάθητο καὶ ὁμοίως τῷ πρώτῳ ὠδύρετο. Ἐπιφαίνεται⁸ δ' αὖθις ὁ θεὸς καὶ μετὰ δύο καταδύσεις ἐκφέρει ὁμοίως δύο πελέκεις. Ὁ δὲ ξυλοκόπος, ὡς τὸν ἐκ χρυσοῦ ὄρα,⁹ «οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ πέλεκυς» λέγει. Ὁ θεὸς δ' ὅμως ἐπὶ τῇ ὕβρει αὐτοῦ ὀργίζεται καὶ κατέχει¹⁰ ἀμφοτέρους τοὺς πελέκεις· τῷ δὲ ξυλοκόπῳ λέγει· «τῶν κακῶν πράξεων ἀμοιβὴ ἐστὶν ἡ ἀπώλεια καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν».. §

X - 10. Ἡ Περσία. † 6

Ἡ Περσία πεδινὴ καὶ παμφόρος χώρα ἐστί. Πληθύνει δὲ ποταμῶν καὶ λιμνῶν, ἔνθα οἱ ἀλιεῖς ἰχθῦς ἀλιεύουσιν. Ἐν τοῖς πεδίοις οἱ μὲν γεωργοὶ τοῖς βουσί τοὺς ἀγροὺς ἀροῦσιν,¹ οἱ δὲ νομεῖς² ἀγέλας βοῶν καὶ ἵππων νέμονται, πολλαχοῦ δὲ καὶ γυναῖκες γρᾶες βουκόλοι εἰσίν. Ὅτε οἱ βασιλεῖς τῆς Περσίας μεθ' ἱππέων εἰς τὰς σατραπείας ἤλαυνον,³ οἱ ἱερεῖς τοῦ ἄστεως συμπρούπεμπον⁴ τοῖς βασιλεῦσι καὶ βοῦς τοῖς θεοῖς ἔθνον· οἱ δ' ἐν αὐταῖς κάτοικοι ὑπεδέχοντο τοὺς βασιλέας καὶ προσεκόμιζον αὐτοῖς δῶρα, βοῦς καὶ ἵππους χρυσοχαλίνους. Καὶ οἱ πτωχοὶ δὲ τῶν ὑπηκόων, χαλκεῖς,⁵ σκυτεῖς⁶ καὶ βουκόλοι, προσέφερον ὄπλα, τυρὸν καὶ ἄλλα τρωκτά.⁷ Ὁ δὲ βασιλεὺς, ὅτε εἰς τὴν πόλιν ἐπανῆγε,⁸ δῶρα ὁμοίως διὰ πρέσβων ἔπεμπε τοῖς σατράπαις καὶ τοῖς σπουδαίοις τῶν κατοίκων.

11. Ἀλώπηξ καὶ κόραξ.

Κόραξ ποτὲ ἀρπάζει μοῖραν¹ τυροῦ καὶ εἰς κοίλην φάραγμα καταφεύγει. Ἐνταῦθα ἐπὶ δένδρου κάθηται, ἔνθα γῦρες καὶ ἰέρακες καὶ πολὺς ἀριθμὸς κωνόπων καὶ τεττίγων² καὶ ἄλλων ὀρνέων³ διέμενον. Ἀλώπηξ δὲ τις παρά τι σπήλαιον τῆς φάραγγος ἀνεπαύετο. Ὡς δὲ τὸν κόρακα αἰσθάνεται,⁴ σπεύδει ὑπὸ τὸ δένδρον καὶ λέγει αὐτῷ. « Ἀληθῶς ὡς καλὸς εἶ! ὡς καλοὺς ὄνυχας καὶ πτέρυγας ἔχεις! εἶ⁵ καὶ φωνὴν εἶχες, βασιλεὺς ἂν τῶν ὀρνέων ἦσθα». Ὁ κόραξ δ' ὅμως τὴν τῆς ἀλώπεκος πονηρίαν οὐκ αἰσθάνεται, καὶ εὐθύς ἐκβάλλει τὸν τυρὸν καὶ ἀνακράζει. Ἡ δὲ τοῦτον λαμβάνει καὶ λέγει· « ὦ κόραξ, ἀληθῶς φωνὴ μὲν ἦν σοι, νοῦν δ' οὐκ εἶχες». 77

12. Οἱ γάμοι Πηλέως καὶ Θέτιδος. 8

Πηλεὺς¹ καὶ Θέτις² ἐν τοῖς γάμοις ἀγαθὰς³ περὶ τῆς εὐτυχίας ἐλπίδας εἶχον. Διὸ ἐν τῷ δώματι⁴ κόσμον λαμπρὸν κατεσκευάζον καὶ τοὺς τῆς Φθίας κατοίκους ὡς καὶ πάντας τοὺς θεοὺς ἐδέχοντο πλὴν τῆς Ἑριδος. Προσέρχονται οὖν οἱ μὲν θεοὶ σὺν θώραξι καὶ ἀσπίσι καὶ ἄλλοις ὄπλοις λαμπροῖς εἰς τὸ δῶμα, οἱ δὲ κάτοικοι μετὰ τῶν παίδων εἰς τὴν αὐλὴν τῶν βασιλείων μένουσι. Ἡ θεὰ δ' ὅμως Ἑρις ὀργίζεται καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δώματος μῆλον ῥίπτει. Ἐπιγραφή δ' ἐπ' αὐτοῦ ἦν «τῇ καλλίστῃ». Ἐν ταῖς θεαῖς ἦσαν ἡ Ἥρα,⁶ ἡ Ἀθηνᾶ⁷ καὶ Ἀφροδίτη.⁸ Τούτων ἡ μὲν Ἥρα τῇ σεμνότητι τῶν ἄλλων διέφερεν, ἡ Ἀθηνᾶ τῇ τῶν γραμμάτων σοφίᾳ καὶ τῇ ὀπλίσει ὑπερεῖχεν, ἡ δ' Ἀφροδίτη τῇ τῆς ἐσθῆτος πολυτελείᾳ καὶ τῇ τοῦ σώματος χάριτι

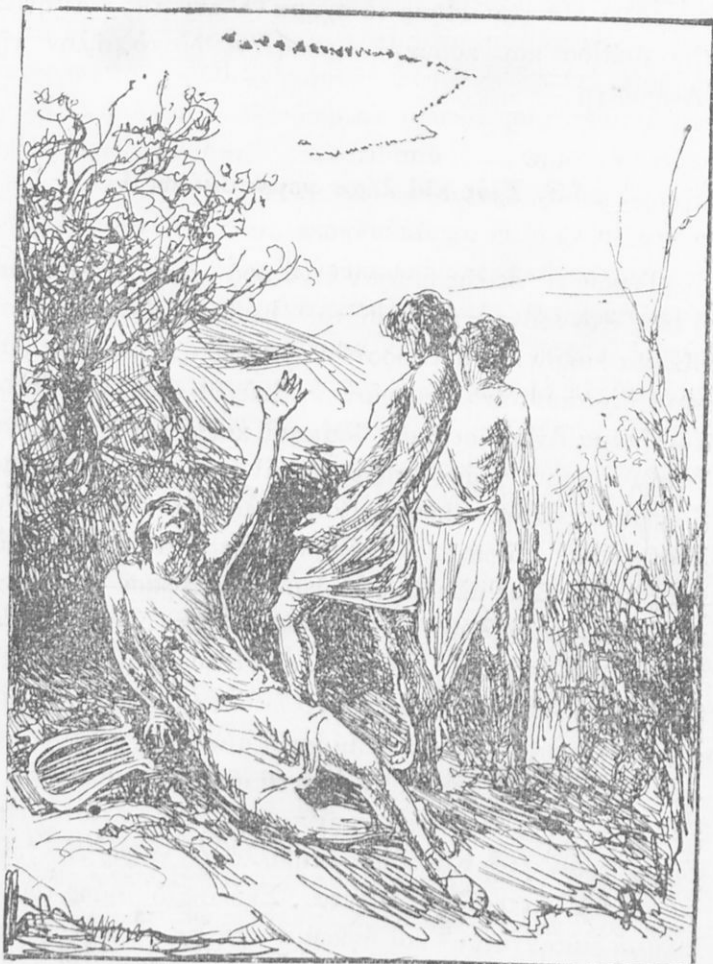
τὰς ἄλλας ὑπερέβαλλεν. Αὗται οὖν περὶ τοῦ μήλου ἤρι-
ζον καὶ τὴν τῆς ἑορτῆς φαιδρότητα διέλυσον. Τέλος τῷ
Πάριδι προσέροχονται καὶ λέγουσι· «ὦ Πάρι, ἐπιτρέπο-
μέν' σοι τὴν κρίσιν περὶ τῆς καλλίστης». Ὁ δὲ Πάρις
θαυμάζει μὲν τῆς Ἥρας τὸ σχῆμα¹⁰ καὶ τῆς Ἀθηνᾶς
τὴν ἀσπίδα καὶ κόρυν,¹¹ προσφέρει δὲ τὸ μῆλον τῇ
Ἀφροδίτῃ. — 7 8

9 7 13. *Υἱὸς καὶ λέων γεγραμμένος.*¹

Γέρον τις δειλὸς ἡμέραν τινὰ ὄρᾳ² καθ' ὕπνου, ὅτι
ὁ υἱὸς ὑπὸ λέοντος κατησθίετο.³ Εὐθύς δ' ἐκ τοῦ φόβου
οἴκημα καλὸν καὶ μετέωρον⁴ κατασκευάζει καὶ ἐνταῦθα
μετὰ θεραπόντων τὸν υἱὸν ἐγκλείει. Κοσμεῖ⁵ δ' ἔνδον
τὸ οἴκημα ἀνδριᾶσι καὶ ἀδάμασι καὶ ἄλλῳ κόσμῳ, ἐπὶ
δὲ τοῦ τοίχου γράφει πρὸς τέρψιν τοῦ υἱοῦ γίγαντας,
ἐλέφαντας, λέοντας καὶ παντοῖα ἄλλα ζῶα· οὕτω γὰρ οἱ
λέοντες καὶ ἐλέφαντες ἀκίνδουνοι ἦσαν τῷ υἱῷ. Ὁ δὲ
παῖς πλησιάζει μὲν τοῖς λέουσι καὶ ἐλέφασιν, περιλύπος
δ' ἦν, ὅτι κατάκλειστος ἦν. Καὶ δήποτε λέγει τῷ ἐλέ-
φαντι· «ὦ ἐλέφαν, ὡς καλὸς εἶ καὶ καλοὺς ὀδόντας ἔχεις!»
Ἐφεξῆς δὲ πλησιάζει τῷ λέοντι καὶ λέγει αὐτῷ· «ὦ κακὸν
λέον, δικαίως οἱ θηρευταὶ ἱμάσι δεσμεύουσί σε· τοῖς γὰρ
ὀδοῦσι δάκνεις⁶ καὶ τὰ θηράματα φονεύεις. Καὶ ἐγὼ δὲ
διὰ σὲ καὶ διὰ τὸ ὄνειρον τοῦ πατρὸς κατάκλειστός εἰμι,
ὡς ἐν φρουρᾷ». ⁷ Καὶ εὐθύς ἐπιβάλλει τῷ τοίχῳ τὴν χεῖρα
καὶ ἐκτυφλώττει τὸν λέοντα. Σκόλοψ δ' ὅμως τῷ δα-
κτύλῳ ἐμπήγνυται⁸ καὶ ὄγκωμα καὶ φλεγμονὴν ἐπιφέ-
ρει αὐτῷ. Ἐξ αὐτοῦ δ' ἐπιγίγνεται⁹ πυρετὸς τῷ παιδί
καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀποθνήσκει. Οὕτως ὁ υἱὸς τοῦ γέρον-
τος τὸ πεπωμένον¹⁰ οὐκ ἀποφεύγει. — 7

90 14. Ἴβυκος καὶ γέρανοι.

Ἴβυκος¹ ὁ ποιητὴς μετ' ἄλλων ἑταίρων² εἰς Ἴταλίαν ἔπλευσεν. Ἐνταῦθα ἰκανὸν χρόνον διέτριψαν καὶ χορή-

Ἴβυκος καὶ γέρανοι.

ματα ἰκανά³ συνέλεξαν. Μετ' οὐ πολὺ ὁ Ἴβυκος τοὺς ἑταίρους πάλιν ἤθροισε καὶ λέγει αὐτοῖς. « Ἐγώ, ὦ ἑταῖ-

ροί, πολλοὺς νέους ἐπαίδευσαν, πάντες δ' ἰκανὰ χρήματα συνελέξαμεν· ἐκ τούτων δὲ πολλοὶ ὑμῶν καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς ἐπέμψατε. Νῦν δ' ἐγὼ οἴκαδε ἤξω». ⁵ Οἱ δ' ἑταῖροι τούτῳ λέγουσιν. «Ἡμεῖς διατρίβομεν μικρὸν ἔτι ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πλείονα ⁶ χρήματα συλλέξομεν». Ἐπεὶ οὖν Ἴβυκος τούτους οὐκ ἔπεισε, μόνος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπανῆγεν. Ὅτε δ' ἦν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς θαλάττης καὶ τῆς Κορίνθου χωρίῳ ληστὰι ἐπιφαίνονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ. «Κινδυνεύσεις ἀποθανεῖν, εἰ κωλύσεις ⁷ ἡμᾶς τὰ χρήματά σε ἀφελῆσθαι ⁸»· καὶ εὐθύς τὸν Ἴβυκον ἐφόνευσαν. Ἐνῶ δ' οὗτος ἀπέθνησκε, τοὺς γεράνους, οἱ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπέτοντο, ⁹ ἰκέτευσε ¹⁰ «ὦ γέρανοι, ὑμεῖς καταμηγύσετε ¹¹ καὶ κολάσετε τοὺς ληστὰς». Μετ' οὐ πολὺ οἱ Κορίνθιοι τὸν μὲν νεκρὸν ἀπεκάλυψαν καὶ ἔθαψαν, τοὺς δὲ ληστὰς οὐκ ¹² ὀλίγῳ μέντοι χρόνῳ ὕστερον οὕτω τοὺς ληστὰς ἀπεκάλυψαν. Ἐν θεάτρῳ ποτὲ οἱ Κορίνθιοι ἦσαν, ὑπὲρ δ' αὐτοῦ γέρανοι ἐπέτοντο. Τότε τῶν ληστῶν ὁ ἕτερος ¹³ λέγει τῷ ἄλλῳ· «ὦ ἑταῖρε, ἰδοὺ, οἱ γέρανοι τοῦ Ἴβυκου ἀποκαλύψουσιν ἡμᾶς». Θεατῆς δέ τις, ¹⁴ ὡς ἤκουσε, λέγει τῷ ἄλλῳ· «οὐκ ἤκουσας, τί οὗτοι λέγουσι;» Καὶ εὐθύς ἀμφοτέροι τὸ πρᾶγμα τοῖς ἄρχουσιν ἐμήνυσαν. ¹⁵ Οἱ δὲ ληστὰι ὑπ' ἀνάγκης τὴν πρᾶξιν φαίνουσι καὶ θανάτῳ κολάζονται. †

15. Γραῦς καὶ ἰατρός.

Γραῦς τις ὑπ' ὀφθαλμίας ¹ κατετρώχετο. ² Διὸ πρὸς ἰατρὸν ἔρχεται καὶ ἐνώπιον μαρτύρων λέγει αὐτῷ· «ἰατρέ, ἐὰν θεραπείῃς μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀπαλλάξῃς με τῆς νόσου, μισθόν σοι παρέξω· ³ ἐὰν δ' ὅμως ἡ ἀρρωστία ἐπιμένῃ, οὐδέν σοι παρέξω». Ὁ δ' ἰατρός ἔλεξεν· «ἴνα ἐκτὸς κινδύνου ἦς καὶ ἀπαλλάξω σε τῆς νόσου, πράξεις, ἀλλ' ἂν ⁴ ἐγὼ κελεύω». ⁵ Ἐκ τούτου ὁ μὲν ἰατρός ἐδέχετο

τὴν ὁμολογίαν,⁶ ἢ δὲ γραῦς τὰς τοῦ ἱατροῦ ἐπιταγὰς. Καθ' ἐκάστην οὖν ὁ ἱατρὸς ἐπέβαλλε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἱατροίαν, ἅμα δ' ὁμως ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰ χρήματα τῆς οἰκίας ἔκλεπτε καὶ ἀνελογίζετο.⁸ «Ἔως ἂν ἡ γραῦς ἀναβλέψῃ τελείως καὶ ὑγιῆς ᾖ, ἐγὼ κλέψω τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς». Ὅτε δ' ἡ γραῖα ἀνέβλεψεν, οὐδὲν μὲν τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ οἴκῳ ἠῦρισκεν, τὴν δ' αὖ πρὸς τὸν ἱατρὸν ὁμολογίαν οὐκ ἐφύλαττεν. Ὁ δ' ἱατρὸς ἐξεβίαζεν⁹ αὐτὴν ὧδε. «Διατὶ μισθὸν οὐ παρέχεις μοι; Πάντες οἱ ἄρρωστοὶ οὕτω πράττετε· ἕως μὲν ἂν ἄρρωστοὶ ᾦτε καὶ κινδυνεύητε, τὰ πάντα παρέχετε τοῖς ἱατροῖς· ἐπὶ δ' ἐκτὸς κινδύνου ᾦτε, ἕξαρνοὶ γίνεσθε¹¹ φυλάττεν τὴν ὁμολογίαν. Ἄγωμεν οὖν εἰς τοὺς δικαστάς, ἵνα ἡμᾶς δικάσωσι καὶ τὴν διαφορὰν λύσωσιν». Ἡ δὲ γραῦς ἐδέχετο τὸν τοῦ ἱατροῦ λόγον καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστῶν λέγει. «Ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὴν ἀλήθειαν λέγει. Ὁμολόγησα¹² αὐτῷ ὅτι, ἐὰν ἐκτὸς κινδύνου ᾦ καὶ ἰατροῦση με οὗτος, παρέξω αὐτῷ μισθόν. Ἐὰν δὲ μὴ ἀπαλλάξῃ με τῆς νόσου, οὐδὲν κωλύει με ἕξαρνον γίνεσθαι. Ἐγὼ δ', ὅτε μὲν ὑπὸ τῆς νόσου ἔπασχον, ἔβλεπον τὰ ἐν τῷ οἴκῳ χρήματα, νῦν δ' οὐδὲν ἱκανὴ εἶμι ἰδεῖν».¹³

16. Ἀλέξανδρος καὶ ὁ διδάσκαλος.

Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ἐμάνθανε θηρεύειν, τοξεύειν, κιθαρίζειν καὶ γράφειν.¹ ὁ γὰρ Φίλιππος ἐβούλετο² ἄριστα αὐτὸν παιδεῦσαι καὶ ἀναθρέψαι. Καθ' ἐκάστην οὖν προέκοπτεν³ ἐπὶ τὸ θηρεύειν καὶ τοξεύειν, περὶ δὲ τὸ κιθαρίζειν καὶ γράφειν οὐκ εἶχε σπουδὴν.⁴ Μίαν τῶν ἡμερῶν ὁ διδάσκαλος ἐκέλευσεν αὐτὸν κροῦσαι χορδὴν τινα ἀντ' ἄλλης. Ἀλέξανδρος δ' ὁμως, ἐπεὶ τοῦτο οὐκ οἶός τ' ἦν⁵ πρᾶξαι, λέγει τῷ διδασκάλῳ. «Καὶ τί διαφέ-

ρει, ἂν ταύτην ἀντ' ἐκείνης κρούσω;» Ὁ δ' ἀποκρίνεται, ὅτι τῷ μέλλοντι⁶ βασιλεύσειν οὐδὲν διαφέρει, ⁷ ἀλλὰ τῷ βουλομένῳ⁸ κιθαρίσαι ἐπὶ τέχνῃ· οὕτω γὰρ ἤλπιζεν αὐτὸν μαλακοῖς λόγοις ἐπ' ἀρετὴν προτρέψειν.)

17. Ἀρίων ὁ Κιθαρωδός.

Ἀρίων ἔνδοξος ἦν ἐν τοῖς Ἑλλήσι κιθαρωδός. Οὐτός ποτε διὰ τῆς θαλάττης τῆς μεταξὺ Σαλαμῖνος¹ καὶ Ἐλευσίνος² πλεύσας εἰς Κόρινθον ἔρχεται. Ἐνταῦθα οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ ἄλλοι Ἑλληνες ἐθαύμασαν τὴν τέχνην αὐτοῦ καὶ τιμαῖς λαμπραῖς αὐτὸν ἐβράβευσαν. Ἐκ δὲ τοῦ λιμένος τῆς Κορίνθου πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ³ Ἑλληνας καὶ τοὺς γείτονας αὐτῶν Σικελιώτας ἔρχεται. Ἐνταῦθα παρὰ τῶν Ἑλλήνων δῶρα πλούσια προσφέρεται τῷ Ἀρίονι. Εἶτα δ' ἐν τῷ λιμένι τῶν Ταραντίνων πλοίου ἐπιβὰς εἰς Κόρινθον πορεύεται. Ἐν τῷ πλῶ οὐχ οἱ χειμῶνες,⁴ ἀλλ' ἡ τῶν ναυτῶν κακία κίνδυνον τῷ Ἀρίονι παρασκευάζει· ἐβουλεύοντο⁵ γὰρ οὗτοι ἀρπάσαι τὸ ἀργύριον⁶ τοῦ Ἀρίονος καὶ αὐτὸν φονεῦσαι. Ἀρίων δὲ τὴν ἐπιβουλήν αισθάνεται καὶ ὧδε τὸν κίνδυνον φεύγει. «ὦ ναῦται», λέγει, «ἴκετεύω ὑμᾶς ἐπιτρέψαι κιθαρίσαι τὸ τελευταῖον τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τοῖς ἄλλοις δαίμοσιν·⁷ οὕτω δ' ἐμὲ φονεύετε.» Οἱ ναῦται πείθονται τῷ Ἀρίονι καὶ ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ κιθαρίσαι. Εὐθύς δ' Ἀρίων ἐκδύεται τὴν ἐσθῆτα καὶ τὸν χιτῶνα⁸ καὶ ἐπὶ τῆς πρῶρας τοῦ πλοίου κάθηται· λαμβάνει δὲ τὴν κιθάραν καὶ κιθαρίζειν ἄρχεται.⁹ Ἐν τούτῳ οἱ δελφῖνες καὶ οἱ ἄλλοι ἰχθύες περὶ τὴν πρῶραν ἀθροίζονται καὶ τέρπονται τῇ τοῦ κιθαρωδοῦ τέχνῃ. Ἐπεὶ δὲ τὸ ᾄσμα ἐκιθάρισε, γυμνός, ὡς ἦν, πίπτει εἰς τὴν θάλατταν. Ἐκ δὲ τῶν κυμάτων σύ, ὦ Ἀπολλων, τοῦτον ἔσωσας· ἕνα γὰρ τῶν δελφίνων

Ἄριων ὁ καθαρωδός.

ἐκέλευσας κομίσαι αὐτὸν εἰς Κόρινθον. Ἐνταῦθα τὸ πρᾶγμα τοῖς ἄρχουσι καταγγέλλει καὶ οἱ ναῦται, ὅτε εἰς Κόρινθον ἔρχονται, συλλαμβάνονται καὶ χολάζονται.¹⁰

12 + 18. Ἀστρολόγος.

Ὁ οὐρανὸς ἐν αἰθρίᾳ¹ γέμει ἀστέρων. Τούτων οἱ μὲν θηρσί ὅμοιοι εἰσιν, οἱ δ' ἰχθύσιν. Οἱ ἀρχαῖοι φωντο-
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τοὺς ἀστέρας καὶ τοὺς ἀνέμους θεοὺς εἶναι καὶ ἐν τῷ αἰθέρι διατρίβειν, ἔνθα ἀμβροσίαν² καὶ νέκταρ³ ἤσθιον, ὡσπερ οἱ Ὀλύμπιοι θεοί. Διὸ ναοὺς τοῖς ἀστράσι κατεσκεύαζον καὶ ὡς σωτῆρας αὐτοὺς ἐν ταῖς δυστυχίαις ἐλάτρευον. Ὅσοι δὲ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐξήταζον ἀστρολόγοι ὠνομάζοντο. Τούτων τίς ποτε εἴθιζεν⁴ ἐκάστοτε τοὺς ἀστέρας ἐξετάζειν. Περιῆγεν⁵ οὖν⁶ τῆς νυκτὸς χειμῶνός τε καὶ ἔαρος κατὰ τὸ προάστειον καὶ τοὺς ἀστέρας ἔγραψεν ἐν πινακίῳ. Ἐπεὶ δ' ἱκανοὺς⁷ ἐν τούτῳ ἔγραψεν, ἔρχεται εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἔχων ἐν χειρὶ τὸ πινάκιον ἐπεδείκνυε⁸ τοῦτο τοῖς φιλοσόφοις, τοῖς ῥήτορσι καὶ τοῖς ἄλλοις σοφοῖς. Ἐλεγε δ' αὐτοῖς, ὅτι τῶν ἀστέρων οἱ μὲν πλανώμενοί⁹ εἰσιν, οἱ δ' οὐ. Τῶν δὲ κλητήρων τῆς ἀγορᾶς τις ὑπολαμβάνει¹⁰ καὶ λέγει. «ὦ ἑταῖρε, μάρτυρας τοὺς θεοὺς ἐπικαλοῦμαι, ὅτι σὺ ψεύδει πλανώμενοι¹¹ γὰρ ἐν τῷ ἀέρι εἰσιν οὐχ οἱ ἀστέρες, ἀλλ' οὗτοι οἱ ἄνθρωποι» καὶ δεικνύει τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ.

13 19. Μήτηρ καὶ θυγατέρες.

Γυνὴ τις εἶχε δύο θυγατέρας ὀρφανὰς πατρός· ταύτας συνῆψεν¹ ἀνδράσι, τὴν μὲν κηπουρῷ, τὴν δ' ἀνδρὶ κερამεῖ.² Μετ' οὐ πολὺ δὲ πρὸς τὴν τοῦ κηπουροῦ ἔρχεται καὶ παρ' αὐτῆς πυνθάνεται,³ πῶς μετὰ τοῦ ἀνδρός διάγει.⁴ Ἡ δὲ λέγει «Πάντα μὲν ἐμοὶ πάρεστι⁵ καὶ ὁ ἀνὴρ καλὸς ἐστίν. Εὐχομαι δ' ὅμως τοῖς θεοῖς, ὅπως ὄμβρω⁶ τὴν γῆν ἀρδεύωσιν⁷ οὕτω γὰρ καὶ τῇ τῆς Δήμητρος⁸ βοηθείᾳ τοῖς λαχάνοις αὐξήσις προσγίγνεται». Ἐκεῖθεν⁹ ἡ μήτηρ πρὸς τὴν θυγατέρα, ἣν τῷ κερამεῖ συνῆψεν, ἔρχεται καὶ τὰ αὐτὰ πυνθάνεται. Ἡ δ' ἀποκρίνεται. «Τὰ μὲν ἄλλα, ὦ μήτερ, καλῶς ἔχω. Εὐχομαι δ' ὅμως τοῖς θεοῖς, ἵνα αἰθρία λαμπρὰ καὶ ἡμέραι ἀέρος ἐπιμένωσιν,¹⁰ ὅπως ἡ κέραμος ξηρὰ ᾖ». Ἡ δὲ μήτηρ πε-

ρίλυπος ἀπέρχεται καὶ καθ' ἑαυτὴν λέγει. «ὦ Δῆμητεο καὶ οἱ ἄλλοι θεοί, ἀληθῶς οὐκ οἶδα,¹¹ ποτέρω¹² τῶν θυγατέρων τὴν ἀρωγὴν¹³ ὑμῶν αἰτήσω».

11 20. Ἰέρων ξυλοκόπος.

Ἰέρων ξυλοκόπος ὑπὸ γήρωσ κατατρούχεται.¹ τῷ γὰρ γήρῳ πρόσσεσι² πολλὰ τὰ δεινά.³ Ἴνα δὲ τὰ ἐπιτήδεια⁴ ἔχη, καθ' ἐκάστην ξύλα ἐκ τοῦ δρυμῶνος ἔκοπτε καὶ εἰς τὸ ἄστυ ταῦτα ἐπὶ τῶν ὄμων ἐκόμιζε. Πέρας⁵ δ' ὅμως τῶν δεινῶν οὕτω οὐκ ἦν· τῷ γὰρ γήρῳ καὶ τῇ λιτῇ διαίτῃ ἀσθενὴς ἦν καὶ σπανίως μετελάμβανε⁶ κρεῶν. Ἔστιν ὅτε⁷ δὲ μόνον μικρὰ τεμάχια ἄρτου καὶ κρεῶν παρὰ τῶν κατοίκων ἐλάμβανεν ὡς γέρα⁸ τοῦ γήρωσ· ἀλλὰ καὶ ταῦτα οὐχ ἱκανὰ ἦν ἀπαλλάξει αὐτὸν τῶν πόνων καὶ τοῦ γήρωσ.⁹ Μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν διὰ τὸν πόνον τῆς ὁδοῦ τὸ φορτίον ἀπορρίπτει κατὰ γῆς καὶ ἰκετεύει τὸν θάνατον πέρας τῶν δεινῶν παρέχειν αὐτῷ. Αἴφνης ὁ θάνατος ἐπιφαίνεται καὶ πυνθάνεται παρὰ τοῦ γέροντος, διατὶ αὐτὸν ἐπικαλεῖται. Ὁ δὲ γέρον ἀποκρίνεται «ἵνα τὸ φορτίον ἄρης».¹⁰

21. Τὰ Τέμπη.

Τὰ Τέμπη¹ τὰ Θεσσαλικά χωρὸς ἐστὶ μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης. Ὀρη δὲ ταῦτα ὑπερύψηλά ἐστι καὶ σχίζονται, οἷον² ὑπὸ θείας φροντίδος. Χωρίον³ δ' οὕτω γίγνεται τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τετραράκοντα σταδίουσ, τὸ δὲ πλάτος σχεδὸν πλέθρου. Ἐν τούτῳ ἄλση τε ποικίλα ἐστὶ καὶ δάση σκιερὰ καὶ πλήθη ἀνθέων. Ὀρνίθες δ' ἠδέως⁴ ἄδουσι καὶ τῷ μέλει⁵ τὸν κάματον τῶν ὁδοιπόρων ἀφανίζουσι. Διὰ μέσου δὲ τῶν Τεμπῶν ὁ Πηνειὸς ποταμὸς ἔρχεται, εἰς ὃν χεῖμαρροι καὶ ῥύακες

ἐμβάλλουσι. Τούτου αἱ πηγαὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν εἰσιν. Ἔχει δ' οὕτω διατριβὰς ποικίλας ὁ τόπος οὗτος οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως· ἐν δὲ τῷ ὄρει τοῦ

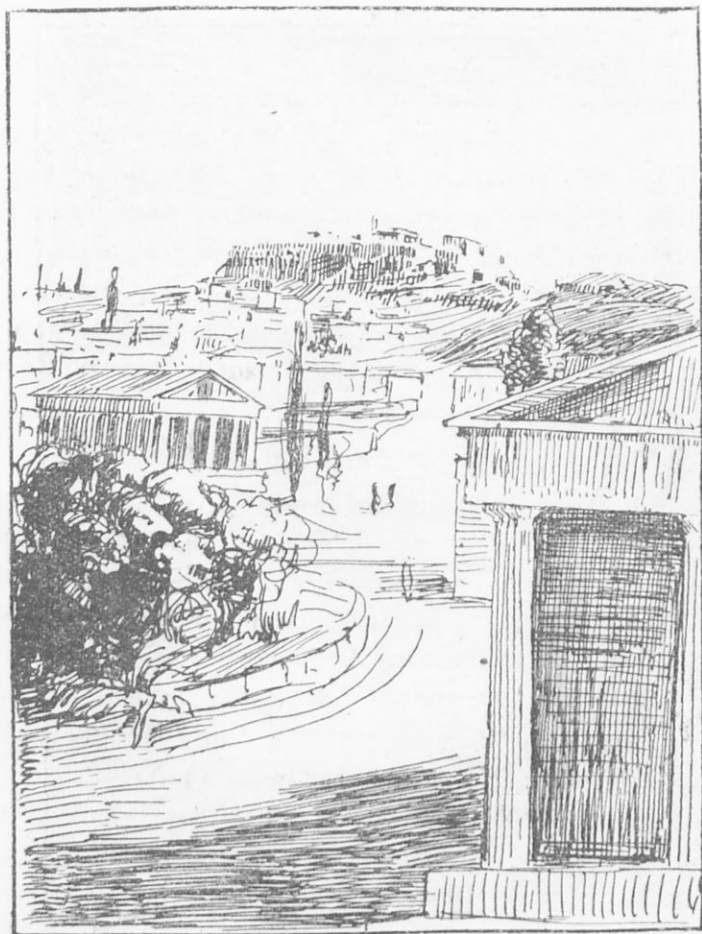

Τὰ τέμπεη.

Ὀλύμπου, ὃς ὑπέρεκειται τῶν Τεμπῶν, οἱ δώδεκα Ὀλύμπιοι τὸ πάλαι τὰς κατοικίας εἶχον καὶ ἤδοντο⁶ ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν Τεμπῶν καὶ τῷ μέλει τῶν ὀρνίθων.⁷

22. Ἀθῆναι.

Αἱ Ἀθῆναι πατρὶς ἀνδρῶν σοφῶν, ποιητῶν, ῥητό-

Ἀθῆναι.

ρων καὶ στρατηγῶν ἦν. Ἐν¹ τοῖς σοφοῖς καταλέγουσι²
Σωκράτη καὶ Πλάτωνα, ἐν τοῖς ποιηταῖς Σοφοκλέα καὶ
Εὐρυπίδην, ἐν τοῖς ῥητορσι Δημοσθένη καὶ Αἰσχίνην,
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἐν δὲ τοῖς στρατηγοῖς Περικλέα καὶ Θεμιστοκλέα. Τῷ Σωκράτει πολλοὶ νέοι συνῆσαν³ καὶ φιλοσοφίαν ἐδιδάσκοντο, τοῦ δὲ Σοφοκλέους καὶ Εὐρυπίδου τὰ ἔργα ἔτερον μέγιστον ἐν θεάτρῳ τοὺς θεατάς. Τῷ Δημοσθένει καὶ Αἰσχίνῃ, ὅτε ἠγόρευον, ὁ δῆμος προσεῖχε καὶ αὐτῶν ἀσμένως⁴ ἤκουε. Περικλέους⁵ ἡ ἀρχὴ «χρυσοῦς αἰὼν» τῶν Ἀθηνῶν ὠνομάζετο. Θεμιστοκλῆς⁶ δ' ἐκ τοῦ κινδύνου τῶν Μήδων τὴν Ἑλλάδα ἔσωσε· μετὰ γὰρ τὴν ἐν Μαραθῶνι ἦταν τῶν βαρβάρων οἱ μὲν ἄλλοι Ἕλληνες φόντο ταύτην πέρας⁷ τοῦ πολέμου εἶναι, Θεμιστοκλεῖ δὲ μόνῳ αὕτη ἐδόκει⁸ εἶναι ἀρχὴ καὶ ἄλλων ἀγῶνων. Ἐπεισεν οὖν Ἀθηναίους στόλον κατασκευάσαι καὶ τούτῳ ἐν Σαλαμῖνι τοὺς βαρβάρους κατενευμάχησεν. Οὕτω δὲ σωτὴρ τῆς πατρίδος ἦν καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες ἐν τιμῇ Θεμιστοκλέα εἶχον.

Β. Στρατηγοί. **Χ 23. Λητώ καὶ Νιόβη.** ¹⁼

Λητοῦς¹ δύο παῖδες γίγνονται, Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις. Νιόβη² δ' ἐν Θήβαις ἑπτὰ μὲν υἱεῖς, ἑπτὰ δὲ θυγατέρας τίκει. Ἐπαίρεται³ οὖν ἐπὶ εὐτεκνία Νιόβη καὶ λέγει. «Ἐγὼ Λητῶ ὑπερβάλλω· ἐμοὶ μὲν γὰρ τέτταρες καὶ δέκα παῖδές εἰσι, Λητοῖ δὲ μόνον δύο». Μάτην αἱ ἄλλαι γυναῖκες τῇ τῶν λόγων πειθοῖ βούλονται πείσαι Νιόβην σέβειν⁴ Λητῶ· ἀλλ' οὐδὲν ἤνυον.⁵ Λητῶ δ', ἐπεὶ ταῦτα ἤμανθάνει, ὀργίζεται τῇ Νιόβῃ, ὅτι οὐκ ἔχει αἰδῶ⁶ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τούτοις διαγωνίζεται. Διὸ παροξύνει τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν κατὰ τῶν παίδων τῆς Νιόβης καὶ τοὺς μὲν παῖδας Ἀπόλλων κατετόξευσε, τὰς δὲ θυγατέρας Ἄρτεμις. Νιόβη δὲ περίλυπος ἀπολείπει Θήβας καὶ πρὸς τὸν πατέρα εἰς Σίτυλον τῆς Ἀσίας ἔρχεται. Ἐνταῦθα δ' εὐχεται Διὶ καὶ εἰς λίθον ὑπ' αὐτοῦ μεταβάλλεται. Ἐκ τούτου δὲ χεῖται⁷ δάκρυα ἐκ τοῦ λίθου νυκτός τε καὶ ἡμέρας. Χ

24. Θάνατος Ἑλλήνων στρατηγῶν.

Ἐπεὶ ὑποψίαι μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τισσαφέρνους ἦσαν, Κλέαρχος καὶ Τισσαφέρνης εἰς λόγους ἔρχονται.¹ Καὶ πρῶτον μὲν Κλέαρχος λέγει. «Ἡμεῖς ἐστρατεύκειμεν ἐπὶ βασιλέα οὐχ ἐκόντες.² Κῦρος γὰρ ἐπεπεῖκει ἡμᾶς, ὡς ἐπὶ Πισίδας ἐστράτευσεν. Μετὰ δὲ τὸν ἐκείνου θάνατον εἰς Ἑλλάδα βουλόμεθα πορεύεσθαι. Πάντες οὖν νῦν οἱ Ἕλληνες πεπιστεύκαμέν³ σοι, ὅτι⁴ γείτων τῇ Ἑλλάδι εἶ. Σὺ δ' ἡμῖν ἔλεγες διὰ πρέσβων πεφροντικένας, ὥστε μηδὲν τῶν ἐπιτηδείων ἐλλείπειν· ἐπὶ τούτοις⁵ δὲ ἐτεθύκειμεν πρὸ ἡμερῶν. Μέχρι μὲν οὖν νῦν οἱ μὲν Ἕλληνες οὐδὲν βεβλάφασι τὴν βασιλέως χώραν, καὶ τῶν βαρβάρων δ' ὁμοίως οὐδεὶς κεκώλυκεν ἡμᾶς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Ταῦτα δὲ πεπράχαμεν κατὰ τοὺς τῶν θεῶν ὄρκους. Νῦν δ' ὅμως νομίζω τεταχέναι⁶ σε τὸ στρατεύμα ὡς ἐπὶ κίνδυνον καὶ οὐ πεπιστευκέναι ἡμῖν. Βούλομαι οὖν τὰς ὑποψίας διαλυῖσαι». Πρὸς ταῦτα Τισσαφέρνης ἔλεγεν. «Ἐγώ, ἐπεὶ ἐπεπιστεύκειν σοι, πέπεικα βασιλέα ἐπιτρέψαι ἐμοί, ἵνα ἡγεμῶν⁷ ὑμῶν ᾧ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁδοῦ. Τῶν Ἑλλήνων δ' ὅμως τινὲς ἔλεγον ἐμοί, ὡς σὺ ἐπιβεβούλευκας⁸ τοῖς Πέρσαις. Εἰ οὖν βούλει μαθεῖν, τίνες οὗτοι εἰσιν, ἔρχεσθε αὔριον εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐκεῖ λέξω τοὺς συκοφάντας». Καὶ δὴ τὴν ἄλλην ἡμέραν οἱ Ἕλληνες στρατηγοὶ ἐπὶ τὴν Τισσαφέρνους σκηνὴν ἔρχονται καὶ ἐνταῦθα δόλω ὑπὸ Τισσαφέρνους ἀποθνήσκουσιν.

25. Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν.

Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν ποταμοὺς εὐρεῖς καὶ βαθεῖς ἔχει. Οὗτοι τὰς πηγὰς ἐν τοῖς ὄρεσιν ἔχουσιν, ἐνθα τὸ ἔδαφος τραχὺ ἐστί. Ἐνταῦθα τὸ μὲν πλάτος τρίπληχόν ἐστι,

τὸ δὲ βάθος εἰσὶ σχεδὸν διπήχεις. Προϊόντες¹ δὲ εὐρεῖς εἰσι καὶ ταχεῖς διὰ τῆς πεδιάδος φέρονται. Γέμουσι δ' ἠδέων ἰχθύων, οὓς οἱ ἀλιεῖς ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἀλιεύουσι· τὰ φά δὲ τῶν ἰχθύων ἠδέα ἐστί. Χειμῶνος οἱ ποταμοὶ τοῖς γλυκέσι ὕδασι καλύπτουσι τὰ εὐρέα πεδία καὶ παχεῖαν τὴν γῆν κατασκευάζουσι· φύονται² δὲ καὶ ἄμπελοι εὐβότρουες.³ Ἐκ δὲ τῶν ἐτησίων⁴ βρέχεται ἡ Ἰνδικὴ θερινοῖς ὄμβροις καὶ καρποὺς ἠδεῖς καὶ ἀφθόλους φέρει. Τρέφει δ' ἡ χώρα καὶ πλῆθος βοῶν καὶ προβάτων, ἃ παχείας τὰς οὐρὰς ἔχουσιν.

26. Γέρων ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Ἡ Ὀλυμπία τὸ πάλαι τόπος ἱερὸς ἦν. Ἄπας δ' ὁ χῶρος οὗτος ὑλήεις¹ καὶ ἄξιος θεᾶς ἦν καὶ παντοδαπῶν ἀνθέων ἔγεμε. Ποταμοὶ δὲ δινήεντες² καὶ ἰχθυόεντες τοῦτον διέτεμνον.³ Ἐνταῦθα ἱερὸν αἰγλήην⁴ τοῦ Διὸς ἐν τῷ ἄλσει ἦν καὶ χωρίον⁵ ὅμοιον θεάτρῳ, ὃ στάδιον ὠνομάζετο. Ἐνταῦθα τὰ Ὀλύμπια κατὰ πᾶν τέταρτον ἔτος ἐγίγνετο. Ἐκ πασῶν τότε τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων θεωροὶ⁶ εἰς Ὀλυμπίαν ἔσπευδον. Τούτοις πᾶσι ξένια⁷ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων παρεσκευάζετο. Ἐνταῦθά ποτε γέρον θεωρὸς ἔρχεται καὶ ἔδραν οὐχ ἠῦρισκεν· ὑπὸ πάντων δ' ὑβρίζετο⁸ καὶ οὐδεὶς ἐκὼν προσέφερεν αὐτῷ ἔδραν. Ἐπεὶ δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους ἔρχεται, πάντες οἱ ἄνδρες ἔσπευσαν εἶκιν⁹ αὐτῷ καὶ προσέφερον ἔδραν· αἰσχρὸν¹⁰ γὰρ πᾶσιν ἐδόκει γέροντας περιπαίξειν. Ὡς δὲ τοῦτο οἱ ἄλλοι Ἑλληνες αἰσθάνονται,¹¹ πάντες ἐκ τῶν ἐδρῶν ἀνεγείρονται καὶ ἐπιδοκιμάζουσι τὸ ἦθος¹² τῶν Σπαρτιατῶν. Ὁ δὲ γέρον λέγει. «Οἴμοι,¹³ πάντες μὲν οἱ Ἑλληνες γινώσκουσι τὰ καλά, ἐκόντες δὲ μόνον οἱ Λακεδαιμόνιοι πράττουσιν».

27. Διογένης¹ καὶ δοῦλος.

Ἐπηλύς² ποτε πένης εἰς Ἀθήνας γίγνεται καὶ δοῦλος τῷ φιλοσόφῳ Διογένει προσέρχεται. Τῷ δὲ χρόνῳ ἀποφαίνεται³ ὢν βλάξ καὶ ἄρπαξ ἅμα. Καίπερ δὲ δίπους ἄνθρωπος ὢν ὅμοιος τετράποσι θηρίοις ἦν τῷ ἦθει. Τοῦτον οὖν Διογένης διὰ τὸ βλάκα καὶ ἄρπαγα εἶναι δις⁴ καὶ τρις τῆς ἡμέρας ἔδερεν. Ὁ δὲ δοῦλος ἄπελπις⁵ ἐκ τούτου ἦν καὶ κρύφα ἐκ τοῦ οἴκου φεύγει. Διογένης δ' ὅμως τὸν φυγάδα οὐ διώκει⁶ λέγων· «αἰσχρὸν τὸν μὲν δοῦλον ἄνευ τοῦ Διογένους ὑπομένειν ζῆν, Διογένη δ' ἄνευ τοῦ δούλου οὐ».

3^ο 28. Ἐρμῆς.

Ἐρμῆς ἐν σπαργάνοις ἔτι ὢν εἰς Πιερίαν παραγίγνεται¹ κλέψων τὰς βοσκούσας ἐνταῦθα βοῦς τοῦ Ἀπόλλωνος. Κομίσας δ' αὐτὰς εἰς τὴν πόρρω² ἐκεῖθεν εὐρισκομένην Πύλον εἰς σπήλαιον ἀπέκρουσεν. Ἐκεῖθεν εἰς Κυλλήνην ὄχητο, ἔνθα εὐρίσκει πρὸ ἄντρου χελώνην νεμομένην.³ Ταύτην φονεύσας κατεσκεύασε λύραν ἐκ τοῦ περιβάλλοντος τὴν χελώνην κύτους.⁴ Ἀπόλλων δ' εἰς Κυλλήνην ἔρχεται καὶ τοὺς ἐνταῦθα διαμένοντας ἀνακρίνων πυνθάνεται, εἰ⁵ τὸν κλέψαντα τὰς βοῦς γινώσκουσιν· ἔλεγε δ', ὡς τῷ μηνύσοντι⁶ τὰς βοῦς χάριν ἔξει. Οὗτοι δ' ἔλεγον, ὡς εἶδον παῖδα ἐλαύνοντα τὰς βοῦς, οὐκ ἐγίνωσκον δὲ τὸν ἠρπακότα ταύτας. Ἀπόλλων δὲ μανθάνει τὸν κεκλοφότα ἐκ τῆς μαντικῆς. Εὐθύς δὲ πρὸς τὴν Μαῖαν,⁷ οὔσαν μητέρα τοῦ Ἐρμοῦ, παραγίγνεται καὶ τὸν παῖδα μηνύει. Ἡ δὲ δεικνύει τοῦτον ἐν σπαργάνοις ὄντα. Ἀπόλλων δ' ὅμως οὐ πιστεύσας τῇ μητρὶ κομίζει τὸν παῖδα εἰς τοὺς θεούς. Ἐκεῖθεν δέ, κελυόντων

τῶν θεῶν, εἰς Κυλλήνην ἔρχεται καὶ εὐρίσκει τὰς βοῦς.
Ἀκούσας δ' ἐνταῦθα Ἀπόλλων τῆς λύρας χαρίζεται
αὐτῷ τὰς βοῦς καὶ διδάσκει τὴν μαντικὴν. Ζεὺς δὲ τὸν
Ἑρμῆν κήρυκα τῶν ὑποχθονίων⁸ θεῶν ἀναγορεύει.

§²⁹ 29. Ἡ Σπαρτιατῶν ἀνατροφὴ.

Οἱ Σπαρτιαῖται τοὺς παῖδας ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐπαί-
δευον, ὥστε σόφρονας εἶναι. Ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου ἔτους
οἱ ἄρρενες ἐν κοινοῖς συσσιτίοις ἐσιτίζοντο¹ καὶ ἐτρέ-
φοντο συνήθως μέλανι² ζωμῷ. Ὁ δὲ μέλας ζωμὸς με-
λαίνης χροᾶς³ ἦν, παρασκευαζόμενος ἐκ τοῦ χοιρείου
κρέως καὶ τοῦ αἵματος. Καθ' ἡμέραν δ' ἐν ὑπαίθρῳ γυ-
μναζόμενοι τῷ μὲν σώματι ἐρρωμένοι⁴ ἐγίγνοντο, τῇ δὲ
ψυχῇ μεγαλόφρονες. Εἰθίζοντο δὲ καὶ εἰς τὸ κλέπτειν,
ἵνα ἐν τῷ πολέμῳ τοὺς πολεμίους βλάβπτωσι. Τοῖς συλ-
λαμβανομένοις δ' ὅμως ὡς ἄφροσι⁵ ποινήν ἐπέβαλλον.
οὕτω δ' ἐπιστήμονες⁶ τῶν πολεμικῶν ἐγίγνοντο. Τοῖς
δὲ πατρίοις νόμοις ἐπείθοντο καὶ μνήμονες⁷ ἦσαν τῶν
Λυκούργου θεσμίων· οἱ δὲ γιγνόμενοι ἐπιλήσιμονες⁸ τού-
των ἐκολάζοντο. Ὅμοίως τοῖς νέοις καὶ αἱ παρθένοι
ἐγυμνάζοντο. Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οἱ Σπαρτιαῖται ἐσεμνύ-
νοντο καὶ μάκαρας⁹ καὶ εὐδαίμονας ἑαυτοὺς¹⁰ ἐλογί-
ζοντο.¹¹ Πάντας τοὺς νέους τέκνα τῆς αὐτῆς πατρίδος
ἐνόμιζον. Οἱ δ' εἴλωτες ἐν Λακεδαιμόνι τοὺς ἀγροὺς τῶν
Σπαρτιατῶν εἰργάζοντο καὶ ὑπέμενον πολλὰ δεινά· διὸ
τάλανες¹² καὶ κακοδαίμονες ἐλογίζοντο.

§³⁰ 30. Κίμων ὁ Ἀθηναῖος.

Κίμων ἐπιφανοῦς πατὴρ ἦν· υἱὸς γὰρ τοῦ εὐχλεοῦς¹
στρατηγοῦ Μιλτιάδου² ἦν. Οὐ μόνον δὲ ἐπιφανῶν καὶ
εὐγενῶν γονέων ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐπιεικῆς³ τῷ δήμῳ

ἦν. Οὗτος τοὺς Ἀθηναίους ἔπεισε τριήρεις⁴ κατασκευάσαι· τριήρων γὰρ ἔνδειαν⁵ εἶχον. Αὐτῷ δ' ὄντι εὐγενεῖ καὶ ἐπιεικεῖ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι εὐμενεῖς ἦσαν. Διὸ ὁ δῆμος αὐτόν, ὄντα προσφιλῆ τοῖς πολλοῖς, στρατηγὸν ἐν τῷ πρὸς Πέρσας πολέμῳ ἀπέδειξε.⁶ Κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον τὰ Κίμωνος ἔργα περιφανῆ καὶ εὐκλεᾶ ἦν· τὸν γὰρ βασιλέα ἠνάγκασε συνάψαι τὴν εὐκλεᾶ Κιμώνειον εἰρήνην. Ἐκ τῆς στρατηγίας Κίμων πλοῦσια ἐφόδια⁷ ἔχων ἀνήλισκεν⁸ εἰς τοὺς πολίτας· οἱ ἀγροὶ γὰρ αὐτοῦ πλήρεις ὀπωρῶν καὶ ἀνθέων εὐώδων ἦσαν. Τούτων τοὺς φραγμοὺς κατέρριψεν, ἵνα οἱ πολῖται λαμβάνωσιν ἄνηθαι καὶ ὀπώρας. Τοῖς δ' ἐνδεέσι⁹ τῶν πολιτῶν εἶχε τράπεζαν πλήρη πολυτελῶν ἐδεσμάτων.¹⁰ Ὅτε δ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπορεύετο, δύο νεανίσκοι συνείποντο¹¹ αὐτῷ ἀμπεχόμενοι¹² καλῶς· οὗτοι πρὸς τοὺς πένητας διημείβοντο¹³ τὰ ἱμάτια.

31. Γεωργῶν παῖδες.

Γεωργός τις πολλοὺς ἀγροὺς καὶ πολλὰς ἀμπέλους εἶχε· πολλοὶ δὲ καὶ μεγάλοι κῆποι ἦσαν αὐτῷ. Ἐγεμον δ' οὗτοι πολλῶν καρπῶν καὶ εὐτυχῆς διὰ τοῦτο ἐνομίζετο· πολλὰ γὰρ τὰ ἐφόδια εἶχε. Τῷ ὄντι δ' ὁμως δυστυχῆς ἦν· οἱ γὰρ παῖδες αὐτοῦ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἤριζον¹ καὶ αἴτιοι μεγάλης δυστυχίας τῷ οἴκῳ ἦσαν. Ἐπειδὴ δ' ὁ γέρον καὶ ἡ μήτηρ πρᾶεῖς² ἦσαν πρὸς τοὺς παῖδας, οὗτοι τοὺς τε ἀγροὺς οὐκ ἐθεράπευον καὶ ἐν ὁμοιοῖα οὐ διῆγον. Αἰσθανόμενος δ' ὁ γέρον τὸ τέλος τοῦ βίου ἐγγὺς λέγει τοῖς παισὶ. «ὦ παῖδες, ἕως μὲν ὑγιῆς ἦν, μετὰ πολλοῦ καὶ μεγάλου πόνου τοὺς ἀγροὺς ἐθεράπευον καὶ πολλὰ τάγαθὰ εἶχομεν. Νῦν δ' αἰσθάνομαι τὸ τέλος τοῦ βίου ἐγγὺς εἶναι. Κέκρυφα ἐν τοῖς ἀγροῖς μέγαν θησαυρόν. Ἐὰν τούτους σκάψητε, εὐρήσετε τὸν θησαυ-

ρόν». Τῷ ὄντι δ' οἱ παῖδες μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς πᾶσαν τὴν ἄμπελον καὶ τοὺς ἀγρούς ἐν ὁμοιοῖα ἔσκαψαν, θησαυρὸν δ' ὅμως οὐχ ἠύρισκον· οἱ δ' ἀγροὶ καὶ ἡ ἄμπελος διὰ τοῦτο πολὺν τὸν καρπὸν παρεῖχον. Ἐκτοτε οἱ παῖδες ἐν πολλῇ ὁμοιοῖα διῆγον καὶ ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς ἦσαν. X

32. Ἡ γυμναστική.

Ἡ γυμναστικὴ ἄσκησις λαμπρὰ τοῦ σώματος καὶ πνεύματός ἐστι. Οἱ δ' εὖ τὰ σώματα ἔχοντες αἰεὶ ὑγιαίνουν καὶ ἡδέως¹ τὸν βίον διάγουσι· πρῶ² τε γὰρ ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγείρονται καὶ ἀσμένως³ ἐσθίουσι καὶ πίνουσι, πολὺ δ' ἔτι εὐχαρίστως καθεύδουσιν.⁴ Οὕτω τὸ μὲν σῶμα αὐτῶν οὐδέποτε φαύλως⁵ ἔχει, τὸ δὲ φρόνημα αἰεὶ εὐγενές ἐστι, ὥστε εὐσεβῶς μὲν πρὸς τοὺς θεοὺς, εὐπρεπῶς δὲ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, φιλοφρόνως δὲ πρὸς τοὺς ἀδυνάτους ἔχουσιν. Ἐν δὲ τοῖς πολεμικοῖς ἀγῶσι πάνυ ἀνδρείως μάχονται καὶ τῇ πατρίδι ὑπουργίαν⁶ προσφέρουσι. Διὰ ταῦτα ὑπὸ πάντων τῶν πολιτῶν γεραίρονται καὶ τὸν λοιπὸν βίον σεμνῶς διάγουσι καὶ ἀποθνήσκοντες δόξαν τοῖς υἱοῖς καταλείπουσι. Τοῖς δ' ἀσθενῶς τὸ σῶμα ἔχουσι καὶ λήθη καὶ ἀθυμία καὶ μανία⁷ πολλάκις ἐγγίγνονται. X

33. Κῦρος ὁ νεώτερος.

Κῦρος ὁ νεώτερος ἦν βασιλικώτατος καὶ ἀξιώτατος πάντων τῶν Περσῶν εἰς τὸ ἄρχειν. Παῖς ἔτι ὢν, ὅτε σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ ἐπαιδεύετο, δικαιοτέρως καὶ σωφρονέστερος¹ αὐτοῦ ἐνομίζετο. Τῶν δ' ἡλικιωτῶν² αἰδημονέστατος³ ἦν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἐπειθετο προθυμότερος τῶν ὑποδεεστέρων.⁴ Ἐπειτα δὲ φιλιππότατος ἦν.⁵ Ἐκρινον δ' αὐτὸν καὶ τῆς τοξικῆς καὶ τῆς ἀκοντί-

σεως φιλομαθέστατον εἶναι καὶ μελετηρότατον. Ὅτε δ' ἐν ἡλικίᾳ ἦν, φιλοθηρότατος⁶ καὶ φιλοκινδυνότατος ἦν· καὶ τοῖς μὲν φίλοις πρῶτατος, τοῖς δ' ἐχθροῖς τραχύτατος καὶ φοβερώτατος ἀνταγωνιστὴς ἦν. Ἐπειδὴ δ' ὁ πατὴρ Δαρεῖος σατράπην⁷ τῆς Λυδίας κατέπεμψεν αὐτόν, ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἄρχων ἰκανώτατος καὶ ἐγκρατέστατος ἐγένετο. Πᾶσαι δ' αἱ πόλεις προθύμως ἐπέιθοντο αὐτῷ καὶ εὐδαιμονέστεραι ἢ πρὶν ἦσαν, καὶ πάντες δ' οἱ φίλοι πιστότεροι αὐτῷ ἦσαν.

8^ο χ **34. Κροῖσος καὶ Σόλων.**

Κροῖσος ὁ Λυδῶν¹ βασιλεὺς πλουσιώτατος καὶ κράτιστος ἐνομιζέτο εἶναι. Ἦκε δέ ποτε εἰς Σάρδεις Σόλων Ἀθηναῖος καὶ τοῦτον ὁ βασιλεὺς προθυμότατα καὶ μεγαλοπρεπέστατα ἐξένισε.² Μιᾶ τῶν ἡμερῶν Κροῖσος τοὺς μεγίστους θησαυροὺς ἐπέδειξε τῷ Σόλῳ καὶ εἶτα ἔλεξεν. «᾽Ω ξένε Ἀθηναῖε, σὺ μάλιστα προέχεις³ σοφία πάντων Ἀθηναίων· σωφρονέστερον καὶ δικαιότερον παντὸς ἄλλου κρίνεις. Βούλομαι ἀκούειν σου, εἰ νομίζεις ἄλλον εὐδαιμονέστατον». Σόλων δ' ἀποκρίνεται. «Οὐκ ἀεὶ οἱ τύραννοι εὐδαιμόνες εἰσιν· οὔτοι γὰρ τῶν μεγίστων μὲν ἀγαθῶν ἐλάχιστα μετέχουσι, τῶν μεγίστων δὲ κακῶν πλεῖστον ἔχουσι. Ἐγὼ πλέον σοῦ μακαρίζω⁴ τοὺς παῖδας τῆς Ἀργείας ἱερείας, Κλέοβιν καὶ Βίτωνα.⁵ Οὔτοι πάντων τῶν Ἀργείων ἐρρωμενέστατοι ἦσαν καὶ εὐνούστατοι⁶ αὐτοῖς οἱ θεοὶ ἐγένοντο. Οὕσης γὰρ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἦρας, ἐπεὶ οἱ βόες ἐκ τῶν ἀγρῶν οὐ παρῆσαν ἐν καιρῷ, οἱ νεανῖαι ἐλαύνοντες τὴν ἱερὰν ἄμαξαν μετὰ τῆς μητρὸς εἰς τὸ ἱερὸν ἐκόμισαν θᾶπτον τῶν βοῶν· διὸ καὶ ἀρίστη⁷ ἡ τελευτὴ τοῦ βίου ἦν αὐτοῖς. Δῶρον γὰρ μέγιστον καὶ ἥδιστον ἔπεμψαν οἱ θεοὶ θάνατον· μετὰ γὰρ τὴν ἐορτὴν ἥδιστος ὕπνος κα-

ταλαμβάνει αὐτοὺς καὶ οὕτως ἀποθνήσκουσι». Κροῖσος δὲ λέγει τὸ δεύτερον· «ἐγὼ οὐκ εἰμι τῶν ἄλλων;» Σόλων δ' ἀποκρίνεται. «Οὐχ ἦτιον⁸ τούτων μακαρίζω Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον. Τούτῳ παῖδες ἦσαν βέλτιστοι καὶ

Κροῖσος καὶ Σόλων.

ἡ τελευταῖα τοῦ βίου ἦν αὐτῷ καλλίστη· στρατεύσας γὰρ ἐπὶ Μεγαρέας⁹ καὶ νικήσας τοὺς πολεμίους κάλλιστα ἀποθνήσκει· οἱ δ' Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ἔθαψαν τοῦτον μεγίσταις τιμαῖς». Ἐπὶ τούτῳ τῷ λόγῳ χαλεπώτερον εἶχεν¹⁰ ὁ βασιλεὺς ἢ πρότερον. Διὸ λέγει. «Ἐγὼ δ' οὐ-

δενός εἰμι κρείττων, οὐδ' εὐδαιμονέστερος;» Ὁ δὲ Σόλων λέγει. «⁷Ω βασιλεῦ, πλεῖσται τύχαι τῷ ἀνθρώπῳ γίνονται μέχρι τῆς τελευτῆς,¹¹ ὁ θάνατος δὲ μόνον ἐλέγχει ταύτας ἀκριβέστερον παντὸς ἄλλου· ἐὰν μέχρι τέλους τοῦ βίου εὐδαιμονέστατα διάγῃς, τότε καὶ σὲ λέξω εὐδαίμονα».

⁹ **35. Εὐχὴ Καμβύσου πρὸς Κῦρον τὸν πρεσβύτερον.**

Κύρῳ ἄγοντι τὸν στρατὸν ἐπὶ στρατείαν ὁ πατὴρ ἤρχετο ¹ λόγου. «⁷Ω παῖ, ἄγοιέν ² σε οἱ θεοὶ ἐπὶ τὴν στρατείαν εὐμενῶς καὶ ἀεὶ πέμποιέν σοι οἰωνοὺς καλοὺς καὶ γινώσκεις τὰ οὐράνια σημεῖα. Ταῦτα δὲ γινώσκων πράττοις τὰ ἄριστα καὶ μηδέποτε ἔνδεια ³ μάντεων καταλαμβάνοι σε». Κῦρος δ' ἀποκρίνεται. «Εἴθ' ἐθέλοιεν οἱ θεοὶ εὐμενεῖς ἡμῖν εἶναι καὶ συμβουλεύοιεν τοῖς σημείοις τὰ ἄριστα. Καὶ ὑμεῖς δ' ὑγιαίνοιτε καὶ εὖ πράττοιτε ⁴ μέχρι τῆς ἐπανόδου ἡμῶν. Εἴθε δὲ σημαίνοιεν διοσημείοις ⁵ οἱ θεοὶ ὑμῖν, ὅτε ἡμεῖς ἐπιτυγχάνομεν». Ταῦτα τοὺς θεοὺς ἐπηύχοντο γινώσκοντες, ὅτι ἀνάγκη τοὺς ἀνθρώπους ἐπιμέλεσθαι ⁶ τῶν θεῶν, ὅταν εὖ πράττωσι καὶ μὴ ὅταν ἐν ἀπόρῳ ᾧσιν.⁷

¹⁰ **36. Διάλογος Ξέρξου καὶ Δημαράτου.**

Ξέρξης πρὸ τῆς ἐν Θερμοπύλαις μάχης κατάσκοπον ἐπεμπεν ἰδεῖν,¹ ὅποσοι εἶεν οἱ Ἕλληνες καὶ τί πράττειεν. Ἐν Θετταλίᾳ γὰρ ᾧν ἤκουεν, ὡς ἐνταῦθα οἱ Ἕλληνες ἠθροικότες εἶεν πολὺν στρατὸν καὶ ὅτι ἠγεμόνες εἶησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ὡς δ' ὁ κατάσκοπος ἐπλησίασε πρὸς τὸ στρατόπεδον, ἐπυνθάνετο, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔξω τοῦ τείχους εἶησαν· ἐνταῦθα δ' ἐγυμνάζοντο καὶ ἐκτενίζοντο, Λεωνίδας δὲ τούτοις ἔλεγεν. «Ἄνδρες στρα-

τιῶται σώζοιτε² τὴν πατρίδα καὶ ἀποθνήσκετε ὑπὲρ αὐ-
 τῆς· οὕτω γὰρ ἂν³ ἀποτρέψαιτε τὸν τῶν βαρβάρων κίν-
 δυνον». Ταῦτα ὁ Ξέρξης ἀκούων καὶ θαυμάζων μετεπέμ-
 πετο⁴ Δημάρατον τὸν Λακεδαιμόνιον καὶ ἔλεγεν αὐτῷ,
 τί ὁ κατάσκοπος εἰρηκῶς εἶη. Ὁ δ' ἔλεγεν. «Ἐγὼ μὲν, ὦ
 βασιλεῦ, ἔλεγον σοι καὶ πρότερον, ὅτι οἱ ἄνδρες οὗτοι
 κωλύσοιεν ἡμᾶς διασβαίνειν τὴν στενωπόν. Καὶ νῦν δὲ
 λέγω, ὅτι ἐπὶ πᾶν ἤξουσι⁵ περὶ τῆς νίκης· εἰ δὲ μὴ ἀλη-
 θεύσαιμι, φρονεύσαις ἂν⁶ με». Ταῦτα δ' ὁμοῦ λέγων οὐκ
 ἔπειθε⁷ Ξέρξην. Διὸ ἐπιλέγει· «ὦ βασιλεῦ, νομίζοις
 ἂν⁸ με ψεύστην, εἰ μὴ τὸ πράγμα οὕτως ἔχοι».

11⁰² 37. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες ἐστασιάζον¹. Ὁ δὲ καθ' ἡμέραν
 αὐτοῖς ἔλεγει· «Παῖδες μου μὴ στασιάζετε· ἐστὲ φίλοι ἀλ-
 λήλοις καὶ ἱκετεύετε τοὺς θεοὺς εὐμενεῖς ὑμῖν εἶναι. Σὺ
 δ', ὦ πρεσβύτερε, ἴσθι ὑπόδειγμα τοῖς ἄλλοις, οἱ δὲ νεώτε-
 ροὶ ἔστωσαν ὑπήκοοι² σοι». Ἄλλ' ὁμοῦ οὐδὲν ἐπετύγ-
 χανει· Διὸ μιᾷ τῶν ἡμερῶν λέγει αὐτοῖς. «Παῖδες, κομί-
 σατέ μοι δέσμην ράβδων. Ταύτην δ', ἐπεὶ ἐκόμισαν λέ-
 γει τῷ πρεσβυτέρῳ. «Στρέψον τὴν δέσμην καὶ θραῦ-
 σον³ ταύτην». Μάτην μέντοι οὗτος ἐπέμενε παύτην θραῦ-
 σαι ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄλλοι οὐδὲν ἐπετύγχανον. Τότε λέ-
 γει αὐτοῖς. «Εἰς ὑμῶν λυσάτω τὴν δέσμην». Ἐπεὶ δὲ
 ταύτην ἔλυσαν, ὁ πατήρ ἀνὰ μίαν ἐκάστῳ⁴ τείνει λέγων·
 «θραύσατε νῦν αὐτάς». Καὶ εὐθέως τοῦτο πάντες ῥαδίως
 ἔπραξαν. Λέγει τότε αὐτοῖς. «Παῖδες, διάγετε ἐν ὁμο-
 νοίᾳ καὶ ἀγάπῃ καὶ φυλάξατε τὰς συμβουλάς μου· ἐὰν
 γὰρ ἐν ὁμονοίᾳ διάγητε, ἀχείρωτοι⁵ τοῖς ἐχθροῖς ἔσεσθε·
 εἰ δὲ μὴ, ῥαδίως ὑποκίψετε τούτοις».

38. Λέων και ἀλώπηξ.

Λέων ἐπιτυχῶν¹ λαγωῶ καθεύδοντι² τοῦτον ἐβουλεύετο³ καταφαγεῖν. Μεταξὺ δ' ἔλαφον παρελθοῦσαν ἰδὼν ἐκείνον ἀπέλυσε καὶ τῇ ἐλάφῳ ἐπέδραμεν· ἐβουλεύετο γάρ, ὅτι πλείονα τροφήν ἔξει, ἐὰν τὴν ἔλαφον συλλάβῃ. Ὁ μὲν οὖν λαγῶς ἀκούσας τῶν ψόφων⁴ ἔφυγεν· ὁ δὲ λέων ἐπιδραμὼν τῇ ἐλάφῳ καὶ ἀποκαμῶν⁵ οὐκ ἠδύνατο ταύτην καταλαβεῖν.⁶ Διὸ ταύτην καταλιπὼν ἐπὶ τὸν λαγῶν ἐπανῆλθε λέγων καθ' ἑαυτόν. «Εὐροίμι τὸν λαγῶν· ἱκανόν μοί ἐστι ἐν τῷ παρόντι οὗτος». Εὐρῶν δ' ὅμως τὸν λαγῶν φυγόντα εἶπεν. «Δίκαια ἔπαθον, ὅτι ἔλαθον⁷ καὶ τὴν ἐν χερσὶ βορὰν⁸ ἀπολέσας». Ἀλώπηξ δὲ παρατυχοῦσα εἶπεν αὐτῷ. «Μάθε, ὡς ἄφρων εἶ· τὸ γὰρ ὑπάρχον ἀγαθὸν περιδῶν⁹ ἐπὶ ἀβεβαίαν ἐλίδα ἔδραμες».

39. Ἀγησίλαος καὶ οἱ Θάσιοι.

Οἱ Θάσιοι, πορευομένῳ τῷ Ἀγησίλαῳ¹ διὰ τῆς χώρας, ἄλφιστα² καὶ χῆνας καὶ ὄψα³ πολυτελεῖ ἔπεμψαν λέγοντες αὐτῷ. «Ἡμεῖς θαυμάζομεν σε τῆς ἀρετῆς καὶ ταῦτα δῶρά σοι οἱ ἄρχοντες πέμπουσιν· εἰς αὐριον δὲ πέμψουσι πλείονα». Ἀγησίλαος δὲ μόνον τὰ ἄλφιστα ἐλάβανε, τὰ δὲ λοιπὰ ἐκέλευσε τοὺς κεκομικότας ἀπάγειν ὀπίσω. Ἐπειδὴ δ' οὗτοι ἐθαύμασαν, ὅτι οὐ λαμβάνοι τὰ δῶρα, Ἀγησίλαος ἔλεξεν αὐτοῖς. «Ἐὰν ἐθίσω τοὺς στρατιώτας εἰς πολυτέλειαν, οὐδὲν τῶν εἰλώτων διαφέρουσι· τούτοις γὰρ προσήκει⁴ τὰ δῶρα καὶ οὐκ ἐλευθέροις ἀνδράσιν. Ἀπάγετε οὖν ταῦτα ὀπίσω καὶ λέξατε τοῖς ἄρχουσιν, ὅτι ταῦτα οὐκ ἔστι χρήσιμα τοῖς στρατιώταις».

Οἱ Θάσιοι ἀκούσαντες τῶν πρέσβων καὶ ἔτι πλέον θαυμάσαντες τὸν ἄνδρα ἐκίχουσαν θείαις τιμαῖς θερα-

Ἡφιστοποίηθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

πεύειν αὐτόν. Ἐπεμψαν δὲ περὶ τούτου πρέσβεις πρὸς Ἀγησίλαον. Οἱ δ' ἔλεγον. «ὦ Ἀγησίλαε, οἱ τῆς πόλεως ἄρχοντες πελόμφασιν ἡμᾶς λέξοντάς σοι, ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν, ὡς θεόν, σὲ θεραπεύσει». Ὁ δ' ἔλεγεν. «Ἄγετε καὶ πράξατε πρῶτον, ὅ,τι ἂν^δ ὑμῖν λέξω. Ποιήσατε πρῶτον ὑμᾶς αὐτοὺς θεοὺς, καί, εἰ τοῦτο πράξατε, λέξατε ἂν, ὅτι καὶ ἄλλους οἰοί τ' ἐστὲ θεοὺς ποιῆσαι».

¹³ ^δ 40. *Κύων καὶ πρόβατον.*

Ὅτε φωνήεντα¹ ἦν τὰ ζῶα, τὸ πρόβατον ἔλεγε τῷ δεσπότῃ.² «Ἡμεῖς, ὦ δέσποτα, ἔρια³ σοι παρέχομεν καὶ τυρὸν καὶ ἄρνας καὶ τῷ γάλακτι ἡμῶν τρέφομεν τὰ τέκνα καὶ αὔξομεν⁴ αὐτά. Σὺ δ' οὐδὲν παρέχεις ἡμῖν, ἂν μὴ τι ἡμεῖς ἐκ τῆς γῆς λαμβάνωμεν· τῷ δὲ κυνί,⁵ ὅς⁶ οὐδὲν παρέχει σοι, ἐκ τοῦ σίτου παρέχεις». Ἀκούσας ταῦτα ὁ κύων ἔλεγεν· «ὦ ἀνόητον πρόβατον, ἡ γλῶσσά σου προτρέχει τῆς σκέψεως. Ἐγὼ εἰμι χρησιμώτερος ὑμῶν· ἔργον μὲν γὰρ ὑμῶν ἐστι παρέχειν τὰ ἀνωτέρω ἀγαθὰ τῷ δεσπότῃ, ἄλλην δὲ φροντίδα οὐδεμίαν ἔχετε. Εἰ δ' ἐγὼ μὴ ἐφύλαττον ὑμᾶς, ἐκινδυνεύετε ἂν⁷ πάσχειν πολλὰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Ἐμοὶ δ' ἀνάγκη νυκτός τε καὶ ἡμέρας φυλάττειν καὶ σφῆζειν ὑμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

¹⁴ ^δ 41. *Αἰνείου¹ εὐσέβεια*

Οἱ ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν ἔλεγον τοῖς στρατιώταις. «Ἄνδρες στρατιῶται φειδόμεθα τῶν ἀλισκομένων² καὶ λογιζόμεθα, μὴ ἄδικα φαινόμεθα³ ἐργαζόμενοι· οὕτω γὰρ ἂν τοὺς θεοὺς εὐμενεῖς ἔχοιμεν καὶ ἀσφαλεῖς ἂν οἴκαδε διαπορευοίμεθα». Τοῖς δὲ Τρωσὶν ὀλοφυρομένοις ἔλεγον. «ὦ Τρῶες, νικηταὶ μὲν ἐσμεν, ἐπιτρέπομεν δ' ὑμῖν φέρεσθαι,⁴ ὅ,τι ἂν βού-

λησθε τῶν οικείων. Μὴ οὖν ὀδύρεσθε, ἀλλὰ κομίζεσθε ἔν τι τούτων καὶ ἀπέρχεσθε». Πάντες μὲν τότε οἱ ἄλλοι ἐκομίζοντό τι τῶν οικείων. Αἰνείας δὲ μόνος τοὺς πα-

Αἰνείου εὐσέβεια.

τρόφους θεοὺς λαβὼν ἔφερον ἐπὶ τῶν ὤμων ὑπεριδῶν ἅ τῶν ἄλλων. Οἱ δ' Ἕλληνες ἠδόμενοι ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρός εὐσεβείᾳ ἐπέτρεψαν αὐτῷ φέρεσθαι καὶ δεύτερον κτῆμα. Ὁ δὲ τὸν γέροντα πατέρα ἀναλαβὼν τοῖς ὤμοις ἀπῆλθεν. Οἱ δ' Ἕλληνες ἐξεπλήττοντο οὐχ ἥμισυ ἐπὶ τούτῳ

καὶ πάντα ἐπέτρεψαν λαμβάνειν. Οὕτω ἐν τιμῇ εἶχον^δ τοὺς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς γονέας εὐσεβεῖς γενομένους.

42. Λόγοι Ξενοφῶντος πρὸς Ἕλληνας.

Οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν τῶν στρατηγῶν θάνατον χαλεπῶς ἔφερον,¹ ὅτι ᾤοντο ἐν κινδύνῳ ἔσσεσθαι, καὶ ἄθυμοι διὰ τοῦτο ἦσαν. Ξενοφῶν δὲ τούτους ἀθροίζει καὶ εὐξάμενος τοῖς θεοῖς πρῶτον ἔλεγεν αὐτοῖς. Ἔφη ἄνδρες Ἕλληνες, πρὸ ὀλίγων ἔτι ἡμερῶν ἀντιταξάμενοι τοῖς πολεμίοις διεπράξασθε,² ὥστε καὶ τὸ ὄνομα τῶν Ἑλλήνων φόβον τοῖς Μήδοις εἶναι. Καὶ τότε μὲν περὶ τῆς Κύρου ἀρχῆς ἠγωνίσασθε καὶ εἰς φυγὴν τοὺς πολεμίους ἐτρέψασθε, νῦν δὲ περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας ἀγωνιούμεθα. Ἐφ' οὗ χρόνου ἐσπεισάμεθα³ Τισσαφέρνει, ἐνομίσαμεν εἰρήνην ἡμῖν ἔσσεσθαι. Βασιλεὺς μέντοι τὰς σπονδὰς λέλυκε καὶ φυλάττεται⁴ ἡμᾶς ὡς πολεμίους. Φυλαξόμεθα οὖν καὶ ἡμεῖς τοὺς βαρβάρους καὶ μηκέτι τούτοις σπείσόμεθα. οὕτω δ' εἰς τὸ ἐξῆς πορευσόμεθα διὰ πολεμίας τῆς χώρας, ἀλλ' ἀσφαλεῖς ἐσόμεθα καὶ διαπραξόμεθα εἰς Ἑλλάδα ἐλθεῖν. Εἰ δὲ καθ' ἡμέραν πορευοίμεθα πλείον,⁵ ἀπαλλαξάμεθα⁶ ἂν πολὺ τοῦ στρατεύματος. Εἰ δ' ἄχθεσθε,⁷ ὅτι ἡγεμῶν ἡμῖν οὐκ ἔσται Τισσαφέρνης, σκέψασθε, εἰ συμφέρει ἡμῖν ἡγεμόνα ἔχειν τὸν ἐργασόμενον ἡμᾶς κακῶς. Πάυσασθε οὖν πιστεύοντες τοῖς βαρβάροις καὶ ψηφίσασθε⁸ κατακαῦσαι τὰς ἀμάξας, ἵνα μὴ ἐμποδῶν⁹ ἡμῖν ᾧσι. Κελεύω δὲ πρῶτον εὐξασθαι τοῖς θεοῖς εὐμενεῖς ἡμῖν εἶναι. Ἐπιτήδεια δ' ἐλπίζω εὐρήσεσθαι ἐν τῇ ἐγγύς χώρᾳ». Ταῦτα ἔλεγε, διότι ἐμάνθανε παρὰ τῶν αἰχμαλώτων, ὅτι ἐν ταῖς πλησίον κώμαις τεύξονται¹⁰ πολλῶν τῶν ἐπιτηδείων. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται καὶ ψηφισάμενοι τὰ συμβουλευόμενα ὑπὸ Ξενοφῶντος ἀπῆλθον ἐπὶ τὰς σκιηάς.

43. Θάνατος Σωκράτους.¹

Πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου πολλοὶ τῶν μαθητῶν συνηθροισμένοι ἦσαν ἐν τῷ πρὸ τῆς φυλακῆς χώρῳ. Σω-

Θάνατος Σωκράτους.

κράτης δ' ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἀνεπέπαυτο λαμπρῶς καὶ οὐδόλως ἐτετάρακτο. Ἐπεὶ δ' ἡμέρα ἐγένετο, εἰσῆλθον διὰ τῆς πρὸς βορρᾶν τετραμμένης πύλης πολλοὶ μεταξὺ δὲ καὶ οἱ παῖδες κεκομισμένοι ἦσαν. Σωκράτης δὲ πρὸς τοὺς ἡθροισμένους ἔλεξεν. « Ἄνδρες φίλοι, ἅπαντα τὸν

βίον πεπολίτευμαι² σοφρόνως καὶ ἀξίως τῆς πόλεως καὶ πέπραγμαί πάντα τὰ ὑπὸ τῶν θεῶν τεταγμένα³ μοι. Καὶ νῦν δ' ἔτι πέλεισμαι τετάχθαι ὑπ' αὐτῶν, ἵνα τοὺς νέους ἐπ' ἀρετὴν προάγω⁴ ἡσθάνομην δ', ὅτι οὐδενὶ τρόπῳ ἀποτετραμμένος ἂν εἶην τούτου. Διὸ καὶ ὑμεῖς μηδέποτε πέπαυσθε πολιτευόμενοι δικαίως· ἐὰν γὰρ οὕτω πεπαιδευμένοι ἦτε, ὠφέλιμοι τῇ πολιτείᾳ ἔσεσθε». Ταῦτα αὐτοῖς εἶπεν. Εὐθύς δὲ μετὰ τοῦτο εἶπεν· «ἀλλ' ὦ Κρίτων, ἐνεγκέτω τις τὸ φάρμακον, εἰ τέτριπται». Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐν κύλικι τὸ φάρμακον τετριμμένον ἤνεγκε τῷ Σωκράτει. Καὶ οὗτος μὲν ἐξέπιεν⁵ ἡρέμα τοῦτο, πολλοὶ δὲ τῶν παρόντων ἐγκεκαλυμμένοι τὸ πρόσωπον ταῖς χερσὶν ἀπέκλειον. Ὁ δ', ἐπειδὴ τὰ σκέλη ἡσθάνετο βαρυνόμενα, ὑπτιος κατεκλίνετο. Ὁ δ' ἄνθρωπος διατρίψας συχνὸν⁶ χρόνον ἐξεκάλυψεν αὐτὸν — ἐνεκεκάλυπτο γάρ. — Κρίτων δ' ἰδὼν αὐτὸν νεκρὸν συνέκλεισε τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

^{of}
15° 44. **Ἡρακλῆς ἔφηβος.*

Ἡρακλῆς¹ ἔφηβος γενόμενος ἐν ἀπορίᾳ ἦν² ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράποιτο, τὴν δι' ἀρετῆς ἢ τὴν διὰ κακίας. Μίαν οὖν τῶν ἡμερῶν ἐγένετο ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐνταῦθα τῷ Διὶ ἠῤῥετο λέγων. «Ζεῦ πάτερ, γενοῦ μοι βοηθός, ἵνα τὴν ἀρίστην ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράπωμαι καὶ ὠφέλιμος τοῖς ἀνθρώποις γένωμαι». Αἴφνης ἐπιφαίνεται γυνὴ τὰ μάλιστα κεκαλλωπισμένη· αὕτη προσγενομένη³ τῷ Ἡρακλεῖ λέγει αὐτῷ. «Ἐπυθόμην, ὦ Ἡράκλεις, ὅτι ἐν ἀπορίᾳ εἶ, ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράπη.⁴ Ἐὰν ἔλη⁵ ἐμὲ καὶ ἐπίσπη⁶ μοι, ἄξω σε ἐπὶ τὴν ἡδίστην καὶ ῥάστην ὁδόν· πάντα δὲ τὰ ἀγαθὰ ἔξεις ἀπονώτατα· οὐδεὶς δὲ φόβος, μὴ γένηται ποτε σπάνις⁷ τούτων πα-

ρέχω γὰρ τοῖς συνοῦσιν ἐμοὶ τὴν ἐξουσίαν εὐρίσκεσθαι τὰ ἀγαθὰ πανταχόθεν καὶ διὰ κλοπῆς». Ἐν τούτῳ ἐπιφαίνεται μακρόθεν δευτέρα γυνή. Αὕτη ἀφικομένη πλησίον τῷ Ἡρακλεῖ λέγει. «Ἐγώ, ὦ Ἡράκλεις, γιννώσκω τὴν ἀγαθὴν φύσιν καὶ παιδείαν σου ἐκ παιδός. Ἐλπίζω δ', εἰ τράποιο τὴν πρὸς ἐμὲ ὁδόν, γενέσθαι ἄν⁸ σε ἀγαθὸν ἐργάτην τῶν σεμνῶν καὶ τῶν καλῶν. Ἐπιλαθοῦ⁹ τῶν ἡδέων ταύτης λόγων καὶ ἐλοῦ ἐμέ, ἵνα ἀγαθὸς ἀνήρ γένη». Ἡρακλῆς δ' ἤρετο, πῶς ταύτας ὀνομάζουσι. Πυθόμενος δ' ὅτι ἡ μὲν πρώτη Κακία, ἡ δὲ δευτέρα Ἀρετὴ ὀνομάζονται, εἶλετο τὴν Ἀρετὴν καὶ ἀνὴρ ἔνδοξος ἐγένετο. ✕

¹⁰ 16² 45. Ἀρπαγὴ Περσεφόνης.

Περσεφόνη θυγάτηρ Διμήτρος ἦν. Παιδευθεῖσα δὲ καὶ ἀνατραφεῖσα ὑπ' αὐτῆς λαμπρῶς καλλίστη καὶ σωφρονεστάτη¹ τῶν παρθένων ἐγένετο. Ταύτην Πλούτων² γυναῖκα ἠβουλήθη λαβεῖν. Ἐπορεύθη οὖν πρὸς τὸν Δία, τὸν ἀδελφὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ. «Ζεῦ, βούλομαι Περσεφόνην γυναῖκα λαβεῖν· ἐὰν μὴ ἡ Δημήτηρ πεισθῆ, ἀναγκασθήσομαι ταύτην ἀρπάσαι». Ἐλεγε δ', ὅτι τοῦ ἔργου τούτου οὐδέποτε ἀπαλλαγίσοιτο. Ζεὺς δὲ πεισθεὶς ἐπιτρέπει τοῦτο τῷ Πλούτῳ. Μιᾶ οὖν τῶν ἡμερῶν συλλεγεῖσαι³ αἱ παρθένοι εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐπορεύθησαν ἀνθὴ συλλέξουσαι. Περσεφόνη δ' ἀπαλλαγεῖσα τῶν ἄλλων συνήθροισεν ἀνθὴ. Αἴφνης ἡ γῆ διεσχίσθη καὶ ἡ Περσεφόνη κατεπόθη ὑπ' αὐτῆς· πράγματι δ' ὅμως ὑπὸ Πλούτωνος ἀρπαγεῖσα εἰς Ἄδου⁴ ἤχθη. Αἱ ἄλλαι παρθένοι διασωθεῖσαι οἴκαδε⁵ ἐνόμισαν ταύτην εἰς βάρανθρον κατακρημνισθῆναι. Δημήτηρ δὲ νυκτὸς καὶ ἡμέρας περιάγουσα ἀνημμέναις λαμπάσι τὴν θυγατέρα οὐχ ἠύρισκε. Μηνυθεῖσα⁶ δ' ὑπὸ ἐρμηνέων ὅτι ἡ Περσεφόνη ὑπὸ Πλούτω-

νος ἄρπαγείῃ, προσῆλθε τῷ Διὶ κλαίουσα καὶ εἶπεν
αὐτῷ. «Ζεὺ πάτερ, πῶς ἂν ἠσθεῖν¹ καὶ τερφθεῖν ἐν

Ἄρπαγὴ Περσεφόνης.

τῷ βίῳ, εἰ τὸ λοιπὸν ἀναγκασθεῖν διάγειν ἄνευ τῆς θυ-
γατρὸς;» Ζεὺς δὲ Πλούτωνα μεταπεμψάμενος λέγει

αὐτῷ. ὦ Πλούτων, ἡ Περσεφόνη τὸ ἡμισυ μὲν τοῦ ἔτους μενέτω παρὰ σοι, τὸ δ' ἕτερον παρὰ τῆ μητρὶ. Πορεύθητι οὖν νῦν Περσεφόνη πρὸς τὴν μητέρα». Οὕτω Ζεὺς ἐνόμισε τὸν τε Πλούτωνα ἡσθήσεσθαι καὶ τὴν Δήμητρα ἀνακουφισθήσεσθαι.

46. Δερκυλίδας¹ καὶ Μειδίας.²

Μειδίας φονεύσας τὴν μητέρα τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Μανίαν κύριος τῆς Αἰολίδος ἐγένετο καὶ ἐν τῇ τῶν Γεργιθίων ἀκροπόλει μετὰ τῆς ἑαυτοῦ φρουρᾶς διέμενεν. Ὅτε οὖν Δερκυλίδας τὴν Αἰολίδα καὶ Γέργιθα κατέλαβε, ἐβούλετο κολάσαι³ Μειδίαν ἐπὶ τῷ τῆς Μανίας θανάτῳ. Πρὸς τοῦτο ἔταξε⁴ μὲν τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας περὶ τὰ τεῖχη, αὐτὸς δὲ σὺν Μειδίᾳ εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἔνθα τῇ Ἀθηναῖ ἔθυσσε. Μειδίας δὲ προαισθόμενος κακὰ τοῖς ἑαυτοῦ λέγει τῷ Δερκυλίδᾳ. «Ἐγώ, ὦ Δερκυλίδα, ἀπέρχομαι οἴκαδε παρασκευάσων ξενία σοι καὶ τοῖς σοῖς στατιώταις». Δερκυλίδας μέντοι λέγει. «Οὐ μὰ Δία· αἰσχρὸν γὰρ ξενίζεσθαι⁵ ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς στρατιώτας ὑπὸ σοῦ καὶ τῶν ὑμετέρων· ἡμεῖς γὰρ ἐθύσαμεν τῇ θεᾷ· μένε παρ' ἡμῖν. Ἔως δ' ἂν τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν ἡμετέρων παρασκευάζεταιται, ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια διασκευώμεθα». ⁶ Ἐπεὶ δ' ἐκαθέζοντο, λέγει Δερκυλίδας. «Οἱ ἡμέτεροι, ὦ Μειδία, καταλείπουσι τὴν σφετέραν οὐσίαν τοῖς ἑαυτῶν υἱοῖς· ὑμεῖς δὲ καὶ οἱ ὑμέτεροι τί πράττετε; Σὲ ὁ πατὴρ ἄρχοντα τοῦ σοῦ οἴκου κατέλιπε καὶ τῶν σῶν οἰκιῶν καὶ νομῶν;» ⁷ Μάλιστα, εἶπεν ὁ Μειδίας. Καταλέγοντος ⁸ δὲ Μειδίου τὰ κτήματα ἀπέγραφον ⁹ οἱ περὶ Δερκυλίδαν. Ἐπεὶ δ' ἀπεγέγραπτο πάντα, λέγει ὁ Δερκυλίδας. «Μανία δὲ τίνος ἦν;» Οἱ δὲ παρόντες εἶπον «Φαρναβάζου». «Οὐκοῦν» εἶπεν ὁ Δερκυλίδας «καὶ τὰ

ἐκείνης ἡμέτερα ἂν εἴη, ἐπεὶ νικηταὶ ἔσμεν». Οὕτω Δερ-
κυλίδας τὸν τῆς Μανίας θάνατον ἔχων αἰτίαν, τὴν ἀρ-
χὴν τὸν Μειδίαν ἀφείλετο καὶ κύριος τῆς Αἰολίδος ἐγένε-
το.^{οῦ}

1847. *8* **Λόγος Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου πρὸς
τοὺς στρατιώτας.** *rai*

Κῦρος ὁ πρεσβύτερος τοὺς στρατιώτας οὕτως ἐθά-
ρουνεν.¹ « Ἄνδρες φίλοι, γινώσχετε δήπου,² ὅτι ὑμᾶς καὶ
ἀγαπῶ καὶ τιμῶ, ἐπεὶ καὶ ὑμεῖς τιμᾶτε καὶ ἀγαπᾶτέ με.
Ἐκ παίδων δ' ἠγάπων καὶ ἐτίμων ὑμᾶς· ἐώρων³ γάρ, ὅτι
ἐγκρατεῖς⁴ εἴητε εἰς τὸ πεινῆν καὶ διψῆν· οὐδεὶς γὰρ
ὑμῶν ἔπινεν, εἰ μὴ διψῆν, οὐδ' ἤσθιεν, εἰ μὴ πεινῆν.
Πρὸς δ' ἀναλογίζομαι,⁵ ὅτι ἐτολμᾶτε πάντα κίνδυνον
ὑπομένειν καὶ πάντα τρόπον ἠύρισκεσθε, ὥστε ἐργάται
ἀγαθῶν ἔργων γενέσθαι. Ὅμοίως δὲ καὶ νῦν ὀρῶ, ὅτι
τὰ πολεμικὰ⁶ ἀγαθοὶ ἄνδρες ἐστέ· τοὺς γὰρ πόρους τοῦ
ζῆν ὑπομένετε, ἐν δὲ τοῖς κινδύνοις οὐκ ἀποδειλιᾶτε,
οὐδέποτε δ' ὁ ὕπνος νικᾷ ὑμᾶς.⁷ Ἐὰν οὖν καὶ νῦν μὴ ἀπο-
δειλιῶμεν, βεβαίαν τὴν νίκην ἔξομεν. Ὁρμῶμεν οὖν
προθύμως ἐπὶ τοὺς πολεμίους· οὕτω νικῶμεν ἂν αὐτούς.
Ἐγὼ δ' ἂν ὑμᾶς ὀρῶ τολμῶντας, ἀγαθὸς ἡγεμὼν ἔσομαι
καὶ ἀμείψω ὑμᾶς. Τολμᾶτε οὖν καὶ νικᾶτε τοὺς πολε-
μίους· οὕτω τιμῶτε ἂν τὴν Πατρίδα». Ταῦτ' εἰπὼν ἔθυσε
τοῖς θεοῖς καὶ εὐθύς ἐπὶ τὴν Λυδίαν ἦγε τὴν στρατιάν.

✓ 48. **Τυρταῖος.** *rai*

Λακεδαιμόνιοι ἠττώμενοι¹ ἐν τῷ πρὸς Μεσσηνίους
πολέμῳ πολὺ ἠνιῶντο.² Ἐπεὶ οὖν τὰ πάντα μηχανώμε-
νοι οὐδὲν ἦνυσον,³ μετεπέμψαντο⁴ παρ' Ἀθηναίων βοή-
θειαν. Οἱ δὲ τὸν μέγα παρ' αὐτοῖς τιμώμενον καὶ ἀγαπώ-
μενον ποιητὴν Τυρταῖον ἔπεμψαν. Ὁ δ' εἰς Λακεδαίμονα
ἐλθὼν ἐπειρᾶτο⁵ τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐπά-

γειν λέγων αὐτοῖς. « Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ ἐν τῷ πολέμῳ ἀνιᾶσθε καὶ δειλιᾶτε· οὐδενὸς τῇ ἀρετῇ ἠττᾶσθε· αἰσχρὸν τὸ ἠττᾶσθαι καὶ πρὸ τῶν πολεμίων φεύγειν. Οὐκ ἀνιᾶσθε ἐπὶ τοῖς καταλελειμμένοις οἴκοι γέρουσι, γυναίξιν καὶ παισίν; Κινδυνεύουσιν οὗτοι ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι.⁶ Χρησθε παραδείγμασι τοῖς πατράσιν ὑμῶν. Οὗτοι τὸ πᾶν ἐν τῷ πολέμῳ ἐμηχανῶντο, ὥστε μηδέποτε ἠττᾶσθαι. Ὁρμώμεθα οὖν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τοὺς πολεμίους πιστεύοντες τῇ νίκῃ καὶ πειρώμεθα τούτους νικᾶν. Οὕτω μόνον ἀγαπώμεθα ἂν καὶ τιμώμεθα ὑπὸ τῶν πολιτῶν». Τούτοις τοῖς λόγοις ἔπειθε τοὺς στρατιώτας προθύμως ἐπὶ τὸν πόλεμον ὁρμᾶν.

49. Γέλων καὶ Στησίχορος.

Γέλων¹ Σικελιώτης σκοπῶν² ἐπιχειρεῖν³ τυραννίδι ἐθεράπευε⁴ τὸν δῆμον καὶ αὐτῷ παρήνει⁵ ἐπὶ τοὺς δυνατοὺς⁶ λέγων. « Ἄνδρες πολῖται, οἱ μὲν δυνατοὶ τῶν πάντων κρατοῦσι⁷ καὶ συνεχῶς πλεονεκτοῦσιν καὶ τὸν δῆμον ἀδικοῦσιν, ὑμεῖς δ' οὐδὲν σκοπεῖτε, ὅπως τῶν ἀδικιῶν ἀπαλλαγῆσεσθε, καρτερεῖτε δὲ τὰς τούτων ἀδικίας ὡς δοῦλοι. Ἐὰν οὖν ὑπουργῆτε⁸ αὐτοῖς καὶ διατελῆτε⁹ καρτεροῦντες τὰς τούτων ἀδικίας, κινδυνεύσετε δοῦλοι γενέσθαι. Ἐὰν οὖν σωφρονῶμεν, σκοπῶμεν, ὅπως¹⁰ τούτων ἀπαλλαγῆσόμεθα». Διὰ ταῦτα τὸ πλῆθος ἐφίλει¹¹ αὐτὸν καὶ αὐτῷ αἰτοῦντι¹² φυλακὴν¹³ προθύμως παρεῖχε. Στησίχορος δ' ὁ ποιητὴς ὑποτοπῶν¹⁴ ἐπιχειρεῖν τὸν Γέλωνα τυραννίδι ἔλεξεν εἰς τὸ πλῆθος. « Ἴππος τις κατεῖχε μόνος λειμῶνα καὶ ἐνέμετο αὐτόν, ἔλαφος δὲ τις διέφθειρε τὴν νομὴν. Ὁ δ' ἵππος ποθῶν τὴν ἀδικοῦσαν κολάσαι προσέρχεται ἀνθρώπῳ κυνηγῷ καὶ τοῦτον ἠρώτα, πῶς ἂν κρατοῖη τῆς ἐλάφου. Ὁ δὲ ἔλεξεν· « Ἐὰν βούλη κρατεῖν τῆς ἐλάφου, χαλινὸν λαβὲ

καὶ δέξαι ἐμὲ ἀναβάτην· οὕτω ἐπαγγέλλομαι¹⁵ σοὶ τὴν ἔλαφον καταλήψεσθαι». Καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἡ μὲν ἔλαφος βλήθεισα¹⁶ ἀκοντίοις, ἀπέθανε, ὁ δ' ἵππος δοῦλος τοῦ ἀναβάτου ἐγεγόνει. Οὕτω καὶ ὑμεῖς, εἰ βοηθοῖτε Ἰέλωνι, ὅπως ἀπαλλαγείητε τῶν δυνατῶν, κακῶς μὲν ἂν ποιοῖτε αὐτούς, κινδυνεύοιτε δ' ἂν ὅμως ὑπὸ χεῖρονι κυρίῳ γενέσθαι. Μὴ οὖν προσέχετε τῷ τῶν δυνατῶν κινδύνῳ, ἀλλὰ καρτερεῖτε τοῦτον, ἵνα μὴ εἰς μείζονα κίνδυνον περιπέσητε». Ἄλλ' οὐδὲν ἔπειθε τοὺς Σικελιώτας. Καὶ μετ' οὐ πολὺ Γέλων τύραννος ἐν Σικελίᾳ ἐγένετο.

50. Ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν περὶ Γεωργίας.

Ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἠγεῖτο¹ τὴν γεωργίαν ἐν τοῖς καλλίστοις ἐπιμελήμασιν² εἶναι. Διὸ τοῖς ἐπιμελουμένοις αὐτῆς καὶ παρεχομένοις τὴν χώραν πυκνῶς συνοικουμένην παρεῖχε πάντα, ὧν³ ἐδέοντο.⁴ Πρῶτον μὲν, διότι οὗτοι μάλιστα ἂν εὐσεβοῖντο τοὺς θεοὺς· ἐκ γὰρ τῶν γιγνομένων καρπῶν κοσμοῦνται καὶ βωμοὶ καὶ ἀγάλματα καὶ ναοί. Δεύτερον δέ, διότι ἡ γῆ γεωργουμένη ἀμείβει τοὺς γεωργοὺς ἀνδρίζουσα καὶ γυμνάζουσα αὐτούς. Τοὺς δὲ μὴ προθυμουμένους τῶν γεωργῶν ἐτιμωρεῖτο⁵ καὶ τὴν χώραν αὐτοῦς⁶ ἀφηρεῖτο,⁷ ἵνα τοῖς ἐργαζαμένοις διανέμοι ταύτην καὶ οὕτω μὴ στεροῖτο ἡ πατρὶς καρπῶν. Ἔλεγε δ' αὐτοῖς· «Ἐὰν ἡ χώρα μὴ γεωργῆται, οὐ μόνον αὕτη, ἀλλὰ καὶ ἡ πατρὶς ἀδικεῖται· ἡ γὰρ ἀργία τὸ ἀπόλεμον παρασκευάζει. Ὄταν δὲ στερόμεθα καρπῶν καὶ ἀπόλεμοι ᾖμεν, τότε κακῶς μὲν πάσχει ἡ χώρα, κινδυνεύομεν δὲ πάντες ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι· εἰ γὰρ οἱ πολέμοι ὀρῶεν ἡμᾶς ἀπολέμους, οὐκ ἂν εὐλαβοῖντο⁸ τὸν κίνδυνον καὶ προθυμοῖντο ἂν καταστρέφασθαι⁹ ἡμᾶς. Ἐπιμελεῖσθε οὖν τῆς γεωργίας, ἵνα καὶ ὑμεῖς εὖ πράττητε¹⁰ καὶ τῇ πατρίδι ὑπουργῆτε».¹¹

51. Ἀγησίλαος ἐν Ἀσίᾳ. γὰρ

Ἀγησίλαος ἤξιου παρὰ τῶν στρατιωτῶν μὴ δηοῦν¹ μηδ' ἐρημοῦν τὴν Ἀσίαν· ἐγίγνωσκε γάρ, ὅτι, ἐὰν ταύτην δηῶσι καὶ ἐρημῶσι, οὐχ ἔξουσι τὰ ἐπιτήδεια.² Παρήνει δὲ βοηθεῖν τοῖς ἀροῦσι³ τὴν χώραν, ἵνα οὕτω δηλῶσι τὴν πρὸς τὴν γεωργίαν ἀγάπην. Εἰ δέ τινας ὀρώη ἀδίκους πρὸς τοὺς γεωργοῦντας, τούτους ἰσχυρῶς ἐξημίου.⁴ «Δεῖ»⁵ ἔλεγε τοῖς στρατιώταις «μὴ δουλοῦν ἀλλ' ἐλευθεροῦν τῷ ὄντι τοὺς Ἑλληνας· οὕτω γὰρ ἂν βεβαιοῖμεν τὴν πρὸς ἡμᾶς πίστιν τῶν Ἑλλήνων». Ἐπιμελεῖτο δ', ὅπως καὶ τὰ καταλελειμμένα παιδία συσκηνοῖεν· τοῖς δὲ γέρουσι αἰχμαλώτοις ἐδήλου τιμὴν, ὥστε οἱ μανθάνοντες τοῦτο εὐμενεῖς αὐτῷ ἐγίγοντο. Οὕτω κατώρθου ἄρχειν ἐν Ἀσίᾳ δι' ἀγάπης μᾶλλον ἢ διὰ φόβου.

52. Λόγοι Ξενοφῶντος. γὰρ

Τοῖς Ἑλλησι Ξενοφῶν ἀνακοινοῦται¹ τάδε. «Ἄνδρες, ὅτε οἱ ἡμέτεροι στρατηγοὶ ἔζων, οἱ βάρβαροι ἐδυμοῦντο² μὲν ἡμῖν, ὅτι ἐκαρπούμεθα τὴν ἐκείνων χώραν, οὐδεὶς δ' ἐτόλμα ἐναντιοῦσθαι ἡμῖν· ἤξιουν³ γὰρ ἡμεροῦν⁴ ἡμᾶς, ἵνα ἡ χώρα αὐτῶν μὴ δηοῖτο⁵ παντὶ δὲ τρόπῳ ἐδήλουν τοῦτο. Ἐπεὶ δ' οἱ στρατηγοὶ ἀπέθανον⁶ δόλῳ, ἀξιοῦσι ταπεινοῦν καὶ χειροῦσθαι⁷ ἡμᾶς. Διὸ κυσὶν ὁμοιοῦμενοι⁸ ἐπακολουθοῦσιν ἡμῖν δηλοῦντες, ὅτι καιρὸν ἀναμένουσιν, ἵνα ἡμῖν ἐπιπέσωσιν. Ἡμεῖς δ' αἰσθανόμενοι ταῦτα ἀντιφυλαττόμεθα⁹ καὶ ἄγομεν διὰ πολεμίας καρπούμενοι τῶν ἐκ τῆς χώρας. Ἴνα δὲ ἀσφαλίστατα πορευώμεθα, ἐλευθερώμεθα τῶν σκευοφόρων πρῶτον καὶ πλαίσιον¹⁰ τῶν ὀπλιτῶν ποιώμεθα· εἶτα δέ, εἰ γεφυροῖμεν τὸν πρὸ ἡμῶν ποταμὸν φοίνιξιν, περαιοί-
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

μεθα¹¹ ἂν ῥαδίως εἰς τὴν ἔναντι χώραν, ἢ πληροῦται¹² ἐπιτηδείων. Ἐνταῦθα, ἐὰν χειρώμεθα τοὺς οἰκοῦντας καὶ δηῶμεν τοὺς ἀγρούς, ἕξομεν ἱκανὰ τὰ ἐπιτήδεια. Κληρῶμεν¹³ οὖν νῦν τοὺς στρατηγούς καὶ τούτοις ἐπώμεθα. Ὑμεῖς δ' οἱ στρατιῶται ἔργῳ βεβαιούτε καὶ δηλοῦτε τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐπέθειαν μηδὲν αὐτοῖς ἐναντιούμενοι. Ἐὰν δέ τις ἀπειθῇ, ζημιούσθω¹⁴ αὐστηρῶς». Ταῦτα εἶπεν. Οἱ δὲ στρατιῶται ἐπεκύρουν τοῖς λόγοις καὶ ἐποίουν οὕτω.

3
53. Πλάτων. *vai*

Πλάτων¹ ὁ σοφὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ συναντήσας ἀνθρώποις ἀγνώσι² συνεσχένωσε μετ' αὐτῶν ἀγνῶς καὶ αὐτὸς ὦν αὐτοῖς. Ἐρωτηθεὶς δὲ περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦτο μόνον ἐδήλωσεν, ὅτι Πλάτων καλεῖται. Ἄπαντα δὲ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ χρόνον οὕτω ἐχειρώσατο³ αὐτοὺς τῇ συνουσίᾳ,⁴ ὥστε φίλους τούτους ἐκτήσατο καὶ μέγα ὑπ' αὐτῶν ἠγαπήθη. Ἐπεὶ δ' ἔμελλον οἴκαδε ἀναχωρῆσαι, εἶπον αὐτῷ. «Σὺ, ὦ Πλάτων, εὐηργέτηκας ἡμᾶς τῇ σῇ συνουσίᾳ· διὰ τοῦτο χάριν σοι ἔχομεν. Ἡμεῖς δὲ ὡς εὐηργετημένοι μάλιστα τετιμῆκαμέν σε καὶ ἠγαπήκαμεν. Ἐὰν εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἔλθῃς, ἔργῳ δηλώσομεν τὴν πρὸς σε ἀγάπην». Πλάτων δ' εἶπεν. «Καὶ ἐγὼ ὁμοίως ὑμᾶς ἠγάπησα· πολλῆς γὰρ τιμῆς ἠξιώθην ὑφ' ὑμῶν. Διό, ἐὰν Ἀθήναζε ἔλθῃτε, περὶ πολλοῦ ὑμᾶς ποιήσομαι⁵ καὶ ἐν παντὶ ἡμῖν βοηθήσω». Μετ' οὐ πολὺ οὗτοι εἰς Ἀθήνας ἦλθον καὶ ὁ Πλάτων μάλα φιλοφρόνως αὐτοὺς ὑπεδέξατο. Οἱ δὲ εἶπον. «Σὺ μὲν περὶ πλείστου ἡμᾶς ἐποίησας καὶ γὰρ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὑπὸ σοῦ εὐηργετήθημεν καὶ ἐνταῦθα ἐν πολλοῖς ἐβοήθησας. Νῦν δ' ἠγῆσαι⁶ ἡμῖν εἰς Ἀκαδήμειαν⁷ τοῦ ὁμωνύμου, ἵνα καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν». Ὁ δὲ μειδιῶν⁸ εἶπεν· «ἐγὼ εἰμι ἐκεῖνος». Οἱ δὲ ἀκού-

σαντες ἐξεπλάγησαν μὲν καὶ ἐλυπήθησαν, ὅτι τοιοῦτον ἄνδρα ἠγνόησαν, ἐξήλωσαν⁹ δὲ τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἀπλότητα· τῷ γὰρ τρόπῳ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐδεδηλώκει αὐτοῖς, ὅτι καὶ ἄνευ τῶν λόγων δύναται χειροῦσθαι τοὺς συνόντας.

54. Ἐλαφος καὶ ἄλιεύς.

Ἐλαφος ὑπὸ κυνηγῶν ἐδιώκετο. Φεύγουσα οὖν ἔθει¹ διὰ τοῦ πεδίου καὶ εἰς τὸ ἄκρον αὐτοῦ ἀφίκετο, ἔνθα ποταμὸς ἔρρει. Ἐν αὐτῷ δ' ἐπὶ νεῶς² ἄνθρωπος ἔπλει. Ὡς τοῦτον ἢ ἔλαφος ἐθεάσατο,³ ἐδεῖτο⁴ αὐτοῦ κατακρύψαι αὐτήν. Ὁ δ' αὐτῇ παρήνεσεν εἰσελθεῖν εἰς σπηλαιον, ἕως ἂν ἴδωσι, τί οἱ κυνηγοὶ δράσουσιν. Οἱ δὲ μάτην πειραθέντες⁵ ἐν τῷ πεδίῳ θηρᾶσαι⁶ τὴν ἔλαφον παρεγένοντο εἰς τὸν ποταμὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον ἠρώτησαν, εἰ ἔλαφον τεθέαται παρελθοῦσαν ἐκεῖθεν. Ὁ δὲ αἰδεσθεὶς⁷ τὴν προτέραν πρὸς τὴν ἔλαφον ὁμολογίαν⁸ τῇ μὲν φωνῇ ἠρνεῖτο αὐτὴν θεάσασθαι, τῇ δὲ χειρὶ ἔνευεν,⁹ ὅπου ἐκέκρυπτο. Οἱ δὲ κυνηγοὶ πιστεύσαντες τοῖς λόγοις τούτου καὶ μάτην πειραθέντες ἀνευρεῖν εἴασαν¹⁰ τὸ θήραμα καὶ ἀπῆλθον. Ὁ δὲ παρεκάλεσε τότε τὴν ἔλαφον ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ σπηλαίου· οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος ἦν αὐτῇ. Ἡ δ' ἔλαφος ἐξελθοῦσα ἀπροσφωνητὴ¹¹ ἀπηλλάττετο. Ὁ δὲ ἠτιάσατο τότε αὐτῆς λέγων· «ὦ ἔλαφος, ἐγὼ μὲν ἠρκεσά¹² σοι, ὥστε σωθῆναι, σὺ δὲ νῦν φεύγεις οὐδὲ φωνῆς ἀξιοῦσά με;» Ἡ δ' ὑπολαβοῦσα¹³ — εἶδε γάρ, ἃ¹⁴ ἔνευε τοῖς κυνηγοῖς καὶ ἠρκεσάσατο,¹⁵ ἃ ἔλεγεν αὐτοῖς—εἶπεν· «ὦ φίλε, ἀλλ' ἐγὼ ηὐχαρίστησα ἂν¹⁶ σοι καὶ ἐπῆνεσα τὴν προθυμίαν, εἰ ἐχρήσω τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὁμοίως τοῖς λόγοις».

55. Λέων, ἀλώπηξ, ἔλαφος.

Λέων νοσήσας ἔμενεν ἐν φάραγγι· τῇ δὲ προσφιλεῖ ἀλώπεκι εἶπεν. «Εἰ ἐθέλεις με ζῆν, τὴν ἔλαφον τὴν μεγίστην τὴν εἰς τὸν δρυμὸν οἰκοῦσαν τοῖς γλυκέσι σου λόγοις ἔξαπατήσασα ἄγε εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας· ἐπιθυμῶ γὰρ αὐτῆς τῶν ἐγκάτων¹ καὶ καρδίας». Ἡ δ' ἀλώπηξ ἀπελθοῦσα εὔρε τὴν ἔλαφον σκιρτῶσαν² ἐν ταῖς ὕλαις. Πλησιάσασα δ' αὐτῇ καὶ χαίρειν εἰποῦσα ἔλεγεν. «Ἀγαθὰ σοι ἦλθον μηνῦσαι. Γινώσκεις, ὡς ὁ βασιλεὺς ἡμῶν λέων γείτων μοί ἐστι· νοσεῖ δὲ καὶ ἐγγύς ἐστι τοῦ θνήσκειν. Ἐβουλεύετο οὖν, ποῖον τῶν θηρίων μετ' αὐτὸν βασιλεύσει. Ἐφη δέ, ὅτι σῦς³ μὲν ἐστὶ ἀγνώμων, ἄρκτος δὲ νοθρά, πάρδαλις δὲ θυμώδης, τίγρις ἀλαζών· ἡ ἔλαφος ἀξιωτάτη ἐστὶν εἰς βασιλείαν, ὅτι ὑψηλή ἐστὶ τὸ εἶδος, πολλὰ δ' ἔτη ζῆ, καὶ τὸ κέρας αὐτῆς ὄφεισι φοβερόν. Καὶ τί σοι τὰ πολλὰ λέγω; ἐκυρώθης⁴ βασιλεύειν. Τί μοι ἔσται⁵ πρώτη σοι εἰπούση; Ἄλλ' εὔξαι μοι σπευδούση, μὴ πάλαι με ζητήση· χρῆζει⁶ γάρ με σύμβουλον ἐν πᾶσιν. Εἰ δ' ἐμοῦ τῆς γραδὸς ἀκούσει, συμβουλεύω καὶ σὲ ἐλθεῖν καὶ προσμένειν τελευτῶντι⁷ αὐτῷ». Οὕτως εἶπεν ἡ ἀλώπηξ. Τῆς δὲ ὁ νοῦς ἐτυφλώθη τοῖς λόγοις καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σπήλαιον μὴ γινώσκουσα τὸ μέλλον. Ὁ λέων δ' ἐφορμήσας αὐτῇ ἐν σπουδῇ, τὰ ὦτα μόνον τοῖς ὄνυξιν ἐσπάραξεν. Ἡ δὲ ταχέως ἔσπευδεν⁸ εἰς τὰς ὕλας. Καὶ ἡ μὲν ἀλώπηξ τὰς χεῖρας ἐκρότησεν, ὅτι εἰς μάτην ἐκοπίασεν, ὁ δὲ λέων μέγα βρουχώμενος ἐστέναζε· λιμὸς⁹ γὰρ εἶχεν αὐτὸν καὶ λύπη. Ἰκέτευεν οὖν τὴν ἀλώπεκα ἐκ δευτέρου ποιῆσαι τι καὶ ἐκ δευτέρου ταύτην δόλω ἀγαγεῖν. Ἡ δ' εἶπε. «Χαλεπὸν ἐπιτάττεις ἐμοὶ πρᾶγμα, ἀλλ' ὅμως ὑπουργήσω σοι». Καὶ δὴ ὡς ἰχνευτῆς¹⁰ κύων ἐπηκολού-

θει πλέκουσα πανουργίας, ποιμένας δ' ἐπηρώτα, εἰ εἶδον ἔλαφον ἡμαγμένην.¹¹ Οἱ δ' ἔδειξαν ἐν τῇ ὕλῃ. Ἡ δ' ἔλαφος, ὡς εἶδε ταύτην, χολωθεῖσα¹² καὶ φοβήσασα τὴν χαιτην εἶπεν. «³ὦ κάθαυμα, ἀλλ' οὐκέτι χειρώσει με· εἰ δὲ καὶ πλησιάσεις μοι, οὐκέτι ζήσεις. Ἄλλους ἀλωπέκιζε,¹³ ἄλλους ποίει βασιλεῖς». Ἡ δ' εἶπεν. «Οὕτως ἀνανδρος καὶ δειλὴ εἶ; οὕτως¹⁴ ἡμᾶς τοὺς φίλους ὑποπτεύεις; Ὁ μὲν λέων τοῦ ὠτὸς κρατήσας ἔμελλε συμβουλεύσειν σοι περὶ τῆς βασιλείας, σὺ δ' οὐδὲ κνίσμα¹⁵ χειρὸς ὑπέμεινας. Καὶ νῦν ἐκεῖνος θυμοῦται καὶ βασιλέα τὸν λύκον ἐθέλει ποιῆσαι. Οἴμοι πονηρὸν δεσπότην! Ἄλλ' ἔλθε καὶ μηδὲν πτοηθῆς καὶ γενοῦ ὡς πρόβατον». Οὕτως ἀπατήσασα τὴν δειλαιάν ἔπεισε δεύτερον ἔλθειν. Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ σπήλαιον ἦλθεν, ὁ μὲν λέων δειλπνον εἶχε καταπίνων μυελοὺς καὶ ἔγκατα, ἡ δ' ἀλώπηξ, ὡς εἶδε καρδίαν ἐκπесоῦσαν, ἀρπάζει λαθραίως¹⁶ τοῦ κόπου κέρδος ταύτην φάγοῦσα. Ὁ δὲ λέων ἅπαντα ἐρευνήσας μόνην καρδίαν ἐπεζήτη. Ἡ ἀλώπηξ δ' ἔφη. «Αὕτη ἀληθῶς καρδίαν οὐκ εἶχε· μηκέτι ζῆτει· εἰ γὰρ καρδίαν αὕτη εἶχεν, οὐκ ἂν εἰς οἶκον καὶ χεῖρας λέοντος εἰσῆλθεν».

1751 56. Μειράκιον Ἐρετρικόν.

Μειράκιον¹ Ἐρετρικὸν ἐφοίτησε παρὰ Ζήνωνι² τῷ φιλοσόφῳ καὶ ἔμενε παρ' αὐτῷ, ἕως εἰς ἄνδρας ἀφίκετο. Ὑστερον δ' οὗτος εἰς Ἐρέτριαν ἦλθεν. Ὁ δὲ πατὴρ ἤρετο αὐτόν, εἰ μάθοι σοφόν τι ἐν τῇ τοιαύτῃ διατριβῇ³ παρ' ἐκείνῳ τῷ φιλοσόφῳ. Ὁ δ' ἔφη δείξειν τοῦτο. Ὅτε γὰρ ποτε ὁ πατὴρ ὠργίσθη αὐτῷ καὶ τέλος ἔπαισεν⁴ αὐτόν, ὃδε ἡσυχίαν ἄγων⁵ καὶ ἐγκαρτερῶν εἶπεν. «³ὦ πάτερ τόδε μεμάθηκα· τοιοῦτος σοι εἶναι μεμάθηκα, ὥστε σοι τηλικούτῳ⁶ ὄντι μηδέποτε ἀγανακτεῖν· εἰ γὰρ τὰ αὐτά⁷ σοι καὶ ἐγὼ ἔπραττον, κακὸς ἄν υἱὸς ἦν».⁸ Ὁ δὲ

¹ Ἡφιόπολις ἦλθε ἀπὸ τοῦ Ἰνστίτουτοῦ Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

πατήρ ἐπὶ τῷ τοιούτῳ τοῦ παιδὸς τρόπῳ ἦσθη καὶ εἶπεν. « Ἀληθῶς θαυμάζω ἐκείνον τὸν φιλόσοφον, ὅτι τοιαῦτα μαθήματα περὶ τοὺς γονέας ἐδιδάξατό σε ταῦτα γὰρ ἐστὶ ὁ κάλλιστος κόσμος⁹ τῶν νέων ».

57. Πολιτεία Πεισιστράτου.

Πεισίστρατος,¹ ὅτε ἐγκρατῆς² τῆς ἀρχῆς ἐγένετο, μετεπέμψατο εἰς Ἀθήνας τοὺς ἀγρότας καὶ ἐν ἀγορᾷ τάδε πρὸς τούτους ἔλεξεν. « Ἄνδρες πολῖται, καθ' ἡμέραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν³ ἐρχόμενοι ἀλλήλοις μάχεσθε καὶ οὐδὲν ὑμᾶς αὐτοὺς ὠφελεῖτε Διαλύσαντες τὰς πρὸς ἀλλήλους ἔχθρας διαλλάξασθε⁴ ἀλλήλοις καὶ παύσασθε ἐρχόμενοι εἰς Ἀθήνας. Ἐκαστος παρεχέτω ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἀγροῖς δίκαιον τοῖς ἄλλοις. Μηδέποτε δ' ἄεργοι μένετε· οἱ γὰρ ἄεργοι ἐχθροὶ ἑαυτοῖς εἰσι καὶ δούλους τῶν παθῶν ἑαυτοὺς ποιοῦσιν. Ἐγὼ δὲ φιλῶν ὑμᾶς ὡς ἑμαυτὸν ἐπιμελήσομαι ὑμῶν βέλτιον ἢ ὑμεῖς ὑμῶν αὐτῶν· κηδόμενος γὰρ ὑμῶν κήδομαι ἑμαυτοῦ. Οὕτω δὲ φίλον ὑμῖν καὶ τῇ πατρίδι ποιήσω ἑμαυτόν, ὥστε οὐδὲν ὑμᾶς ἐπιλείψει· εἰ δ' ἀπορήσετε⁵ σπερμάτων, εὐθύς ταῦτα ἔξετε παρ' ἐμοῦ ». Οἱ ἀγρόται ἀκούσαντες ταῦτα ἦσθησαν καὶ εἶπον. « Ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς κηδόμεθα ἡμῶν αὐτῶν, πεισόμεθά σοι. Ἐὰν σὺ φιλῆς ἡμᾶς καὶ δίκαιον σαντὸν παρέχης, χάριν σοι ἔξομεν.⁶ Οὕτω πράττων σαντῶ ὑπουργεῖς· εὐχόμεθα δὲ τῷ θεῷ συμπρᾶξαι⁷ σοι ». Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἀγρόται ἐν τοῖς ἀγροῖς διέτριβον,⁸ Πεισίστρατος δὲ διώκησε τὰς Ἀθήνας σωφρόνως καὶ συμφερόντως⁹ ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς πολίταις.

58. Σωκράτης πρὸς Λαμπροκλέα.

Σωκράτης αἰσθόμενός ποτε Λαμπροκλέα¹ χαλεπαίνοντα² πρὸς τοὺς γονέας εἶπεν αὐτῷ. « Γίγνῃσκεις ἄρᾳ

γε, ὦ παῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἀχάριστοι καλοῦνται; τί δὲ ποιῶντες οὗτοι τὸ ὄνομα τοῦτο ἔχουσιν;» «Ὅτι πολλὰ ἄλλα εὖ παθόντες»,³ ἔφη, «οὐδεμίαν χάριν ἔχουσι⁴ τοῖς εὐεργετήσασιν». «Ἀλλὰ σκεψώμεθα» ἔφη Σωκράτης «τίνας ἄλλους ἂν ὑπὸ τίνων εὐροίμεν εὐεργετημένους ἢ παῖδας ὑπὸ γονέων; ποῖα δὲ καὶ πόσα ἐστὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν τοῖς υἱοῖς παρεχόμενα ἀγαθὰ; πηλίκους⁵ δὲ πόνους πονοῦσι χάριν αὐτῶν; ὑπὸ ποίας δέ τινος ἀνάγκης ταῦτα πάντα πράττουσι; πότερον,⁶ ὡς εὖ παθόντες ποτὲ ὑπὸ τῶν υἱῶν ἢ ὡς μέλλοντες χάριν παρ' αὐτῶν ἀπολήψασθαι; τίσιν οὖν ἄλλοις ἢ τοῖς υἱοῖς προσήκει σέβασθαι τοὺς γονεάς; Ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, λογίζομαι, ὅτι ἀμφοτέρω μὲν οἱ γονεῖς πονοῦσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ἑκάτερος⁷ δέ, ἂν ἅπτα ἐλλείπη τοὺς υἱούς, ἐπιμελεῖται ὅπως ὡς⁸ πλεῖστα ἀγαθὰ αὐτοῖς παρασκευάσει καὶ ὁ μὲν πατήρ τὰ ἔξω τοῦ οἴκου φροντίζει, ἡ δὲ μήτηρ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ διοικεῖ· οὐδέτερος δὲ χαλεπαίνει ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις πόνουσι· ἢ οὐκ ἀληθῆ ταῦτά ἐστι;» Λαμπροκλῆς δ' ἔφη. «Καὶ ταῦτα καὶ ἄλλα πολλαπλασίονα ποιοῦσιν οἱ γονεῖς, οὐδενὸς δ' ἀπέχουσιν, ἵνα ἕκαστος τῶν υἱῶν πλεῖστα τὰ ἀγαθὰ ἔχη· γινώσκω δ' ἔτι, ὅτι τέκνων τινῶν οἱ γονεῖς καὶ τὴν ζωὴν θύουσιν ὑπὲρ αὐτῶν». Καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη. «Ἐὰν οὖν, ὦ παῖ, σωφρονῆς, μηδὲν παύου τιμῶν τοὺς γονεάς, ἵνα μὴ ἀχάριστος γένη. Εἰ γὰρ ὑπολάβοιέν⁹ σε ἀχάριστον περὶ τοὺς γονεάς εἶναι, οὐδεὶς ἂν νομίσειέ σε ἀγαθὸν πολίτην ἔσεσθαι».

59. Φαλῖνος¹ καὶ Κλέαρχος.²

¹ Ἦν περὶ πλήθουςαν³ ἀγορὰν καὶ ἔρχονται παρὰ βασιλέως πρέσβεις, ὧν εἷς Φαλῖνος Ἕλληνας, ὃς ἐτύγχανε⁴ παρὰ Τισσαφέρουσι τιμώμενος. Οὗτος παρεκελεύετο⁵ τοῖς Ἕλλησι παραδοῦναι⁶ τὰ ὄπλα βασιλεῖ. Πρὸς τοῦ-
ἠφισποιοήθηκ' ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τον Κλέαρχος ἀποκρίνεται. «ὦ Φαλίνε, ἐγὼ ἄσμενος⁷ ἔώρακά σε· σὺ τε γὰρ Ἕλληνας εἶ καὶ ἡμεῖς τοσοῦτοι, οὓς σὺ ὀραῖς. Συμβούλευσον οὖν ἡμῖν, ὅ,τι σοι δοκεῖ ἄριστον εἶναι καὶ ὃ τιμὴν σοι οἴσει ἐν τῷ μέλλοντι· γινώσκεις γάρ, ὅτι ἀνάγκη λέγεσθαι, ἃ ἂν ἡμῖν συμβουλεύσῃς. Ἡμεῖς, ὡς γινώσκεις, τὸν ἀγῶνα τοῦτον οὐκ ἀνειλόμεθα⁸ διὰ φιλονικίαν, ἀλλὰ διότι ἐβουλόμεθα⁹ χαρίζεσθαι¹⁰ Κύρω, ἀνθ' ὧν ὑπ' αὐτοῦ εὖ ἐπάθομεν. Νῦν δ', ἐπεὶ Κύρος τέθνηκεν, ἐν τοιοῦτοις πράγμασιν¹¹ ἔσμεν, ἐν οἷσι οὐδεπόποτε¹² γέγονε τῶν Ἑλλήνων τις ἠναγκάσμεθα γὰρ ἀγωνίζεσθαι τηλικούτον¹³ ἀγῶνα, ἡλικίος οὐδεπόποτε γέγονε τοῖς Ἕλλησι, ἐξ οὗ μεμνήμεθα.¹⁴ Κινδυνεύομεν δὲ παθεῖν, οἷα¹⁵ οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐπάθομεν. Χάριν οὖν ἔξομεν, ὅτι συμβουλεύει ἡμῖν τὰ ἄριστα». Φαλίνοσ δ' ἀκούσας εἶπεν. «Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ ποιεῖν ὑμᾶς, ἃ συμφέρει. Εἰ μὲν γάρ ἐστι¹⁶ σωθῆναι ὑμᾶς ἐνὶ ὣτινιδῆποτε τρόπῳ, πειραῖσθε σφῆζεσθαι, εἰ δὲ μή, φίλοι τῷ βασιλεῖ γίγνεσθε. Ἡγοῦμαι¹⁷ μέντοι ἄκοντος βασιλέως οὐχ οἷόν τ' εἶναι¹⁸ ὑμᾶς σωθῆναι». Κλέαρχος δ' ἀποκρίνεται. «Ὀπότερον¹⁹ μὲν ποιήσομεν, βουλευσόμεθα· νῦν δ' ἀπάγγελλε τῷ βασιλεῖ, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐπιβουλευόμεθα». Ὅ,τι δὲ ποιήσοι, οὐκ ἐδήλωσεν.

60. Χάρων,¹ Μένιππος, Ἑρμῆς.

Χάρων. Ποδαποὶ² μὲν ἐστε, ὧ νεανίαί, καὶ πόθεν ἐνταῦθα ἀφίκεσθε;

Μένιππος. Οὗτος μὲν Ἑρμῆς θεὸς ἐστίν, ἐγὼ δ' ἄλλοδαπός³ ἀμφοτέρω δ' οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν ἀφικόμεθα ἢ ἐκεῖθεν, ἔνθεν οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκοντες εἰς Ἄδου καταβαίνουσιν.

Χάρων. Πηλίκος δ' εἶ;

Μένιππος. Τηλικούτος, ἡλίκον οὐ ὀραῖς.

Χάρων. Πότερος δ' ἀποδώσει μοι τὰ πορθμεῖα ;⁴

Μένιππος. Οὐδέτερος·⁵ ἀμφοτέροι γὰρ οὐκ ἔχομεν ὀβολὸν καὶ παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος οὐκ ἂν λάβοις.

Χάρων. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν οὐκ ἔχων ;

Μένιππος. Εἰ μὲν τις καὶ ἄλλος οὐκ οἶδα. Ἐγὼ δ', ὅς Μένιππός εἰμι, οὐκ ἔχω.

Χάρων. Ποῖ σε νῦν ἀγάγω ἄνευ ὀβολοῦ ;

Μένιππος. Ὅποι καὶ τοὺς ἄλλους νεκρούς· εἰ δὲ μή, ἀπαγέ με ἐκεῖσε, ἔνθα καὶ πρὶν με ἐλθεῖν ἐνθάδε, οἷ ἔρεβός⁶ ἔστι καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Χάρων. Τοῦτο μέντοι, ὃ ζητεῖς, ὦ φίλε, ἀδύνατον.

61. Ἡ Ἀττική.

Ἡ γῆ τῆς Ἀττικῆς πάντοθεν¹ μὲν ὑπὸ θαλάττης περιβάλλεται, ἀπὸ βορρᾶ δὲ μετὰ τῆς Βοιωτίας συνέχεται.² Ἄει μὲν τῆς Ἀττικῆς γῆς τὸ κλίμα εὐκραές ἐστι, μάλιστα δ', ὁπότε βορρᾶς πνεῖ. Πολλοὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἀττικῆς γεωργοὶ εἰσι καὶ τὴν γῆν γεωργοῦσιν. Οἰκοῦσι δ' ἐν κώμαις καλαῖς καὶ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια ἐχούσαις, χρῶνται³ δὲ κόσμῳ τῶν οἰκιῶν ταῖς ἀλωπεκαῖς.⁴ Ἔχει δ' ἡ Ἀττικὴ καὶ δένδρα ἄφθονα, μάλιστα δ' ἐλαίας, ἀμυγδαλᾶς καὶ συκᾶς, αἱ ἀφθόνους καρποὺς παρέχουσι. Καὶ πάλαι δ' ἡ γῆ τῆς Ἀττικῆς πλείστας προσόδους παρεῖχε· σπειρομένη γὰρ ἔφερε καρπούς, ὀρυσσομένη⁵ δὲ λίθον. Ἡὐδοκίμου δ' ἐν τῇ γῇ καὶ ἐλαῖαι καὶ ἀμυγδαλαῖ καὶ συκαῖ. Ἐκ δὲ τοῦ λίθου κάλλιστοι μὲν ναοὶ, κάλλιστοι δὲ βωμοί, εὐπρεπέστατα δ' ἀγάλματα τοῖς θεοῖς ἐγίγνοντο. Ἰερὸν δὲ μέγιστον τῇ Ἀθηνᾷ ἴδρυτο⁶ ὁ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς, ὁ καλούμενος Παρθενών. Ὁμοίως δ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου καὶ τοῦ Ἐρμου εἰκόνες⁷ ἐγίγνοντο, Ἐρμαῖ καλούμεναι· τὸν γὰρ Ἐρμῆν πολὺ ἐτίμων οἱ Ἀθηναῖοι. Ἴδρυον δὲ τὰς Ἐρ-

Ἀττική.

μας πολλαχού τῆς Ἀττικῆς γῆς καὶ ποικίλας συμβουλάς ἐν αὐταῖς ἀνέγραφον. Καὶ στοὰ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ἐν Ἀθήναις ἦν.

2 62. Ἀλέξανδρος πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους οἰκείους τοῦ Δαρείου.

Ἵτε Ἀλέξανδρος¹ τὴν Δαρείου σκηνὴν εἶλε² πάμπολλα λάφυρα ἔλαβεν· ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῇ θώρακες,³ οἱ

μὲν λινοῖ, οἱ δὲ σιδηροῖ, πολλῶ χαλκῶ κόσμῳ κεκοσμημένοι, καὶ κράνη³ χαλκᾶ καὶ χιτῶνες³ φοινικοῖ. Πολλοῖς δὲ ξίφεσι χαλκοῖς ἐπέτυχεν,⁴ ἃ χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς ἦλοις⁵ ἐκεκόσμητο. Ἔτι δὲ κνημίδες λιναῖ καὶ χαλκαῖ εὐρέθησαν, καλὰ δὲ τόξα καὶ βέλη ἐνήσαν, ἃ ἐξ ὀσῶν ἐπεποίητο. Ἦν δ' ἡ σκηνὴ πλήρης καὶ σκευῶν χαλκῶν ἢ κεραμῶν,⁶ ἐν οἷς νομίσματα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ ὁ βασιλεὺς ἐφύλαττεν. Ἐν δὲ τοῖς χρυσοῖς κανοῖς⁷ πολλὰ ψέλλια⁸ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐνήσαν, οἷς πᾶσιν ἐχρῶντο αἱ τῶν Περσῶν γυναῖκες. Ἐλήφθησαν δὲ καὶ αἱ Δαρείου γυναῖκες σὺν τε τοῖς χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς κόσμοις, οὓς ἔφερον.—Πρὸς ταύτας Ἀλέξανδρος λέγει. «Ἦσυχεῖτε καὶ μηδὲν φοβεῖσθε· ἐγὼ τε γὰρ αὐτὸς καὶ ἅπαντες οἱ Μακεδόνες εὖνοι⁹ ὑμῖν ἔσονται· λέξατε οὖν ἐμοί, τί βούλεσθε καὶ τί ἐν νῶ ἔχετε». Αἱ δ' ἀπεκρίναντο. «Χάριν σοι ἔχομεν, ὅτι ἐνετύχομεν πᾶσι ὑμῖν εὖνοις· ἐν γὰρ ταῖς ἀτυχίαις οὐδὲν κρείττον φίλου εὖνου. Δεόμεθα δ' ὑμῶν γενέσθαι εὖνους καὶ τοῖς αἰχμαλώτοις». Ἐκ τούτου Ἀλέξανδρος προσέειπεν τοῖς στρατιώταις προσέχειν τὸν νοῦν, ἵνα μῆτι κακὸν τοῖς αἰχμαλώτοις γένηται.

Χ 63. Σωκράτης καὶ Χαιρεκράτης.

Χαιρεφῶντα καὶ Χαιρεκράτη, ἀδελφῶ μὲν ὄντε ἀλλήλοιν, ἑαυτῶ δὲ γνωρίμῳ¹ αἰσθόμενος Σωκράτης διαφορομένῳ² εἶπε τῷ Χαιρεκράτει. «Ἄμφω³ τῷ ἀδελφῷ ὁμοιάζετον ταῖν χεροῖν καὶ ποδοῖν καὶ ὀφθαλμοῖν· θαυμαστὸν⁴ δ' ἂν εἴη, εἰ τῷ χειρε ἀντὶ τοῦ ἀλλήλων βοηθεῖν τραποίσθην⁵ ἐπὶ τὸ διακωλύειν ἀλλήλω· ἢ, εἰ τῷ πόδε ἀντὶ τοῦ συνεργεῖν⁶ ἀλλήλοιν ἀμελήσαντε τούτου ἐμποδίζοιτον ἀλλήλω βαδίζειν. Τῷ μέντοι ἀδελφῷ καὶ τῷ ἀδελφῷ ὁ θεὸς ἐποίησεν ἐπὶ μείζονι ὠφελείᾳ ἀλλήλοιν ἢ τῷ χειρε καὶ πόδε καὶ ὀφθαλμῷ καὶ

ὅσα ἄλλα ἀδελφὰ ἔφυσεν⁷ ἀνθρώποις ὁ θεός· τὸ μὲν γὰρ χειρερὸν οὐκ ἂν οἶόν τ' εἶη τὰ πλέον ὀργυιᾶς ἀπέχοντα ἅμα ποιῆσαι, τὸ δὲ πόδε οὐδ' ἐλθοίτην ἂν πλέον ὀργυιᾶς, τὸ δ' ὀφθαλμῶ οὐκ ἂν οἶόν τ' εἶη ἰδεῖν ἅμα⁸ τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπίσθεν. Τὸ ἀδελφῶ μέντοι φίλω ὄντε πρᾶττετον ἅμα πλεῖστα ἐπ' ὠφελείᾳ ἀλλήλων».

64. Ἔδης.

Ὁ πολὺς λεῶς¹ ὑπελάμβανον Ἔδην τόπον πάνυ² βαθὺν ὑπὸ τῇ γῆ. Ἔστι δ' οὗτος ὁ τόπος σύμπλεως³ σκότους καὶ φόβου. Βασιλεύει δ' ἐνταῦθα ὁ ἀδελφὸς τοῦ Διός, Πλούτων. Περιρρεῖται δὲ ποταμοῖς μεγάλοις. Πρόκειται δ' αὐτοῦ ἡ Ἄχερουσία λίμνη, ἣν ἔμπλεων⁴ ὑδάτων οὐκ ἔστι παρελθεῖν ἄνευ πορθιμέως. Ταύτην περαιούμενοι οἱ νεκροὶ ἐν λειμῶνι ἔμπλεω ἀσφοδέλων⁵ γίνονται. Πλούτων δὲ καὶ Περσεφόνη δυναστεύουσι δικαστὰς μὲν παρ' ἑαυτοῖς ἔχοντες Μίνων καὶ Ραδάμανθυν, ὑπηρέτας δ' ἄλλους τε θεοὺς καὶ τὸν ἄγγελον Ἑρμῆν. Οὗτοι τοῖς μὲν ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις τῶν ἀνθρώπων ἴλεώ⁶ εἰσι καὶ εἰς τὸ Ἥλύσιον πέδιον⁷ τούτους πέμπουσι, — ἔστι δὲ τοῦτο ἔμπλεων ἡδονῶν — τοὺς δὲ πονηροὺς εἰς τὸν τῆς κολάσεως χῶρον ἐκπέμπουσι. Διὸ οἱ ἄνθρωποι ζῶντες πειρῶνται τοὺς θεοὺς ἴλεως σφίσι εἶναι καὶ ἐπὶ τούτῳ κατασκευάζουσι λαμπροὺς νεῶς⁸ καὶ ἐν τοῖς νεῶς ὁμοίως βωμούς. Πρὸ δὲ τῶν νεῶν ὁ λεῶς εὔχεται ἴλεως τοὺς θεοὺς γενέσθαι αὐτῷ.

65. Φιλάργυρος.

Φιλάργυρος, ἐπεὶ ἐν ξένη γῆ πολλὰ ἔτη εἵργαστο, οὐσίαν πολλὴν ἐκέκτητο.¹ Ἐλληλυθὼς δ' οἴκαδε τὸ μὲν πρῶτον ἐώρταζε τὴν ἐπάνοδον. Ἐπεὶ δ' ἐώρα πολλοὺς πειρωμένους κοινωνοὺς² τῆς οὐσίας γενέσθαι, ἡσυχίαν

οὐκ εἶχεν· ὁ γὰρ κίνδυνος τῆς οὐσίας οὐκ εἶα³ αὐτὸν
καθεύδειν. Ποιεῖται οὖν τὴν οὐσίαν χρυσοῦν βῶλον καὶ
ὠνεῖται⁴ ἀγρόν, ἐν ᾧ τάφρον ἀνέωξε καὶ ἐν ταύτῃ τὸ
χρυσίον κατώρυξε. Καθ' ἐκάστην δ' ἐπεσκοπεῖτο⁵ τὸν
κατορωρυγμένον χρυσόν. Μίαν δ' ὁμως τῶν ἡμερῶν
ἐπέσπετό⁶ τις αὐτῷ καὶ ὑποπτεύσας τὸν φιλάργυρον
χρυσίον κατορωρυγέειν, ἦλθε νυκτὸς καὶ ἀφείλετο τοῦτο.
Τῇ δ' ὑστεραία ἐλθὼν ὁ φιλάργυρος καὶ ἰδὼν τὴν τά-
φρον ἀνεφωγμένην καὶ ἀπολωλότα⁷ τὸν χρυσόν ᾠδύρετο,
ὅτι ἐξελήλεκτο⁸ ἀνόητος ὢν. Ἰδὼν δέ τις αὐτὸν καὶ πυ-
θόμενος τὴν αἰτίαν λέγει αὐτῷ. «Μὴ ἀθύμει⁹ ὁ χρυσός,
ὃν ἐκ τῆς ξένης ἐνηνόχεις καὶ ἐν τῇ τάφρῳ κατορωρυ-
γεις οὐδενὸς ἄξιός ἐστι· τὸ γὰρ κατορωρυγμένον χρυσίον
ἀπολωλὸς σοι ἦν· οὐδὲν τοίνυν ἀπολώλεκας. Λίθον λα-
βὼν κατόρυξον ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ ἡσυχίαν ἔξεις».

66. Φρῖξος καὶ Ἑλλη.

Ἀθάμας Βοιωτίας ἐβασίλευεν. Αὐτοῦ δὲ καὶ Νεφέ-
λης γίνονται παῖς μὲν Φρῖξος, θυγάτηρ δ' Ἑλλη. Διέ-
φερον δὲ κάλλει τε καὶ ψυχῇ πάντων τῶν ἐν Βοιωτίᾳ
παίδων. Ἐπειτα δ' Ἀθάμας λαμβάνει γυναῖκα Ἰνώ. Ἡ
δὲ τοῖς παισὶν ἐπιβουλεύουσα παραγγέλλει ταῖς γυναῖξι
τὸν πυρὸν¹ φρύγειν²· αἱ δὲ τὸ παραγγελλόμενον κρύφα
τῶν ἀνδρῶν πράττουσιν. Ἐπεὶ οὖν ὁ σῖτος πεφρυγμέ-
νος ἐσπείρετο, ἡ γῆ ἐν καιρῷ καρποὺς οὐκ ἔφερε. Πᾶσα
ἡ χώρα διὰ τοῦτο ὑπὸ λιμοῦ ἐκινδύνευε φθειρεσθαι.
Ἀθάμας δ' οἰκτίρων τοὺς κατοίκους ἔπεμπεν εἰς Δελ-
φοὺς καὶ ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς ἐπυνθάνετο. Ἰνὼ δὲ
τοῖς πεμφθεῖσιν ἐντέλλεται σημαίνειν τῷ Ἀθάμαντι, ὡς
κεχρησμένον³ εἶη ὑπὸ τοῦ θεοῦ παύσεσθαι τὴν ἀκαρ-
πίαν, ἐὰν Φρῖξος σφαγῇ. Ἀκούσας τοῦτο Ἀθάμας καὶ οὐ
κρίνων τοῦτο δίκαιον ἔπεμπεν ἐκ δευτέρου εἰς μαντεῖον

τοὺς πρέσβεις· ἐνόμιζε γὰρ τὸν θεὸν σφάλεσθαι.⁴ Καὶ τοὺτους δ' ὁμοῦς Ἰνώ ἔπειθε ἀγγέλλειν, ὡς ὁ θεὸς τὰ αὐτὰ ἐντέλλοιτο. Ἐν ᾧ δ' ἔμελλε Φοῖξον θύσειν, Νεφέλη, ἡ μήτηρ ἀρπάζει τοῦτον μετὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ προσφέρει αὐτοῖς χρυσομάλλον κριόν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ ὑπερβαίνουσι θάλατταν. Ὡς δ' ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ Χερσονήσου καὶ Σιγείου ἐκτεινομένην θάλατταν, ὀλισθαίνει ἡ Ἑλλη εἰς τὸν πόντον τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντον καλούμενον. Φοῖξος δ' εἰς Κόλχους⁵ καταφέρεται⁶ καὶ τὸ δέσμα τῷ βασιλεῖ τούτων Αἰήτη προσφέρει δῶρον. Ὁ δὲ τοῦτο ἐκτείνει ἐν τῷ ἄλλοι τοῦ Ἄρεως ἐκ δρυὸς καὶ ἐνταῦθα ἐφρουρεῖτο τὸ δέσμα ὑπὸ δράκοντος αὐπνου.

67. *Μαρδόνιος πρὸς Ἀθηναίους.* 2 vai

Μαρδόνιος μέλλον ἐκ Θετταλίας ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔπεμψεν Ἀθηναίους πρέσβεις ἀγγελοῦντας τοῦτο. Οὗτοι παραγενόμενοι¹ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου² εἶπον. « Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Μαρδόνιος ὑπισχνεῖται ὑμῖν ἀνοικοδομήσειν τὰ τεῖχη καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὴν πόλιν καὶ κυρίου τῆς Ἑλλάδος ποιήσειν ὑμᾶς, εἰ μὴ ἀμυνεῖσθε³ αὐτόν· εἰ δὲ μή, ἐμβαλεῖ εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ φθереῖ αὐτὴν πρῶτον. Τί ἀποκρινεῖσθε αὐτῷ;» Τοῖς δ' Ἀθηναίοις μέλλουσι ἀποκρινεῖσθαι οἱ παρόντες Λακεδαιμόνιοι εἶπον. «Καὶ ἡμεῖς ἤκομεν, ᾧ Ἀθηναῖοι, σηματοῦντες⁴ τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως παραγγελλόμενα. Πρὸς θεῶν,⁵ μὴ πείθεσθε τοῖς τούτων λόγοις. Εἰ ἐμμενεῖτε⁶ τῇ Ἑλλήνων συμμαχίᾳ, ἀπὸ κοινοῦ ἀμυνόμεθα τοὺς πολεμίους ὡς πέρουσι καὶ ἐλευθέραν τὴν Ἑλλάδα ποιήσομεν. Ὁρᾶτε,⁷ ὅπως⁸ ἀποκρινεῖσθε τῷ Μαρδονίῳ, ὡς προσήκει⁹ τοῖς Ἑλλησιν». Οἱ δ' Ἀθηναῖοι Μαρδονίῳ μὲν εἶπον ὅτι, ἕως ἄν ὁ ἥλιος τὴν αὐτὴν ὁδὸν πορευῆται, οὐδέ-

ποτε καταλείψουσι τοὺς Ἑλληνας, ἀλλ' ἀμυνοῦνται αὐτὸν πάσῃ δυνάμει, πρὸς δὲ Λακεδαιμονίους, ὅτι ἐμμενοῦσι τῇ συμμαχίᾳ καὶ οὐδέποτε ἐπιτρέψουσι τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τοῖς πολεμίοις γενέσθαι.

68. Φαβρίκιος ὑπάτος Ῥωμαίων.

Πύρρος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου ἄγων στρατὸν πολλὸν καὶ ἀγείρας¹ τοὺς τῆς κάτω Ἰταλίας Ἑλληνας πόλεμον τοῖς Ῥωμαίοις ἐξέφηγε.² Νικήσας δ' αὐτοὺς καὶ πολὺ τοῦ στρατεύματος ἀποκτείνας κύριος τῆς Ἰταλίας ἐγένετο. Διὸ οἱ Ῥωμαῖοι δυσχεράναντες³ πρὸς τὴν ἀτυχίαν Φαβρίκιον ὑπάτον εἶλοντο, ἵνα τὸν πολέμιον ἀμύνηται καὶ ἐντείλαντο αὐτῷ ἀπαλλάξαι τὴν Ἰταλίαν τοῦ κινδύνου. Παραλαβόντος δὲ Φαβρικίου τὴν ἀρχήν, ἡμέραν τινα οἱ φρουροὶ ἀνήγγειλαν, ὅτι ἀνὴρ τις ἐκόμισεν αὐτῷ ἐπιστολήν. Ἐν ταύτῃ ὁ τοῦ Πύρρου ἰατρὸς ἔλεγεν, ὅτι ἀποκτεῖναι ἂν αὐτόν, εἰ οἱ Ῥωμαῖοι ἐπαγγεῖλαιντο⁴ αὐτῷ χάριν λύσαντι τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ δυσχεράνας πρὸς τὴν ἀδικίαν καὶ ἐντειλάμενος ἀποπέμψαι τὸν ἄνδρα, ἔστειλε Πύρρῳ γράμματα⁵ σὺν τῇ πεμφθείσῃ ἐπιστολῇ. Ἔλεγε δὲ τὰ γράμματα. «Γάϊος Φαβρίκιος, ὑπάτος Ῥωμαίων, Πύρρῳ βασιλεῖ χαίρειν.⁶ Χαλεπήνας⁷ τῇ ἐπιβουλῇ ἀνακοινῶ σοι, ὅτι οὐκ εὐτυχεῖς φίλων. Τοῦτο δὲ πράττω, ἵνα μὴ τὸ σὸν πάθος⁸ διαβάλῃ ἡμᾶς καὶ δόξωμεν μολῦναι δόλφ τὸν πόλεμον».

69. Ἀγησίλαος καὶ Φαρνάβαζος. 3 γαι

Ἀγησίλαος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν περιβληθέντες τὸν χιτῶνα¹ ἦλθον εἰς τὸ ὠμολογημένον χωρίον. Ἐνταῦθα Ἀγησίλαος λέγει. «Ἐκταθῶμεν, ὧ φίλοι, χαμαὶ ἐν τῇ πόρᾳ² καὶ ἀναμείνωμεν Φαρνάβαζον. Ἐπὰν δ' ἀγγελθῇ ὑπὸ τῶν κηρύκων, ὑπεγερθησόμεθα»· οὕτω δὲ ἐκταθέν-

τες ἐν τῇ πόρᾳ ἀνέμενον. Ὡς δὲ Φαρνάβαζος ἐφάνη σὺν τοῖς περὶ αὐτόν, ὑπεγεροθέντες ἐκάθηντο. Ὁ δ' ἔχων στολὴν πολλοῦ ἀξίαν τὸ μὲν πρῶτον ἠσχύνη³ ὁρῶν τὴν Ἀγησιλάου φαυλότητα.⁴ Ἐπιμελόμενος δ', ὅπως⁵ οἱ Πέρσαι μὴ φανήσονται χεῖρους τῶν πολεμίων, λέγει αὐτοῖς. «Κατακλιθησόμεθα καὶ ἡμεῖς, ὥσπερ οἱ Ἕλληνες, ἵνα μὴ χεῖρους αὐτῶν φανῶμεν». Οἱ δὲ πρόθυμοι ὄντες τὰ παραγγελησόμενα ποιεῖν κατεκλίθησαν. Ἐκ τούτου⁶ Φαρνάβαζος ἤρξατο. «Ἦ ὦ Ἀγησίλαε, ἐγὼ ἐν τῷ πρὸς Τισσαφέρην πολέμῳ προθύμως ἐβοήθουν ὑμῖν καὶ φίλος ἐγενόμην. Νῦν δ' ὁρῶ, ὅτι οἱ μὲν σπαρέντες ὑπὸ τῶν γεωργῶν ἀγροὶ κινδυνεύουσι φθαρῆναι, ἐγὼ δ' οὐδὲ δεῖπνον ἐν τῇ ἐμαντοῦ χώρᾳ ἔχω. Εἰ οὖν ταῦτα ἀπαγγεληθήσεται τῷ βασιλεῖ, ἐκβληθήσομαι⁷ τῆς ἀρχῆς καὶ κινδυνεύσω εἰς τὴν ἐσχάτην τύχην περιελθεῖν». Πρὸς ταῦτα Ἀγησιλάος ἀπεκρίνατο. «Ἡμεῖς, ὦ Φαρνάβαζε, τοὺς τῆς πατρίδος πολεμίους ἰδίους ἐχθροὺς ἠγούμεθα. Ἐὰν δ' ὅμως καὶ σὺ φανῆς οὐδὲν ἡμᾶς κακῶς ποιῶν,⁸ καὶ ἡμεῖς ὑπισχνούμεθά σοι φείσεσθαι τῆς σῆς ἀρχῆς». Ἐπὶ τούτοις ἐσπείσαντο⁹ ἀλλήλοις.

70. Πελίας καὶ Ἰάσων.

Πελίας βασιλεύων Ἰωλκοῦ¹ τὸν θεὸν ἤρετο, εἴ τι ἔχοι αὐτῷ ἀγγεῖλαι περὶ τοῦ μέλλοντος. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο, ὅτι μονοσάνδαλος² αὐτὸν ἀποκτενοῖ. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἠγνόει³ τὸν ἀπειλοῦντα αὐτῷ κίνδυνον, ὕστερον δ' ἐνόησε. Μέλλον γὰρ θύσειν τῷ θεῷ παρήγγειλε πᾶσι τοῖς πολίταις εἰς τὴν ἑορτὴν ἐλθεῖν. Ἰάσων δὲ διαβαίνων ποταμὸν Ἀναυρον ἀπέβαλε τὸ ἕτερον σανδάλιον καὶ ἦλθε μονοσάνδαλος. Τοῦτο ἰδὼν Πελίας καὶ συμβαλὼν τὸν χρησμὸν ἠρώτα αὐτόν, τί ἂν ποιήσειεν, εἰ λόγιον⁴ αὐτῷ εἶη, ὅτι τῶν πολιτῶν τις αὐτὸν ἀποκτενοῖ. Ὁ δ' ἀπεκρί-

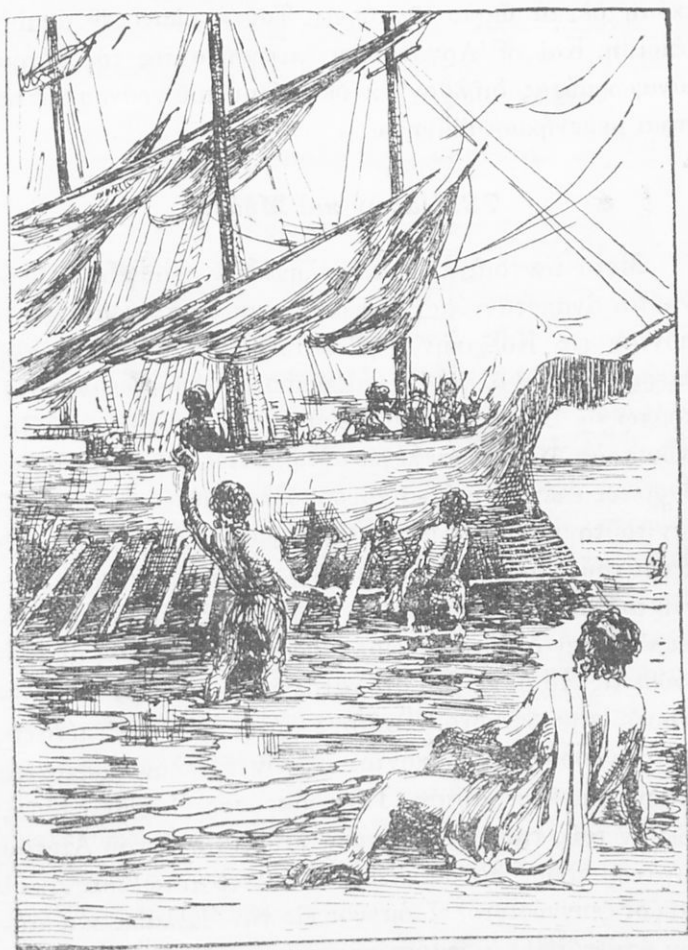
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

νατο· « Ἐντειλαίμην ἄν αὐτῷ ἐνεγκεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας· οὐ γὰρ ἐλπίζω τὸ ἔργον τοῦτο περανεῖν·⁵ δεήσει γὰρ ἀποκτεῖναι τὸν ἄπνυν δράκοντα, ὑφ' οὗ κινδυνεύσει ἀποθανεῖσθαι». Ταῦτ' ἀκούσας Πελίας ἐντειλάτο αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Κόλχους ἐλθεῖν ἀποκτενοῦντα τὸν δράκοντα καὶ ληψόμενον τὸ δέρας. Ἰάσων δὲ πεντηκόντορον⁶ ναῦν⁷ κατεσκεύασεν, ἣν Ἀργῶ ἐκάλεσε, καὶ τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἤθροισεν, ἵνα ἐν τῇ Κολχίδι τοὺς πολεμίους ἀμύνηται.

71. Ἀργοναῦται καὶ Φινεύς.¹

Ἐπεὶ ἡ ναὺς κατεσκεύαστο, Ἰάσων ἀγείρας τοὺς ἑταίρους² λέγει αὐτοῖς. « Ἄνδρες φίλοι ὑπὸ Πελίου παρήγγελαί μοι τὸ χρυσόμαλλον δέρας τὸ ἐκτεταμένον ἐκ δρυὸς ἐν Κολχίδι κομίσασθαι αὐτῷ. Ἐγὼ δ' αἰσχυνθεῖς³ τὰ παρηγελμένα μὴ ποιῆσαι, παρήγγελα κατασκευασθῆναι ταχεῖαν ναῦν. Αὕτη οὖν κατεσκεύασται καὶ ἐν τῷ λιμένι ἐστίν, ὑμᾶς δὲ βοηθοὺς ἐκάλεσα, ἵνα μὴ τοῦ πλοῦ⁴ ἐσφαλμένοι ὦμεν καὶ μὴ ἐν τῇ ξένη διαφθαρομένοι ὦμεν·⁵ φασὶ γὰρ τοὺς εἰς Κόλχους ἐρχομένους κινδυνεύειν διεφθάρθαι ὑπὸ τοῦ φρουροῦντος τὸ δέρας δράκοντος. Ἐὰν τὸ δέρας ἀρπάσωμεν, φανησόμεθα⁶ μέγα ἔργον περάναντες. Δεῖ δ' ὑμᾶς ἐν δυσὶν ἡμέραις ἀποκεκρίσθαι, εἰ πρόθυμοί ἐστε συμπλεῖν⁷ ἐμοί». Οἱ δέ, πρὶν δύο ἡμέρας παρελθεῖν, ἀπεκέκριντο αὐτῷ προθύμως συμπλεῖν. Ἐπεὶ οὖν ἱκανὰ ἐπιτήδεια εἰσεβέβλητο ἐν τῇ νηὶ ἐξέπλευσαν καὶ εἰς Θράκην ἦκον. Ἐνταῦθα Φινεύς ὄκει τυφλωθεὶς ὑπὸ θεῶν, ὅτι τὰ ὑπὸ θεῶν εἰμαρμένα⁸ τοῖς ἀνθρώποις προύλεγεν· ἔπεισαν δ' αὐτῷ οἱ θεοὶ καὶ τὰς πτερωτὰς Ἀρπυίας,⁹ αἵ τὴν τροφήν αὐτοῦ ἤραζον. Ἐπιφανέντες δ' οἱ Ἀργοναῦται ἀλήλλαξαν αὐτὸν τῶν Ἀρπυιῶν διαφθαρομένων ὑπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Βορέου. Εὐ-
ηφιοποίηθη ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

φρανθείς δ' ἐπὶ τούτῳ Φινεύς συνεβούλευσεν αὐτοῖς, πῶς
ἂν τὸν πλοῦν ποιοῖντο, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν Συμπληγά-

Ἄργοναῦται.

δων¹⁰ πετρῶν διεφθαμένοι εἶεν. Ἐνετέταλτο γὰρ αὐτοῖς
ὑπὸ Φινέως ἀφεῖναι¹¹ πέλειαν¹² διὰ τῶν πετρῶν, καὶ
ἐὰν μὲν ἴδωσιν αὐτὴν μὴ ἐσφαλμένην πλεῖν, ἐὰν δὲ διε-
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

φθαρμένην μὴ βιάζεσθαι τὸν πλοῦν. Ἀναχθέντες¹³ οὖν ἐντεῦθεν καὶ εἰς πέτρας ἀφικόμενοι ἐπέτρεψαν τῇ πελείᾳ διελθεῖν. Ἡ δὲ διεληλυθυῖα οὐκ ἔσφαλτο¹⁴ μὲν, περιεκόπη δὲ τὰ ἄκρα τῆς οὐράς. Τοῦτο οἰωνός¹⁵ ἀγαθὸς ἐκρίθη. Καὶ οἱ Ἀργοναῦται ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας ἀναχωρούσας διηλθον· ἐκ δὲ τούτου τοῦ χρόνου αἱ πέτραι μεμενήκασι ἀκίνητοι.

72. Ἰάσων καὶ Μήδεια. 5^ο ραί

Μετὰ τὸν διὰ τῶν Συμπληγάδων πλοῦν οἱ Ἀργοναῦται ἀναπεταγνύσασιν¹ τὰ ἰστία καὶ διαπλεύσαντες τὸν πόντον εἰς Κολχικὴν γῆν ἀφικνοῦνται. Ἐν τῷ πλῶ ἐπερρώγυσαν² ἀλλήλοις καὶ ὤμοσαν³ βοηθήσειν παντὶ τρόπῳ τῷ Ἰάσωνι. Ὁρμισθείσης⁴ τῆς νεῶς ἔρχεται Ἰάσων πρὸς Αἰήτην καὶ λέγει αὐτῷ. «Πελίας, ὁ τῆς Φθίας βασιλεὺς ἐπέταξέ μοι τὸ χρυσόμαλλον αὐτῷ κομίσασθαι· ἐὰν τοῦτο μὴ φέρω αὐτῷ, ἀπολοῦμαι». Αἰήτης δὲ δείκνυσι τοὺς χαλκόδοντας⁵ ταύρους καὶ λέγει αὐτῷ. «Ζεύγνυ τούτους καὶ ἐὰν τούτους ζευγνύης, παρέξω σοι τὸ δέρας». Ἦσαν δ' οὗτοι ἄγριοι ταῦροι, οὓς χαλεπῶς ἂν ζευγνύοι τις· τὸ δ' ἐκ τοῦ στόματος ἐκπεμπόμενον πῦρ οὐδέποτε κατεσβέννυτο. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέταττε σπείρειν ὀδόντας δράκοντος, ἐξ ὧν ἔμελλον δράκοντες ἀναδύεσθαι⁶ ἐπ' αὐτόν. Ταῦτ' ἀκούσας Ἰάσων ἠπόρει, πῶς ἂν τοὺς ταύρους ζευγνύοι. Μήδεια δ' ἡ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ προσελθοῦσα ὑπέσχετο δεῖξειν αὐτῷ, πῶς ἂν οἱ ταῦροι ζευγνύοιντο, εἰ ὀμνύοι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτὴν ἀπάξειν. Ὁ δ' ὤμοσε ποιήσειν τοῦτο, ἐὰν τοὺς ταύρους καταζεύξῃ. Ἐκ τούτου Μήδεια παρέσχε φάρμακον, δι' οὗ τὴν ἀσπίδα, τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα ἔχρισεν⁷ οὕτω δ' ἔμελλεν οὐθ' ὑπὸ πυρός οὐθ' ὑπὸ σιδήρου ἀδικήσεσθαι.⁸ Ἡ φησὶ ποιεῖσθαι Ἰάσων ἐπιρροφῆται καὶ τοὺς ταύρους

ζεύγυσιν. Οἱ δ' ἐζευγμένοι τὴν γῆν ἤρουν·⁹ ἐκ τῶν σπειρομένων δ' ὀδόντων ἐφύοντο δράκοντες, οὓς Ἰάσων ἀπέκτεινεν. Ἐπεὶ δ' Αἰήτης τὸ δέρας οὐ παρείχεν, εἰ καὶ οἱ ταῦροι κατεζευγμένοι ἦσαν, ἡ Μήδεια κατακοιμίσασα τὸν δράκοντα τὸ δέρας ἀφείλετο καὶ μετὰ Ἰάσονος εἰς Ἄργὸν ἦγον, ἐφ' ἧς φερόμενοι εἰς Ἑλλάδα ἀφίκοντο.

73. Συμβουλὴ πρὸς ἄρχοντα. 6 γον

Ἐὰν σαυτὸν δοῦλον τῶν ἡδονῶν καταστήσης, μὴ ἔλιζε ῥαδίως τῶν πολιτῶν ἄρξιν·¹ οἱ γὰρ πολῖται καθιστᾶσιν αἰεὶ ἑαυτοῖς τὸν ἄρχοντα ὑπόδειγμα.² Ὅμοίως καθίστη σαυτῷ συμβούλους ἄνδρας ἀγαθοὺς, οἱ ἐπιμελήσονται, ὅπως εὐτυχεστάτους τοὺς πολίτας καθιστῶσιν· οὕτω γὰρ ἂν καθισταίης ἀσφαλῆ τὴν ἀρχήν. Τοὺς πονηροὺς δὲ πολίτας μετάστησον³ ἐκ τῆς πόλεως· οἱ γὰρ τοιοῦτοι κινδυνεύσουσι καὶ ἄλλους καθιστάναι πονηροὺς, οἱ μισητὴν τὴν ἀρχὴν τοῖς ἀγαθοῖς πολίταις καταστήσουσι·⁵ οὗτοι γὰρ ὀρῶντες τὴν πόλιν κακῶς πάσχουσαν μεταστήσουσι τὴν πολιτείαν⁶ καὶ σὲ αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως ἐκβαλοῦσι.⁷ Τεκμήριον⁸ δὲ σοι ἔστω, ἃ τοὺς τριάκοντα οἱ πολῖται ἐποίησαν. Οὗτοι γὰρ καταλαβόντες τὴν ἀρχὴν οὐ μόνον τὴν πολιτείαν μετέστησαν,⁵ ἀλλὰ καὶ χρηστοὺς πολίτας μετ' οὐ πολὺ διετέλουν⁹ μεθιστάντες ἐκ τῆς πόλεως. Ἐπεὶ δὲ δίστασαν¹⁰ τοὺς πολίτας καὶ τοὺς μὲν τιμαῖς ἐτίμων, τοὺς δὲ χρημάτων ἕνεκα ἐξίστασαν¹¹ ἐκ τῆς πόλεως, οἱ πολῖται συνίστασαν¹² ἀλλήλους ἐπ' αὐτοὺς καὶ τέλος ἐξέβαλον. Σημεῖον δέ σοι καὶ τοῦ καλῶς βασιλεύειν ἔστω, ἐὰν τοὺς ἀρχομένους ὀρᾶς εὐπορωτέρους καὶ σωφρονεστέρους γιγνομένους διὰ τὴν σὴν ἐπιμέλειαν.

74. Κέκροψ.

Κέκροψ συμφυὲς¹ ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος
πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς καθίσταται.² Τούτου βα-
σιλέως καταστάντος, ἔδοξε τοῖς θεοῖς καθίστασθαι προ-
στάτας τῶν πόλεων, ἐν αἷς ἔμελλον ἰδίας ἕκαστος τιμὰς
ἔχειν. Μεταστησάμενοι³ οὖν ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἦγον ἐπὶ
τὴν γῆν. Ποσειδῶν⁴ μὲν οὖν πρῶτος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν
Ἀττικὴν καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσον τὴν ἀκρό-
πολιν ἀνέφηγεν⁵ ὕδωρ, ἐξ οὗ προστάτης ταύτης κατέ-
στη. Μετὰ δὲ τοῦτον Ἀθηνᾶ ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἔνθα
νῦν τὸ Ἐρεχθεῖον ἔστηκεν. Ἐκ δὲ τούτου ἕρις ὑπ' αὐτῶν
ἐνίστατο,⁶ ὁπότερος τῆς Ἀττικῆς προστάτης κατασταίη.
Κριταὶ οὖν οἱ ἄλλοι θεοὶ καθίσταντο, ἀλλ' εὐθύς οὗτοι
δίισταντο ἀλλήλοις· οἱ μὲν γὰρ Ποσειδῶνος ἔφασαν τὴν
πόλιν εἶναι, οἱ δ' Ἀθηνᾶν ἐβούλοντο τῆς πόλεως προ-
στάτην καταστήναι. Τέλος δὲ τῇ Ἀθηνᾶ κατεκρίθη ἡ
Ἀττικὴ καὶ οὕτω ἡ ἐνεστῶσα φιλονικία ἔληξεν.

75. Ἀταλάντη.

Ἀταλάντην γενομένην ὁ πατὴρ ἐκτίθησιν·¹ ἀρρένων
γὰρ καὶ οὐ θυγατέρων ἔλεγε δεῖσθαι.² Ὁ δὲ λαβὼν ταύ-
την ἐκθεῖναι οὐκ ἀπέκτεινεν, οὐδ' εἰς βάραθρον ἐξήκεν·³
ἐλθὼν δ' εἰς τὸ Παρθένιον⁴ ὄρος ἔθηκε ταύτην πλησίον
πηγῆς, ἔνθα ἄντρον⁵ ἦν, ἐφ' οὗ δαυὸς δρυμῶν⁶ ἐπέ-
κειτο· ἐνταῦθα τὸ βρέφος ἐνθεῖς ἔφυγε. Μετ' οὐ πολὺ
ἄρκτος ἦκεν, ἥ τοὺς μαστοὺς ὑπὸ γάλακτος βαρυνομέ-
νους εἶχε· κυνηγοὶ γὰρ τὰ ἑαυτῆς βρέφη ἀφηγήκεσαν.
Αὕτη συνείσα⁷ τὸ ἐκτεθειμένον βρέφος προσέρχεται καὶ
τοὺς μαστοὺς τῷ στόματι ἐντίθησι. Τὸ δ' εὐθύς ἐθήλασε
καὶ ἅμα τὸ θηρίον ἀνεκουφίσθη.⁸ Ἐκ τούτου καθ' ἡμέ-
ραν, ὁπότε συνιῆ τούς μαστοὺς ἐμπιπλαμένους⁹ γάλα-

κτος, προσῆγε πρὸς τὸ βρέφος. Κυνηγοὶ δ' ἰδόντες τὴν
 ἄρκτον θαμὰ ¹⁰ φοιτῶσαν ¹¹ εἰς τὸ ἄντρον συντίθενται ¹²
 ταύτην παραφυλάξασθαι. Εἶδον οὖν αὐτὴν οὐδέποτε
 προἰεμένην ¹³ τὸ ἔργον καὶ κατασχεψάμενοι ¹⁴ τὸ ἄντρον

Ἀταλάντη.

εὔρον τὸ βρέφος. Λαβόντες οὖν αὐτὸ ὄνομα ἔθεντο Ἀτα-
 λάντην. Ἡ δὲ τροφομένη ὄρειῳ τροφῇ καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι
 ζῶσα φόβον μὲν οὐδέποτε συνίει, οὐδέποτε δ' ἀνήκε ¹⁵
 θηρεύουσα ἐν τοῖς ὄρεσι. Ποθοῦσα δ' ἐρημίαν κατέλαβε
 τῶν Ἀρκαδικῶν ὄρέων τὸ ὑψηλότατον, ἔνθα ἦν αὐλῶν ¹⁶
 κατάρρυτος ¹⁷ καὶ δρυς μεγάλη καὶ πεῦκαι καὶ βαθεῖα ἢ
 ἐκ τούτων σκιά. (Στρωμνὴ δ' αὖ ἐπιτίθετο δοραὶ θη-

ΜΕΡΟΣ Β'

77. Ἡρακλῆς πλησίον τοῦ Εὐρυσθέως.

10 ναί

Πρῶτος ἄθλος.

Ἡρακλῆς ταῦτα ἀκούσας ἔγνω¹ κατὰ² τὴν τοῦ θεοῦ ῥῆσιν ποιεῖν. Μετέβη οὖν πρὸς Εὐρυσθέα καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ προσαττόμενα ἐποίει. Γνοὺς δ' Εὐρυσθεὺς τὴν Ἡρακλέους δύναμιν καὶ φοβηθεὶς μὴ ὑπ' αὐτοῦ ἄλω³, ἐπέταξε³ αὐτῷ τοῦ Νεμέου⁴ λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν· ἤλιξε γὰρ οὕτω ἀπαλλαγῆσθαι αὐτοῦ. Ὁ δὲ μεταβὰς εἰς Νεμέαν καὶ γνοὺς τὸν λέοντα ἄτροτον⁵ φύντα ἐδίωκεν αὐτὸν ῥοπάλω· ὁ δὲ φεύγων κατέδω⁶ εἰς σπήλαιον. Ἡρακλῆς δέ, ἵνα μὴ ὁ λέων ἀποδραίη,⁷ εὐθύς ἐκδὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ σπήλαιον καὶ τὴν χεῖρα περιθεὶς τῷ τραχήλω τοῦ λέοντος ἔπνιξε αὐτόν. Θέμενος δ' ἐπὶ τοὺς ὄμους εἰς Μυκῆνας ἐκόμιζεν αὐτόν. Εὐρυσθεὺς δὲ φοβηθεὶς πῖθον ἑαυτῷ κατεσκεύασεν, εἰς ὃν εἰσέδω. Τὸ λοιπὸν δ' ἀπέιπεν⁸ αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι, δεικνύναι δὲ πρὸ τῶν πυλῶν τοὺς ἄθλους ἐκέλευσεν· ἔπεμπε δ' ἐφεξῆς κήρυκα καὶ ἐπέταττε τοὺς ἄθλους.

78. Δεύτερος ἄθλος τοῦ Ἡρακλέους.

Δεύτερον ἄθλον ἐπέταξε αὐτῷ τὴν λερναίαν ὕδραν¹ ἀποκτεῖναι. Αὕτη δ' ἐν τῷ τῆς Λέρνης² ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέβαινε³ καὶ τὰ βοσκήματα,⁴ ὧν τὸ πεδῖον ἀνεπίμπλατο, διέφθειρεν. Οὐδεὶς δὲ τοῦ κακοῦ τὴν χώραν ἀπαλλάξαι ἠδύνατο· ἠπίσταντο⁵ γὰρ πάντες κινδυνεύσειν, εἰάν τοιοῦτόν τι πειραθῶσιν. «Ἐὰν ταύτην», εἶπεν ὁ Εὐρυσθεὺς, «δύνη ἀποκτεῖναι, τὴν χώραν εὖ ποιήσεις».

Εἶχε δ' ἡ ὕδρα κεφαλὰς ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μίαν ἀθάνατον. Ἐπιβὰς οὖν Ἡρακλῆς ἄρματος,⁶ ἠνιοχοῦντος⁷ Ἰολάου, εἰς Λέρνην ἔρχεται καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἴσθησι, τὴν δ' ὕδραν εὐρών τῷ ῥοπάλῳ τὰς κεφαλὰς ἔκοπτεν. Ἄλλ' οὐδὲν ἠδύνατο ἀνύειν⁸ μιᾶς γὰρ κεφαλῆς κοπτομένης δύο ἀνεφύοντο.⁹ Λέγει οὖν πρὸς Ἰόλαον. «Οὐκ ἠπιστάμην οὕτω χαλεπὸν τὸ ἔργον ὄν· σὺ οὖν ἐμπίμπρη¹⁰ τὴν ἐγγὺς ὕλην καί, ὅταν ἐγὼ τὰς κεφαλὰς ἀποκόπτω, σὺ πειρῶ ἐπιμπράναι ταύτας τοῖς καιομένοις δαυλοῖς». Τοῦτον τὸν τρόπον ἐμπρήσας τὰς ἀναφυομένας κεφαλὰς τάφρον ἀνέφξε, ἐν ἧ κατώρυξε τὴν ἀθάνατον κεφαλὴν. Εὐθύς δ' εἶτα λίθον αὐτῇ ἐπιθεὶς ἐπιμπλήσει τὴν τάφρον λίθων καὶ γῆς· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀποσχίσας ἐνέπλησε τὰ ἄκρα τῶν ὀιστῶν¹¹ τῆς χολῆς.

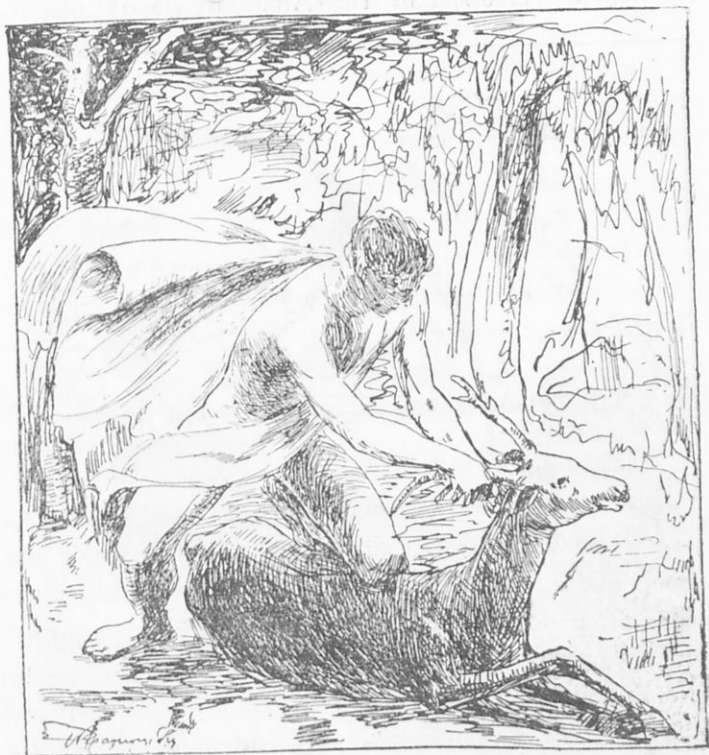
79. Τρίτος, τέταρτος καὶ πέμπτος ἄθλος.

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ ἐνεγκεῖν τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον ζῶσαν. Ταύτην ἔφασαν χρυσόκερων¹ εἶναι καὶ ἵναί τι ἐλευθέραν διὰ τοῦ ἄλσους, ἅτε ἱερὰν² τῆς Ἀρτέμιδος οὖσαν. Πρὸς τοῦτο Ἡρακλῆς διῆει ὅλον ἑμαυτὸν³ τὸ ἄλσος διώκων τὴν ἔλαφον· ἐδεδοίκεν γὰρ μή, ἐὰν ταύτην ἀποκτείνῃ, τὴν θεὰν ἐχθρὰν αὐτῷ ποιήσῃ. Ἐπεὶ δ' ἡ ἔλαφος ἀπέκαμε,⁴ τέλος ἐκάθητο καὶ κατακειμένην ταύτην συνέλαβεν. Ἐπὶ τῶν ὤμων δὲ ταύτην θείσ εἰς Μυκήνας ἐκόμισεν.

Τέταρτον ἄθλον τὸν Ἐρυμάνθιον⁵ κάπρον⁶ ἐπέταξε ζῶντα κομίζεин. Τοῦτο τὸ θηρίον πάντες ἠδῆσαν μεγίστων κακῶν αἴτιον τῇ χώρᾳ γεγονός. Ἐκ γὰρ τοῦ ὄρους ὀρμώμενον ἠδίκει τὴν γῆν· οἱ δ' ἄνθρωποι ἐδέδισαν τοῦτο διώξαι. Ἡρακλῆς μέντοι διώξας εἶλε⁷ καὶ εἰς Μυκήνας ἐκόμισεν.

Πέμπτον ἐπέταξεν ἄθλον τὴν κόλπον τῶν Αὐγείου

βοσκημάτων καθήραι.⁸ Ἐκ ταύτης γὰρ κατακειμένης καὶ
 ὀξούσης⁹ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐτέθνασαν. Ἦν δ' Αὐ-
 γείας Ἡλίδος βασιλεὺς καὶ πολλὰς ποίμνας βοσκημάτων
 εἶχε. Τούτῳ Ἡρακλῆς ἀρροῖ καὶ ἔφη μᾶ ἡμέρα τὴν

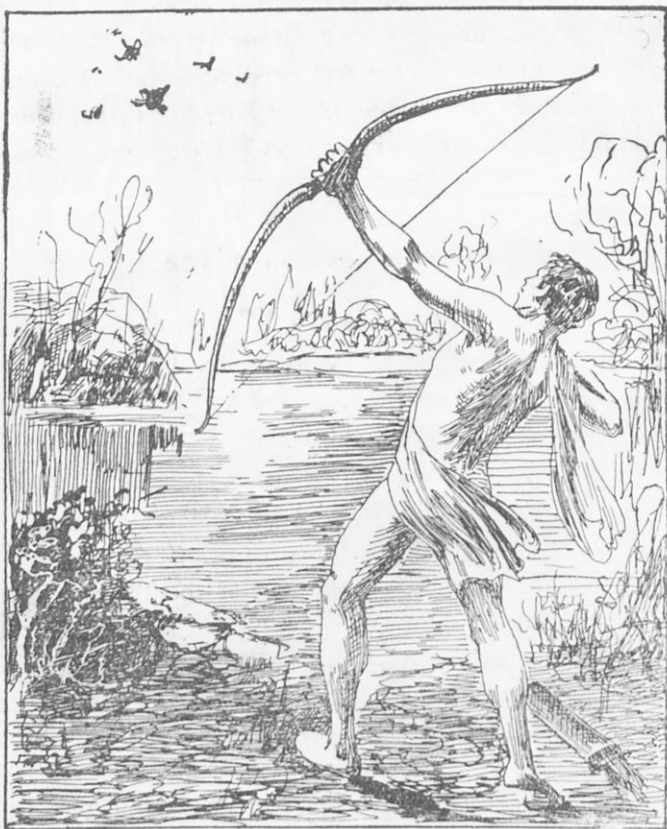

Ἡρακλῆς σὺλλαυβάνων τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον.

κόπρον ἐξοίσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην¹⁰ τῶν βο-
 σκημάτων. Ὁ δ' εἰδὼς χαλεπὸν τὸ ἔργον καί, ὅτι κινδυ-
 νεύσει τεθνᾶναι, ποῖν τὸ ἔργον περᾶναι, ὑπισχνεῖται.
 Ἡρακλῆς δὲ τὸν Ἀλφειὸν¹¹ ποταμὸν καὶ Πηνειὸν¹²
 σύνεγγυς¹³ βεβηκότας παρωχέτευσε¹⁴ διὰ τῆς κόπρου
 καὶ ταύτην ἐκάθηρεν.

80. "Εκτος ἄθλος.

Ἐκτον ἄθλον ἔδοξε τῷ Εὐρυσθεῖ ἐπιτάξαι τὰς Στυμφαλίδας¹ ὄρνιθας ἐξελάσαι αὐτόν· ταύτας νεμομένας² τὴν περὶ τὴν Στύμφαλον τῆς Ἀρκαδίας χώραν οὐκ εἶ-

Ἡρακλῆς τοξεύων τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας.

χον³ οἱ οἰκοῦντες ἐξελάσαι. Ὅποτε γὰρ βούλοιτο ταύτας διῶξαι, αὐταὶ εἰς τὴν λίμνην Στυμφαλίδα εἰσέβαινον καὶ ἐν τῇ ὕλῃ ἐκρούποντο· ἦν δ' ἡ Στυμφαλὶς πλήρης

ὔλης. Ἐκεῖσε Εὐρυσθεὺς πέμπει Ἡρακλέα ἐξελῶντα τὰς ὄρνιθας καὶ ἀποκτενοῦντα ταύτας. Ἐπεὶ οὖν Ἡρακλῆς μετέβη ἐκεῖσε, ἐπειράτο διαφόροις ὄπλοις ἐξελαύνειν αὐτάς. Αἱ δὲ διωκόμεναι εἰσέβησαν εἰς τὴν ὔλην καὶ ἐκρύπτοντο. Ἀμηχανοῦντι δ' αὐτῶ καὶ οὐκ ἔχοντι ὅ,τι ποιῆσαι Ἀθηναῖα δωρεῖται κρόταλα χαλκᾶ παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα· αὕτη γὰρ ἠβουλήθη βοηθῆσαι Ἡρακλεῖ. Ταῦτα κρούων οὗτος ἐπὶ τοῦ συνεχομένου τῇ λίμνῃ ὄρους ἐφόβει τὰς ὄρνιθας. Αἱ δὲ βουλόμεναι σωθῆναι ἀνεπέτοντο.⁸ Τότε δὲ ταύτας ἐτόξευε καὶ οὕτω πάσας διέφθειρεν.

81. Ἑβδομος καὶ ὄγδοος ἄθλος.

Ἑβδομον ἄθλον ἐπέταξε τὸν Κρηῖτα¹ ταῦρον ἀγαγεῖν. Τοῦτον Εὐρυσθεὺς ἐπυρνάνετο ἄγριον ὄντα, ὥστε χαλεπὸν εἶναι ληφθῆναι ζῶντα ὑπ' ἀνδρός. Τοῦτο μαθὼν πέμπει Ἡρακλέα πιστεῶν οὐκ ἂν περιγενέσθαι² τούτου. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Κρήτην εὗρίσκει Μίνωα καὶ ἠξίου³ τὸν ταῦρον λαμβάνειν. Ὁ δ' οὐκ εἰδὼς Ἡρακλέα εἶπεν αὐτῶ διαγωνισαμένῳ τιτρώσκειν τὸν ταῦρον καὶ λαμβάνειν. Ἡρακλῆς δὲ τρώσας⁴ τοῦτον καὶ λαβὼν ἔδειξεν Εὐρυσθεῖ· τὸ δὲ λοιπὸν⁵ εἶασεν αὐτὸν ἄνετον.⁶ Ὁ δὲ ταῦρος ἀποδράς ἐκεῖθεν καὶ διαβὰς τὸν Ἴσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικνεῖται καὶ ἐνταῦθα, ἕως ἐγήρασε, τοὺς βλασταίνοντας ἀγροὺς διελυμαίνεται.⁷

Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξε τὰς Διομήδους τοῦ Θρακὸς ἵππους εἰς Μυκήνας κομίζειν. Αἱ δ' ἵπποι αὗται ἔδακνον καὶ κατήσθιον⁸ ἀνθρώπους. Ἐβασίλευε δὲ Διομήδης Βισκόνων, ἔθνος μαχιμωτάτου. Ἐλαβεν οὖν μεθ' ἑαυτοῦ πολλοὺς βοηθοὺς, οἷς πολλὰ ἀγαθὰ ὑπέσχετο. Ἀφικόμενος δ' εἰς Θράκην ἤγαγε τὰς ἵππους ἐπὶ θάλατταν. Δια-

γωνισάμενος μέντοι πρὸς Διομήδη καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπιδραμόντας καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν ῥαδίως τοὺς ἀποκαμόντας ἠνάγκαζε φεύγειν. Τεμῶν⁹ δὲ καὶ τὴν Διομήδους χώραν καὶ λαβὼν τὰς ἵππους ἀπήγαγε ταύτας εἰς Μυκῆνας.

82. Ἔνατος καὶ δέκατος ἄθλος.

Ἔνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐνετείλατο κομίζειν ζωστῆρα¹ Ἴππολύτης. Ταύτην αἱ Ἀμαζόνες,² αἱ περὶ Θερμῶδοντα ποταμὸν κατῴκουν, ἠδοῦντο³ καὶ ἠύλαβοῦντο.⁴ Εἶχε δ' Ἴππολύτη τὸν Ἄρεως ζωστῆρα σύμβολον⁵ τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Τοῦτο τὸ ἔργον Εὐρυσθεὺς χαλεπὸν φήθη εἶναι Ἡρακλεῖ· αἱ γὰρ Ἀμαζόνες μαχίμωταται ἦσαν καὶ οὐδεὶς ποτε διενοήθη διαγωνίσασθαι αὐταῖς. Ἐπεὶ οὖν Ἡρακλῆς εἰς τὸν λιμένα αὐτῶν κατέπλευσεν, ἤσθητο τὰς Ἀμαζόνας ἠθροισμένας, αἷς ὑπὸ Ἴππολύτης ἐνετέταλτο ἀνδρείως ἀγωνίζεσθαι· οὐ γὰρ ἐβούλοντο παραδοῦναι ζωστῆρα ἐκοῦσαι.⁶ Ταῦτα αἰσθόμενος Ἡρακλῆς ἀποκτείνει Ἴππολύτην καὶ ἀφελόμενος ζωστῆρα εἰς Μυκῆνας κομίζει.

Δέκατον δ' ἄθλον ἐνετείλατο τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ Ἐρυθρίας κομίζειν. Ἐρύθεια δὲ νῦν Γάδειρα καλεῖται. Ταύτης Γηρυόνης ἔκαρπουτο ἔχων συμφυῆς σῶμα τριῶν ἀνδρῶν, τῶν δὲ βοῶν αὐτοῦ ἐπεμελεῖτο μὲν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δ' ἦν αὐτῶν Ὀρθρος, κύων δικέφαλος. Πορευόμενος οὖν Ἡρακλῆς ἐπὶ τὰς βοῦς ταύτας ἦκεν εἰς Ἐρύθειαν καὶ ἐν τῷ ὄρει Ἄβαντι αὐλίζεται⁷ οὐδενὸς ἐναντιομένου. Αἰσθόμενοι δ' εἶτα⁸ ὁ τε κύων καὶ ὁ βουκόλος ἐπ' αὐτὸν ὄρμων⁹ ἠρνοῦντο γὰρ ἐπιτρέψαι αὐτῷ λαβεῖν τὰς βοῦς. Ἡρακλῆς δ' ἐπέρχεται ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἀποκτείνει ἀμφοτέρους ῥοπάλῳ. Ἀποκτείνας δὲ πάντας τοὺς ἐπιδραμόντας αὐτῷ, οἱ Γηρυόνην μέγιστον ἠσπάζοντο¹⁰ καὶ αὐτὸν δὲ τέλος Γηρυόνην καταβαλὼν

τάς βοῦς εἰς Μυκίνας ἐκόμισεν. Εὐρουσθεὺς δ' αὐτάς τῇ Ἥρᾳ κατέθυσεν.

83. Ἐνδέκατος καὶ δωδέκατος ἄθλος.

Ἐνδέκατον ἄθλον ἐπέταξε παρ' Ἑσπερίδων¹ τὰ χρυσᾶ μῆλα κομίζεῖν· ταῦτα γὰρ Εὐρουσθεὺς ἐβούλετο κτήσασθαι· χαλεπὸν δὲ ταῦτα κτηθῆναι παρ' ἀνδρός. Πορευόμενος οὖν Ἡρακλῆς πρῶτον εἰς Λιβύην ἀφίκετο, ἧς Ἀνταῖος ἐβασίλευε. Παρὰ τούτου Ἡρακλῆς δεχθεὶς² ἠναγκάζετο παλαίειν· ὁ γὰρ Ἀνταῖος δεχόμενος τοὺς ξένους καὶ ἐν πάλλῃ τούτους χειρούμενος³ ἀπέκτεινεν. Ἡρακλῆς μέντοι τοῦτον ἄρας⁴ μετέωρον ἐχειρώσατο καὶ ἀπέκτεινεν. Ἐκ τούτου εἰς Αἴγυπτον ἦλθεν, ἧς Βούσιρις, παῖς Ποσειδῶνος, ἐβασίλευεν. Οὗτος πρῶτον πολλὰ δωρούμενος τοῖς ξένοις ἤγεν ἐπὶ τὸν βωμὸν κάνταυθα ἔθυσεν. Οὕτω καὶ Ἡρακλῆς τὸ πρῶτον μὲν ἐβιάσθη, προσφερόμενος⁵ μέντοι εἰς τὸν βωμὸν τοὺς δεσμοὺς ἔρρηξε καὶ ἐκείνον ἀπέκτεινεν. Οὕτω Βούσιρις, ἃ διενόηθη ἐργάσασθαι, αὐτὸς εἰργάσθη ὑπὸ Ἡρακλέους. Μετὰ δὲ τοῦτο πρὸς Ἀτλанта⁶ ἦκε, παρ' οὗ διαδεξάμενος τὸν οὐρανόν, ἐκείνον ἐπὶ τὰ μῆλα ἔπεμψεν, αὐτὸς δὲ τὸν Ἀτλанта ἐμμῆσατο. Ἀτλας δ' ὅμως δρεψάμενος⁷ τὰ μῆλα ἐβούλετο αὐτὸς κομίσαι πρὸς Εὐρουσθέα, Ἡρακλέα δ' ἐκέλευσεν ἔχειν τὸν οὐρανόν. Ἡρακλῆς δ' ἐκέλευσεν⁸ Ἀτλанта δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσαιο. Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα τὸν οὐρανὸν διεδέξατο. Ἡρακλῆς δ' ἀνελάμενος⁹ τὰ μῆλα ἀπηλλάσσεται.

Δωδέκατος δ' ἄθλος ἐπετάχθη αὐτῷ τὸν Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζεῖν. Ἐλθὼν οὖν Ἡρακλῆς εἰς Ἄδου καὶ θωρακισθεὶς¹⁰ καὶ λεοντῆν περιθέμενος συνέλαβε τὸ θηρίον οὐδὲν λυμανθεὶς¹¹· δείξας δὲ τοῦτον Εὐρουσθεῖ πάλιν εἰς Ἄδου ἐκόμισεν.

84. Ὁ στρατὸς τοῦ Ξέρξου.

Σύμπαντος τοῦ πεζοῦ στρατοῦ τὸ πλῆθος¹ ἐφάνη² ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν μυριάδες,³ ὧν ἑστρατήγουν ἕξ ἡγεμόνες· πρῶτος δὲ πάντων Μαροδόνιος ἦν. Χωρὶς⁴ δὲ τούτων ἄλλαι χίλια δεκάδες Περσῶν ἦσαν ἀπολελεγμένων,⁵ οἱ ἀθάνατοι ἑκαλοῦντο· εἰ γὰρ τις αὐτῶν ἐκλίποι θανάτῳ ἢ νόσῳ, ἄλλος ἤρθετο⁶ καὶ οὐδέποτε πλείους ἢ ἐλάσσους μυρίων ἐγίνοντο. Ἀριθμὸς δὲ τῆς ἵππου ἐγένετο ὀκτὼ μυριάδες. Τῶν δὲ τριήρων⁷ ἀριθμὸς ἐγένετο ἑπτὰ καὶ διακόσαιο καὶ χίλιοι. Παρεῖχοντο δὲ Κύπριοι μὲν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν, Φοίνικες δὲ διπλασίας τούτων, Αἰγύπτιοι δὲ δυοῖν δεύσας διακοσίας. Ὡσαύτως Κίλικες ἑκατὸν, Πάμφυλοι τριάκοντα, Λύκιοι πεντήκοντα, νησιῶται ἑπτακαίδεκα, Ἑλλησπόντιοι ἑκατὸν. Ὀκτὼ δὲ στρατηγοὶ τοῦ σύμπαντος ναυτικοῦ ἦσαν. Οὗτος ὁ στόλος δευτεραῖος ἕξ Ἐφέσου εἰς Ἑλλησπόντον ἀφίκετο.

85. Φαέθων.

Ἦλιος ἐτέκνωσε¹ Φαέθοντα, ὃς περὶ πᾶν μὲν ἐτόλμα,² οὐδενὸς δ' ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ἠπάτα.³ Ὅτε Φαέθων νεανίας ἐγένετο, ὄρων τὸν πατέρα ἐπὶ τεθρίππου⁴ ὀχούμενον⁵ καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τιμώμενον ἰκέτευσεν αὐτὸν μίαν ἡμέραν παραχωρησαὶ τὸ ἄρμα· οὕτω γὰρ ἠλπίξεν εὐδοκιμήσειν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ὁ δὲ πατὴρ πρῶτον μὲν ὄκνει⁶ παραχωρῆσαι τοῦτο τῷ υἱῷ· ὕστερον δ', ἐπεὶ οὗτος ἤτιζε,⁷ συνεχώρησεν⁸ αὐτῷ, καίπερ⁹ εἰδὼς ὅτι ὁ υἱὸς θανατῶν.⁹ Ἐπεὶ οὖν Φαέθων ἀνέβη ἐπὶ τοῦ τεθρίππου, ἤλαυνε μὲν αὐτὸ ἀνεμίνως,¹⁰ οἱ δ' ἵπποι γνόντες, ὅτι οὐ δουλεύουσιν Ἠλίῳ, ἐξηνέχθησαν¹¹ τῆς ὁδοῦ. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον πλανώμενοι κατα

καὶ οὐρανὸν ἐπύρωσαν¹² αὐτόν, εἶτα δὲ πελάσαντες¹³ τῇ γῆ ἑλυμήναντο αὐτὴν κατακαίοντες τοὺς ἀγρούς.

Διὸ Ζεὺς ὀργισθεὶς Φαέθοντα μὲν ἐκεραύνωσε, τὸν

Φαέθων.

δ' Ἥλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν ἀποκατέστησεν. Ὁ δὲ πατὴρ οἰμώζων¹⁴ καὶ στεναγίζων ἐπὶ τῇ τοῦ υἱοῦ ἀπώλειᾳ ἔλεγεν. «Οἴμοι, ὅτι τοιοῦτου υἱοῦ ἀποστέρομαι»¹⁵

86. Καταγωγή και παιδική ηλικία Οιδίποδος.

Ζεὺς ὁ τῶν θεῶν βασιλεὺς ἔδωκε Κόδμῳ, κτίτορι τῶν Θηβῶν, γυναῖκα Ἀρμονίαν. Πάντες τότε οἱ θεοὶ καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν ὑμνηταὶ τοῦ γάμου ἐγένοντο. Ἐν δὲ τῇ εὐωχίᾳ¹ αὐληταὶ² καὶ αἰοδοὶ³ παρῆσαν ἄδοντες, πολλοὶ δὲ θεράποντες καὶ κλητῆρες⁴ ὑπόουρουν τοῖς εὐχουμένοις.⁵ Κόδμου δὲ γίγονται Ἰνώ καὶ Σεμέλη, παῖς δὲ Πολύδωρος, ὃς γεννᾷ Λάβδακον. Μετὰ δὲ τοῦτον Λαΐος ἡγεμὼν⁶ τῶν Θηβῶν καθίσταται. Τούτῳ ὁ θεὸς Ἀπόλλων ἔχρησεν⁷ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ ἀποθανεῖσθαι. Διὸ Λαΐος μνήμων⁸ τοῦ χρησμοῦ ὢν διαπερᾷ τὰ σφυρὰ τοῦ βρέφους περόναις καὶ τῷ νομῆϊ⁹ αὐτὸ δίδωσι ἐκθεῖναι. Ὁ δὲ τὸ βρέφος οἰκτίρας¹⁰ σωτῆρ ἠβουλῆθη γενέσθαι. Παραδίδωσιν οὖν αὐτὸ τοῖς τοῦ Πολύβου βοσκοῖς, βασιλέως τῆς Κορίνθου. Οἱ δὲ παραλαβόντες καὶ σωτῆρες αὐτοῦ γενόμενοι φέρουσιν εἰς τὴν Πολύβου γυναῖκα. Ἡ δὲ τροφὸν παραλαβοῦσα ἀνατρέφει τὸ βρέφος, ὡς ἴδιον τέκνον, καὶ Οἰδίπουν καλεῖ. Ὁ δ' ἐν ἡλικίᾳ ὢν καὶ ὄνειδιζόμενος¹¹ ὑπὸ τῶν συμπαικτῶν ὡς ὑπόβλητος,¹² ἔρχεται εἰς Δελφοὺς καὶ περὶ τῶν γονέων πυθάνεται. Ὁ δὲ θεὸς ἀνείλεν αὐτῷ πρὸς τοὺς γονέας μὴ πορευέσθαι· κινδυνεύει γὰρ φονεῦσαι τὸν πατέρα.

87. Βασιλεία Οιδίποδος καὶ θάνατος αὐτοῦ.

Οἰδίποδι ἀκούσαντι τὸν χρησμὸν φυγὴ ἦν ἐκ Κορίνθου, ἣν πατρίδα ἐνόμιζε. Φερόμενος¹ δὲ κατὰ τὴν μαντείαν εἰς ξένην γῆν, ἐντυγχάνει κατὰ τινα στροφὴν τῆς ὁδοῦ στενὴν Λαῖῳ ἔφ' ἄρματος. Ὁ ἡνίοχος τούτου κελεύει αὐτὸν ἐκχωρεῖν² τῆς ὁδοῦ· ὁ δ' οὐκ ἐπέθετο, καὶ ὁ ἡνίοχος διὰ τὴν ἀπειθειαν παῖει³ αὐτόν. Ὁ δ' ὄργι-

σθεις ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ τοῦ ἡνιόχου μετὰ φορᾶς⁴ παίει αὐτὸν
τῷ ῥοπάλῳ καὶ ἀποκτείνει. Ὅμοίως ἀποκτείνει Λαΐον,
καὶ μετὰ τὸν φόνον εἰς Θήβας ἔρχεται. Ταύτας τότε με-

Οἰδίπους ἐν Κολωνῶ.

γάλη συμφορὰ κατεῖχεν. Ἦρα ἐπελόμφει Σφίγγα, ἣ τρό-
μον τοῖς Θηβαίοις ἐνέβαλε· προὔτεινε γὰρ τὴν λύσιν τοῦ-
δε τοῦ αἰνίγματος. «Τί ἐστίν, ὃ τετράπουν, δίπουν, τρί-

που γίγνεται». Εἰ δὲ μὴ εὖροιεν τὴν λύσιν, ὑπὸ μανίας⁵ ἢ Σφίγξ κατεχομένη κατήσθιεν ἕνα. Κρέων δ' ὁ ἡγεμὼν ἐκζητῶν⁶ ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ κηρύττει τὴν βασιλείαν δώσειν τῷ λύσαντι· οὕτω⁷ γὰρ μεγάλην ἐπιθυμίαν εἶχεν ἀπαλλάξαι τὴν πόλιν τοῦ κακοῦ. Οἰδίπους δ' ἀκούσας τὸν λόγον τῆς Σφιγγὸς ἄνθρωπον ἔφη εἶναι τὸ λεγόμενον. Οὗτος γὰρ γίγνεται βρέφος ὀχούμενος τοῖς τέτταρσι κώλοισι, αὐξανόμενος δὲ δίπους ἐστί, γηράσκων δὲ καὶ τρίτην βᾶσιν λαμβάνει, τὴν βακτηρίαν. Διὸ εὐθύς τὴν βασιλείαν λαμβάνει καὶ γυναῖκα Ἰοκάστην, ἐξ ἧς ἐγέννησεν Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκη, Ἀντιγόνην καὶ Ἰσμήνην. Ὑστερον δὲ τῆς ἀσεβείας φανείσης,⁸ ἡ μὲν Ἰοκάστη πνιγμὸν ἑαυτῇ παρεσκεύασεν, Οἰδίπους δ' ἐξόρουξιν τῶν ὀφθαλμῶν. Οὕτω τυφλὸς ὑπ' Ἀντιγόνης φερόμενος εἰς Κολωνὸν Ἀττικῆς ἦλθεν, ἔνθα μετ' οὐ πολὺ τελευτῆ τοῦ βίου αὐτῷ ἐγένετο.

88. Πύρρος¹ καὶ κύων.

Πύρρος ὁ βασιλεὺς ὀδεύων ἐνέτυχεν νεκρῷ ἀνδρὶ γεωργῷ. Παρ' αὐτῷ δ' ἦν ἄροτρον, δρέπανον, σκαπάνη, κοπίς καὶ τομεύς·² ἐπὶ δὲ τοῦ παρακειμένου βᾶθρου κύων ἐκάθητο φρουρῶν τὸν νεκρόν. Ὁ δὲ βασιλεὺς αἰσθανόμενος κακούργημα γινόμενον τὸν μὲν νεκρὸν ἐκέλευσε θάψαι ἐν τάφῳ, τὸν δὲ κύνα μεθ' ἑαυτοῦ παρέλαβεν. Ὀλίγαις δ' ἡμέραις ὕστερον ἐν τῇ παλαίστρᾳ τοῦ θεάτρου οἱ στρατιῶται διηγωνίζοντο. Πύρρος δὲ ἐπὶ βᾶθρου ἐκάθητο θεώμενος³ τὸν ἀγῶνα καὶ παρ' αὐτῷ ὁ κύων ἡσυχίαν ἦγεν.⁵ Ἰδὼν δ' ἐν τῇ παλαίστρᾳ τὸν φονέα τοῦ δεσπότη⁶ ἐπέδραμεν⁷ ἐπ' αὐτὸν μετὰ φωνῆς καὶ τοῦ ζωστῆρος ἐπελάβετο.⁸ Ὁ δὲ τῇ ξύστρᾳ καὶ τῇ βακτηρίᾳ ἔπαιεν αὐτόν, ἀλλ' οὐδ' οὕτω ὁ κύων ἀπηλλάττετο. Πύρρος δ' αἰσθόμενος τὸ πρᾶγμα καὶ τεκμήριον τοῦτο νομί-

σας ἤγαγε τὸν στρατιώτην εἰς δικαστήριον, ἔνθα τὸ κακούρημα ὠμολόγησε. Διὸ ὑπὸ Πύρρου ἐκολάσθη.⁹

89. Ἀνὴρ κομπαστής.¹

Ἀνὴρ ἐπ' ἀνανδρίᾳ ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὄνειδιζόμενος ἀπεδήμησεν ἐκ τῆς πόλεως. Μετὰ δὲ διετίαν ἐπανελθὼν ἀλαζονεῖαν τοῖς πολίταις ἐπεδείκνυ· ἔλεγε γάρ, ὅτι διὰ μὲν δικαιοσύνην καὶ εὐσέβειαν μέγα² ἐν τῇ ξένη ἐτιμᾶτο, ἐν Ῥόδῳ³ δὲ μεγάλην εὐνοίαν τοῦ πλήθους ἐκτίησεν, ὅτι ταχυτῆτα⁴ ἐν τῷ δρόμῳ ἐπεδείξατο ἐξαιρετον, βᾶρος δ' ἦρε μέγα, πήδημα δ' ἤλατο⁵ τοσοῦτον, ὥστε μηδένα τῶν Ὀλυμπιονικῶν ἐφικέσθαι. Ὅτι δὲ τὴν ἀλήθειαν ἔλεγε, μάρτυρας ἔφαινε⁶ τοὺς παρατυχόντας ἐν Ῥόδῳ. Τῶν παρόντων μέντοι⁷ τις τὴν μωρίαν τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἀνεχόμενος λέγει. «Εἰ τὴν ἀλήθειαν λέγεις, οὐδεμία ἔνδεια⁸ μαρτύρων ἐστί. Ἴδου ἢ Ῥόδος καὶ τὸ πήδημα».

90. Κύρου στρατήγιον.¹

Αἱ Σάρδεις πρωτεύουσα τῆς Λυδίας ἦν. Τὸ δὲ περὶ αὐτὴν πεδίον εὐφορον ἦν καὶ πολλαὶ πολίχλαι ἐν αὐτῷ κατεσκευασμέναι ἦσαν λαμπροῖς ναῖσκοις κεκοσμημέναι καὶ πολλοὺς ἀμπελῶνας ἔχουσαι. Περὶ τοὺς οἰκίσκους τούτων πολλὰ κηπάρια καὶ δασύλλια² ἦν πλήρη ἀνθέων καὶ δενδρυλλίων,³ ἐν οἷς τὰ πεδία καὶ τὰ κοράσια διηγρον παίζοντα. Τοῦτο τὸ πεδίον στρατήγιον τῆς ἐπὶ τὸν Ἀρταξέρξην στρατείας Κῦρος κατέστησε καὶ ἐνιαῦθα τοὺς συστρατεύσοντας ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν συνήθροισεν. Ἐπεὶ δ' αὐτῷ πάντα παρεσκεύαστο, ἐκάλεσε Πρόξενον τὸν Βοιωτίον παραγενέσθαι⁴ ὡς εἰς Πισίδας⁵ βουλόμενος στρατεύεσθαι. Ἦκον δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Σοφαίνετος⁶ ὁ Στυμφάλιος καὶ Σωκράτης ὁ Ἀχαιοὺς καὶ Ἀρί-
Γ. Ζούκη, Ἀναγνωστικὸν Ἀρχ. Ἑλλ. Γλώσσης, ἔκδ. 2α 6

στιππος ὁ Θετταλὸς καὶ Πασίων ὁ Μεγαρεὺς καὶ Μένων ὁ Θετταλὸς ἔχων Δόλοπας καὶ Αἰνιᾶνας καὶ Ὀλυνθίους. Μεθ' ἡμέρας δὲ τριάκοντα ἦκε καὶ Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος ἔχων πελταστὰς Θραῖκας καὶ τοξότας Κρητας. Ἐγένοντο δ' οἱ ἐκ πάσης Ἑλλάδος Ἀθηναῖοι, Μεσσηνιοὶ, Ἀρκαῖδες, Τεγεᾶται, Μιλήσιοι, Ἐφέσιοι, Λαμψακηνοί, Κυζικηνοί, Ταραντῖνοι καὶ ἄλλοι φυγάδες Ἕλληνες Ἀσιανοὶ εἰς τρεῖς καὶ δέκα μυριάδας.

91. Λόγοι Ἀρετῆς πρὸς Ἡρακλέα.

Οἱ θεοὶ τῶν ὄντων¹ ὠφελίμων οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις. Πάντα δυνατὰ καὶ κατορθωτά, εἴ τις πονεῖ. Εἰ βούλει σοι τοὺς θεοὺς ἴλεως εἶναι, θεραπευτέον αὐτοὺς καὶ μήποτε ἴσθι ἐπιλήσιμων² τῶν πρὸς αὐτοὺς καθηκόντων. Εἰ ὑπὸ φίλων ἐθέλεις ἀγαπητὸς εἶναι, τοὺς φίλους εὐεργετητέον. Εἰ ὑπὸ πόλεως ἐπιθυμεῖς τιμᾶσθαι, ταύτην ὠφελητέον. Εἰ τῇ Ἑλλάδι ἀξιόις θαυμαστὸς³ εἶναι ἐπ' ἀρετῇ, τὴν Ἑλλάδα πειρατέον εὖ ποιεῖν.⁴ Εἰ βούλει τὴν γῆν ἀφθόρους καρποὺς φέρειν, ταύτην θεραπευτέον. Εἰ οἶει ἀπὸ βοσκημάτων δεῖν πλουτίζεσθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον. Εἰ διὰ πολέμου βούλει τοὺς φίλους ἐλευθεροῦν καὶ τοὺς ἐχθροὺς χειροῦσθαι,⁵ τὰς πολεμικὰς τέχνας μαθητέον καὶ ἀσκητέον· εἰ δὲ βούλει καὶ τῷ σώματι δυνατὸς εἶναι, ἐθιστέον⁶ ὑπηρετεῖν τὸ σῶμα τῇ γνώμῃ⁷ καὶ γυμνασιτέον⁸ σὺν πόνοις καὶ ἰδρωτί· πάντα γὰρ ταῦτα τὰ μαθήματα μαθητὰ⁸ ἔστιν.

92. Ἡ γῆ τῶν μακάρων.¹

Αὕτη ἡ πόλις χρυσοῦ πᾶσα, τὸ δὲ τεῖχος περίκειται σμαράγδινον,² πύλαι δ' ἀργυραῖ καὶ σιδηραῖ εἰσιν ἑπτὰ, τὸ δ' ἔδαφος τῆς πόλεως καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ τείχους γῆ ἐλε-

φαντίνη³ αἰ δ' ἐν αὐτῇ αὐλαιοὶ⁴ οἰκίαι εἰσὶ χαρίεσσαί
καὶ βωμοὶ ἔνεισι λίθινοι, ἐφ' ὧν τὰς ἑκατόμβας⁵ ποιοῦσι,
καὶ ἡρῶα⁶ δὲ μαρμάρινα ἴδρυνται,⁷ ἐφ' ὧν ἀναγεγραμ-
μένα ἐστὶ τὰ λαμπρὰ παπῶα⁸ καὶ πατρῶα⁹ ὀνόματα.
Περὶ δὲ τὴν πόλιν ὑλήεντα¹⁰ ἄλση περιέκειται καὶ δι-
νήεις¹¹ ποταμὸς ἀρωματώδης ὄρεϊ. Ἡ δὲ κύκλω ὄρεινὴ
χώρα πᾶσι μὲν ἄνθεισι, πᾶσι δὲ φυτοῖς ἡμέροις καὶ σκιε-
ροῖς τέθηλεν.¹² Αἰ μὲν γὰρ ἄμπελοι ἐν ταῖς ὄρειναῖς
κλιτύσι φύονται ἐτήσιαι,¹³ τοὺς δ' ἄλλους καρποὺς καὶ
ὀπώρας φέρει μηνιαίους.¹⁴ ἀντὶ δὲ τοῦ πυροῦ οἱ στάχυες
ἄρτους ἐτοιμοὺς φύουσι. Πηγαὶ δ' ὕδατος θαλασσίου
καὶ ποσίμου πολλαὶ εἰσι καὶ ποταμοὶ γαλακτώδεις πάμ-
πολλοὶ τὴν χώραν διατέμνουσι. Πᾶσαι δ' αἰ ἡμέραι οὕτω
λαμπραὶ εἰσιν, ὥστε ἡ σημερινὴ οὐδὲν διαφέρει τῆς χθε-
σινῆς.

93. Διάλογος Σωκράτους καὶ Φαίδρου.

Σωκράτης. Πόθεν, ὦ Φαῖδρε, ἔρχει; πολλάκις γὰρ σε
εἶδον ἐντεῦθεν ἰόντα.

Φαῖδρος. Μεγαροῖ¹ μὲν, ὦ Σώκρατες, διέτριψα τέττα-
ρας ἡμέρας· ἐκεῖθεν δὲ Θήβαζε² ἦλθον, ἔνθα ὀλί-
γας ἡμέρας διέμεινα. Νῦν δ' Ἀθήνησι³ τὸ λοιπὸν
διατρίψω.

Σωκράτης. Ἄλλοτε μὲν πρότερον οὐδέποτε ἠδυνήθην
διαλεχθῆναί σοι· νῦν δ' εἰ βούλει καὶ εἰ μὴ σε ὑπερ-
βαλλόντως βία κατέχει, δεῦρο ἴωμεν κατὰ τὸν Ἰλισ-
σὸν καὶ διαλεχθῶμεν ἄλλως ἀναβάλωμεν ἐς αὔριον.

Φαῖδρος. Ἄγωμεν δὴ, ἐπεὶ δήποτε καὶ ἀμισθὶ⁴ ἡ διδα-
σκαλία γενήσεται μοι. Μὴ δ' ὅμως οὕτως ἄγαν⁵
σπεῦδε ἔοικας⁶ γὰρ τροχάδην καὶ οὐ βάδην ἰέναι.

Σωκράτης. Σπεύδω πρὸς ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλά-

τανον, ὑφ' ἣν σκιά ἐστι μεγάλη καὶ πνεῦμα⁷ μέ-
τριον, πρὶν τινὰς ἄλλους ταύτην κατασχεῖν.

12 *van*
94. Τὰ Πυρηναῖα¹ ὄρη.

Τὰ Πυρηναῖα ὄρη πασίγνωστα ἦν τὸ πάλαι διὰ τε
τὸ μέγεθος² καὶ ὕψος, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς δάση ἔγεμον ἰο-
βόλων³ θανατηφόρων⁴ ὄφρων. Ἐνήσαν δ' ἐν αὐτοῖς
ζῶα παντοδαπὰ ἄγρια, ὄνοι ταχύποδες καὶ στρουθοὶ καὶ
ἄλλα, ἃ οἱ ξιφομάχοι θηρευταὶ ἐθήρευον. Ὑλοτόμοι δ'
ἐκ τῆς ὕλης διπήχεις καὶ τετραπήχεις δοκοὺς ἐξήγον, ἐξ
ᾧν νεωσοίκους⁵ κατεσκευάζον. Καὶ γαϊάνθρακας δ' ἡ
γῆ παμπόλλους ἐξέφερε. Πολλῶν δ' ὄντων τῶν δρυμῶν,
ἐν τοῖς παλαιοῖς φασὶ χρόνοις ὑπὸ νομέων τὴν ὕλην
πυρίκαυστον⁶ γενέσθαι καὶ κατακαῖναι τὴν ὄρεινὴν χώ-
ραν. Διὸ συνέβη πυροειδῆ⁷ πολλὰς ἡμέρας εἶναι ταύτην
καὶ καῖναι τὴν γῆν. Ἐκ τούτου τὰ μὲν ὄρη Πυρηναῖα
ἐκλήθη, ἡ δὲ ἐπιφάνεια τῆς χώρας ἀργύρεα ἑρούη⁸ καὶ
πολλοὶ ὄυακες καθαροῦ ἀργύρου ἐγένοντο.⁹ Τὴν ἀξίαν
δ' αὐτοῦ ἀγνοοῦντες οἱ γηγενεῖς¹⁰ τοῖς Φοίνιξιν ἐδίδο-
σαν ἀντ' ἄλλων τινῶν φορτίων οὐκ ἀξιολόγων. Διὸ οἱ
Φοίνιγες πολυτάλαντοι¹¹ ἐξ αὐτοῦ ἐγένοντο.

95. Θεμιστοκλῆς.

Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους οὕτω φιλότιμος,¹ μεγαλο-
πράγμων² καὶ πρὸς δόξαν παράφορος ἦν, ὥστε νέος ἔτι
ᾧν μετὰ τὴν εὐκλεᾶ³ ἐν Μαραθῶνι νικῆν τῶν Ἀθη-
ναίων σύννους ἐρωᾶτο καὶ ἄγρυπνος τῆς νυκτὸς διέμενε
καὶ τοὺς συνήθεις πότους τῶν νέων παρητήθη.⁴ Κατὰ
μόνας δ' αἰεὶ ἐπορεύετο, ὥστε ἐδόκει ὡσπερ τις ἐχέμυ-
θος⁵ καὶ κρυφίνους⁶ εἶναι. Ἐρωτώμενος οὖν διὰ τὸ εὐ-
μετάβολον τοῦ ἤθους ἔλεγεν, ὅτι οὐκ ἐφῆ αὐτὸν καθεύ-

δειν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες
 ᾤοντο τὴν ἐν Μαραθῶνι ἦταν τῶν βαρβάρων πέρας⁷
 εἶναι τοῦ πολέμου, Θεμιστοκλῆς δὲ προύλεγε ταύτην
 ἀρχὴν μεζόνων ἀγώνων. Διὸ συνέλεισεν Ἀθηναίους ἐκ
 τῆς Λαυρεωτικῆς⁸ προσόδου ναυς κατασκευάσαι καὶ μετ'
 οὐ πολὺ ἀξιολόγους ναυβάτας⁹ τούτους ἐποίησε. Τούτῳ
 τῷ στόλῳ κατεναυμάχησε¹⁰ Ξέρξην ἐν Σαλαμῖνι καὶ
 τοῦτον ἠνάγκασε φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, καίπερ τῆς
 κατὰ γῆν δυνάμεως ἀθραύστου καὶ ἀξιολόγου διαμεινά-
 σης. Διὰ τοῦτο δ' ὁμοίως ἡμιθέῳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων
 ἐτιμᾶτο.

96. Περσέπολις ἡ πρωτεύουσα Περσῶν.

Περσέπολις μητρόπολις οὖσα τῶν Περσῶν εὐειδε-
 στάτη¹ καὶ εὐδαιμονεστάτη² τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον πόλεων
 ἦν. Οὐκ ἀνοίκειον³ δ' εἶναι νομίζομεν περὶ τῶν ἐν ταύτῃ
 μεγαλοπρεπῶν καὶ πολυτελῶν βασιλείων⁴ βραχέα διελ-
 θεῖν.⁵ Ταῦτα ἀξιολόγον ἄκραν⁶ εἶχεν, ἣν τεῖχος τρίπηνυ
 περιελάμβανεν ἐπάλλεσι⁷ κατακεκοσμημένον. Τὸ δεύτε-
 ρον δὲ τεῖχος κατασκευὴν ὁμοειδῆ τῷ προσειρημένῳ εἶχεν,
 ὕψος δὲ διπλάσιον· ὁ δὲ τρίτος περιβολὸς τετράπλευρος
 ἦν καὶ κατεσκευασμένος πρὸς διαμονὴν⁸ αἰώνιαν. Ἐν
 δὲ τῷ πρὸς ἀνατολὰς ὄρει οἱ πολυώνυμοι⁹ τάφοι τῶν
 βασιλέων ὑπῆρχον, οὓς προσεκύνουν οἱ εὐγενεῖς Πέρσαι.
 Οἱ τάφοι οὗτοι ἐν πέτραις ἐνλελαξευμένοι¹⁰ ἦσαν πρόσ-
 βασιν¹¹ μὲν οὐδεμίαν ἔχοντες, ἐδέχοντο δὲ τὰς ταφὰς δι'
 ὀργάνων χειροποιήτων. Πλεῖστοι δ' ἐν αὐτοῖς θησαυροὶ
 ἐνήσαν πρὸς τὴν παραφυλακὴν¹² τῶν χρημάτων εὐθε-
 τοι¹³ κατασκευασμένοι, οὓς φρουροὶ ἐνυκτοφυλάχουν.¹⁴
 Ταῦτα τὰ βασίλεια Ἀλέξανδρος ἐνέπρησε τιμωρῶν τοῖς
 Ἑλλήσιν, ὅτι κάκεινων τὰ ἱερά καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι
 πυρὶ καὶ πυρὶ διεπόρθησαν.

97. Γαλάται.

Τὸ Γαλατικὸν ἔθνος εὐγενὲς καὶ φιλοπόλεμον ἦν, εὐδόκιμον¹ δὲ τῇ ἵπικῃ μάλιστα τέχνῃ. Τοῖς τρόποις οἱ Γαλάται οὐ κακοήθεις,² ἀλλ' ἀπλοὶ ἦσαν, πολὺ δ' ὅμως τὸ ἀνόητον καὶ φιλόκοσμον³ ἦν αὐτοῖς. Τοῖς σώμασι μὲν πάνυ εὐμήκεις καὶ μακρόχειρες ἦσαν, τοῖς δὲ σαροῦσι κάθυγροι καὶ λευκοί. Ὅρεσίτροφοι⁴ δ' ἦσαν τὸ πάλα καὶ ᾧκουν ἐν χειροποιήτοις ξυλίναῖς οἰκίαις καὶ ὑπὸ δημογερόντων⁵ δι' ἄρκουντο. Ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις⁶ καὶ ταῖς μάχαις, ἐν αἷς καὶ ἱερομάντεῖς⁷ ἠκολούθουν, ἐχρῶντο ἄρμασιν, ἃ ἠνίοχον καὶ παραβάτην εἶχε. Κατὰ δὲ τὰς πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας μάχας εἰώθεσαν προάγειν⁸ τῆς παρατάξεως καὶ προκαλεῖσθαι εἰς μονομαχίαν τοὺς ἀρίστους τῶν ἀντιτεταγμένων.⁹ Τὰ ἐν ταῖς μάχαις σκῦλα¹⁰ ἐλαφροαγώγουν παιανίζοντες καὶ ἄδοντες καὶ ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσήλουν,¹¹ ὥσπερ ἐν θήρᾳ κεχειρωμένοι θηρία. Τῶν δ' εὐκλεῶν πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἐν λάρνακι ἐτήρουν καὶ τοῖς ξένοις ἐπεδείκνυσαν.

98. Ἡ νεότης.

Οἱ νέοι τὰ ἤθη εὐμετάβολοι¹ εἰσι, πρὸς δὲ τὰς ἐπιθυμίας ἀψίκοροι.² Γίνονται δὲ μάλιστα οἱ πρωτότοκοι ὀξύθυμοι καὶ φιλότιμοι, οἱ δὲ νεώτεροι φιλόνηκοι. Πολλοὶ τῶν νέων εὐπρεπεῖς τὴν ὄψιν εἰσὶ καὶ προσηγεῖς πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐν ταῖς δυστιχίαις δ' αὐτάρχεις³ καὶ ἥκιστα φιλοχρήματοι, συνελόντι δ' εἰπεῖν⁴ εὐήθεις⁵ καὶ οὐ κακοήθεις, εὐέλπιδες, φιλόφιλοι,⁶ φιλοῖκειοι⁷ καὶ φιλέταιροι· τινὲς δ' ὅμως φύσεώς εἰσι πονηρᾶς, ὥστε κακοῦργοι καὶ πανοῦργοι καὶ ἐπίβουλοι⁸ τοῖς ἄλλοις γίνονται.

ΜΕΡΟΣ Γ΄.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ

1. Ἐλαφος καὶ κυνηγοί.

Μία¹ ἔλαφος ἐξοῦσεν² εἰς³ μίαν ἄμπελον. Μίαν ἡμέραν κυνηγοὶ ἐκυνηγοῦσαν⁴ εἰς³ τὸν τόπον αὐτόν. Ὁ κίνδυνος λοιπὸν⁵ διὰ τὴν ἔλαφον ἦτο μέγας. Διὰ τοῦτο καταφεύγει κάτω⁶ ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου καὶ ἐδῶ ἦτο ἀσφαλῆς. Μετ' ὀλίγον οἱ κυνηγοὶ βαδίζουσι⁷ πρὸς τὴν ἄμπελον, ἀλλὰ δὲν ἀντιλαμβάνονται⁸ τὴν ἔλαφον καὶ φεύγουσι. Ἡ ἔλαφος τότε, ἐπειδὴ ἐνόμιζεν ὅτι διέφυγε⁹ τὸν κίνδυνον, κατέτρωγε¹⁰ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. Οἱ κυνηγοὶ ἀκούουσι τότε τὸν θόρυθον τῶν φύλλων καὶ νομίζουσι, ὅτι κάτω ἀπὸ τὰ φύλλα κρύπτεται¹¹ ἄλλο ζῷον· γυρίζουσι¹² λοιπὸν καὶ φονεύουσι τὴν ἔλαφον. Αὐτὴ δέ, ἐνῶ ἀπέθνησκεν, ἔλεγεν. «Δίκαια παθαίνω, διότι ἤμην τόσον ἀνόητος, ὥστε ἔβλαπτον τὴν σῶτειράν μου».

2. Ὑποδοχὴ εἰς τὸν Κικέρωνα.¹

Ἦτο πλέον² βράδυ καὶ ὁ Κικέρων ἀνέβαινε πρὸς³ τὴν οἰκίαν του, οἱ δὲ συμπολιταὶ⁴ τὸν συνώδευον⁵ ὄχι μὲ σιωπὴν, ἀλλὰ τὸν ὑπεδέχοντο⁶ μὲ⁷ φωνὰς καὶ μὲ κρότους καὶ ὠνόμαζον αὐτὸν κτίστην τῆς Ῥώμης. Φῶτα πολλὰ τοὺς δρόμους ἐφώτιζον⁸ καὶ πολλοὶ ἐτοποθετοῦσαν⁹ μικρὰ λαμπάδια ἐπάνω¹⁰ εἰς τὰς θύρας, τὰ δὲ κοράσια καὶ ἀπὸ¹¹ τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν ἐβλεπον¹² τὴν πομπήν. Ἐβάδιζον

δὲ μαζί¹³ του οἱ ἄριστοι συμπολιταὶ καὶ στρατηγοὶ καὶ ὄλοι ἔλεγον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο ἀσφάλεια καὶ σωτηρία τῆς χώρας.

3. Ἡ Ἀρετὴ πρὸς Ἡρακλέα.

Ἐγὼ συναναστρέφομαι¹ μὲν μὲ θεοὺς, συναναστρέφομαι δὲ μὲ ἀνθρώπους καλοὺς.² Ἔργον δὲ οὔτε θεῶν, οὔτε ἀνθρώπινον γίνεται³ χωρὶς⁴ ἐμέ· ἀπολαύω δὲ σεβασμοῦ⁵ καὶ ἀπὸ τούτων θεῶν καὶ ἀπὸ τούτων καλοῦν ἀνθρώπων. Καὶ πάντοτε⁶ ἐνομιζόμεν καὶ τώρα⁷ εἶμαι ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς εἰς τοὺς ἐργατικὰς⁸ τεχνίτας, πιστὴ δὲ σύντροφος εἰς τοὺς οἰκογενειάρχας,⁹ βοηθὸς δὲ καλὴ εἰς τοὺς ὑπηρέτας.¹⁰ Οἱ δὲ φίλοι μου δὲν εἶναι λαίμαργοι, ἀλλ' ὑπομένουν¹¹ καὶ τὴν πείναν καὶ τὴν δίψαν. Διὰ τοῦτο χαίρουν¹² διὰ τοὺς ἐπαίνους τῶν πρεσβυτέρων, οἱ δὲ πρεσβύτεροι εὐχαριστοῦνται¹³ διὰ τὰς ἐξαιρέτους τιμὰς τῶν νέων. Ὅλοι δὲ οἱ πρεσβύτεροι, ὅτε ἦσαν νέοι ἠὲ εὐχαριστοῦντο¹⁴ διὰ τὰ ἔργα τῶν, ὅτε δ' ἐγένοντο πρεσβύτεροι ἀπέλαυνον σεβασμοῦ ἀπὸ τούτων νέων, διότι ἦσαν παράδειγμα εἰς αὐτούς.

4. Τὰ ἐκ τῆς γεωργίας ἀγαθὰ.

Ἡ ἀσχολία¹ μὲ τὴν γεωργίαν γεμίζει² ἀπὸ χαρὰν³ τοὺς γεωργοὺς καὶ συγχρόνως⁴ ἐπιφέρει⁵ αὔξησιν τῶν ἀγαθῶν τοῦ οἴκου καὶ ἐξάκκησιν τῶν σωματίων· διότι οἱ γεωργοὶ ζοῦν⁶ εἰς⁷ τὰς ἐπαύλεις καὶ εἰς τὸ ὕπαιθρον καὶ καλλιεργοῦν⁸ μὲ⁹ τὰ βόδια τοὺς ἀγροὺς, βόσκουν δὲ ἀγέλας βοδιῶν καὶ ἀλόγων εἰς τὰ λειβάδια.¹⁰ Διὰ τοῦτο πολλοὶ ἀπὸ τούτων γεωργοὺς γίνονται καὶ ἵππεῖς ἔξοχοι. Μερικοὶ¹¹ δὲ ἀπ' ¹² αὐτούς ὑλοτόμοι εἶναι καὶ μὲ τοὺς πελέκειν εἰς τὸ πλησίον δάσος¹³ κόπτουν ξύλα¹⁴ καὶ κτερίζουν μὲ αὐτὰ καλύβας· ἄλλοι δὲ εἶναι καὶ ψαράδες¹⁵ καὶ ψαρεύουν ψάρια εἰς τοὺς ποταμούς. Ὅτε τὰ σιτηρὰ καὶ αἱ ἄμπελοι ὠριμάζουν, ὄλη

ἡ φύσις στολιζέται¹⁶ ἀπὸ¹⁷ τοὺς στάχεις καὶ αἱ πλαγιαὶ¹⁸ τῶν λόφων ἀπὸ τὰ σταφύλια. Ὅλα αὐτὰ παρέχουν ἄφθονα ἀγαθὰ εἰς τοὺς γεωργούς, ὥστε ζοῦν οὗτοι ὅμοιοι μὲ βασιλεῖς. Ἐνίοτε ὅμως καταστροφαὶ συμβαίνουν εἰς τοὺς¹⁹ στάχεις καὶ τὰ σταφύλια, διότι παρουσιάζονται²⁰ διάφοροι ἀσθένειαι καὶ πολλάκις ποντικοὶ καταστρέφουν τὰ σπαρτά.²¹

5. Κάλλος τοπειού.

Εἰς μίαν¹ νῆσον ἐβλέπομεν πλησίον² μὲν τῆς παραλίας³ ὠραίους⁴ λιμένας, εἰς δὲ τὴν μεσόγειαν λειβάδια καὶ φάραγγας, ποὺ ἦσαν γεμάται⁵ ἀπὸ δένδρα καὶ λουλούδια καὶ πολλὰ πτηνά, ὠτίδια, ἀηθρόνια, τρυγόνια καὶ ἀπὸ ἔντομα, μύρμηκας καὶ τέττιγας. Ποταμοὶ δὲ πλάτους καὶ βάθους ἀρκετοῦ⁶ διέσχιζον⁷ τὰς κοιλάδας καὶ πεδιάδας, καὶ μικροὶ ρύακες μὲ⁸ νερὰ κρύα ἐπότιζον⁹ τοὺς κήπους καὶ τὰ λειβάδια. Ὁ ἀέρας δὲ ἦτο τόσο ἐλαφρὸς τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα,¹⁰ ὥστε ἡ διαμονὴ ἦτο εὐχάριστος. Εἰς δὲ τὸ βάθος τοῦ ὄρμου ἦσαν οἰκίαι λαμπραί, τὰς ὁποίας ἐθέρμαινε καὶ περιέλουεν ὁ ἥλιος μὲ τὰς θερμὰς ἀκτῖνας. Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης ἐκαλλιέργουν τοὺς ἀγροὺς καὶ πολλάκις κατέβαινον εἰς τὴν παραλίαν καὶ μὲ πλοῖα¹¹ ὠραῖα ἐπεκοινωνοῦσαν μὲ τοὺς γείτονας τῶν ἄλλων νήσων.

6. Μάθημα τοῦ Ἀντιόχου.

Ὁ Ἀντίοχος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκστρατεῦσαι¹ ἐναντίον² τῶν Πάρθων, μίαν ἡμέραν εἶχε μαζεύσει τοὺς αὐλικούς, διὰ³ νὰ κυνηγήσουν εἰς τὸ πλησίον⁴ δάσος. «Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ φρονέσῃ τὰ περισσότερα θηρία» εἶπε «θὰ ἀνταμείψω, θὰ τιμωρήσω δ' ἐκεῖνον, ποὺ δὲν θὰ κυνηγήσῃ τίποτε». Κατὰ⁶ τὸ κυνήγιον ὅμως ἐχρονотρίβησε πολὺ, ἐνῶ κατεδίωκε⁷ μίαν ἔλαφον, καὶ ἀπεμακρύνθη⁸ πολὺ ἀπὸ τοὺς ἄλλους αὐ-

λικούς. Ἐπειδὴ δὲ πλέον ἦτο νύξ,⁹ εἰσέρχεται εἰς ἑπαυλιν πτωχῶν χωρικῶν σκεπτόμενος· «ὥς μὴ φανερώσω τὸν ἑαυτὸν μου, διὰ νὰ ἀκούσω τι λέγουν οἱ ὑπήκοοι περὶ ἐμοῦ». Ἔτσι ἠλπίζεν, ὅτι οἱ χωρικοὶ δὲν θὰ ἀποκρύψουν¹⁰ τίποτε. Πράγματι δὲ οἱ χωρικοὶ ἐνόμισαν, ὅτι φιλοξενοῦν¹¹ ἰδιώτην καὶ κατὰ¹² τὸ δεῖπνον εἶπον, ὅσα ἐπίστευον. Ἦκουσε λοιπὸν νὰ λέγουν,¹³ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἦτο μὲν χρηστός, εἶχεν ὅμως ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς αὐλικούς, αὐτοὶ δὲ δὲν τοῦ ἀπεκάλυπτον τὴν ἀλήθειαν πάντοτε· ἐπειδὴ δὲ ἀγαπᾶ τὰ κυνήγια,¹⁴ ἔχει μαζεύσει πολλοὺς κακοὺς αὐλικούς, οἱ ὅποιοι προσέχουν μόνον τὰ ἰδικὰ των συμφέροντα. Καὶ τότε μὲν, ἀφοῦ ἤκουσε, δὲν εἶπε τίποτε. Ἄμα δὲ ἐξημέρωσεν,¹⁵ ἤρχοντο οἱ αὐτικοὶ καὶ περιεποιοῦντο¹⁶ αὐτόν. Τότε τοὺς λέγει. «Φεύγετε ἀπὸ κοντὰ μου.¹⁷ Κανεῖς ἀπὸ σᾶς¹⁸ δὲν μοῦ εἶπε μέχρι σήμερον τὴν ἀλήθειαν. Ἄφ' ὅτου ἔγινα βασιλεὺς,¹⁹ χθὲς μόνον ἤκουσα λόγους ἀληθινοῦς²⁰ καὶ ἔχω ἀποκαλύψει τὴν ἀλήθειαν.

7. Χειμῶν καὶ ἔαρ.

Ὁ χειμῶν περιγελοῦσε¹ τὴν ἀνοιξιν, διότι² μόλις³ παρουσιάζεται⁴ αὕτη, οὐδεὶς πλέον ἠσυχάζει,⁵ ἀλλ' ἄλλος⁶ μὲν πηγαίνει εἰς τὰ λειβάδια καὶ τὰ δάση, ἄλλος δὲ κόπτει⁷ λουλούδια καὶ κρίνους, κανεῖς δὲ δὲν μένει⁸ εἰς τὴν οἰκίαν.⁹ Ἄλλοι πάλιν ἐπιβιβαζόμενοι¹⁰ πλοίου καὶ διαπλέοντες¹¹ πελάγη πηγαίνουν πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους· κανεῖς δὲ δὲν δίδει προσοχὴν¹² εἰς τοὺς ἀνέμους καὶ τὸ νερὸ τῶν βροχῶν.¹³ «Ἐγὼ δὲ» εἶπεν «ὁμοιάζω¹⁴ μὲ ἄρχοντα καὶ κύριον,¹⁵ ὁ ὅποιος ἐπιτάσσει τοὺς ἀνθρώπους νὰ κοιτάζουν¹⁶ πρὸς τὴν γῆν καὶ νὰ τρέμουν τὸν οὐρανόν». Ἡ δὲ ἀνοιξις εἶπεν. «Ἀλήθεια ἀπὸ σὲ μὲν οἱ ἄνθρωποι εὐχονται νὰ ἀπαλλαγοῦν¹⁷ εὐχαρίστως,¹⁸ ἐμὲ δὲ καὶ ἀπόντα ἀναφέρουν¹⁹ καὶ μόλις³ παρουσιάζομαι χαίρουν».²⁰

8. Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι δυνατόν¹ νὰ κατανοῇ² τις τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, εἰάν ῥίψῃ βλέμμα³ πρὸς τὸ σύμπαν ἀπὸ τὸν αἰθέρα ἕως⁴ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς. Ὁ Θεὸς ἔχει πλάσει μὲ τάξιν καὶ ἀρμονίαν τὸν εὐρὺν οὐρανόν, τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους, τοὺς ἀστέρας, τὴν σελήνην, πού φωτίζει μὲ τὸ ὠχρὸν φῶς, τὸν ἥλιον, πού μὲ τὰς ἀκτῖνας θερμαίνει τὸ σύμπαν. Ὁμοίως ἐτακτοποίησε⁵ ὅλα τὰ νερά, ὥστε νὰ καταβαίνουν ἀπὸ τὰ βουνὰ πρὸς τὰς πλατείας πεδιάδας καὶ νὰ ἐκβάλλουν εἰς τὴν θάλασσαν.⁶ Οἱ βαθεῖς αὐτοὶ ποταμοὶ οἱ γεμάτοι ἀπὸ ψάρια⁷ εἰς μὲν τὰς πηγὰς εἶναι ἀβαθεῖς, καθ' ὅσον δὲ προχωροῦν⁸ δέχονται καὶ ἄλλα νερά καὶ γίνονται ὀγκώδεις καὶ ὀρμητικοί. Εἶναι δὲ ὠφέλιμοι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διότι ποτίζουσιν μὲ τὰ διαυγῆ νερά τοὺς ἀγρούς, τοὺς εὐώδεις κήπους καὶ τὰ λειβάδια. Ἐπίσης ἔπλασε βουνὰ δασώδη καὶ φάραγγας καὶ κοιλάδας γεμάτας⁹ ἀπὸ παντοῖα θηρία¹⁰ καὶ πτηνά. Ζοῦν δὲ τὰ μὲν θηρία εἰς βαθεῖα σπήλαια, τὰ δὲ πτηνὰ εἰς φωλεὰς ἐπάνω εἰς τὰ δένδρα· ἀπὸ¹¹ τὸ γλυκὺ δὲ κρέας αὐτῶν τρέφονται οἱ ἄνθρωποι. Ἡ γῆ δὲ πάλιν βλαστάνει γλυκεῖς καρποὺς καὶ φυτὰ γεμάτα ἀπὸ μυρωδιάν,¹² τὰ ὅποια γεμίζουν τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ γλυκὺ ἄρωμα.¹³ Καὶ εὐτελεῖ δὲ καὶ ἀνάξια λόγου ζῶα καὶ ἔντομα ἔπλασε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω¹⁴ αὐτῆς, μύρμηκας, σκόληκας καὶ ἄλλα. Μέσα¹⁵ δὲ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς εὐρίσκονται γαιάνθρακες καὶ μέταλλα διάφορα. Ὅλα αὐτὰ ἔπλασε καὶ ἐτακτοποίησεν ὡς φρόνιμος¹⁶ καλλιτέχνης, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ ζοῦν ἔχοντες ὅλα τὰ ἀγαθὰ.

9. Ἐνδιαφέρουσαι γινῶμαι.

Ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰθιοπῶν ἐρωτηθεὶς ποτε, τί εἶναι τὸ παλαιότερον¹ ἀπ' ὅλα,² τὸ ὠραιότερον, τὸ σοφώτερον, τὸ

κοινότερον, τὸ ὠφελιμώτερον, τὸ βλαβερώτερον καὶ τὸ εὐκολώτερον εἶπεν· «Τὸ παλαιότερον ἀπ' ἔλλα εἶναι ὁ χρόνος, διότι οὐδεὶς πρὸ αὐτοῦ ὑπῆρχε· τὸ μεγαλύτερον ὁ κόσμος, τὸ σοφώτερον ἢ ἀλήθεια, διότι οὐδὲν εἶναι πολυτιμότερον ἀπ' αὐτό· τὸ ὠραιότερον τὸ φῶς, τὸ κοινότερον ὁ θάνατος, τὸ ὠφελιμώτερον ὁ θεός, διότι αὐτὸς μόνον παρέχει τὰ εὐχαριστότατα εἰς τὸν ἄνθρωπον· τὸ βλαβερώτερον δ' ἔλλων ὁ κακὸς δαίμων καὶ τὸ εὐχαριστότερον τὸ γλυκύ». Θαλῆς ὁμοίως ὁ Μιλήσιος ἀπεκρίνετο ὡς ἐξῆς· «Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ παλαιότερος ἔλλων, διότι εἶναι ἀγέννητος, ὁ κόσμος τὸ μεγαλύτερον, ὁ χρόνος τὸ σοφώτερον, διότι ἔλλα ἀποκαλύπτει, ἢ ἐλπίς τὸ κοινότερον, ἢ Ἀρετὴ τὸ ὠφελιμώτερον, ἢ Κακία τὸ βλαβερώτερον, ἢ ἀνάγκη τὸ ἰσχυρότερον, διότι ἔλλαι ὑποχωροῦν³ εἰς αὐτήν, τὸ δὲ εὐκολώτερον τὸ κατὰ φύσιν ζῆν».

10. Χειμῶν ἐν Λευκετίᾳ.

Συνέβαινε¹ νὰ διαχειμάζω ἐγὼ εἰς Λευκετίαν· ἔτσι² δ' ὠνόμαζον οἱ Γαλάται τὴν πολίχνην τῶν Παρισίων. Ἦτο δ' αὕτη ὄχι μεγάλη νῆσος. Ποταμὸς δὲ μέγας γύρω³ αὐτὴν ἔλλην περιέβαλλε.⁴ Ξύλινα δὲ γέφυραι πολλαὶ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη⁵ ἔφερον⁶ εἰς αὐτήν, ὁ δὲ ποταμὸς ὀλίγας φορὰς⁷ γίνεται μικρότερος ἢ μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ σύνθησε. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ⁸ δὲ εἶναι ὅμοιος. Τὸ νερὸν αὐτοῦ εἶναι γλυκύτατον, ὁ δὲ χειμῶν μαλακώτατος⁹ ἕνεκα¹⁰ τῆς ζέστης τοῦ Ὠκεανοῦ· διότι οὗτος δὲν ἀπέχει πολὺ. Φυτρώων¹¹ δὲ εἰς αὐτήν πολλαὶ ἄμπελοι, ποὺ παράγουν¹² ὠραιότατα καὶ γλυκύτατα σταφύλια καὶ συκαῖ, ποὺ σκεπάζονται¹² τὸν χειμῶνα¹³ μὲ καλαμιὰ¹⁴ σιταριοῦ.¹⁵

11. Συμβουλαὶ πρὸς νέους.

Εἴθε νὰ εἶσαι¹ φιλομαθής. Ἐὰν² εἶσαι τοιοῦτος, θὰ γί-

νης³ πολυμαθής. Ἔθθε νά διαφυλάξῃς¹ μέ μελέτας, ὅσα⁴ γνωρίζεις·⁵ ὅσα δὲ δὲν⁶ ἔχεις μάθει,⁷ νά ἀποκτᾶς⁸ μέ γνώσεις·⁹ διότι εἶναι ἐξ ἴσου¹⁰ ἀσχημον¹¹ νά μὴ μάθῃς λόγον, τὸν ὅποσον¹² ἤθελες ἀκούσει¹³ καὶ νά μὴ δεχθῆς¹⁴ καλόν, ποῦ¹⁵ θὰ σοῦ προσέφερον¹⁶ φίλοι. Νά ἐξοδεύῃς¹⁷ τὸν καιρὸν¹⁸ εἰς τὸ νά ἀκούῃς λόγους παρ' ἄλλων· διότι ἔτσι θὰ δυνηθῆς¹⁹ νά μάθῃς εὐκόλως, ὅσα²⁰ οἱ ἄλλοι δυσκόλως ἔχουν εὔρει.²¹ Νά νομίζῃς, ὅτι πολλὰ τῶν ἀκουσμάτων εἶναι πολυτιμότερα²² ἀπὸ χρήματα· διότι αὐτὰ²³ μὲν γλήγορα²⁴ σὲ ἀφίνουν,²⁵ ἐκεῖνα δὲ²⁶ ἔλθον τὸν καιρὸν παραμένουν.²⁶ Μὴ κουρασθῆς²⁷ νά βαδίζῃς μακρὸν δρόμον πρὸς ἐκείνους, ποῦ ὑπόσχονται²⁸ ὅτι διδάσκουν χρήσιμόν τι· διότι εἶναι ἐντροπή οἱ μὲν ἔμποροι²⁹ νά περνοῦν τόσα πελάγη, διὰ³⁰ νά ἀυξήσουν τὴν περιουσίαν καὶ νά κάμουν³¹ αὐτὴν περισσοτέραν, οἱ δὲ νεώτεροι²⁹ νά μὴ ὑπομένουν τὴν κατὰ ξηρὰν πορείαν διὰ³⁰ νά ἐπιτύχουν παιδείαν καλυτέραν.

12. Ἀνακάλυψις πόρου τοῦ ποταμοῦ ὑπὸ τῶν μυρίων.

Ἐνῷ δ' ἔτρωγεν¹ ὁ Ξενοφῶν, προσέτρεξεν² πρὸς αὐτὸν δύο νεανίσκοι· διότι ὅλοι ἐγνώριζον, ὅτι ἐπατρέπετο³ εἰς⁴ πᾶσαν ὥραν νά προσέλθῃ τις πρὸς αὐτὸν καὶ νά εἴπῃ, ἐὰν⁵ εἶχέ τι σχετικὸν⁶ πρὸς τὸν πόλεμον. Καὶ ἔλεγον τότε, ὅτι ἔτυχε⁷ νά συλλέγουν⁸ φρύγανα διὰ⁹ φωτιὰν καὶ διέκριναν¹⁰ ἀπέναντι¹¹ εἰς βράχους κατερχομένους¹² πρὸς τὸν ποταμὸν γέροντας, παιδιὰ καὶ μικρὰ κορίτσια¹³ καὶ ὅτι αὐτοὶ ἔκρυσσαν¹⁴ εἰς βράχον¹⁵ σχήματος ἄντρου¹⁶ ἱμάτια. Ἀφοῦ δὲ αὐτοὶ εἶδον¹⁷ αὐτό, ἀπεφάσισαν¹⁸ νά διαθοῦν¹⁹ τὸν ποταμόν. Κρατοῦντες²⁰ λοιπὸν εἰς τὰς χεῖρας μόνον ἐγχειρίδια διέβαινον γυμνοὶ τὸν ποταμὸν καὶ τὸ νερὸ τοῦς ἔδραξε μέχρι τῶν γονάτων. Ἀφοῦ δὲ παρέλαβον τὰ ἱμάτια ἤλθον

πάλιν. Ἀμέσως ὁ στρατηγὸς ἔκαμνε σπονδὰς²¹ καὶ διέταξε τοὺς στρατηγούς νὰ προσεύχωνται²² εἰς τοὺς θεοὺς, ποὺ ἀπεκάλυψαν τὸν πόρον.

13. Ἡ θήρα ὡς ἄσκησις πολεμική.

Οἱ κυνηγοὶ ἐκπαιδεύονται καὶ εἰς ὅσα ἀφοροῦν τὸν πόλεμον.¹ Διότι, ἐπειδὴ βαδίζουσι² με³ τὰ ὄπλα δρόμους δυσβάτους, δὲν κουράζονται καὶ ἐπειδὴ εἶναι συνηθισμένοι⁴ νὰ κυνηγοῦν τὰ θηρία ἐπὶ πολλὸν χρόνον, συνηθίζουσι εἰς τὸ νὰ ὑπομένουσι⁵ τοὺς κόπους·⁶ ἐπίσης γίνονται πειθαρχικοὶ φύλακες τῶν εἰς αὐτοὺς ἐπιτασσομένων, ὁσάκις παραστῆ ἀνάγκη⁷ νὰ κατακλίνωνται⁸ εἰς τὸ ὑπαιθρον. Διὰ τοῦτο γίνονται πειθαρχικοὶ στρατιῶται καὶ ὑπομένουσι καὶ τὸ ψῦχος καὶ τὴν ζέστην⁹ τοῦ ὑπαίθρου καὶ συνηθίζουσι νὰ πράττουσι τὰ παραγγελλόμενα προθύμως καὶ νὰ προφυλάττωνται καλῶς. Οὕτω γυμναζόμενοι, ἐὰν εἶναι παρατεταγμένοι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, δὲν θὰ ἐγκαταλείψουσι¹⁰ τὰς τάξεις, διότι θὰμποροῦσι¹¹ νὰ ὑπομένουσι τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἐχθρῶν. Ὅταν δὲ οἱ ἐχθροὶ ἔχουσι τραπὴν εἰς φυγὴν, αὐτοὶ θὰ τοὺς καταδιώκουσι¹² εἰς πᾶσαν τοποθεσίαν, διότι εἶναι συνηθισμένοι εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν θηρίων. Ἐὰν δὲ πάλιν¹³ οἱ ἰδιοκοί¹⁴ τῶν ἀτυχήσουσι, θὰ δύνανται καὶ οἱ ἴδιοι¹⁵ νὰ σφίζωνται καὶ τοὺς ἄλλους νὰ σφίζουσι.

14. Χαρὰ τῶν μυριῶν ἐπὶ τῇ θείᾳ τῆς θαλάσσης.

Οἱ Ἕλληνας, ἀφοῦ ἀπεμακρύνθησαν¹ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς² καὶ ἐβάδισαν μιᾶς ἡμέρας δρόμον, ἔφθασαν³ εἰς τὸ ὄρος ὠνομάσθη δὲ τοῦτο ἀπὸ⁴ τοὺς ἐγχωρίους⁵ Θήλχησ. Ὅτε δὲ οἱ πρῶτοι ἔφθασαν εἰς αὐτό, μεγάλη κραυγὴ ἠκούσθη. Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες ἐνόμισαν,⁶ ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἐφάνησαν· διότι ὀπισθεν ἠκολούθουν⁷ οἱ ἐκ τῆς καιομένης χώρας· ἐξ αὐτῶν συλ-

ληφθέντες μερικοί ὑπὸ τῶν ὀπισθοφυλάκων ἐφρονεύθησαν. Ἐμαζεύθησαν δ' ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὸ ὄρος περισσότεροι καὶ ἡ βοή ἐγινε δυνατωτέρα,⁸ ὥστε ἠναγκάσθη ὁ Ξενοφῶν νὰ τρέξῃ διὰ νὰ ἴδῃ τὰ συμβαίνοντα. Πλησιάσας⁹ ἤκουσε τὰς λέξεις «θάλασσα, θάλασσα» καὶ ἐνόησεν,¹⁰ ὅτι οἱ στρατιῶται εἶδον¹¹ θάλασσαν. Ἀφοῦ δὲ ἐφθασαν ὄλοι εἰς τὴν κορυφὴν¹² ἐνηγγαλίζοντο¹³ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον¹⁴ καὶ ἔλεγον· «τώρα ἀσφαλῶς θὰ σωθῶμεν πλέον».

15. Σωκράτης περὶ φιλίας.

Ἦκουσά ποτε τὸν Σωκράτη¹ νὰ συζητῇ² περὶ φίλων καὶ μοι ἐφαίνετο³ ὅτι ἀπ' αὐτὰ μπορεῖ νὰ ὠφεληθῆται⁴ κανεὶς διὰ τὴν ἀπόκτησιν φίλων. Ὅλοι σχεδὸν νομίζουσι⁵ καὶ λέγουσι, ὅτι φίλος καλὸς εἶναι τὸ καλύτερον ἀπ' ὅλα. Ἐν τούτοις ὁ Σωκράτης ἐβλεπεν,⁶ ὅτι ὄλοι φροντίζουσι⁷ διὰ κάθε ἄλλο παρὰ διὰ τὴν ἀπόκτησιν φίλων. Ἐβλεπε⁸ δέ, ὅτι οἱ περισσότεροι προσπαθοῦν⁹ νὰ ἀποκτοῦν¹⁰ οἰκίας καὶ ἀγροὺς καὶ δούλους, φίλον δ' οὐδεὶς φροντίζει, πῶς νὰ ἀποκτήσῃ, οὔτε πῶς νὰ σφίζονται οἱ ὑπάρχοντες.¹¹ Καὶ ὅταν μὲν εἶναι ἄρρωστοι¹² οἱ δούλοι, προσκαλοῦν ἰατροὺς, τοὺς δὲ φίλους, ὅταν ἄρρωστοῦν,¹³ παραμελοῦν. Ἐὰν δ' ἀποθά-
νουν¹⁴ οἱ ὑπηρεταὶ ἢ οἱ φίλοι, τὴν μὲν ἀπώλειαν τῶν ὑπηρετῶν θεωροῦν¹⁵ ζημίαν, διὰ δὲ τοὺς φίλους¹⁶ οὐδὲν νομίζουσι, ὅτι ἔχουσι χάσει.¹⁷ Πρὸς τούτοις δὲ ἀπὸ μὲν τὰ ἄλλα κτήματα οὐδὲν ἀφίνουσι¹⁸ ἀπεριποίητον,¹⁹ τοὺς δὲ φίλους, ἂν καὶ ἔχουσι ἀνάγκην²⁰ περιποιήσεως, παραμελοῦν,²¹ ἐνῆ-
τοῦναντίον θὰ ἔπρεπε²² τοὺς φίλους νὰ ἐκτιμᾷ τις καὶ δι' αὐτοὺς νὰ φροντίζῃ· διότι ὁ καλὸς φίλος εἶναι πολλὰς φορὰς καλύτερος καὶ ἀπὸ ἀδελφόν.

16. Ἡ πρώτη θήρα τοῦ Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου.

Ἀφοῦ ὁ Ἀστυάγης εἶδεν, ὅτι ὁ Κύρος ἐπεθύμει¹

πολὸν² νὰ κυνηγήῃ³ εἰς τὸ δάσος, στέλλει αὐτὸν μὲ τὸν θεῖόν του, ἵνα προφυλάττουν αὐτόν, ἐὰν⁴ ἤθελε φανῆ κανὲν ἀπὸ τὰ ἄγρια θηρία. Ὁ δὲ Κύριος ἐξήτει νὰ μάθῃ⁵ ἀπὸ⁶ τοὺς ἀκολουθοῦντας, ποῖα θηρία πρέπει μὲ θάρρος⁷ νὰ διώκῃ. Οὗτοι δὲ ἔλεγον εἰς αὐτὸν ποῖα θηρία εἶναι ἀβλαβῆ⁸ καὶ ὅτι ἔπρεπε⁹ νὰ προφυλαχθῇ¹⁰ μᾶλλον ἀπὸ κακοτοπιῆς.¹¹ Ἐνῶ ὁμοῦς ἤκουεν αὐτά, αἴφνης βλέπει, ὅτι ἕλαφος ἀνεπήδησεν.¹² Ἀμέσως ἐλησμονήσεν¹³ ὅλα αὐτά καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔδλεπε παρὰ τὸν δρόμον τῆς ἐλάφου. Καταδιώκων δὲ αὐτὴν τὴν ἐφόρευσεν. Οἱ φύλακες τότε πλησιάσαντες αὐτὸν τοῦ συνέστησαν¹⁴ νὰ μὴ τρέχῃ, διὰ τὸ ὅποιον¹⁵ βέβαια¹⁶ αὐτὸς ἐστενοχωρεῖτο.¹⁷ Ἐν τῇ μεταξὺ ὁμοῦς ἤκουσε κραυγὴν καὶ ἀμέσως ἐπήδησεν ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ γεμάτος ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν¹⁸ ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ κάπρου καὶ τὸν φονεύει. Ὁ θεὸς τότε βλέπων τὸ θάρρος παρεκάλει αὐτὸν νὰ μὴ κινδυνεύῃ· αὐτὸς δὲ παρεκάλει τὸν θεῖον νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ φέρῃ¹⁹ τὰ κυνήγια μόνος του²⁰ πρὸς τὸν πάππον. Πράγματι δὲ προσφέρων ταῦτα εἰς τὸν πάππον ἔλεγεν, ὅτι μόνος του ἐκυνήγησεν²¹ αὐτὰ χάριν αὐτοῦ.²² Ὁ δὲ Ἀστυάγης ηὔχαριστείτο μὲν, συνεβούλευσεν ὁμοῦς αὐτὸν νὰ μὴ κινδυνεύῃ.

17. Ἡ πρὸς τοὺς τιμῶντας τοὺς γονεῖς εὖνοια τῶν Θεῶν.

Λέγεται ὅτι εἰς τὴν Σικελίαν ἔρρευσεν¹ ἐκ τῆς Αἴτης ῥύαξις² πυρός· λέγουν, δὲ ὅτι οὗτος² ἔρρεε¹ καὶ πρὸς τὴν ἄλλην χώραν καὶ μάλιστα³ πρὸς πόλιν ἀπὸ τῆς ἐκεῖ κατοικουμένης.⁴ Διηγοῦνται λοιπόν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι² ζητοῦντες τὴν σωτηρίαν ὄρμησαν¹ πρὸς φυγὴν, ἕνας δὲ κάποιος⁵ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους⁴ ἔφερε¹ τὸν γέροντα πατέρα ἐπὶ τῶν ὤμων, διότι ἔδλεπεν,² ὅτι δὲν μποροῦσε⁶ νὰ βαδίξῃ.⁷ Ἐπροφθάσθη⁸ ὁμοῦς ἀπὸ τὸν ῥύακα τοῦ πυρός. Ἐδῶ ὁμοῦς εἶναι ἄξιον νὰ ἰδῇ⁹ τις, ὅτι ὁ θεὸς εὖνοεῖ τοὺς καλοὺς ἄν-

δρας.¹⁰ Λέγεται δηλαδή, ὅτι τὸ πῦρ ἔρρευσε¹¹ γύρω ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ ὅτι αὐτοὶ μόνοι² ἐσώθησαν.¹ Ἐκτοτε¹² ὠνομάσθη τὸ μέρος¹³ χῶρος τῶν εὐσεβῶν. Ὅσοι δὲ ἀπεχώρησαν¹⁴ ταχέως καὶ ἐγκατέλειψαν¹⁴ τοὺς γονεῖς, ἐχάθησαν.¹⁵

18. Λόγος τοῦ Κλεάρχου πρὸς τοὺς στρατιώτας δείξαντας διαθέσεις ἀντιπειθαρχικάς.

«Ἄνδρες στρατιῶται μὴ ἀπορεῖτε, διότι στενοχωροῦμαι¹ διὰ τὴν κατάστασιν.² Ὁ Κύρος ὑπῆρξε³ φίλος μου⁴ καὶ ἐμέ, ὅτε ἦμην ἐξόριστος,⁵ καὶ κατὰ τὰ ἄλλα⁶ ἐτίμησε καὶ χρήματα πολλὰ μοὶ ἔδωκεν· τὰ ὁποῖα ἐγὼ δὲν ἐξώδευσα διὰ τὸν ἑαυτὸν μου εἰς διασκεδάσεις,⁷ ἀλλὰ διὰ σᾶς ἐξώδευον.⁸ Καὶ πρῶτον μὲν μαζί⁹ σας ἐξεδίωκον ἐκ τῆς χερσονήσου τοὺς Θυράκας, πού ἤθελον νὰ ἀφαιρέσουν¹⁰ τὴν χώραν ἀπὸ τοὺς κατοικοῦντας εἰς¹¹ αὐτὴν Ἑλληνας. Ὅτε δὲ μὲ προσεκάλει ὁ Κύρος, λαθὼν σᾶς ἠρχόμεν, ἵνα ὠφελῶ¹³ αὐτὸν ἀντὶ τῶν εὐεργεσιῶν,¹⁴ τὰς ὁποίας ἔλαβον¹⁵ παρ' ἐκείνου. Ἐπειδὴ δὲ σεῖς τῶρα δὲν θέλετε νὰ πάτε¹⁶ μαζί του, ἀνάγκη εἰς ἐμέ εἶναι ἢ νὰ ἐγκαταλείψω¹⁷ σᾶς καὶ νὰ χρησιμοποιοῦ¹⁸ τὴν φιλίαν τοῦ Κύρου, ἢ νὰ ψευθῶ¹⁹ πρὸς ἐκεῖνον καὶ νὰ μείνω μαζί σας. Ἐγὼ δὲ θὰ προτιμήσω σᾶς καὶ μαζί σας ἄς πάθω ὅ,τι καὶ ἂν²⁰ παραστῇ ἀνάγκη. Καὶ κανεῖς δὲν θὰ εἶπη, ὅτι ἐγὼ ὠδήγησα²¹ σᾶς εἰς τοὺς βαρβάρους καὶ σᾶς ἐγκατέλειψα προτιμήσας τὴν φιλίαν αὐτῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ σεῖς δὲν θέλετε νὰ ὑπακούετε εἰς ἐμέ, ἐγὼ σᾶς θὰ ἀκολουθήσω.²² διότι νομίζω, ὅτι σεῖς²³ εἴσθε δι' ἐμέ καὶ πατρίς καὶ φίλοι²³ καὶ σύμμαχοι καὶ μαζί σας μὲν νομίζω, ὅτι μπορεῖ παντοῦ νὰ εἶμαι πολῦτιμος, χωρὶς δὲ σᾶς νομίζω, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ εἶμαι²⁴ ἱκανὸς οὔτε φίλον νὰ ὠφελήσω οὔτε ἐχθρὸν νὰ ἀποκρούσω.

19. Κῦρος ὁ πρεσβύτερος πρὸς τοὺς Πέρσας μετὰ τὴν μάχην.

«Ἄνδρες στρατιῶται, πρῶτον μὲν ἐγὼ καὶ σεῖς ὅλοι τοὺς θεοὺς εὐχαριστοῦμεν,¹ διότι ἔχομεν ἐπιτύχει² καὶ νίκη καὶ σωτηρίαν. Διὰ τοῦτο ἀπ' ὅσα³ καὶ ἂν ἔχομεν πρέπει⁵ νὰ προσφέρωμεν⁶ εὐχαριστηρίους θυσίας εἰς τοὺς θεοὺς. Ὅλους δὲ μαζί σᾶς καὶ ἐπαινῶ καὶ θαυμάζω, διότι, ὅ,τι ἔχει γίνεαι, ἀπὸ ὅλους σᾶς⁷ ἔχει συντελεσθῆ.⁸ Ὅσων δὲ ὁ καθείς εἶναι ἄξιος, θὰ ἀποδώσω καὶ διὰ λόγου καὶ δι' ἔργου εἰς τὸν καθένα τὴν ἀξίαν, ὅταν πληροφορηθῶ τοῦτο, παρ' ὅσων ἀρμόζει. Ἐκ τὴν νίκη καὶ ταύτην μόνοι σας¹⁰ μορεῖτε νὰ κρίνετε,¹¹ ποῖον ἐκ τῶν δύο ἢ ἀνδρεία¹² ἢ ἢ φυγή σφίξει τὰς ψυχὰς καὶ συγχρόνως¹³ ποῖαν τινὰ εὐχαρίστησιν ἢ νίκη προσφέρει. Τώρα δέ, ἀφοῦ προσφέρετε σπονδὰς¹⁴ εἰς τοὺς θεοὺς καὶ δειπνήσετε,¹⁵ πηγαίνετε εἰς τὰς σκηνάς. Ἀφοῦ δὲ τοὺς ἠρώτησε, ἐὰν¹⁶ ἄλλου τινὸς ἔχουν ἀνάγκην, τοὺς διέλυσεν.

20. Ὁ οὐρανὸς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον, ὅτι ὁ οὐρανός,¹ ὁ ὁποῖος εἶναι γαλάζιος,² ἦτο³ ἀπὸ χαλκόν. Εἰς τὸν οὐρανὸν ἦτο φῶς μὲν λαμπρόν, ἥλιος δὲ καθαρῶτατος, καὶ τὸ δάπεδον ἀπὸ χρυσόν. Ἦτο δὲ ὁ οὐρανὸς γεμάτος⁴ ἀπὸ οἰκίας καὶ ναοὺς⁵ τῶν θεῶν καὶ εἰς τοὺς ναοὺς ὑπῆρχον ἀγάλματα αὐτῶν. Τὰ ἀνάκτορα⁶ δὲ τῶν θεῶν ἔκλειον θύραι ἀπὸ σίδηρον⁷ καὶ χαλκόν⁸ αἱ δὲ στέγαι τῶν οἰκιῶν καὶ ἀνακτόρων ἦσαν ἐκ κεράμου.⁹ Εἰς τὸ μέγαρον ἐπὶ θρόνου ἀπὸ χρυσόν ἐκάθητο ὁ Ζεὺς καὶ γύρω¹⁰ ἀπὸ αὐτὸν οἱ ἄλλοι θεοί. Εἰς συνέδριον¹¹ δὲ ἀπεφάσιζον,¹² εἰς ποίους ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους νὰ εἶναι¹³ εὐνοϊκοί¹⁴ καὶ πρὸς ποίους δυσμενεῖς. Συνήθως δὲ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς ἦσαν πάντοτε εὐσπλαγχνικοί. Εἶχον δὲ ἀγγε-

λιοφόρον τὸν Ἑρμῆν, ὁ ὁποῖος μετέφερεν τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν εἰς τὴν γῆν.

21. Αἰγεύς.

Ὁ Αἰγεύς κάποτε εἶχεν ἔλθει εἰς Τροίζηναν· ἐδῶ ἐφιλοξένησεν¹ αὐτὸν ὁ Πέλοψ, ὁ ὁποῖος ἔδωκε² γυναῖκα εἰς αὐτὸν τὴν θυγατέρα τοῦ Αἴθραν. Ὅτε δὲ ὁ Αἰγεύς ἐπρόκειτο νὰ ἀπέλθῃ,⁴ παρήγγειλεν⁵ εἰς τὴν Αἴθραν, ἂν γεννήσῃ ἄρρενα υἱόν, νὰ ἀναθρέψῃ αὐτὸν καὶ νὰ μὴ τοῦ φανερώσῃ⁶ τίνος εἶναι. Ἐπειτα ἔσκαψε⁷ λάκκον, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἔκρυψε διάφορα ὄπλα καὶ ἐπὶ τοῦ λάκκου ἔθηκε⁸ βράχον. Παρήγγειλε δὲ εἰς τὴν Αἴθραν νὰ φέρῃ τὸν υἱὸν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καί, ἀφοῦ σηκώσῃ⁹ τὸν βράχον, νὰ λάβῃ τὰ ὄπλα· αὐτὸς δὲ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. Μετ' οὐ πολὺ ὁ Μίνως, ὁ βασιλεὺς τῆς Κρήτης, ἐξεστράτευσε κατὰ¹⁰ τῆς Ἀπτικῆς καί, ἀφοῦ ἐνίκησε τοὺς Ἀθηναίους, ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ στέλλουν ἑπτὰ νέους¹¹ καὶ ἑπτὰ νέας¹² διὰ νὰ κατασπαράσσωνται¹³ ὑπὸ τοῦ Μινωταύρου. Ἦτο δ' οὗτος ἐγκεκλεισμένος¹⁴ εἰς τὸν λαβύρινθον, ὅπου ὁ εἰσερχόμενος ἦτο χαμένος.¹⁵ Εἶχε δὲ κατασκευάσει τοῦτον ὁ Δαίδαλος, ἄριστος ἀρχιτέκτων.

22. Θησεύς.

Ὁ Θησεύς ἐνγλυκιωθεὶς ἀπώθησε¹ τὸν βράχον εὐκόλως καὶ ἔχων² τὰ ὄπλα ἔσπευδεν³ εἰς Ἀθήνας. Ὁ δρόμος τότε ἦτο γεμάτος ἀπὸ κακούργους, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ ἐφιλοξένουν τοὺς ὁδοιπόρους, τοὺς ἐφόνευον τεντώνοντες αὐτοὺς εἰς δένδρα ἢ τοὺς ἔσπρωχον¹ εἰς τὴν θάλασσαν. Τούτους ὄλους ἐφόνευσε⁵ καὶ ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας. Ἐδῶ ἦ νοσηρὰ κατάστασις τῶν πραγμάτων⁶ δὲν τὸν ἄφηγε⁷ νὰ ἡσυχάσῃ.⁸ Ἀφοῦ λοιπὸν ἐπανάφερε τὴν τάξιν, οἱ συμπολίται εὐχαρίστως ἐδέχθησαν⁹ αὐτὸν ὡς σωτήρα. Ἐν τῇ μεταξὺ¹⁰ δὲ φθάνουν οἱ ἐκ Κρήτης πρέσβεις διὰ νὰ λάβουν¹¹ τὸν φόρον

τοῦ τρίτου ἔτους. Ὁ Θησεὺς μεταξὺ τῶν ἑπτὰ νέων ἐπῆγγε καὶ αὐτὸς ἐλπίζων, ὅτι θὰ φονεύσῃ¹² τὸν Μινώταυρον. Πράγματι δὲ βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Ἀριάδνης ἐφόνευσε τὸν Μινώταυρον καὶ ἀπήλλαξε τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τὸν φόρον. Ἐνῶ ὁμοῦς ἐπανήρχετο,¹³ ἐλησμόνησε¹⁴ νὰ ὑψώσῃ¹⁵ ἱστίον λευκόν, ὅπως εἶχε συμφωνηθῆ¹⁹ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν¹⁷ ἐξ Ἀθηνῶν. Ὁ πατὴρ τοῦ Θησεῦς περιμένων εἰς τὴν παραλίαν δὲν εἶδε σηκωμένον τὸ λευκὸν ἱστίον. Νομίσας λοιπὸν, ὅτι ὁ υἱὸς του ἐχάθη, ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγη, Ἐκτοτε τὸ πέλαγος ὠνομάσθη Αἰγαῖον. Ὁ δὲ Θησεὺς τοὺς διεσκορπισμένους¹⁸ εἰς τὴν Ἀττικὴν πρότερον ἔκαμε νὰ κατοικήσουν¹⁹ εἰς μίαν πόλιν, τὴν ὁποίαν Ἀθήνας ὠνόμασεν.

23. Ὁράτιος Κόκλης.

Ὅτε οἱ ἐχθροὶ τῆς Ῥώμης εἰς τὸν Τίβεριν ἔφθασαν καὶ ἠτοιμάζοντο¹ νὰ ἐπιτεθοῦν² κατὰ τῶν Ῥωμαίων, οἱ ὁποῖοι ἀνθίσταντο³ εἰς τὴν ἀπένατι⁴ ὄχθην, ὁ Ὁράτιος Κόκλης σταθεὶς εἰς τὸ μέσον τῆς γεφύρας ἀντεστάθη⁵ μόνος κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Αὐτὸς σταματημένος⁶ ἐδῶ ἀπέκρουσε⁷ τοὺς ἐχθρούς, ἕως ὅτου οἱ ὀπισθεν αὐτοῦ τὴν γέφυραν κατέκοψαν.⁸ Τότε αὐτὸς ῥιφθεὶς⁹ εἰς τὸν ποταμὸν κολυμβῶν¹⁰ ἐπλησίασεν¹¹ εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην χωρὶς νὰ πάθῃ¹² τίποτε. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐτοποθέτησαν¹³ χαλκὴν εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς εἰς¹⁴ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἡφαίστου καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ παρέδωσαν εἰς τὴν ἀθανασίαν.

24. Ἀφιξις τῶν μυρίων εἰς τὴν Ἀρμενίαν.

Οἱ Ἕλληνες μετὰ πολλοὺς κόπους φθάνουν¹ ἐν καιρῷ νυκτὸς² εἰς κώμην καὶ διασκορπιζονται³ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου ἐκοιμήθησαν. Ὁ δὲ ἄρχων τῆς κώμης⁴ ταύτης ἐδείκνυεν εὐνοϊκὴν διάθεσιν⁵ πρὸς τοὺς Ἕλληνας· διότι προσ-

κληθείς ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος προσήλθε καὶ διέταξε τοὺς κατοίκους νὰ μοιράζουσι τὸ τροφίμα ἄφθονα εἰς τοὺς στρατιώτας. Τὴν ἐπομένην δὲ ἡμέραν ὁ Ξενοφῶν περιερχόμενος μὲ τὸν ἄρχοντα τῆς κώμης τὸ στρατόπεδον ἔβλεπε τοὺς στρατιώτας νὰ διασκεδάζουσι καὶ ἀπὸ πουθενὰ δὲν τοὺς ἀφηνεῖαν, παρὰ ἀφοῦ παρέθετον γεῦμα παντοῦ δὲ παρέθετον εἰς τὴν τράπεζαν κρέατα ἀπὸ ἀρνιά, ἀπὸ κασίκια, ἀπὸ μόσχους. Ἐδίδον δὲ ἀπὸ αὐτὰ εἰς τὸν Ξενοφῶντα καὶ ἐπέτρεπον εἰς τὸν κωμάρχην νὰ λαμβάνῃ, ὅτι ἤθελεν. Αὐτὸς δὲ ἐλάμβανε μόνον, ἂν τινα τῶν συγγενῶν εὔρισκεν αἰχμάλωτον καὶ διέτασσε τοὺς κατοίκους νὰ μοιράζουσι καὶ ἄλλα τροφίμα. Ἐρωτώμενος δὲ, ποία ἦ ἡ χώρα αὕτη, ἔλεγεν, ὅτι ἡ Ἀρμενία ἦτο.

25. Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς.

Ἦτό ποτε χρόνος, ὅτε θεοὶ μὲν ὑπῆρχον, ὄντα δὲ θνητὰ δὲν ὑπῆρχον. Ὅτε δ' ἦλθεν ὁ ὠρισμένος χρόνος τῆς δημιουργίας τούτων, οἱ θεοὶ ἀνεκάτευσαν γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἐδημιούργησαν τὰ ὄντα. Ὅτε δ' ἐπρόκειτο νὰ φέρουσι αὐτὰ εἰς φῶς, ἐπιτρέπουσι εἰς τὸν Προμηθεά καὶ Ἐπιμηθεά νὰ μοιράσουσι εἰς ἕκαστον δυνάμεις. Ἐνῶ δὲ ὁ Προμηθεὺς ἐμοίραζεν, ὁ Ἐπιμηθεὺς ἐστέκετο πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐβοήθει. Καὶ εἰς ἄλλα μὲν ἔδωκεν ἰσχύν, ἄλλα δ' ἔκαμε ἀσθενέστερα. Ἐδυνάμωσε δὲ ὅλα μὲ διαφόρους δυνάμεις, ὥστε νὰ διαθέτουσι ὅλα τὰ μέσα πρὸς σωτηρίαν. Ἐνέδυε δὲ ταῦτα μὲ τρίχας καὶ μὲ δέρματα διὰ τὰ κρύα.

26. Χορὸς Θρακῶν.

Ἀφοῦ οἱ Ἕλληνας ἀπεφάσισαν νὰ διασκεδάσουσι, πρῶτον μὲν ἐθυσίασαν τὰ αἰχμάλωτα βόδια, ἔπειτα δὲ ἐξηπλωμένοι εἰς σκαμνιά ἐδειπνοῦσι. Ἐγέμιζον δὲ τὰ κε-

ράτινα ποτήρια ἀπὸ κρασί καὶ ἔπινον. Ἄφου δὲ ἔγιναν αἱ σπονδαί, ἐπήγαν⁷ εἰς μέρος⁸ θεατροειδές, ὅπου δύο Θράκες, ἀφου ἐνεδύθησαν⁹ τὰ ὄπλα, ἤρχισαν νὰ πηδοῦν¹⁰ καὶ νὰ χορευοῦν¹¹ κρατοῦντες μαχαίρας εἰς τὰς χεῖρας. Αἴφνης ἐφάνη¹² εἰς ὄλους, ὅτι ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο¹³ εἶχε κτυπηθῆ¹⁴ καὶ εἶχεν ἀποθάνει. Οἱ Παφλαγόνες ἐφώναζαν¹⁵ δυνατά.¹⁶ Καὶ ὁ μὲν νικητής, ἀφου ἀφήρησε τὰ ὄπλα τοῦ ἐξηπλωμένου, ἐβγήκεν ἔξω¹⁷ ἀπὸ τὸ στάδιον, οἱ δ' ἄλλοι Θράκες ἔφερον ἔξω¹⁸ τὸν ἄλλον ὡς πεθαμένον, πράγματι ὁμοῦς ἐγνώριζον,¹⁹ ὅτι οὐδὲν εἶχε πάθει.²⁰

27. Χορὸς Αἰνιάνων καὶ Μαγνήτων.

Ἄλλοτε πάλιν εἰς¹ διασκέδασιν ἐχόρευσαν οἱ Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες τὸν ἐξῆς² χορὸν. Ἐσηκώθησαν δύο καὶ ὁ μὲν ἓνας μετέβη δῆθεν³ εἰς τὸν ἀγρὸν διὰ νὰ μαζεύσῃ καρποὺς. ἐφαίνεται⁴ δὲ φοβισμένος,⁵ διότι⁶ ἐγνώριζεν,⁷ ὅτι λησται προσήρχοντο⁸ πολλάκις ἢ διὰ νὰ καύσουν τὰ σπαρτὰ ἢ διὰ νὰ ἀρπάσουν⁹ τι. Αἴφνης βλέπει, ὅτι ληστής ἐκάθητο πλησίον¹⁰ καὶ ἀμέσως ἀρπάζει τὰ ὄπλα διὰ νὰ ἀποκρούσῃ¹¹ αὐτόν. Μετὰ πάλιν δὲ ἄλλοτε¹² μὲν ὁ ληστής συλλαμβάνεται¹³ ὑπὸ τοῦ γεωργοῦ, ἄλλοτε δέ,¹² ἐπειδὴ¹⁴ ἐκ φύσεως εἶναι¹⁵ ῥωμαλέος συλλαμβάνει τὸν γεωργὸν καὶ δεμένον τὸν ὀδηγεῖ¹⁶ εἰς τοὺς συντρόφους του. Κατορθώνει ὁμοῦς νὰ δραπετεύσῃ¹⁷ καὶ ἐπανέρχεται εἰς τοὺς συντρόφους, οἱ ὅποιοι μετὰ χαρᾶς¹⁸ τὸν ὑποδέχονται.

28. Διάλογος Ἀστυάγου καὶ Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου, ὅτε ἦτο παῖς.

 Ὁ Ἀστυάγης¹ λέγει πρὸς τὸν Κύρον «Παιδί μου, ἂν μένης κοντά μου,² θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα³ νὰ ἔρχεσαι πρὸς ἐμέ, ὅταν θέλῃς,⁴ καὶ θὰ σοῦ χρεωστῶ χάριν,⁵ ὅσον⁶ περισσοτέρως⁷ φρονᾷς⁷ καὶ ἂν⁸ ἔρχεσαι πρὸς ἐμέ. Ἐπειτα γνώριζε,

ὅτι θὰ μεταχειρίζεσαι.⁹ τὰ ἄλογά μου καὶ ὅσα ἄλλα θέλεις, θὰ σοῦ δώσω δὲ καὶ ὡς συμπαίκτης παιδιὰ καλὰ καὶ θὰ σοῦ προσφέρω ὅ,τι καὶ ἂν σοῦ ἀρέσκη». Ὁ δὲ Κῦρος ἐρωτηθεὶς, ποῖον ἀπὸ τὰ δύο προτιμᾷ¹⁰ νὰ μένη ἢ νὰ ἀπέλθῃ μαζὶ μὲ τὴν μητέρα του, ἀπήντησεν, ὅτι προτιμᾷ νὰ μένη. Ὅτε δὲ ἡ μητέρα του τὸν ἠρώτησε, διατί, ἀπήντησε. «Διότι, μητέρα μου, ἀπὸ μὲν τοὺς εἰς τὴν πατρίδα μου συνηλικιώ-
τας μου καὶ φαίνομαι καὶ εἶμαι ὁ καλύτερος καὶ εἰς τὸ ἀκόντιον καὶ εἰς τὸ τόξον,¹¹ ἀπὸ δὲ τοὺς ἐδῶ ἵππεῖς γνω-
ρίζω, ὅτι εἶμαι κατώτερος. Ἐάν λοιπὸν μένω ἐδῶ, ἐλπίζω ὅτι θὰ γίνω καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδῶ ἵππεῖς ὁ καλύτερος».

29. Ἡ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος θυσία τῶν Ἀθηναίων.

Οἱ Ἀθηναῖοι πληροφορηθέντες¹ τὴν συμφορὰν, ἣ ὁποία εἶχε συμβῆ² εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους εἰς³ τὰς Θερμοπύ-
λας, ἠπόρουν διὰ⁴ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον περιέλθει τὰ πράγματα.⁵ Διότι ἐγνώριζον⁶ ὅτι, ἐάν μὲν ἀντι-
επεξέλθουν⁷ κατὰ τῶν βαρβάρων κατὰ ξηράν, οὗτοι θὰ ἐπι-
πλεύσουν⁸ καὶ θὰ καταλάβουν⁸ τὴν πόλιν ἔρημον, ἐάν δὲ ἔμβουν εἰς τὰ πλοῖα, θὰ κυριευθῇ⁹ ἡ πόλις τῶν ὑπὸ τοῦ περσικοῦ στρατοῦ. Διὰ τοῦτο ἐφάνη καλὸν νὰ μεταφέρουν¹⁰
τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιὰ εἰς Σαλαμίνα καὶ νὰ ἐγκατα-
λείψουν¹¹ τὴν πόλιν, διὰ νὰ¹² μὴ ἀναγκασθοῦν νὰ μοιρά-
σουν¹³ τὴν δύναμιν. Ἀφοῦ λοιπὸν ἔβαλαν¹⁴ εἰς τὰ πλοῖα ὄλους αὐτούς, τοὺς μετέφερον εἰς Σαλαμίνα. Ὁ δὲ Θεμιστο-
κλῆς ὑπεσχέθη¹⁵ εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὅτι, ἂν νικήσουν
τοὺς βαρβάρους, θὰ ἀνοικοδομήσῃ ὄλους τοὺς ναοὺς καὶ τὰς οἰκίας. Ὅτε δὲ μετ' ὀλίγον εἰς Σαλαμίνα οἱ Λακεδαιμόνιοι ἤθελον¹⁶
νὰ καταπλεύσουν εἰς τὸν Ἴσθμόν, ὁ Θεμιστοκλῆς ὑπενθύμισεν¹⁷ εἰς αὐτούς, ὅτι οἱ μὲν Ἀθηναῖοι οὐδόλως ἐνδιεφέρθησαν¹⁸
διὰ τὰς Ἀθήνας, αὐτοὶ δὲ φροντίζουσιν,¹⁹ πῶς νὰ ἐξεύρουν²⁰ ἀσφάλειαν διὰ τὴν Πελοπόννησον.

Ἐπειδὴ δὲ κουρασθεῖς²¹ δὲν κατώρθωνε²² νὰ τοὺς πείσῃ, τοὺς ἐξεβίασε²³ μὲ τὸν γνωστὸν τρόπον²⁴ νὰ ναυμαχήσουν εἰς τὴν Σαλαμίνα.

30. Πρόξενος ὁ Βοιωτίας.

Ὁ Πρόξενος ὁ Βοιωτίας ἤθελε¹ νὰ γίνῃ ἀνὴρ ἱκανὸς νὰ κάμνῃ μεγάλα ἔργα. Διὰ τοῦτο ἔδωκε πολλὰ χρήματα εἰς τὸν Γοργίαν.² Ἐδέχθη³ δὲ νὰ μετὰσχῃ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Κύρου, διότι ἐνόμιζεν, ὅτι τοιοῦτοτρόπως θὰ ἀποκτήσῃ⁴ ὄνομα καὶ δύναμιν καὶ χρήματα πολλά. Ἄν καὶ ὅμως⁵ ἦτο τοιοῦτος, οὐδέποτε ἐδέχθη δῶρα,⁶ καὶ ἐναντίον οὐδενός ποτε μετεχειρίσθη βίαν,⁷ ἀλλ' ἤθελε νὰ καρποῦται τὰ ἀγαθὰ μὲ δικαιοσύνην. Ἦτο δὲ φανερόν,⁸ ὅτι αὐτὸς ἐντρέπετο⁹ περισσότερον τοὺς στρατιώτας παρ' ὅ,τι¹⁰ αὐτοὶ ἀγαποῦσαν¹¹ καὶ ἐσέβοντο¹² αὐτόν. Ἐνόμιζε δέ, ὅτι ἦτο ἀρκετὸν διὰ νὰ ἐπιβάλλεται¹³ εἰς τοὺς στρατιώτας τὸ νὰ ἐπαινῇ¹⁴ μὲν τοὺς καλοὺς, νὰ μὴ ἐπαινῇ δὲ τοὺς ἀδικοῦντας. Τόσον δ' ἐφρόντιζε¹⁵ διὰ τοὺς στρατιώτας, ὥστε οὐδεὶς ἠγναντιοῦτο πρὸς αὐτόν, καὶ ὅλοι ἔκαμνον τὴν δουλείαν των¹⁶ μὲ προθυμίαν.

31. Στρατὸς Κύρου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ τοῦ Κροΐσου μετὰ τῶν συμμάχων του.

Ὁ Κροΐσος εἶχεν ἵππεῖς μὲν δεκαπέντε χιλιάδας, πεζοὺς δὲ τρεῖς φορές περισσοτέρους. Ὁ ἄρχων τῆς Φρυγίας ἵππεῖς μὲν ὀκτὼ χιλιάδας, πελταστὰς δὲ τεσσαράκοντα χιλιάδας. Ὁ βασιλεὺς τῆς Καπαδοκίας ἕξ χιλιάδας πεντακοσίους ἵππεῖς καὶ πεζοὺς ὅχι ὀλιγώτερον ἀπὸ τριάκοντα χιλιάδας. Οἱ δὲ σύμμαχοι Ἕλληνες εἶχον ἵππεῖς μὲν περίπου¹ τρεῖς χιλιάδας, πελταστὰς δὲ περὶ τὰς εἴκοσι χιλιάδας. Ὅλοι δὲ μαζὶ² εἶχον ἄρματα διακόσια δέκα. Ὁ Κύρος δὲ εἶχεν ἵππεῖς μὲν ὀλιγωτέρους ἀπὸ³ τὸ τρίτον τῶν
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἐχθρῶν, πεζοὺς δὲ περίπου μισοὺς. ³ Ἦσαν ὅμως γυμνασμέ-
νοι οὗτοι καλύτερον καὶ ὑπέφερον ⁴ τὴν πείναν, τὴν δίψαν
καὶ τὰς κακουχίας ⁵ τοῦ πολέμου, διότι ἔκαμνον πορείας
μακρὰς δύο καὶ καὶ τρεῖς φορές τὴν ἑβδομάδα. Εἶχον δὲ
καὶ φρόνημα πολεμικώτερον.

32. Προσόντα στρατηγοῦ.

Εἶναι ἀνάγκη ὁ στρατηγὸς ¹ νὰ εἶναι ² ἱκανὸς νὰ παρα-
σκευάζῃ ³ τὰ ἀφορῶντα ⁴ τὸν πόλεμον καὶ ἱκανὸς νὰ προ-
μηθεύεται ⁵ τὰ τρόφιμα διὰ τοὺς στρατιώτας καὶ ἐπιδέξιός
εἰς τὸ νὰ ἐφευρίσκη ⁶ πολλὰ μέσα: Πρὸς δὲ πρέπει νὰ
ἀγαπᾷ ⁷ τοὺς κινδύνους ὁ στρατηγὸς καὶ τοὺς πολέμους, νὰ
εἶναι ἱκανὸς ⁸ διὰ τὸν πόλεμον καὶ νὰ ἔχη ⁹ διοικητικόν.
Ἐπίσης ὁ καλὸς στρατηγὸς εἶναι καὶ ὑπομονητικὸς ¹⁰ καὶ
προφυλακτικὸς ¹¹ καὶ ἱκανὸς δι' ἐπιθέσεις. ¹² Εἶναι δὲ ἀνάγκη
νὰ ἔχη ἀρετὰς ἐκείνος, ποὺ πρόκειται νὰ χρηματίσῃ ¹³ στρα-
τηγός, δηλ. νὰ εἶναι ἀπλὸς μὲν τοὺς τρόπους, νὰ ἔχη δὲ καὶ
ἄλλα πολλὰ προσόντα καὶ ἐκ φύσεως ¹⁴ καὶ ἐξ ἐπιστήμης. ¹⁴

33. Καθήκοντα γυναικός.

Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ ἐπιστατῇ ¹ εἰς ὅλα, ποὺ ² πρέπει νὰ
ἐργάζεται ³ ἐντὸς τῆς οἰκίας: καὶ ὅσα φέρονται ⁴ ἀπὸ τὸν
ἄνδρα πρέπει νὰ δέχεται ⁵ καὶ νὰ ξεχωρίσῃ ⁶ ἀπ' αὐτὰ, ὅσα
πρέπει νὰ δαπανᾷ, ⁷ καὶ νὰ προνοῇ ⁸ διὰ τὰ λοιπὰ. Πρέ-
πει δὲ νὰ προφυλάσσεται, ⁹ ἵνα μὴ τὰ ἔξοδα ¹⁰ τὰ προωρι-
σμένα ¹¹ δι' ἓν ἔτος ¹² ἐξοδεύωνται εἰς ἓνα μῆνα. Καὶ νὰ
φροντίζῃ ¹³ δὲ μὲ ποῖα ἀπὸ τὰ φερόμενα εἰς τὴν οἰκίαν μαλ-
λιὰ πρέπει ¹⁴ νὰ γίνωνται ἐνδύματα. Ἐπίσης πρέπει νὰ
φροντίζῃ πῶς ¹⁵ τὸ ξηρὸ φῶμι νὰ γίνεται ¹⁵ φαγώσιμον. ¹⁶
Μία ὅμως ἀπὸ τὰς φροντίδας ¹⁷ τῆς γυναικὸς θὰ φανῇ ἴσως
ἄχαρις, ὅτι, ὅποιος καὶ ἂν ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας ἀρρωσταίνῃ, ¹⁸
πρέπει νὰ φροντίζῃ διὰ ¹⁹ νὰ θεραπεύεται.

34. Ἠθικὰ παραγγέλματα.

Πρῶτον μὲν νὰ σέβῃσαι¹ τοὺς θεοὺς ὄχι² μόνον θυσιάζων, ἀλλὰ καὶ μένων πιστὸς³ εἰς τοὺς ὅρκους. Νὰ τιμᾷς τοὺς θεοὺς καὶ πάντοτε μὲν, πρὸ πάντων⁴ δὲ μετὰ τῆς πόλεως. Νὰ δεικνύῃσαι⁵ πρὸς τοὺς γονεῖς τοιοῦτος, ὅποιοι⁶ θὰ ἦῤῃσαι⁷ νὰ δεικνύωνται πρὸς σὲ τὰ παιδιὰ σου.⁸ Ὅσα εἶναι αἰσχρὸν νὰ πράττῃς, αὐτὰ μήτε⁹ νὰ νομιζῇς, ὅτι εἶναι ὠραῖον¹⁰ νὰ λέγῃς. Νὰ μὴ¹¹ ἐλπίζῃς ποτέ, ὅτι θὰ κάμνῃς τι χωρὶς νὰ σὲ καταλάβουν.¹² διότι καὶ ἂν τῶν ἄλλων τὴν προσοχὴν διαφύγῃς,¹³ θὰ τὸ ξέρῃς¹⁴ καλὰ μόνος σου. Νὰ φαίνῃσαι¹⁵ λοιπόν, ὅτι πράττεις ὅλα μὲ τὴν συναίσθησιν,¹⁶ ὅτι δὲν θὰ διαφύγῃς¹⁶ οὐδενὸς τὴν προσοχὴν· διότι καὶ ἂν πρὸς στιγμὴν¹⁷ τὸ ἀποκρύψῃς, ἀργότερον¹⁸ θὰ φωραθῇς.¹⁹ Τοὺς θεοὺς νὰ φοβεῖσαι, τοὺς γονεῖς νὰ τιμᾷς, τοὺς φίλους νὰ ἐντρέπῃσαι,²⁰ εἰς τοὺς νόμους νὰ ὑπακούῃς.²¹ Δύνασαι δὲ νὰ ἀποκτᾷς²² παρὰ πολὺ²³ καλὴν ὑπόληψιν, ἂν²⁴ ἀποδεικνύῃσαι νὰ μὴ πράττῃς, δι' ὅσα²⁵ μπορεῖ νὰ ἐπιτιμᾷς²⁶ τοὺς ἄλλους, ἂν τὰ κάμνουν.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

- 1.— 1. παράγω.— 2. πολύτιμος.— 3. δάσος.— 4. περνῶ τὸν καιρόν, μένω.— 5. καλλιερῶ.— 6. διασχίζω.— 7. κυνηγῶ.
- 2.— 1. ἀκρωτήριον Σούνιον εἶναι τὸ νοτιώτερον ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς.— 2. χωρίζω.— 3. στενὸς δρόμος.— 4. Νάξος, ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας νήσους τῶν Κυκλάδων· καλλιεργεῖται καὶ εὐδοκιμεῖ ἡ ἄμπελος καὶ εἶναι πλουσιωτάτη εἰς ὄπωροφόρα δένδρα.— 5. Δῆλος, μικρὰ νῆσος πλησίον τῆς Σύρου· ὀνομαστή τὸ πάλαι διὰ τὴν λατρείαν τοῦ Ἀπόλλωνος, κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς τῆς Ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας εἶχε καταστῆ τὸ κέντρον τῆς συμμαχίας καὶ εἰς αὐτὴν ἦτο τὸ κοινὸν ταμεῖον τῶν συμμαχικῶν εἰσφορῶν.— 6. ἀποβιβάζομαι.— 7. καταστρέφω.— 8. Τήνος, νῆσος τῶν Κυκλάδων β. δ. τῆς Σύρου.— 9. τὰ πράγματά σας. 10. ἀπὸ πολλοῦ.
- 3.— 1. πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης.— 2. κυβερνῶ.— 3. ὀνομάζω.— 4. λειβάδι.— 5. βόσκω.— 6. ἐποχή.— 7. στενοχωρία.— 8. συγκομιδὴ τῶν καρπῶν.— 9. ἀποθήκη.
- 4.— 1. Ἀνάχαρσις, Σκύθης ἐπισκεφθεὶς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐγνώρισε τὸν νομοθέτην Σόλωνα καὶ μαζί του ἐπισκέπτεται τὰ γυμναστήρια. Παραξενυόμενος διὰ τὸν τρόπον, μετὸν ὅποιον οἱ Ἀθηναῖοι ἀνατρέφουν τοὺς νέους, ζητεῖ ἀπὸ τὸν Σόλωνα πληροφορίας διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων εἰς τὰς Ἀθήνας.— 2. γεροντότεροι.— 3. μεταξὺ τῶν θεατῶν.— 4. γυμναστήριον.— 5. σωματικὴ διάπλασις.— 6. συντάκτης πολιτεύματος, νομοθέτης.— 7. κοντὰ εἰς τὴν γῆν.

- 5.—1. σχολεῖα.—2. ταπεινός, ἀνήθικος.—3. σχέσις.—4. αὐστη-
ρῶς.—5. ψευδής.—6. σταθερός.—7. φρόνιμος.—8. συν-
αναστρέφομαι.—9. λαμβάνω μέρος.
- 6.—1. παγίδα.—2. ἐντροπή.—3. νομίζω.—4. προσπλαθεῖ νὰ
παρασύρη.—5. συμβουλευώ.—6. λυποῦμαι, ἐνδιαφέρομαι
διὰ τι.—7. δὲν θὰ συνεβούλευες.
- 7.—1. παρουσιάζομαι.—2. νομίζω.—3. πλησιάζω τινα.—4.
συγκρατῶ.—5. ἐγγίζω.—6. ἀπομακρύνομαι.—7. ζητῶ νὰ
μάθω.—8. ἀπολαύω, μοιράζομαι.
- 8.—1. Νεῖλος ποταμὸς τῆς Αἰγύπτου διασχίζων αὐτήν· πηγάζει
ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν καὶ χύνεται εἰς τὴν Μεσόγειον
θάλασσαν.—2. εἶναι γεμᾶτος.—3. παχύνομαι.—4. γυμνός.
5. πόλις τῆς Αἰγύπτου ἀκμάσασα κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς 2ας
χιλιετηρίδος.—6. μέτρον μήκους τῶν ἀρχαίων ἰσοδυναμοῦν
μὲ 186 περίπου σημερινὰ μέτρα.—7. συναντῶ.—8. οἷ=
οἶ ὅποιοι.
- 9.—Ἐρμῆς θεὸς τῶν ἀρχαίων, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας·
ἦτο ἀγγελιοφόρος τῶν Ὀλυμπίων θεῶν.—1. τὰ χέλια, εἶδος
ψαριῶν, τὰ ὅποια ζοῦν καὶ εἰς θαλάσσας καὶ εἰς λίμνας καὶ
εἰς ποταμούς.—2. λυποῦμαι.—3. βυθίζομαι.—4. ὁ ἰδικός
του.—5. εὐχαριστοῦμαι.—6. εὐκολος.—7. εἰς τὸν ὅποιον.
—8. παρουσιάζομαι.—9. βλέπει.—10.—κρατῶ.
- 10.—1. ἀροτριοῦν.—2. οἱ βοσκοί.—3. ἐξέρχομαι πρὸς περιο-
δειάν.—4. κατευοδώνω.—5. σιδηρουργός.—6. κατεργαζό-
μενος τὰ δέρματα, βυρσοδέψης.—7. φαγώσιμος καρπὸς ξη-
ρός.—8. ἐπανέρχομαι.
- 11.—1. τεμάχιον.—2. τζίτζικας.—3. πτηνόν.—4. βλέπω.—
5. ἐάν.—6. θὰ ἦσο.
- 12.—1. Πηλεὺς, ἦρως ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Φθίας.—2. Θέτις,
θεὰ θυγάτηρ τοῦ Νηρέως, θεοῦ τῶν ὑδάτων.—3. καλός.—
4. ἀνάκτορον.—5. εἰς τὴν ὠραιότητα.—6. Ἦρα, σύζυ-
γος τοῦ Διὸς, βασίλισσα τῶν θεῶν, θεὰ τῆς οἰκογενειακῆς
ἑστίας.—7. Ἀθηνᾶ, θυγάτηρ τοῦ Διὸς, θεὰ τῆς σοφίας.—

8. Ἀφροδίτη, θεὰ τοῦ κάλλους.— 9. ἀναθέτω.— 10. τὸ παρᾶστημα.— 11. περικεφαλαία.
- 13.— 1. ζωγραφισμένος.— 2. βλέπει.— 3. κατατρόγωμαι.— 4. ὑψηλός.— 5. στολιζει.— 6. δαγκώνω.— 7. φυλακή.— 8. μπαίνει.— 9. ἐπέρχεται.— 10. τὸ μοιραῖον.
- 14.— 1. Ἴβυκος, ἔξοχος ποιητὴς καὶ μουσικός.— 2. σύντροφος.— 3. ἄρκετός.— 4. εἰς τὴν πατρίδα.— 5. θὰ ἐπανέλθω.— 6. περισσότερα.— 7. ἐμποδίζω.— 8. νὰ ἀφαιρέσωμεν.— 9. ἐπετοῦσαν.— 10. παρακαλῶ.— 11. καταδίδω.— 12. ὄχι.— 13. ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο.— 14. κάποιος.— 15. καταγγέλλω.
- 15.— 1. ἀσθένεια ὀφθαλμῶν, πονόματος.— 2. ὑποφέρω.— 3. μισθὸν παρέχω = ἀνταμείβω.— 4. ὅσα καὶ ἄν.— 5. διατάσσω, συνιστῶ.— 6. συμφωνία.— 7. συγχρόνως.— 8. σκέπτομαι.— 9. πιέζω.— 10. ὅταν.— 11. ἀρνοῦμαι.— 12. συνειφώνησα.— 13. νὰ ἴδω.
- 16.— 1. ζωγραφῶ.— 2. θέλω.— 3. προοδεύω.— 4. ἔχω σπουδὴν = δεικνύω ἐπιμέλειαν.— 5. οἶός τ' εἶμι = δύναμαι.— 6. δι' ἐκεῖνον, πού πρόκειται.— 7. ἐνδιαφέρει.— 8. δι' ἐκεῖνον, πού θέλει.
- 17.— Σαλαμίς, νῆσος τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου ἀντικρὺ ἀκριβῶς τῆς Ἀττικῆς. Εἰς τὸ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἀττικῆς στενὸν ἔγινε τῷ 480 π. Χ. ἡ ναυμαχία, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες κατεναυμάχησαν τὸν στόλον τοῦ Ξέρξου.— 2. Ἐλευσίς, πόλις τῆς Ἀττικῆς ἀπέχουσα ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἀνατολικῶς περίπου 1 1/2 ὥραν σιδηροδρομικῶς.— 3. Ἡ Ἰταλία ἰδίως ἢ κάτω καὶ ἡ Σικελία ἦσαν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα γεμάται ἀπὸ ἀποικίας ἀκμαζούσας· διὸ ἐλέγετο μεγάλη Ἑλλάς.— 4. κακοκαιρία.— 5. σκέπτομαι.— 6. χρήματα.— 7. θεός.— 8. χιτῶν, ἔνδυμα μαλακὸν λευκὸν, τὸ ὁποῖον ἐφορεῖτο κατὰ σαρκα, εἶδος ὑποκαμίσου.— 9. ἀρχίζω.— 10. τιμωροῦμαι.
- 18.— 1. ξαστεριά.— 2. τροφή τῶν θεῶν.— 3. ποτὸν τῶν θεῶν.— 4. συνηθίζω.— 5. περιφέρωμαι.— 6. λοιπόν.— 7. ἄρκετός.— 8. ἔδειχνε.— 9. περιπλανῶνται, κινοῦνται.— 10. λαμβάνει τὸν λόγον.— 11. οἱ περιγεγῶμενοι.

19. — 1. συνάπτω = ὑπανδρεύω. — 2. κεραμοποιός. — 3. ζητῶ νὰ μάθω. — 4. περυνῶ. — 5. πάρεστί μοί τι = ἔχω τι. — 6. βροχή. — 7. ποτίζω. — 8. Δημήτηρ, θεὰ τῆς γεωργίας. — 9. ἀπ' ἐκεῖ. — 10. ἔξακολουθοῦν νὰ εἶναι. — 11. γνωρίζω. — 12. διὰ ποίαν ἀπὸ τὰς δύο. — 13. βοήθεια.
20. — 1. ὑποφέρω. — 2. προστίθενται. — 3. δυστυχήματα. — 4. τὰ τρόφιμα, τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ζωὴν. — 5. τέλος. — 6. ἔτρωγε. — 7. ἐνίστε. — 8. βραβεῖον. — 9. κόπος. — 10. σηκώσης.
21. — 1. Τέμπη, εἶναι κοιλὰς κατὰ τὸν ῥοῦν τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης σχηματιζομένη· εἶναι περιφημος διὰ τὴν πλουσίαν βλάστησιν καὶ ἀπὸ τὰ ὠραιότερα τοπεῖα τῆς Ἑλλάδος. — 2. τρόπον τινά. — 3. τοποθεσία. — 4. γλυκά. — 5. μουσικὸν κελάδημα. — 6. εὐχαριστοῦμαι. — 7. πτηνόν.
22. — 1. μεταξύ. — 2. κατατάσσω. — 3. συναναστρέφομαι. — 4. εὐχαρίστως. — 5. Περικλῆς, ἄρχων τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰ μέσα τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ. ἡ ἐποχὴ αὐτοῦ ὠνομάζετο χρυσοῦς αἶων τῶν Ἀθηνῶν. — 6. Θεμιστοκλῆς, ὁ νικητὴς τῶν Περσῶν εἰς Σαλαμίνα. — 7. τέλος. — 8. ἐφαίνετο.
23. — 1. Λητώ, θεὰ, μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος. — 2. Νιόβη, θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου, ὅστις κατεδικάσθη εἰς μαρτύρια, διότι ἔχων τὸ προνόμιον νὰ παρακάθηται εἰς τὴν τράπεζαν τῶν θεῶν ἔλεγεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ μυστικὰ τῶν θεῶν. — 3. ὑπερηφανεύομαι. — 4. σέβομαι. — 5. κατορθώνω. — 6. ἐντροπή, σεβασμός. — 7. χύνονται.
24. — 1. εἰς συνέντευξιν ἔρχομαι. — 2. θεληματικῶς. — 3. ἔχω ἐμπιστοσύνην. — 4. διότι. — 5. με αὐτούς τοὺς ὄρους. — 6. παρατάσσω. — 7. ὁδηγός. — 8. μελετῶ κακόν τι κατὰ τινος. — 9. Τισσαφέρνης, σατράπης εἰς Μ. Ἀσίαν, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Ἀρταξέρξην τὴν προπαρασκευὴν τοῦ Κύρου διὰ τὴν ἐκστρατείαν.

- 25.— 1. καθ' ὅσον προχωροῦν.— 2. φυτρώνουν καὶ εὐδοκιμοῦν.— 3. ὁ ἔχων καλὰ σταφύλια.— 4. οἱ καθ' ὠρισμένην ἐποχὴν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας πνέοντες ἄνεμοι.
- 26.— 1. δασώδης.— 2. ὁ σχηματίζων δίνας.— 3. διαρρέω.— 4. λαμπρός, ὀνομαστός.— 5. μέρος.— 6. ἀπεσταλμένοι ἀντιπρόσωποι.— 7. φιλοξενία.— 8. περιφρονοῦμαι.— 9. ὑποχωρῶ.— 10. ἄσχημος.— 11. βλέπουν.— 12. διαγωγὴ.— 13. ἀλλοίμονον.
- 27.— 1. Διογένης, φιλόσοφος περίφημος.— 2. ξένος.— 3. ἀποδεικνύομαι.— 4. δις = δύο φορές.— 5. ἄπελπίς εἰμι = ἀπελπίζομαι.— 6. καταγγέλλω εἰς τὸ δικαστήριον.
- 28.— 1. πηγαῖω.— 2. μακράν.— 3. βόσκω.— 4. κόκκαλον.— 5. ἔάν.— 6. ὑποδεικνύω.— 7. Μαῖα, μήτηρ τοῦ Ἑρμοῦ.— 8. οἱ κάτω.
- 29.— 1. τρέφομαι.— 2. μαῦρος.— 3. χρῶμα.— 4. ὄωμαλέος.— 5. ἀνόητος.— 6. γνώστης.— 7. μνήμων εἰμί = ἐνθυμοῦμαι.— 8. ἐπιλήσμων γίγνομαι = λησμονῶ.— 9. εὐτυχισμένος.— 10. τοὺς ἑαυτοὺς των.— 11. θεωρῶ.— 12. ταλαίπωρος.
- 30.— 1. ἐνδοξος, ξακουστός.— 2. Μιλτιάδης, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, ὁ κυρίως συντελεστής τῆς νίκης εἰς τὸν Μαραθῶνα.— 3. ἀγαπητός.— 4. τριήρης = πλοῖον πολεμικὸν μὲ τρεῖς σειρὰς κωπηλατῶν.— 5. ἔλλειψις, ἀνάγκη.— 6. ἀνεκέρυξε.— 7. εἰσόδημα.— 8. ἐξοδεύω.— 9. πτωχός.— 10. φαγητά.— 11. συνακολουθῶ.— 12. ἐνδύομαι.— 13. ἀνταλλάσσω.
- 31.— 1. φιλονικῶ.— 2. μαλακός.
- 32.— 1. εὐχαρίστως.— 2. πρωί.— 3. εὐχαρίστως.— 4. κοιμοῦμαι.— 5. φαύλως ἔχω = ἀδυνατίζω.— 6. ὑπηρεσία.— 7. τρέλλα.
- 33.— 1. φρόνιμος.— 2. συνηλικιώτης.— 3. ἐντροπαλός.— 4. ὑποδεέστερος = κατώτερος.— 5. φίλιπός εἰμι = ἀγαπῶ τοὺς

ἵππους.— 6. φιλόθηρος = ὁ ἀγαπῶν τὸ κυνήγιον.— 7. σα-
τραπίης = διοικητῆς τῶν Περσῶν εἰς ὠρισμένην περιφέρειαν.

- 34.— 1. Λυδοὶ κάτοικοι τῆς Λυδίας, χώρας τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς
ὁποίας πρωτεύουσα αἱ Σάρδεις.— 2. φιλοξενῶ.— 3. ὑπε-
ρέχω.— 4. καλοτυγχίω.— 5. Κλέοβις καὶ Βίτων ἦσαν νέοι
ἐξ Ἄργους, υἱοὶ τῆς ἱερείας τῆς Ἥρας.— 6. εὐμενής.— 7.
κάλλιστος.— 8. ὀλιγώτερον.— 9. Μεγαρεῖς, κάτοικοι τῶν Με-
γάρων ἦσαν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἐχθροὶ τῶν Ἀθη-
ναίων.— 10. χαλεπῶς ἔχω = στενοχωροῦμαι.— 11. θάνατος.
- 35.— 1. ἀρχίζω.— 2. εὐκτική δηλοῦσα εὐχὴν.— 3. ἔλλειψις.—
4 εὖ πράττω = εὐτυχῶ.— 5. θεῖον σημεῖον: Οἱ ἀρχαῖοι
ἐπίστευον, ὅτι οἱ θεοὶ προδηλοῦν τὰ μέλλοντα εἰς τοὺς ἀν-
θρώπους διὰ διαφόρων μέσων.— 6. φροντίζω, σέβομαι.—
7. ἐν ἀπόρῳ εἰμί = εὐρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν.
- 36.— 1. νὰ ἴδῃ.— 2. καθαρὰ εὐκτική.— 3. τὸ ἄν λέγεται δυνη-
τικόν = δύνασθε νὰ . . . — 4. προσκαλῶ.— 5. τὸ πᾶν κά-
μνω.— 6. κατώρθωνε νὰ πείσῃ.
- 37.— 1. φιλονικῶ, μαλλώνω.— 2. ὑπήκοός εἰμί τινι = ὑπακούω
εἰς τινα.— 3. σπάζω.— 4. εἰς τὸν καθένα.— 5. ἀχείρωτός
εἰμί τινι = δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταβάλλωμαι ὑπό τινος.
- 38.— 1. συναντῶ.— 2. κοιμῶμαι.— 3. σκέπτομαι.— 4. κρότος,
θόρυβος.— 5. κουράζομαι.— 6. προφθάνω.— 7. ἔλαθον
ἀπολέσας = χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω ἔχασα.— 8. λεία.— 9.
περιορῶ = περιφρονῶ.
- 39.— 1. Ἀγησίλαος, βασιλεὺς τῶν Σπαρτιατῶν ἐκστρατεύσας
κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τετάρτου αἰῶνος κατὰ τῶν Περσῶν εἰς
Μ. Ἀσίαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων
ἀπὸ τοῦ Περσικοῦ ζυγοῦ.— 2. σιτηρά.— 3. προσφάγιον.—
4. ἀρμόζουν.— 5. ὅ,τι καὶ ἄν.
- 40.— 1. φωνήεις εἰμί = ἔχω φωνήν.— 2. κύριος.— 3. μαλλιά.—
4. μεγαλώνω.— 5. σκύλος.— 6. ὁ ὁποῖος.— 7. θὰ ἐκινδυ-
νεύετε.

- 41 — 1. Αἰνεΐας, ἥρωος τῶν Τρώων, ὀνομαστὸς διὰ τὴν εὐσέβειαν. Οὗτος μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας περιπλανηθεὶς ἔφθασε τέλος εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἔνθα ἴδρυσεν τὸ Λάτιον, ἀπ' ὅπου κατὰ τὴν μυθολογίαν κατάγονται οἱ Ῥωμαῖοι.— 2. αἰχμάλωτος.— 3. ἀποδεικνύομαι.— 4. λαμβάνω μαζί μου.— 5. περιφρονῶ.— 6. εὐχαριστοῦμαι.— 7. παρὰ πολύ.— 8. ἐν τιμῇ ἔχω = τιμῶ.
- 42.— 1. εἶμαι στενοχωρημένος.— 2. κατορθώνω.— 3. κάμνω συνθήκας.— 4. προφυλάττομαι.— 5. περισσότερον.— 6. ἀπομακρύνομαι.— 7. στενοχωροῦμαι.— 8. ἀποφασίζω.— 9. ἐμπόδιον.— 10. εὐρίσκω.
- 43.— 1. Σωκράτης, ὁ μεγαλύτερος φιλόσοφος τοῦ πέμπτου αἰῶνος, χρηματίσας διδάσκαλος τῶν περισσοτέρων Ἀθηναίων. Ἡ διδασκαλία του ὅμως ἀπεκάλυψε τὴν γυμνότητα τῶν σοφιστῶν, οἱ ὅποιοι διὰ τοῦτο τὸν κατηγόρησαν ὡς εἰσηγητὴν νέων θεῶν καὶ διαφθορέα τῶν νέων καὶ ἐπέτυχον τὴν εἰς θάνατον καταδίκην αὐτοῦ (399 π. Χ.).— 2. ζῶ ὡς πολίτης.— 3. διατάσσομαι.— 4. παρακινῶ.— 5. πίνω μέχρι τέλους.— 6. ἀρκεῖς.
- 44.— 1. Ἡρακλῆς, ἰδὲ ἄσκησιν 3 ἐκ τῆς νέας εἰς τὴν ἀρχαίαν.— 2. εὐρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν.— 3. πλησιάζω.— 4. ἀκολουθῶ.— 5. αἰροῦμαι = προτιμῶ.— 6. ἐφέπομαι τινα = ἀκολουθῶ τινα.— 7. ἔλλειψις.— 8. τὸ ἄν εἶναι δυνητικόν.— 9. λησμονῶ.
- 45 — 1. σῶφρων = φρόνιμος.— 2. Πλούτων, θεὸς τοῦ Ἄδου, ἀδελφὸς τοῦ Διὸς.— 3. συναθροίζομαι.— 4. εἰς τὰ δώματα τοῦ Ἄδου.— 5. εἰς τὴν οἰκίαν των.— 6. μηνύω = εἰδοποιῶ.— 7. ἤδομαι = εὐχαριστοῦμαι.
- 46.— 1. Δερκυλίδας, στρατηγὸς τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τὴν ἐκστρατείαν εἰς Ἀσίαν ἀντικαταστήσας τὸν Θίβρωνα.— 2. Μειδίας, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τῆς Μανίας, ἡ ὁποία ἦτο σατραπῆς τῆς Αἰολίδος· ταύτην φονεύσας παρέλαβε τὴν σατραπείαν, ἐξ ἧς καθηρέθη ὑπὸ τοῦ Δερκυλίδου.— 3. τιμωρῶ.— 4. πα-
- I. Ζούκη. Ἀναγνωστικὸν Ἀρχ. Ἑλλ. Γλώσσης, ἐκδ. 2α 8

ρατάσσω.—5. φιλοξενούμαι.—6. ἀπὸ κοινοῦ συνεξετάζω τι
— 7. λειβάδι.— 8. ἀπαριθμῶ.— 9. καταγράφω.

47.— 1. ἐνθαρρύνω.— 2. βέβαια.— 3. παρατ. τοῦ ὄρω=βλέπω.
— 4. ἐγκρατῆς εἶμι = ἀντέχω.— 5. εἰς τὰ ἔργα τοῦ πολέμου.

48.— 1. νικῶμαι, — εἶμαι κατώτερος.— 2. στενοχωροῦμαι.— 3.
κατορθώνω.— 4. προσκαλῶ.— 5. προσπαθῶ.— 6. γίγνομαι
ὑπό τινι = ὑποδουλοῦμαι εἰς τινα.

49.— 1. Γέλων, τύραννος ἐν Σικελίᾳ.— 2. σκέπτομαι.— 3. κα-
ταλαμβάνω.— 4. περιποιούμαι.— 5. παρακινῶ.— 6. οἱ ὀλι-
γαρχικοί, οἱ πλούσιοι.— 7. εἶμαι κύριος.— 8. ὑπηρετῶ.—
9. διατελῶ ποιῶν τι = συνεχῶς πράττω τι.— 10. πῶς γὰ...
— 11. ἀγαπῶ.— 12. ζητῶ.— 13. φρουρά.— 14. ὑποπτεύω.
— 15. ὑπόσχομαι.— 16. βάλλομαι ἀκοντίῳ = ἀκοντίζομαι.
— 17. κακῶς ποιῶ τινα = κακοποιῶ τινα.

50.— 1. νομίζω.— 2. φροντίς.— 3. ὅσων.— 4. ἔχω ἀνάγκην.—
5. τιμωρῶ.— 6. ἀπὸ αὐτούς.— 7. ἀφαιρῶ.— 8. φοβοῦμαι.
— 9. ὑποτάσσω.— 10. εὖ πράττω = εὐτυχῶ.— 11. βοηθῶ.

51.— 1. λεηλατῶ.— 2. τροφίμα.— 3. δοτ. πληθ. μετοχῆς τοῦ
ἐνεστ. τοῦ ῥήμ. ἀρώ· ῶ = ἀροτριῶ.— 4. τιμωρῶ.— 5.
πρέπει.

52.— 1. ἀνακοινώνω.— 2. εἶμαι θυμωμένος.— 3. κρίνω ἄξιον.—
4. ἔχω ἓνα ἡμερον, φίλον.— 5. λεηλατῶ.— 6. φονεύομαι.— 7.
κάμνω ἓνα ὑποχείριον.— 8. ἕξομοιῶ.— 9. προφυλάττομαι
ἐπίσης.— 10. ὀρθογώνιον τετράπλευρον.— 11. διαπεραιώ-
νομαι.— 12. εἶμαι γεμᾶτος.— 13. ἐκλέγω.— 14. τιμωροῦμαι.

53.— 1. Πλάτων, μέγιστος φιλόσοφος τῶν ἀρχαίων, μαθητῆς τοῦ
Σωκράτους καὶ συγγραφεὺς πολλῶν ἔργων.— 2. ἄγνωστος.
— 3. ὑποχρεώνω.— 4. συναναστροφή.— 5. πολὺ ἐνδιαφέ-
ρομαι, περιποιούμαι.— 6. ὀδηγῶ τινα.— 7. Ἀκαδήμεια, τό-
πος, ὅπου συνηθέστατα ὁ Πλάτων ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς
του πλησίον τοῦ Κολωνοῦ.— 8. γελῶ.— 9. ζηλεύω.

- 54.—1. τρέχω.—2. πλοῖον.—3. βλέπω.—4. παρακαλῶ.—5. προσπαθῶ.—6. κυνηγῶ.—7. σέβομαι.—8. συμφωνία.—9. κάμνω νεῦμα.—10. ἀφήνω.—11. χωρὶς νὰ ὀμιλήσῃ.—12. βοηθῶ.—13. ἀπαντῶ.—14. ὅσα.—15. ἀκούω.—16. θὰ σὲ εὐχαριστοῦσα.
- 55.—1. τὰ σπλάγγνα.—2. πηδῶ.—3. χοῖρος.—4. θεωροῦμαι ἄξιος.—5. τί θὰ ἔχω γιὰ κέρασμα;—6. ἔχω ἀνάγκην.—7. ἀποθνήσκω.—8. φεύγω.—9. πείνα.—10. ἀνιχνευτής.—11. αἰμάσσομαι = ματώνομαι.—12. ὀργίζομαι.—13. ξεγελῶ μὲ πανουργίαν.—14. τόσον.—15. ἐπαφή.—16. κρυφά.
- 56.—1. Μειράκιον, νέος ἡλικίας ἄνω τῶν 14 ἐτῶν.—2. Ζήνων, φιλόσοφος ἀρχαῖος ἐκ τῆς κάτω Ἰταλίας ἰδρυτῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς.—3. παραμονή, παρακολούθησις.—4. κτυπῶ.—5. ἡσυχάζω.—6. τόσος μεγάλος τὴν ἡλικίαν.—7. τὰ ἴδια.—8. θὰ ἤμην.—9. στολισμός.
- 57.—1. Πεισίστρατος, τύραννος τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸν ἔκτον αἰῶνα διοικήσας λαμπρῶς τὰς Ἀθήνας.—2. κύριος.—3. συνάθροισις τῶν πολιτῶν.—4. συμφιλιώνομαι.—5. ἔχω ἀνάγκην.—6. εὐγνωμονῶ.—7. βοηθῶ τινα.—8. μένω, περῶ τὸν καιρὸν.—9. πρὸς τὸ συμφέρον.
- 58.—1. Λαμπροκλῆς, νέος εὐγενῆς εἰς Ἀθήνας, φίλος καὶ μαθητῆς τοῦ Σωκράτους.—2. εἶμαι δυσηρεσθημένος.—3. εὐπάσχω = εὐεργετοῦμαι.—4. χάριν ἔχω τινί = εὐγνωμονῶ.—5. πόσον μεγάλος.—6. ποῖον ἐκ τῶν δύο.—7. ὁ καθεὶς ἀπὸ τοὺς δύο χωριστά.—8. ὡς πλεῖστα = ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα.—9. νομίζω.
- 59.—1. Φαλῖνος, Ἕλλην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀρταξέρξου βασιλέως τῶν Περσῶν.—2. Κλέαρχος, στρατηγὸς Λακεδαιμόνιος, συνεκστρατεύσας μετὰ τοῦ Κύρου κατὰ τοῦ Ἀρταξέρξου.—3. πλήθουσα ἀγορά: ἡ ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἦτο γεμάτη ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀπὸ τῆς 9 μέχρι τῆς 12 π.μ.—4. συνέβαινε.—5. προτρέπω.—6. νὰ παραδώσουν.—7. εὐχαρίστως.—8. ἀναλαμβάνω.—9. οἰοσδήποτε.—10. φαίνομαι εὐχάριστος.—11. εὐρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν.—12. ποτέ

ἕως τώρα. — 13. τόσον μεγάλος. — 14. ἐνθυμουμαι. — 15. ὁποῖος. — 16. εἶναι δυνατόν. — 17. νομίζω. — 18. δύναμαι. — 19. ποῖον ἀπὸ τὰ δύο.

60. — 1. Χάρων, ὁ μεταβιβάζων ἐπὶ πλοιαρίου διὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν εἰς τὸν Ἄδην. — 2. ἀπό ποῦ; — 3. ὁ ἀπὸ ἄλλο μέρος καταγόμενος. — 4. πορθμεῖα = ἀμοιβὴ μεταβιβάσεως εἰς τὸν κάτω κόσμον· ἦτο νόμισμα ἀργυροῦν, τὸ ὁποῖον ἔθετον εἰς τὸν νεκρὸν οἱ οἰκεῖοι, ἵνα αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν παραδώσουν εἰς τὸν Χάρωνα, διὰ νὰ τοὺς μεταβιβάσῃ εἰς τὸν κάτω κόσμον. — 5. οὔτε ὁ ἕνας, οὔτε ὁ ἄλλος ἀπὸ τοὺς δύο. — 6. σκότος.
61. — 1. ἀπὸ παντοῦ. — 2. συνορεύω. — 3. μεταχειρίζομαι. — 4. δέρμα ἀλώπεκος. — 5. σκάπτω. — 6. κτίζω, ἀνεγείρω. — 7. μορφαί.
62. — 1. Ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, ὁ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας. — 2. κυριεύω. — 3. οἱ θώρακες, τὰ κράνη (περικεφαλαῖαι) καὶ οἱ χιτῶνες ἦσαν ὅπλα ἀμυντικὰ τῶν ἀρχαίων, καθὼς καὶ αἱ κνημίδες καὶ αἱ ἀσπίδες. Ἐπιθετικὰ δὲ ἦσαν τὰ δόρατα, τὰ ἀκόντια, τὰ βέλη μὲ τὰ τόξα, τὰ ξίφη καὶ αἱ μάχαιραι. — 4. εὐρίσκω. — 5. καρφιά. — 6. ὁ ἐκ κεράμου κατεσκευασμένος. — 7. κάνιστρον. — 8. βραχιόλια. — 9. εὐνοϊκός, εὐμενής.
63. — 1. γνωστός. — 2. μαλλώνω. — 3. οἱ δύο. — 4. παράξενος. — 5. ἐπιδίδομαι. — 6. βοηθῶ. — 7. δίδω ἐκ φύσεως. — 8. συγχρόνως.
64. — 1. λαός. — 2. πολύ. — 3. γεμᾶτος. — 4. γεμᾶτος. — 5. ἀσφόδελος, φυτὸν φυτόμενον εἰς λειβάδια. — 6. εὐσπλαγχνικός. — 7. Ἠλύσια πεδία εἶναι τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπήγαινον αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἐναρέτων ἀνθρώπων. — 8. ναός.
65. — 1. ἀποκτῶ. — 2. κοινωνὸς γίγνομαι = μετέχω. — 3. ἀφήνω. — 4. ἀγοράζω. — 5. ἐπισκέπτομαι, ἐξετάζω. — 6. πηγαινῶ ἀπὸ κοντά, ἀκολουθῶ. — 7. χαμένος. — 8. εἶχεν ἀποδειχθῆ. — 9. στενοχωροῦμαι.

66. — 1. σῖτος πρὸς σποράν, σπόρος. — 2. ψήνω, καβουρδίζω. — 3. εἶχε δοθῆ χρησμός ὑπὸ τοῦ θεοῦ. — 4. κάμνω λάθος. — 5. Κόλχοι, λαὸς κατοικῶν εἰς τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν τοῦ Εὐξείνου Πόντου. — 6. καταπλέει.
67. — 1. προσέρχομαι, παρουσιάζομαι. — 2. συνάθροισις τῶν πολιτῶν Ἀθηναίων ἀποφασίζουσα διὰ πλειοψηφίας ἐπὶ ὅλων τῶν σπουδαίων ζητημάτων. — 3. ἀποκρούω. — 4. φανερόνω. — 5. δι' ὄνομα τῶν θεῶν. — 6. μένω σταθερός. — 7. προσέχετε. — 8. πῶς νά. — 9. ὅπως ἀρμόζει.
68. — 1. συναθροίζω. — 2. ἐκφαίνω πόλεμον = κηρύττω πόλεμον. — 3. εὐρίσκομαι εἰς δυσχερῆ θέσιν. — 4. ἐπιστολή. — 5. ἐπιστολή. — 6. ἐπὶ χαιρετισμοῦ ἐννοεῖται τὸ λέγει: χαιρετίζει. — 7. ὀργίζομαι. — 8. τὸ δυστύχημα.
69. — 1. θώραξ δερμάτινος. — 2. πρασινάδα. — 3. ἐντρέπομαι. — 4. ἀπλότης. — 5. πτηνά. — 6. μετὰ ταῦτα. — 7. ἐκβάλλομαι = ἐκδιώκομαι. — 8. κακοποιῶ. — 9. σπένδομαι = συνθηκολογῶ.
70. — 1. Ἰωλκός, πόλις τῆς Θεσσαλίας κατὰ τὴν ἀρχαιότητα κειμένη πλησίον τοῦ σημερινοῦ ἄνω Βόλου. — 2. ὁ ἔχων ἓν μόνον ὑπόδημα. — 3. δὲν ξεύρω. — 4. ῥητόν. — 5. φέρω εἰς πέρας. — 6. ἡ ἔχουσα πενήκοντα κωπηλάτας. — 7. πλοῖον.
71. — 1. Φινεύς, βασιλεὺς τῆς Σαλμυδησοῦ τῆς Θράκης καὶ ἔξοχος μάντις. — 2. σύντροφος. — 3. ἐντρέπομαι. — 4. τὸ ταξίδι. — 5. διὰ νὰ μὴ πᾶμε χαμένοι. — 6. ἀποδεικνύομαι. — 7. συνταξιδεύω. — 8. προωρισμένα. — 9. παρθένοι μὲ πτερὰ καὶ γαμψοὺς ὄνυχας, τέρατα μυθολογικά. — 10. Συμπληγάδες πέτραι, ἦσαν δύο μεγάλοι βράχοι ἀπὸ τὸ ἓν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς θαλάσσης. — 11. νὰ ἀπολύσουν. — 12. περιστερά. — 13. ἀποπλέω. — 14. ἀποτυγχάνω, σκοντάπτω. — 15. σημεῖον.
72. — 1. ἀπλώνω. — 2. ἐνθαυρνώνω. — 3. ὀργίζομαι. — 4. ὀρμίζομαι = ἀγκυροβολῶ. — 5. ὁ ἔχων χαλκοῦς ὀδόντας. — 6. φυτρώνω. — 7. ἀλείφω. — 8. βλάπτωμαι. — 9. ἀροτριῶ.
- Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

- 73.— 1. ἐξουσιάζω.— 2. παράδειγμα.— 3. ἐξορίζω.— 4. δυστυχῶ.— 5. μεταβάλλω.— 6. πολίτευμα.— 7. ἐκδιώκω.— 8. ἀπόδειξις.— 9. διατελῶ μεθιστάς = διαρκῶς ἐξορίζω.— 10. διαιρῶ.— 11. ἐκδιώκω.— 12. ἐνοῦμαι μέ τινα.
- 74.— 1. ἐκ φύσεως ἠνωμένος.— 2. γίνομαι.— 3. ἀλλάζω κατοικίαν.— 4. Ποσειδῶν, θεὸς τῆς θαλάσσης, ἀδελφὸς τοῦ Διὸς.— 5. φανερόνω.— 6. ἐγείρομαι.
- 75.— 1. ἐκθέτω νεογέννητον βρέφος.— 2. ἔχω ἀνάγκην.— 3. ῥίπτω.— 4. Παρθένιον, ὄρος τῆς Πελοποννήσου.— 5. σπῆλαιον.— 6. δάσος (κυρίως ἀπὸ δρυῶν).— 7. ἀντιλαμβάνομαι.— 8. ἐλαφρόνω.— 9. γεμίζω.— 10. συχνά.— 11. πηγαινοέρχομαι.— 12. συμφωνῶ.— 13. παραμελῶ.— 14. ἐξετάζω, ἐρευνῶ.— 15. παύω.— 16. κοιλάς.— 17. ποτιζόμενος ἀπὸ νερά.— 18. ἀπλή.— 19. ἐπιτρέπω.— 20. πλησιάζω.— 21. ἔρχομαι κοντά.— 22. διατρέχω.— 23. μέρος δάσους κατάφυτον ἀπὸ πυκνά δένδρα, ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τίποτε.
- 76.— 1. ὑπανδρεύω τινα.— 2. ὄφρις.— 3. κατατρώγω, φονεύω.— 4. σφίγγω.— 5. μανθάνω καλῶς.— 6. Κιθαιρῶν, ὄρος τῆς Ἀττικῆς· ὁ ζῶν εἰς τὸν Κιθαιρῶνα — Κιθαιρώνιος.— 7. Μινύαι, κάτοικοι τῆς Βοιωτίας.— 8. φόρος.— 9. Κρέων, βασιλεὺς τῶν Θηβῶν.— 10. βραβεῖον.— 11. τρελλαίνομαι.— 12. χρησιμοδοτῶ.— 13. ὑποχωρῶ, ὑπακούω.— 14. πράττω.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

- 77.— 1. ἀποφασίζω, κρίνω ὀρθόν.— 2. συμφώνως.— 3. διατάσσω.— 4. Νεμέα, ἡ δασώδης χώρα μεταξὺ Ἄργους καὶ Κορίνθου.— 5. ἐκεῖνος, ποὺ δὲν πληγώνεται.— 6. κρύπτομαι.— 7. δραπετεύω.— 8. ἀπαγορεύω ἄορ. ἀπείπον.
- 78.— 1. ὄφις ζῶν εἰς τὸ νερόν· νεροφίδι.— 2. λίμνη πλησίον τοῦ Ἄργους ἢ μᾶλλον πλησίον τῶν σημερινῶν Μύλων.— 3. ἐξέρχομαι.— 4. τὰ ζῶα, ποὺ βόσκουν.— 5. γνωρίζω.— 6. ἅμαξα με δύο τροχούς, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπέβαινον ὁ ἡνίοχος καὶ ὁ πολεμιστής.— 7. ὀδηγῶ τὸ ἄρμα.— 8. κατορθώνω.— 9. φυτρώνω.— 10. καίω.— 11. βέλος.
- 79.— 1. Ὁ ἔχων χρυσᾶ κέρατα.— 2. ἀφιερωμένος.— 3. τὸ ἔτος.— 4. κουράζομαι.— 5. Ἐρύμανθος, ὄρος εἰς τὴν Ἄρκαδιαν.— 6. ἀγριόχοιρος.— 7. συλλαμβάνω.— 8. καθαρίζω.— 9. μυρίζω ἄσχημα.— 10. τὸ δέκατον.— 11. Ἄλφειός, ποταμὸς τῆς Ἠλίδος.— 12. Πηγεῖός, ποταμὸς διαρρέων ὅλην τὴν Θεσσαλίαν.— 13. πλησίον.— 14. στρέφω τὰ ὕδατα δι' ὄχετοῦ εἰς ἄλλο μέρος.
- 80.— 1. Στυμφαλίδες ὄρνιθες, ἦσαν πτηνὰ σαρκοφάγα με σιδηρᾶς πτέρυγας ζῶσαι εἰς τὴν Στυμφαλίδα, λίμνην τῆς Ἄρκαδίας.— 2. βόσκω.— 3. δύναμαι.— 4. δὲν ἠξέυρω τί νὰ κάμω.— 5. κτυπῶ.— 6. κείμαι πλησίον.— 7. ἐκφοβίζω, τρομάζω.— 8. πετῶ πρὸς τὰ ἄνω.
- 81.— 1. ὁ εὐρισκόμενος εἰς Κρήτην (ταῦρος).— 2. γίνομαι κύριος, καταβάλλω.— 3. ἀπαιτῶ.— 4. πληγώνω.— 5. εἰς τὸ ἐξῆς.— 6. ἐλεύθερος.— 7. βλάπτω.— 8. κατατρώγω.— 9. λεηλατῶ.
- 82.— 1. ζώνη.— 2. γυναῖκες πολεμικαὶ κατοικοῦσαι εἰς τὰ νότια παράλια τοῦ Εὐξεινοῦ Πόντου.— 3. σέβομαι.— 4. φοβοῦ—
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

μαι.— 5. σημείον.— 6. θεληματικῶς.— 7. στρατοπεδεύω.—
8. ἔπειτα.— 9. ἐπιτίθεμαι.— 10. ἀγαπῶ.

83.— 1. Ἐσπερίδες ἦσαν νύμφαι, αἱ ὁποῖαι κατόκουν πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ ἐφύλαττον ἐντὸς κήπου χρυσαῖα μήλα.— 2. γίνομαι δεκτός.— 3. καταβάλλω.— 4. σηκώνω.— 5. ὀδηγοῦμαι.— 6. Ἄτλας, υἱὸς τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ τῆς Ἀσίας, ὁ ὁποῖος ἐκράτει ἐπὶ τῶν ὤμων τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν.— 7. κόπτω, μαζεύω.— 8. παρακαλῶ.— 9. λαμβάνω.— 10. ὀπλιζομαι μὲ θώρακα.— 11. βλάπτομαι.

84.— 1. ὁ ἀριθμός.— 2. συμποσοῦμαι.— 3. δέκα χιλιάδες ἀποτελοῦν μυριάδα.— 4. ἐκτός.— 5. διαλεκτοί.— 6. ἐκλέγομαι.— 7. πολεμικὰ πλοῖα μὲ τρεῖς σειρὰς κωπηλατῶν.

85.— 1. γεννῶ.— 2. εἶμαι τολμηρός.— 3. ὑστερῶ, εἶμαι κατώτερος.— 4. ἄρμα ὑπὸ τεσσάρων ἵππων συρόμενον.— 5. φέρομαι.— 6. διστάζω.— 7. ἐπιμόνως ζητῶ.— 8. ἐπιτρέπω, δίδω.— 9. καίπερ = ἄν καί, πάντοτε μὲ μετοχήν.— 9. ἐπιθυμῶ τὸν θάνατον.— 10. χαλαρός.— 11. ἐκφέρομαι = βγαίνω ἔξω.— 12. καίω.— 13. πλησιάζω.— 14. κλαίω (φωνάζω ἀλλοίμονον).— 15. στεροῦμαι.

86.— 1. διασκέδασις.— 2. ὁ παίζων αὐλόν.— 3. τραγουδιστής.— 4. ὑπηρέτης.— 5. διασκεδάζω.— 6. βασιλεύς.— 7. χρησμοδοτῶ.— 8. μνήμων εἶμι = ἐνθυμοῦμαι.— 9. βοσκός.— 10. ἔλεῶ, λυποῦμαι.— 11. ὑβρίζομαι.— 12. νόθος.

87.— 1. διευθύνομαι.— 2. παραμερίζω.— 3. κτυπῶ.— 4. δύναμις.— 5. τρέλλα.— 6. ζητῶ ἐπιμόνως.— 7. τόσον.— 8. ἀποδεικνύομαι.

88.— 1. Πύρρος, βασιλεὺς τῆς Ἠλείου, γενναιότατος καὶ περίφημος διὰ τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῶν Ῥωμαίων.— 2. ἐλέγκυς.— 3. παρατηρῶ.— 4. πλησίον.— 5. ἡσυχάζω.— 6. ὁ κύριος.— 7. ἐπιθέω = ἐπιτίθεμαι.— 8. πιάνομαι.— 9. τιμωροῦμαι.

89.— 1. καυχησιολογῶν.— 2. πολύ.— 3. Ρόδος, μία ἀπὸ τὰς Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

μεγαλυτέρας νήσους τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τὸ νότιον ἄκρον· σήμερον τελεῖ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἰταλίας. — 4. ταχύτης. — 5. πηδῶ. — 6. παρουσιάζω. — 7. ὅμως. — 8. ἀνάγκη.

90.— 1. στρατηγεῖον. — 2. μικρὰ δάση. — 3. μικρὰ δένδρα. — 4. ἔρχομαι. — 5. κάτοικοι τῆς Πισιδίας, χώρας νοτιανατολικῶς τῶν Σάρδεων. — 6. νὰ εὐρεθῇ ποίων πόλεων κάτοικοι ἦσαν οὗτοι καὶ ποῦ εὐρίσκονται αὐταί;

91.— 1. ἐξ ὅσων εἶναι. — 2. ἐπιλήσμων εἰμί = λησιμονῶ. — 3. θαυμαστός εἰμι = θαυμάζομαι. — 4. εὖ ποιῶ = εὐεργετῶ. — 5. ὑποτάσσω. — 6. ἐθίζω = συνηθίζω. — 7. νοῦς, φρόνησις, λογικόν. — 8. ὁ δυνάμενος νὰ διδαχθῇ.

92.— 1. εὐτυχησμένος. — 2. ὁ ἐκ σμαράγδου. — 3. ὁ ἐξ ἔλεφαντοστοῦ. — 4. ὁ ἔχων αὐλήν. — 5. θυσία. — 6. μνημεῖα πρὸς τιμὴν τῶν ἡρώων. — 7. ἀνεγείρομαι. — 8. ὁ τοῦ πάππου. — 9. ὁ τοῦ πατρὸς, πατρικός. 10. δασώδης. — 11. ὁ σχηματίζων δίνας. — 12. βλαστάνω. — 13. κατ' ἔτος. — 14. ὁ κατὰ μῆνα.

93.— 1. εἰς τὰ Μέγαρα: δηλοῖ τὴν ἐν τόπῳ στάσιν. — 2. εἰς Θήβας: δηλοῖ τὴν εἰς τόπον κίνησιν. — 3. δηλωτικὸν τῆς ἐν τόπῳ στάσεως. — 4. χωρὶς ἀμοιβῆν. — 5. πολὺ. — 6. φαίνομαι. — 7. ἄνεμος.

94.— 1. Πυρρηναῖα ὄρη εἶναι τὰ χωρίζοντα τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν Γαλλίαν. — 2. ὄγκος. — 3. φαρμακερός. — 4. ἐπιφέρων τὸν θάνατον. — 5. οἰκοδόμημα κατάλληλον διὰ τὴν κατασκευὴν πλοίων· εἶδος ναυστάθμου. — 6. ὁ ὑπὸ πυρὸς καεῖς. — 7. φλογώδης. — 8. ἀόρ. β' τοῦ ῥέω. — 9. σχηματίζομαι. — 10. οἱ ἐντόπιοι. — 11. πλούσιοι.

95.— 1. φιλόδοξος. — 2. ὁ ἔχων κατὰ νοῦν μεγάλα σχέδια. — 3. ἔνδοξος. — 4. ἔπαυσε. — 5. μυστικοπαθής. — 6. ὁ κρύπτων μέσα τού τι. — 7. τέλος. — 8. οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα εἶχον πλούσια εἰσοδήματα· εἶχον ὅμως ψηφίσει νόμον νὰ μὴ ~~σπατίζοντα~~ αὐτὰ διὰ πολεμικὰς προπαρασκευάς. Ὁ ψηφισθῆναι αὐτὰ ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τολήσας νὰ εἰσηγηθῆ τὴν χρησιμοποίησιν τούτων διὰ τὴν ναυπήγησιν πλοίων ἦτο ὁ Θεμιστοκλῆς.— 9. ναυτικός.— 10. κατανικῶ ἐν ναυμαχίᾳ.

96 — 1. ὠραῖος.— 2. εὐτυχής, πλούσιος.— 3. ἀκατάλληλος.— 4. ἀνάκτορα.— 5. ἀναπτύσσω, ἐκθέτω, διηγοῦμαι.— 6. ἀκρόπολις.— 7. αἱ ἐπάλξεις ἦσαν ἔργα ὀχυρωματικὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν.— 8. ἀντοχή.— 9. ὄνομαστός.— 10. σκαμμένοι.— 11. μέρος διὰ νὰ βαδίση τις, δρόμος.— 12 φρουρησις, φύλαξις.— 13 κατάλληλος.— 14. φρουρῶ τὴν νύκτα.

97.— 1. εὐδόκιμός εἰμι=εὐδοκιμῶ.— 2. ὁ ἔχων κακὰς συνηθείας.— 3. ὁ ἀγαπῶν τὸν στολισμόν.— 4. ὁ ζῶν καὶ τρεφόμενος εἰς τὰ ὄρη.— 5. οἱ ἀρχηγοὶ τῶν παλαιῶν οἰκογενειῶν.— 6. πορεία.— 7. ἱερεῖς μὲ μαντικὴν δύναμιν.— 8. βγαίνω ἔμπροσθεν τῆς παρατάξεως.— 9. οἱ ἀντίπαλοι.— 10. ὁ ὄπισθός τῶν νεκρῶν ἐχθρῶν ὁ περιερχόμενος εἰς χεῖρας τῶν νικητῶν.— 11. καρφώνω.

98.— 1. ὁ εὐκόλως μεταβαλλόμενος.— 2. ἐκεῖνος, ποὺ χορταίνει γρήγορα.— 3. ὁ ἀρκούμενος εἰς ὅσα μόνος αὐτὸς ἔχει.— 4. συντόμως.— 5. ὁ ἔχων καλοὺς τρόπους.— 6. ὁ ἀγαπῶν τοὺς φίλους.— 7. ὁ ἀγαπῶν τοὺς οἰκείους.— 8. ὁ ἔχων κακόν τι κατὰ νοῦν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

- 1.— 1. τις.—2. βιοτεύω.—3. ἐν+δοτικ.—4. θηρεύω.—5. σὺν.—
6. ὑπὸ+δοτ.—7. βαίνω.—8. αἰσθάνονται.—9. ἔτι διέφυγε=
διαφυγεῖν.—10. ἐσθίω.—11. ἔτι κρύπτεται=κρύπτεσθαι.—
12. ἐπιστρέφω.
- 2.— 1. Ὁ Κικέρων ἦτο πολιτικὸς καὶ μέγας ῥήτωρ τῶν Ῥωμαίων
ζήσας κατὰ τὸν 1ον π. Χ. αἰῶνα· συνέγραψε πλεῖστα ἔργα
εἰς Λατινικὴν γλῶσσαν, τὰ ὅποια καὶ σήμερον ἀναγιγνώσκον-
ται ἀπὸ τοὺς μορφωμένους· προσέφερε δὲ πολλὰς ὑπηρεσίας
εἰς τὴν πατρίδα του σφάσας αὐτὴν πολλὰκις ἀπὸ κινδύνους
ἑσωτερικοῦς.—2. ἤδη.—3. εἰς+αἰτιατ.—4. πολίτης.—
5. συμπροπέμπω.—6. δέχομαι.—7. ἀπλῆ δοτικὴ.—8. κα-
ταλάμπω.—9. ἴστασαν.—10. ἐπὶ+δοτικ.—11. ἐκ+γενικ.—
—12. ἐώρων.—13. σὺν αὐτῷ.—14. πάντες.
- 3.— Ἡρακλῆς: Ἡρῶς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ
τῆς Ἀλκμήνης. Κατ' ἐντολὴν τοῦ Διὸς ἐτέθη εἰς τὴν ὑπηρε-
σίαν τοῦ Εὐρυσθέως, βασιλέως τῶν Μυκηνῶν, κατ' ἐπιταγὴν
τοῦ ὁποίου ἐπετέλεσε τοὺς γνωστοὺς δώδεκα ἀθλους.—1.
σύνειμι μετὰ δοτικ.—2. ἀγαθός.—3. γίγνομαι.—4. μετὰ
γενικῆς.—5. σέβομαι παρά τινος.—6. αἰεί.—7. νῦν.—8.
ἀπλῆ δοτικ.—9. δεσπότης.—10. οἰκέτης.—11. ἀνέχομαι.—
12. ἀγάλλομαι μετὰ δοτικ.—13. ἤδομαι.—14. εὐφραίνομαι
μετὰ δοτικ.
- 4.— 1. ἐπιμέλεια+γενικ.—2. γέμω.—3. ἀγαλλίασις.—4. ἄμα.
—5. φέρω.—6. βιοτεύω.—7. ἐν+δοτικ.—8. θεραπεύω.
—9. ἀπλῆ δοτ.—10. ἐν τοῖς λειμῶσιν.—11. ἔνιοι.—12.
ἀπλῆ γενικ.—13. ὕλη.—14. ξυλεύομαι.—15. ἀλιεύς καὶ
ῥῆμα ἀλιεύω.—16. κοσμεῖται.—17. ὑπὸ+γενικ.—18.
κλιτύς.—19. ἀπλῆ δοτ.—20. ἐπιφαίνομαι.—21. οἱ πυροί.

- 5.—1. ἔν τινι. . . —2. παρὰ+αἰτ.—3. θίς.—4. καλός.—5. γέμω.—
6. ἱκανός.—7. διατέμνω.—8. ἀπλή γενική.—9. ἀρδεύω.—
10. ἀπλή γενική.—11. ναῦς δοτ.—12. πελάζω+δοτικ.
- 6.—Ἀντίοχος, βασιλεὺς τῆς Συρίας κατὰ τοὺς μετὰ τὸν μέγαν
Ἀλέξανδρον χρόνους ἰσχυρὸς καὶ ἱκανὸς βασιλεὺς.—1. στρα-
τεύω.—2. ἐπὶ+αἰτιατ.—3. ἔνα+ὑποτακτ.—4. ἐγγύς.—5. τὰ
πλείονα.—6. ἐν+δοτικ.—7. μετοχή.—8. ἀπηλλάγη.—9. Με-
τοχή κατὰ γενικ. πτώσιν.—10. ἔτι δὲν θὰ ἀποκρῦψουν· νὰ
γίνῃ ἀπαρέμφατον.—11. ἔτι φιλοξενοῦν· νὰ τεθῆ ἀπαρέμφ.
ξενίζω.—12. ἐν + δοτ.—13 μετοχή κατὰ γενικ.—14. ἀγαπῶ
τὰ κυνήγια=φιλόθηρός εἰμι.—15. ἄμα τῇ ἡμέρα.—16. θε-
ραπεύω.—17. ἀπ' ἐμοῦ.—18. οὐδεὶς ὑμῶν.—19. βασιλεύω.—
20 ἀπλή γενική.
- 7.—1. σκώπτω.—2. ἔτι.—3. ἄμα μετὰ μετοχῆς κατὰ γενικὴν
πτώσιν.—4. ἐπιφαίνομαι.—5. ἡσυχίαν ἔχω.—6. ἐ μὲν — ὁ
δέ.—7. δρέπομαι μετὰ γενικ.—8. διατρέβω.—9. οἴκοι.—10.
ἐπιθαίνω.—11. διαβαίνω.—12. φροντίδα ἔχω μετὰ γενικ.—
13. ὄμβροι.—14. ἔοικα μετὰ δοτ.—15. δεσπότης.—16. βλέ-
πω.—17. ἀπαλλαγῆναι μετὰ γενικῆς.—18. ἀσμένως.—19.
μέμνηται μετὰ γενικῆς.—20. ἀγάλλομαι.
- 8.—1. ἔξεστι.—2. μανθάνω.—3. βλέπω.—4. μέχρι + γενικῆς.
—5. τάττω.—6. ἄλς.—8. ἰχθυοίεις.—8. προϊόντες δέ.—9.
πλήρης μετὰ γενικῆς.—10. θήρ.—11. ἐκ + γενικ.—12. γε-
μάτος μυρωδιάν = εὐώδης.—13. ἀπλή γενική.—14. ὑπὸ +
αἰτιατ.—15. ἐν + δοτικῆς.—16. σώφρων.
- 9.—1. Ὅταν ἡ σύγκρισις γίνεται πρὸς τὸ σύνολον τῶν ὁμοειδῶν,
λαμβανομένων ὡς ἓν τι ὅλον, εἰς τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν τὸ ἐπί-
θετον τίθεται εἰς ὑπερθετικὸν βαθμὸν· ἐξηγεῖται δὲ εἰς τὴν
νέαν γλῶσσαν μὲ ἔναρθρον ἐπίθετον συγκριτικοῦ βαθμοῦ.—
2. ἀπλή γενική.—3. ἀπλή γενική.—4. ὑπέικω+δοτικ.
- 10.—1. Θὰ τεθῆ παρατατ. α' προσ. ἐνικ. τοῦ τυγχάνω καὶ θὰ
συνταχθῆ μὲ μετοχὴν.—2. οὕτω.—3. κύκλω.—4. καταλαμ-
βάνω.—5. ἀμφοτέρωθεν.—6. εἰσάγω.—7. ὀλιγάκις.—8. θὰ
τεθῆ αἰτιατ. πληθ. οὐδετέρου γένους ἔναρθρος τοῦ ἐπιθ. πο-
Φησιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

λύς.—9. πῶρος.—10. διὰ+αίτιατ. ζέστη=θέρμη.—11. φύομαι.—12. μετοχή.—13. γενική ἀπλή.—14. καλάμη.—15. πυρός.

11.—1. εὐκτική.—2. ἐὰν+ὕποτ.—3. ἔσει.—4. ἄ.—5. γινώσκω.—6. μή.—7. μεμάθηκα.—8. προσλαμβάνω.—9. ἐπιστήμαι.—10. ὁμοίως.—11. αἰσχρός.—12. ἐν.—13. εὐκτική ἀορίστου+ἄν.—14. δέχομαι=λαμβάνω: ἄορ. 6' ἔλαβον.—15. 8.—16. νὰ τεθῆ ἄορ. 6' εὐκτ.+ἄν τοῦ παρέχω: ἄορ. 6' παρέρσχον.—17. καταναλίσκω.—18.—σχολή.—19.—δυνήση.—20. ἄ.—21. εὕρηκα.—22. κρείττων.—23. τὰ μέν, τὰ δέ.—24. ταχύ.—25. ἀφίημι.—26. ἀττική σύνταξις.—27. μή+ὕποτακτ. ἄορ. 6' τοῦ ἀποκάμνω.—28. νὰ τεθῆ μετοχή τοῦ ἐπαγγέλλομαι.—29. νὰ τεθῆ αίτιατ. πτώσις.—30. ἕνεκα τοῦ+ἀπαρεμφ.—31. τοῦ ποιῆσαι.

12.—1. ἐσθίω: νὰ τεθῆ μετοχή κατὰ δοτικ.—2. ἄορ. τοῦ προστρέχω, προσέδραμον.—3. εὐκτική τοῦ ἕξει.—4. ἐν+δοτικ.—5. εἰ+εὐκτ.—6. τῶν πρὸς τὸν πόλεμον.—7. εὐκτική εἰς γ' πληθ.—8. μετοχή.—9. ἐπί.—10. εὐκτική τοῦ κατείδον.—11. ἔναντι.—12. καθήκω.—13. παιδίσκω.—14. εὐκτική.—15. πέτρα.—16. ἀντρώδης.—17. μετοχή κατὰ δοτικῆν.—18. ἔδοξεν αὐτοῖς.—19. διαβῆναι.—20. ἔχω.—21. σπένδω.—22. εὐχεσθαι.

13.—1. Θὰ τεθῆ ἀπλή αἰτ. τὰ πολεμικά.—2. ἔχοντες.—3. πορεύομαι.—4. ἐθίζομαι.—ἐνταῦθα θὰ τεθῆ: διὰ τὸ+ἀπαρέμφατον.—5. ἀνέχομαι.—6. πόνος.—7. ἀνάγκη ἐστὶ νὰ τεθῆ: ἐπεὶ+εὐκτική τοῦ δεῖ.—8. εὐνάζομαι.—9. θάλαπος.—10. λείπομαι.—11. οἶός τ' εἰμί.—12. διώκομαί τινα.—13. αὖ.—14. οἱ οἰκεῖοι.—15. αὐτοί.

14.—1. ἀπαλλάττομαι+γεν.—2. πολέμιος.—3. ἔφθασα=ἄφικόμεν.—4. ὑπὸ+γενικ.—5. ἐπιχώριοι.—Θήχης: ὄρος εἰς τὸν Πόντον πλησίον τῆς Τραπεζοῦντος, ἀπ' ὅπου οἱ μύριοι τοῦ Κύρου ἀντίκρυσαν τὸ πρῶτον θάλασσαν κατὰ τὴν κάθοδον.—6. αἶομαι ἄορ. ᾤήθην.—7. ἔπομαι.—8. συγκριτ. τοῦ μέγας.—9. ἐγγύς γίγνομαι.—10. αἰσθάνομαι.—ἄορ. 6' ἤσθά-

μην.—11. ἄκρον.—12. εὐκτική.—13. περιβάλλω.—14. ἀλλήλους.

- 15.—1. ἀπλή γενικ.—2. διαλέγομαι· νὰ τεθῆ μετοχ.—3. δοκεῖ.—4. ἀπαρέμφ. + ἄν.—5. ἡγοῦμαι.—6. ὄρω.—7. ἐπιμελοῦμαι + γενικ. νὰ τεθῆ εὐκτική.—8. εὐκτική.—9. πειρῶμαι : νὰ τεθῆ μετοχή.—10. κτῶμαι.—11. μετοχ. τοῦ εἰμί.—12. ἄρρωστῶ.—13. νὰ τεθῆ μετοχ.—14. τελευτῶ.—15. ἡγοῦμαι.—16. ἐπί + δοτικ.—17. ἐλαττοῦμαι.—18. εἶ· νὰ τεθῆ εὐκτική.—19. ἀθεράπευτον.—20. δέομαι.—21. ὀλιγωρῶ.—22. νὰ τεθῆ παρατατικὸς μετὰ τοῦ ἄν τοῦ ῥήμ. δεῖ.
- 16.—1. εὐκτική.—2. σφόδρα.—3. θηρῶ.—4. εἰ μετ' εὐκτικ.—5. πυνθάνομαι.—6. παρὰ μετὰ γενικῆς.—7. θαρρῶ.—8. ἀσινής.—9. εὐκτικὴ τοῦ δεῖ.—10. φυλάττομαι.—μέσο. ἄόρ.—11. δυσχωρία.—12. μετοχή.—13. ἐπιλανθάνομαί τινος.—14. κελεύω.—15. ἐφ' ᾧ.—16. δῆ.—17. ἀνιῶμαι.—18. ἐνθουσιῶ.—19. εἰσκομίζω.—20. αὐτός.—21. εὐκτική.—22. ἀπλή δοτική.
- 17.—1. ἀπαρέμφατον.—2. αἰτιατική.—3. δῆ.—4. ἀπλή γενική.—5. ἓνα τινά.—6. οἶός τ' εἰμί : εὐκτική.—7. ἀποχωρῶ.—8. κατελήφθην.—9. θεωρῶ.—10. δοτική.—11. περιρρέω τι.—12. ἐκ τούτου.—13. χωρίον.—14. μετοχ.—15. ἀπόλλυμαι ἄόρ. ἕ' ἀπωλόμην.
- 18.—1. χαλεπῶς φέρω μετὰ δοτικ. ἀπλῆς.—2. τὰ παρόντα πραγματα.—3. εἰμί.—4. ἐμός.—5. φεύγω.—6. ἀπλή αἰτ.—7. καθηδουπαθῶ μετὰ δοτ. τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμ.—8. δαπανῶ.—9. σὺν + δοτ.—10. ἀφαιροῦμαι τινά τι.—11. ἐν + δοτ.—12. δέομαί τινος.—13. εὐκτική.—14. ἀνθ' ὧν.—15. εὐεργετοῦμαι = εὐ πάσχω.—16. συμπορεύομαί τινι.—17. μετοχὴ κατ' αἰτ.—18. χρῶμαι.—19. αἰροῦμαι.—20. ἔ, τι ἄν + μεθ' ὑποτ.—21. ἄγομαί τινα.—22. ἔπομαι.—23. αἰτιατ.—24. ἀπαρέμφ. + ἄν.
- 19.—1. χάριν ἔχω τινί.—2. τυγχάνω τινός.—3. ἀπλή γενική.—4. μετὰ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν, ὅταν ἀκολουθῆ τὸ «καὶ ἄν», εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀποδίδεται μετὰ τοῦ ἄν + ὑποτακτ.—5.

δεῖ.— 6. προσφέρω. εὐχαριστήριον. θυσίαν. = θύομαι χαριστήρια.— 7. ἀπλή δοτική.— 8. τελεῖται τι.— 9. πυνθάνομαι.— 10. αὐτός.— 11. εὐκτ. ἄορ. + ἄν.— 12. ἀρετή.— 13. ἄμα.— 14. σπένδομαι. ἄορ. ἐσπείσάμην.— 15. δειπνοποιούμαι.— 16. εἰ + εὐκτικῆς.

20.— 1. αἰτιατική.— 2. κυανοῦς.— 3. ἀπαρεμφ.— 4. ἔμπλεως + γενικ.— 5. νεώς.— 6. τὰ βασιλεία.— 7. σιδηροῦς.— 8. χαλκοῦς.— 9. ἔχω χρῶμα κεράμου = κεραμοῦς εἰμι.— 10. περὶ + αἰτ.— 11. ἐν ἀγορᾷ.— 12. ἐγὼ ἀποφασίζω. = δοκεῖ μοι.— 13. ἀπαρεμφ.— 14. εὐνοῦς.— 15. δύσνοῦς.— 16. ἕλεως.— 17. ἄγγελος.

21.— 1. ἐστὶν.— 2. ἐξέδωκεν αὐτῷ.— 3. μέλλω.— 4. ἀπαρεμφ. μέλλοντος.— 5. ἐντέλλομαι.— 6. φαίνω.— 7. ὀρύττω.— 8. ἐπέθηκε.— 9. αἴρωμαι: νὰ τεθῆ ἢ μετοχὴ τοῦ μέσ. ἄορ. α κατὰ πτώσιν αἰτιατικῆν.— 10. ἐπὶ + αἰτιατ.— 11. κοῦρος.— 12. κόρη.— 13. διαφθείρομαι: νὰ τεθῆ μετοχὴ χρόνου παθητ. μέλλοντος κατ' αἰτιατ.— 14. καθειργμένος.— 15. ἀπόλωλα.

22.— 1. ἀπρωθῶ.— 2. κέκτημαι.— 3. ἐπείγομαι.— 4. ἐκτείνω.— 5. ἀποκτείνω.— 6. ἡ νοσηρὰ κατάστασις τῶν πραγμ. = τὰ νοσοῦντα πράγματα.— 7. ἐῶ.— 8. ἡσυχίαν ἔχω.— 9. μέσ. ἄορ. τοῦ δέχομαι.— 10. ἐν τούτῳ.— 11. μετοχὴ μέλλοντος.— 12. ἀπαρεμ. μέλ.— 13. ἀπανάγω.— 14. ἐπιλανθάνομαι.— 15. αἴρωμαι.— 16. ὁμολογεῖται.— 17. ἔκπλους.— 18. διασπείρομαι.— 19. συνακίζω.

23.— 1. παρασκευάζομαι. = 2. νὰ τεθῆ ἀπαρέμφ. μέσ. ἄορ. β'.— 3. μετοχὴ.— 4. πέραν.— 5. νὰ τεθῆ μέσ. ἄορ. β'.— 6. μετοχὴ μέσ. παρακ.— 7. ἀμύνομαί τινα.— 8. διακόπτω.— 9. ἀφήμι ἑμαυτόν.— 10. νήχομαι.— 11. προσμείγνυμί τινα.— 12. μετοχὴ.— 13. ἔστημι.— 14. ἐν + δοτικ.

24.— παραγίγνομαι.— 2. νυκτός.— 3. διασκεδάννυμαι.— 4. κωμάρχης.— 5. διατίθεμαι εὐνοῦς τινί.— 6. παθητ. ἄορ. τοῦ μεταπέμπομαι.— 7. διαδίδωμί τινα.— 8. ἢ ἐπιούσα ἡμέρα' νὰ τεθῆ δοτικ.— 9. περιτόν.— 10. σὺν + δοτικ.— 11. εὐωχοῦμαι: νὰ

- τεθῆ μετοχή.—12. οὐδαμόθεν.—13. ἀφήμι.—14. πρίν.—
 15. εὐκτική ἀορίστου.—16. ἄριστον.—17. οὐκ ἔστιν ὄπου
 οὐ.—18. ἐπὶ+αἰτιατ.—19. ἀπλῆ γεν.—20. ἀφήμι.—21.
 Εὐκτική τοῦ βούλομαι.—22. εἰ+εὐκτ.—23. εὐκτική ἀόρ.—
 24. εὐκτική.
- 25.—1. γένος.—2. εἰμαρμένος.—3. γέनेσις.—4. μείγνυμι καὶ κε-
 ράννυμι.—5. μέλλω.—6. ἐφήμι.—7. διαδίδωμι.—8. παρί-
 σταμαί τινι.—9. ὑπουργῶ τινι.—10. καθίστημι.—11. ἐπιρ-
 ρώννυμι.—12. δοτικ. ἀπλῆ.—13. μηχανῶμαι.—14. ἀμφι-
 ἔννυμι.
- 26.—1. γινώσκω.—2. εὐωχίαν ποιοῦμαι.—3. παρακειμ. τοῦ ἀλί-
 σκομαι νὰ τεθῆ μετοχή.—4. κατάκειμαι.—5. σκίμπους.—6.
 ἐμπίμπλημι.—7. μεταθίνω.—8. χωρίον.—9. ἐνδύομαι.—10.
 ἄλλομαι.—11. ὀρχοῦμαι.—12. δοκεῖ τινι.—13. ὁ ἕτερος.—
 14. ἀπαρέμφ. παρακ. 6' τοῦ πλήττομαι.—15. ἀόρ. 6' τοῦ
 ἀνακράζω.—16. μέγα.—17. ἐκθαίνω.—18. ἐκφέρω.—19.
 ἐπίσταμαι.—20. μετοχή.
- 27.—1. ἐν+δοτ.—2. εἶδε.—3. ὡς.—4. δοκεῖ.—5. δέδοικα.—6.
 ὅτι.—7. οἶδα.—8. εὐκτική.—9. μετοχή μέλλοντος τοῦ ἐμπίμ-
 πρημι.—10. παρακάθημαι.—11. ἀμύνομαί τινα.—12. ὅτε
 μὲν, ὅτε δέ.—13. ἀλίσκομαι.—14. ἄτε μετὰ μετοχῆς.—15.
 πέφυκα.—16. ἄγω.—17. ἀποδιδράσκω.—18. ἄσεμνος.
- 28.—1. Ἀστυάγης βασιλεὺς τῶν Μήδων, πάππος ἐκ μητρὸς τοῦ
 Κύρου.—2. παρὰ+δοτικ.—3. ἔχω τὸ δικαίωμα = ἔξεστέ
 μοι.—4. βούλομαι.—5. χάριν οἶδά τινι.—6. ὄσφ.—7. πλεο-
 νάκεις.—8. θὰ τεθῆ τὸ ἄν (ἀοριστολικόν) μεθ' ὑποτακτικῆς.—
 9. χρῶμαί τινι.—10. περὶ πλείονος ποιοῦμαι.—11. νὰ τε-
 θοῦν αἱ μετοχαὶ τοῦ ἀκοντίζω καὶ τοξεύω.
- 29.—1. πυνθάνομαι.—2. συμβαίνει=γίγνεται.—3. ἐν+δοτικ.—
 4. ἀπλῆ δοτικῆ.—5. τὰ περιεστηκότα πράγματα.—6. οἶδα.
 —7. ἀπαντῶμαί τινι. Ἐνταῦθα νὰ τεθῆ τὸ εἰ μὲ εὐκτικὴν
 μέλλοντος.—8. εὐκτικὴ ἀπλῆ.—9. ἀλίσκομαι.—10. κομί-
 ζομαι.—11. καταλείπω.—12. ἵνα μὲ ὑποτακτικὴν.—13.
 κατανέμω ἢ κατατέμνω.—14. εἰσβιβάζω.—15. ὑπισχνοῦμαι.

— 16. βούλομαι. — 17. υπομιμνήσκω. — 18. ενδιαφέρομαι διά τι=μέλει μοί τινος. — 19. επιμελοῦμαι. — 20. εὑρίσκομαι. Νά τεθῆ ὑποτακτική. — 21. ἀποκόμνω. — 22. νά τεθῆ ἄπλους παρατακτικός τοῦ πείθω. — 23. ἐκδιάζομαι. — 24. ἀπλή δοτική.

30. — 1. βούλομαι. — 2. Γοργίας, ἀπό τοὺς παλαιότερους ῥήτορας λαμβάνων πολλὰ χρήματα ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ὡς ἀμοιβήν τῆς διδασκαλίας του. — 3. ἀποδέχομαι. — 4. κτῶμαι. — 5. καίπερ μὲ μετοχήν. — 6. θωροῦμαι. — 7. βιάζομαί τινα. — 8. φανερός δ' ἦν νά ἐπακολουθήσῃ εἰδικὴ πρότασις. — 9. αἰσχύνομαι. — 10. ἦ. — 11. ἀσπάζομαι. — 12. εὐλαβοῦμαι. — 13. χειροῦμαί τινα. — 14. ἀπαρέμφ. ἔναρθρον. — 15. επιμελοῦμαί τινος. — 16. ἐργάζομαι.

31. — 1. περὶ ἢ ἀμφὶ μὲ αἰτιατικήν. — 2. σύμπαντες. — 3. ἦ. — 4. ὑπομένω. — 5. πόνος.

32. — 1. αἰτιατικὴ ἀπλή. — 2. ἀπαρεμφ. — 3. νά τεθῆ ἐπίθετον ἐκ τοῦ παρασκευάζομαι. — 4. τὰ εἰς τὸν πόλεμον. — 5. ἐπίθετον ἐκ τοῦ πορίζομαι. — 6. ἐπίθ. ἐκ τοῦ μηχανῶμαι. — 7. σύνθετον ἐκ τοῦ φιλῶ + κίνδυνος. — 8. ἐπίθετον ἐκ τοῦ πόλεμος. — 9. ἐπίθετον ἐκ τοῦ ἄρχω. — 10. ἐπίθ. ἐκ τοῦ καρτερῶ. — 11. ἐπίθ. ἐκ τοῦ φυλάττομαι. — 12. ἐπίθετον ἐκ τοῦ ἐπιτίθεμαι. — 13. στρατηγῶ νά τεθῆ μέλλων. — 14. δοτικὴ ἀπλή.

33. — 1. νά τεθῆ ἐπίθετον εἰς τέος ἐκ τοῦ ἐπιστατῶ μὲ γενικήν. τὸ δὲ πρόσωπον νά τεθῆ κατὰ δοτικήν. — 2. δοτ. τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας. — 3. ἐπίθετον ὡς ἄνω ἐκ τοῦ ἐργάζομαι. — 4. μετοχ. οὐδετ. τοῦ εἰσφέρομαι. — 5. ἐπίθ. ἐκ τοῦ ἀποδέχομαι. — 6. ἐκ τοῦ διανέμω. — 7. ἐκ τοῦ ἀναλῶ. — 8. ἐκ τοῦ προνοῶ μὲ γενικήν. — 9. ἐκ τοῦ φυλάττομαι. — 10. δαπάνη. — 11. κείμενος. — 12. ἐνιαυτός. — 13. ἐκ τοῦ ἐπιμέλομαι. — 14. δεῖ μετ' ἀπαρεμφ. — 15. ὅπως μὲ ὄριστ. μέλλοντος. — 16. ἐδώδιμος. — 17. μέλημα. — 18. κάμνω. — 19. ἵνα μεθ' ὑποτακτ.

34. — 1. εὐσεβῶ τὰ πρὸς τοὺς θεούς. — 2. μή. — 3. ἐμμένω τινί. — 4. μάλιστα. — 5. γίγνομαι πρὸς τινα. — 6. οἶος νά τεθῆ αἰτιατικὴ. — 7. εὐκτική μετὰ τοῦ ἂν χρόνου ἄορ. — 8. αἰτιατικὴ.

Γ. Ζούκη, Ἀναγνωστικὸν Ἀρχ. Ἑλλ. Γλώσσης, ἔκδ. 2α 9

- 9. μὴ μετὰ προστακτικῆς.—10. καλός.—11. τὸ μὴ νὰ συν-
δεθῆ μετὰ τοῦ ποτέ: μὴδέποτε.—12. κάμνω τι χωρὶς νὰ μὲ
καταλάβουν=λανθάνω ποιῶν.—13. λανθάνω τινά.—14. ξέρω
καλὰ μόνος μου=σύννοια ἐμαυτῶ.—15. Δοκῶ μὲ ἀπαρέμφ.
—16. ὡς μὲ μετοχὴν μέλλοντος.—17. παραυτίκα.—18.
ὕστερον.—19. ὀρῶμαι: νὰ τεθῆ παθ. μέλλων.—20. αἰσχύνο-
μαι.—21. πείθομαι.—22. ἀποκτῶ καλὴν φήμην=εὐδοκιμῶ
νὰ τεθῆ εὐκτική μετὰ τοῦ ἄν.—23. μάλιστα.—24. εἰ μὲ εὐ-
κτικὴν τοῦ φαίνομαι, μετὰ τὸ ὅποσον θὰ ἐπακολουθήσῃ με-
τοχή.—25. ἄ.—26. εὐκτικὴ μετὰ τοῦ ἄν.—27. μετοχή.

Τ Ε Λ Ο Σ

Π Ι Ν Α Ξ

ἐμφαίνων τὰ εἰς ἐκάστην ἄσκησιν διδασκόμενα
γραμματικὰ φαινόμενα.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

1. Οὐσιαστικά Β' κλίσεως, ἀρσενικά καὶ οὐδέτερα. Ὅριστική ἐνεστώτος ἐνεργητικῆς φωνῆς βαρυτόνων ῥημάτων. Ὅριστική τοῦ εἰμί.
2. Θηλυκά οὐσιαστικά Β' κλίσεως. Ὅριστική παρατατικοῦ βαρυτόνων ῥημάτων ἐνεργητ. φωνῆς. Ὅριστική παρατατικοῦ τοῦ εἰμί.
3. Οὐσιαστικά Α' κλίσεως θηλυκά εἰς -α καὶ -η.
4. Οὐσιαστικά Α' κλίσεως ἀρσενικά εἰς -ας καὶ -ης.
5. Ἐπίθετα δευτερόκλιτα τρικατάληκτα καὶ δικατάληκτα.
6. Ὅριστική μέσου καὶ παθητικοῦ ἐνεστώτος βαρυτόνων ῥημάτων.
7. Ὅριστική μέσου καὶ παθητικοῦ παρατατικοῦ βαρυτόνων ῥημάτων. Χρονικὴ αὐξήσις.
8. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα φωνηεντόληκτα εἰς -ως, -ως καὶ -υς, -υος.
9. » » » εἰς -υς, -εως καὶ -ις, -εως.
10. » » » εἰς -εὔς, -οῦς, -αῦς.
11. » » ἀφωνόληκτα (οὐρανικόληκτα. χειλικόληκτα).
12. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα ἀφωνόληκτα (ὀδοντικόληκτα). Οὐδέτερα μὲ χαρακτηριστ. τ.
13. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα ἀφωνόληκτα ἔχοντα πρὸ τῆς καταλήξεως ντ.
14. Ὅριστικὴ μέλλοντος καὶ ἀορίστου α' τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν ἀφωνόληκτων ῥημάτων, πλὴν τοῦ μέλλοντος τῶν εἰς -ίξω.
15. Ὑποτακτικὴ ἐνεστώτος καὶ ἀορίστου α' τῆς ἐνεργ. φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνόληκτων ῥημάτων. Ὑποτακτικὴ τοῦ εἰμί.
16. Ἀπαρέμφατον ἐνεστώτος, μέλλοντος, καὶ ἀορ. α' τῆς Ἐνεργητ. φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνόληκτων ῥημάτων. Ἀπαρέμφατον τοῦ εἰμί.
17. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα ἔρρινόληκτα (νόληκτα).
18. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα ὑγρόληκτα.
19. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα ὑγρόληκτα συγκοπτόμενα.
20. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα σιγμόληκτα εἰς -ας.
21. Οὐσιαστικά τριτόκλιτα σιγμόληκτα οὐδέτερα εἰς -ος.

22. Ούσιαστικά τριτόκλιτα σιγμόληκτα ἀρσενικά κύρια εἰς ἦς.
23. Ούσιαστικά τριτόκλιτα σιγμόληκτα εἰς -ὼς καὶ φωνηεντόληκτα εἰς -ὼ.
24. Ὀριστικὴ καὶ ἀπαρέμφατον τοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικοῦ τῆς ἐνεργητ. φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων.
25. Ἐπίθετα τριτόκλιτα φωνηεντόληκτα εἰς -υς.
26. Ἐπίθετα τριτόκλιτα ἀφωολήκτα τρικατάληκτα.
27. Ἐπίθετα τριτόκλιτα ἀφωολήκτα δικατάληκτα καὶ μονοκατάληκτα.
28. Μετοχὴ ἐνεστώτος, μέλλοντος, ἀορίστου ἀ' καὶ παρακειμένου τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων. Μετοχὴ τοῦ εἰμί, τοῦ ἐνεστώτος μέσης καὶ παθητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντ. καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων.
29. Ἐπίθετα τριτόκλιτα ὑγρόληκτα καὶ ἔρρινόληκτα.
30. Ἐπίθετα τριτόκλιτα δικατάληκτα εἰς -ης.
31. Ἀνώμαλα ἐπίθετα (πολύς, μέγας κ.λ.π.).
32. Ἐπιρρήματα.
33. Ὁμαλὰ παραθετικά ἐπιθέτων.
34. Παραθετικά ἀνωμάλων ἐπιθέτων, παραθετικά ἐπιρρημάτων.
35. Εὐδικτὴ ἐνεστώτος φωνηεντολ. καὶ ἀφωολήκτων βαρυτόνων ῥημάτων καὶ τοῦ ῥήματος εἰμί.
36. Εὐδικτὴ μέλλοντος, ἀορ. ἀ' καὶ παρακειμένου τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων.
37. Προστακτικὴ τοῦ ἐνεστώτος, ἀορίστου ἀ' καὶ παρακειμένου τῶν αὐτῶν ῥημάτων καὶ τοῦ ῥήματος εἰμί.
38. Ἐνεργητικὸς ἀόριστος β'.
39. Ἐπανάληψις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων.
40. Ἀντωνυμίαι προσωπικαί.
41. Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τοῦ μέσου καὶ παθητικοῦ ἐνεστώτος τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων.
42. Αἱ ἐγκλίσεις τοῦ μέσου μέλλοντος καὶ ἀορ. ἀ' μέλλον τοῦ εἰμί.
43. Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τῆς μέσης καὶ παθητικῆς φωνῆς τῶν φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωολήκτων ῥημάτων.
44. Μέσος ἀόριστος β'.
45. Παθητικὸς μέλλον καὶ ἀόριστος ἀ' καὶ β'.
46. Ἀντωνυμίαι κτητικαί.
47. Ἐνεστώς καὶ παρατατικὸς τῆς ἐνεργητ. φωνῆς τῶν συνηρημένων ῥημάτων εἰς -αω.
48. Ἐνεστώς καὶ παρατατικὸς τῆς μέσης φωνῆς τῶν συνηρημένων εἰς -άω.
49. Συνηρημένα εἰς -έω ἐνεργ. φωνῆς
50. Συνηρημένα εἰς -έω μέσης »
51. Συνηρημένα εἰς -όω ἐνεργ. »
52. Συνηρημένα εἰς -όω μέσης »

53. Οί ἄλλοι χρόνοι τῶν συνηρημένων ῥημάτων.
54. Ἐνώμαλος σχηματισμὸς τῶν ἄλλων χρόνων τῶν συνηρημένων. Κλίσις τῶν εἰς -έω ἐχόντων θέμα μονοσύλλαβον.
55. Ἐπανάληψις τῶν ἀνωτέρω.
56. Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι καὶ ἡ ἐπαναληπτικὴ αὐτός.
57. Αὐτοπαθεῖς καὶ ἀλληλοπαθεῖς ἀντωνυμίαι.
58. Ἐρωτηματικαὶ καὶ ἀόριστοι ἀντωνυμίαι.
59. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι.
60. Συσχετικαὶ ἀντωνυμίαι.
61. Οὐσιαστικὰ συνηρημένα Α' κλίσεως.
62. Συνηρημένα οὐσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα δευτερόκλιτα.
63. Δυϊκὸς ἀριθμὸς.
64. Ἀττικὴ δευτέρα κλίσις οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων.
65. Ἐνώμαλος αὐξήσις καὶ ἀναδιπλασιασμός.
66. Ἐνεσιῶς καὶ παρατατικὸς τῶν ὑγρολήκτων τῆς ἐνεργητ. καὶ μέσης φωνῆς.
67. Μέλλων τῶν ὑγρολήκτων τῆς ἐνεργητ. καὶ μέσης φωνῆς.
68. Ἀόριστος τῶν ὑγρολήκτων τῆς ἐνεργητ. καὶ μέσης φωνῆς.
69. Παθητικὸς μέλλων καὶ Ἀόριστος τῶν ὑγρολήκτων.
70. Ἐπανάληψις τῶν μέχρι τοῦδε ὑγρολήκτων.
71. Παθητικὸς παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος τῶν ὑγρολήκτων.
72. Τὰ εἰς -νυμι ῥήματα.
73. Ἐνεργητικὴ φωνὴ τοῦ ἴστημι.
74. Μέση φωνὴ τοῦ ἴστημι.
75. Τίθημι καὶ ἴημι ἐνεργητικὴ καὶ μέση φωνή.
76. Δίδωμι καὶ δίδομαι.

Μ Ε Ρ Ο Σ Β'.

77. Ἀόριστοι ὁ' βαρυτόνων ῥημάτων κλινόμενοι κατὰ τὰ εἰς -μι.
78. Ῥήματα κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἴστημι καὶ ἴσταμαι.
79. Εἶμι, φημί, οἶδα, δέδοικα, τέθνηκα, βέβηκα, κεῖμαι, κάθημαι.
80. Ῥήματα σχηματίζοντα ἀνωμάλους διαφόρους χρόνους.
81. Ὅμοιος.
82. Μέσα ἀποθετικά, παθητικά ἀποθετικά.
83. Μεικτὰ ἀποθετικά.
84. Ἀριθμητικά.
85. Ῥήματα παράγωγα.
86. Οὐσιαστικὰ ἐκ ῥημάτων δηλοῦντα τὸ ἐνεργοῦν πρόσωπον.
87. » » » » ἐνέργειαν.
88. » » » » ἀποτελεσμα, τόπον, ὄργανον.
89. Οὐσιαστικὰ ἐξ ἐπιθέτων.

90. Οὐσιαστικὰ ἐξ οὐσιαστικῶν.
91. Ἐπίθετα ἐκ ῥημάτων.
92. Ἐπίθετα ἐξ ὀνομάτων καὶ ἐπιρρημάτων.
93. Ἐπιρρήματα παράγωγα.
94. Σύνθεσις. Α' συνθετικὸν κλιτὸν ὄνομα.
95. » Α' » ῥῆμα καὶ ἄκλιτον.
96. » Β' » οὐσιαστικόν, ἐπίθετον, ῥῆμα, ἄκλιτον.
97. Σημασία τῶν Συνθέτων.
98. Τονισμὸς τῶν συνθέτων.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

1. Οὐσιαστικὰ Β' κλίσεως. Ἐνεστῶς καὶ παρατατικὸς βαρυτόνων ῥημάτων ἐνεργητ. φωνῆς καὶ τοῦ ῥήματος εἰμί.
 2. Οὐσιαστικὰ Α' κλίσεως.
 3. Ἐπίθετα δευτερόκλιτα. Ὅριστικὴ μέσου καὶ παθητικοῦ Ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.
 4. Τριτόκλιτα οὐσιαστικὰ φωνηεντόληκτα.
 5. Τριτόκλιτα » ἀφωνόληκτα, ὑγρόληκτα, σιγμόληκτα.
 6. Ὅμοίως τριτόκλιτα. Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς πλὴν τῆς εὐκτικῆς καὶ προστακτικῆς.
 7. Ὅμοίως τριτόκλιτα.
 8. » » οὐσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα ἢ μετοχὴ τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ μέσου ἐνεστῶτος.
 9. Παραθετικὰ ὅμαλῶν καὶ ἀνωμάλων ἐπιθέτων.
 10. Ὅμοίως.
 11. » Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς τῶν βαρυτόνων φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων.
 12. Αἱ ἄλλαι ἐγκλίσεις τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς. Ἄορ. Ἐνεργ. 6'.
 13. Μέση φωνὴ καὶ παθητικὴ τῶν βαρυτόνων φωνηεντολήκτων καὶ ἀφωνολήκτων ῥημάτων.
 14. Μέσος ἄορ. 6' καὶ παθητ. ἄορ. 6'.
 15. Συνηρημένα ῥήματα.
 16. » »
 17. » »
 18. Ἄντωνυμίαι.
 19. » »
 20. Οὐσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα συνηρημένα. Ἄτικτὴ 6' κλίσις.
 21. Ἀνώμαλος ἀναδιπλασιασμὸς καὶ αὐξησις. Ὑγρόληκτα ῥήματα.
 22. » »
 23. Ῥήματα εἰς -μι.
 24. » »
 25. » »
- Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Διὰ τὴν β' τάξιν.

1. Συμφωνία κατηγορουμένου πρὸς δύο ἢ περισσότερα ὑποκείμενα : αἱ ἀνωτέρω ἀσκήσεις.
2. Οὐσιαστικοὶ διορισμοὶ : ἀσκ. 30 καὶ ἐφεξῆς.
3. Ἐπιθετικοὶ διορισμοὶ : ἀσκ. 5, 29 καὶ ἐφεξῆς.
4. Παραθετικά. Σύνταξις αὐτῶν : ἀσκ. 33, 34 καὶ ἐφεξῆς.
5. Προθετικοὶ διορισμοὶ : εἰς αἱ ἀσκήσεις.
6. Σύνταξις τῶν προθέσεων : εἰς αἱ ἀσκήσεις.
7. Γενικὴ ἀπόλυτος : ἀσκ. 68, 78 καὶ ἐφεξῆς.
8. Ὀριστικὴ ἱστορικῶν χρόνων μετὰ τοῦ ἀν : ἀσκ. 6 καὶ ἐφεξῆς.
9. Ἐπιρρηματικοὶ διορισμοὶ ἀσκ. 32 καὶ ἐφεξῆς.
10. Αἱ ἐγκλίσεις ἐν τῷ ἀνεξαρτήτῳ λόγῳ : ἀσκ. 15, 31, 35, 37, 41, 41, 50, 55, 57, 58 καὶ ἐφεξῆς.
11. Αἱ ἐγκλίσεις ἐν τῷ ἐξηρημένῳ λόγῳ : ἀσκ. 15, 79, 24, 42, 47, 50, 52, 55, 58 καὶ ἐφεξῆς.
12. Ἡ εὐκτικὴ τοῦ πλαγίου λόγου : ἀσκ. 36, 42, 43, 44, 45, 47, 50 κλπ.
13. Ἀπρόσωπα ῥήματα : ἀσκ. 51 καὶ ἐφεξῆς.
14. Ἀπαγορευτικὰ μὴ : ἀσκ. 48, 55, 62.

Κινητικὸν τοῦ οὐκ

χρονιάς & αρακίτης
ιδιόμορφος
σε

21
εὐχάρι
εὐν

04
Ἄρατα.
ὡς γὰρ ἔστιν ἰσὺς ἀνθρώπων
ἴσως ἀνθρώπων ἢ
Μισογενεῖς
Πόσο γὰρ ἰσχυρὸν αἰσθη
ἴσως ἢ ἀνθρώπων ἢ
ἴσως ἀνθρώπων

ἰσὺς ἀνθρώπων - ἰσχυρὸν
ἢ ἀνθρώπων - ἰσχυρὸν
ἰσὺς ἀνθρώπων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 28ῃ Ἰουλίου 1931

Ἀριθ. πρωτ. 34942

Πρὸς

τὸν ἐκδοτικὸν Οἶκον *Γ. Δ. Κολλάρου* καὶ Σας

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι δι' ἡμετέρας ταυταρίθμου πράξεως ἐκδοθείσης τὴν 10ῃ Ἰουλίου ε. ἔ. καὶ δημοσιευθείσης τὴν 16ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 89 φύλλον τοῦ τ. Β' τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 3438 τὸ ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθὲν πρὸς κρίσιν βιβλίον τοῦ κ. *Γεωρ. Ζούκη* ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἀναγνωστικὸν τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσης*» διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δύο κατωτέρων τάξεων τῶν γυμνασίων καὶ τῶν δύο τάξεων τῶν ἡμιγυμνασίων διὰ *μίαν πενταετίαν* ἀρχομένην ἀπο τὸ σχολικὸν ἔτος 1931—1932 ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν ληφθῶν ὑπ' ὄψει καὶ ἐκτελεσθῶν αἱ τροποποιήσεις, αἱ ὁποῖαι ὑπεδείχθησαν ὑπὸ τῆς οἰκειᾶς ἐπιτροπῆς διὰ τῆς αἰτιολογικῆς τῆς ἐκδόσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ Τμηματάρχης
Κ. Καμπέρης

Ἄρθρον 9^{ον} τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1929 Προεδρικοῦ Διατάγματος

Τὰ διδακτικὰ βιβλία τὰ πωλούμενα μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς των ἐπιτοίκεται νὰ πωλῶνται ἐπὶ τιμῇ ἀνωτέρα κατὰ 20% τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος κανονισθείσης ἕνεκ βιβλιοσήμου τιμῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης συσκευῆς, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως ἐπὶ τῆς τελευταίας σελίδος τοῦ ἐξαφύλλου ἐκτυποῦται τὸ παρὸν ἄρθρον.